

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-32-04

Do druku nr 2578

Warszawa, 26 lutego 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, **przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
ZMIANIE USTAWY O ŚRODKACH ŻYWIENIA ZWIERZĄT

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 17 lutego 2004 r.

Obszar Negocjacyjny: „Rolnictwo”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej:
Rozdział 7

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru.
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz projektami podstawowych aktów wykonawczych.
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela korelacji).
4.	Opinia Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana w dniu 18 lutego 2004 r.
5.	Zweryfikowane tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: <ol style="list-style-type: none">1. Dyrektywa Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszankami paszowymi (Dz. Urz. WE L 86 z 6.4.1979 r., str. 30),2. Dyrektywa Rady 86/354/EWG z dnia 21 lipca 1986 r. zmieniająca dyrektywę 74/63/EWG w sprawie ustalenia maksymalnej dopuszczalnej zawartości niepożądanych substancji i produktów w paszach, dyrektywę 77/101/EWG w sprawie obrotu materiałami paszowymi i dyrektywę 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi (Dz. Urz. WE L 212 z 2.8.1986 r., str. 27),3. Dyrektywa Rady 90/44/EWG z dnia 22 stycznia 1990 r. zmieniająca dyrektywę 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi (Dz. Urz. WE L 27 z 31.1.1990 r., str. 35),4. Dyrektywa Rady 90/167/EWG z dnia 26 marca 1990 r. ustanawiająca warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 92 z 7.4.1990 r., str. 42),5. Dyrektywa Rady 91/681/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. zmieniająca dyrektywę 90/44/EWG, która zmieniła dyrektywę 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi (Dz. Urz. WE L 376 z 31.12.1991 r., str. 20),6. Dyrektywa Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie pasz

	<p>specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz. Urz. WE L 237 z 22.9.1993 r., str. 23),</p> <ol style="list-style-type: none"> 7. Dyrektywa Rady 95/53/WE z dnia 25 października 1995 r. ustalająca zasady dotyczące organizacji urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt (Dz. Urz. WE L 265 z 8.11.1995 r., str. 17), 8. Dyrektywa Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiająca warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych i zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 79/373/EWG i 82/471/EWG (Dz. Urz. WE L 332 z 30.12.1995 r., str. 15), 9. Dyrektywa Rady 96/24/EWG z dnia 29 kwietnia 1996 r. zmieniająca dyrektywę 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszkankami paszowymi (Dz. Urz. WE L 125 z 23.5.1996 r., str. 33), 10. Dyrektywa Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylająca dyrektywę 77/101/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.5.1996, str. 35), 11. Dyrektywa Komisji 97/47/WE z dnia 28 lipca 1997 r. zmieniająca załączniki do dyrektyw 77/101/EWG, 79/373/EWG i 91/357/EWG (Dz. Urz. WE L 211 z 5.8.1997 r., str. 45), 12. Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 24 z 30.1.1998 r., str. 9), 13. Dyrektywa Rady 98/51/WE dnia 9 lipca 1998 r. ustanawiająca niektóre środki w celu wykonania dyrektywy Rady 95/69/WE ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych. (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. WE L 208 z 24.7.1998 r., str. 43), 14. Dyrektywa Komisji 98/67/WE z dnia 7 września 1998 r. zmieniająca dyrektywy 80/511/EWG, 82/475/EWG, 91/357/EWG i dyrektywę Rady 96/25/WE oraz uchylająca dyrektywę 92/87/EWG (Dz. Urz. WE L 261 z 24.9.1998 r., str. 10), 15. Dyrektywa Komisji 98/68/WE z dnia 10 września 1998 r. ustanawiająca dokument wzorcowy określony w art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 95/53/WE i niektóre reguły kontroli przy wprowadzaniu do Wspólnoty pasz z państw trzecich (Dz. Urz. WE L. Urz. WE L 261 z 24.9.1998 r., str. 32), 16. Dyrektywa Rady 98/87/WE z dnia 13 listopada 1998 r. zmieniająca dyrektywę Rady 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszkankami paszowymi (Dz. Urz. WE L 318 z 27.11.1998 r., str. 43), 17. Dyrektywa Rady 98/92/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. zmieniająca dyrektywę 70/524/WE dotyczącą dodatków paszowych oraz dyrektywę 95/69/WE ustanawiającą warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych (Dz. Urz. WE L 346 z 22.12.1998 r., str. 49), 18. Dyrektywa Rady 1999/20/WE z dnia 22 marca 1999 r. zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG dotyczącą dodatków paszowych, 82/471/EWG dotyczącą niektórych
--	--

	<p> dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt, 95/53/WE ustalającą zasady regulujące organizację urzędowych kontroli w zakresie żywienia zwierząt oraz 95/69/WE ustanawiającą warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych (Dz. Urz. WE L 80 z 25.3.1999 r., str. 20), </p> <p> 19. Dyrektywa Rady 1999/29/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. w sprawie substancji i produktów niepożądanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. WE L 115 z 4.5.1999 r., str. 32), </p> <p> 20. Dyrektywa Komisji 1999/61/WE z dnia 18 czerwca 1999 r. zmieniająca załączniki do dyrektyw Rady 79/373/EWG i 96/25/WE (Dz. Urz. WE L 162 z 26.6.1999 r., str. 67), </p> <p> 21. Dyrektywa 2000/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 2000 r. zmieniająca dyrektywę Rady 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi i dyrektywę Rady 96/25/WE w sprawie obrotu materiałami paszowymi (Dz. Urz. WE L 105 z 3.5.2000 r., str. 36), </p> <p> 22. Dyrektywa Rady Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/77/WE z dnia 14 grudnia 2000 r. zmieniająca dyrektywę Rady 95/53/WE ustalającą zasady regulujące organizację urzędowych kontroli w zakresie żywienia zwierząt (Dz. Urz. WE L 333 z 29.12.2000 r., str. 81), </p> <p> 23. Dyrektywa 2001/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 2001 r. zmieniająca dyrektywę 95/53/WE ustalającą zasady regulujące organizację urzędowych kontroli w zakresie żywienia zwierząt, a także zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 96/25/WE, 1999/29/WE w sprawie żywienia zwierząt (Dz. Urz. WE L 234 z 1.9.2001 r., str. 55), </p> <p> 24. Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz. Urz. WE L 311 z 28.11.2001 r., str. 1), </p> <p> 25. Dyrektywa 2002/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi i uchylająca dyrektywę Komisji 91/357/EWG (Dz. Urz. WE L 63 z 6.3.2002 r., str. 23), </p> <p> 26. Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosowujące do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (większość kwalifikowana) (Dz. Urz. UE L 122 z 16.5.2003 r., str. 1), </p> <p> 27. Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosowujące do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (jednomyślność) (Dz. Urz. UE L 122 z 16.5.2003 r., str. 36), </p>
--	---

Tabela zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt

Art. 1 wprowadzający zmiany do artykułów:	
Art. 1 w ust. 1 pkt 1	Przepis o charakterze krajowym
Art. 1 w ust. 1 pkt 2	Dyr. 95/53, Art. 1 ust. 1 i Art. 2 ust. 1 lit. a
pkt 2a	Dyr. 2001/82, Art. 1 ust. 6
pkt 3	Dyr. 79/373, Art. 2 lit k
2 pkt 5a	Dyr. 79/373, Art. 2 lit. c
pkt 6	Dyr. 79/373, Art. 1 lit. c
Art. 2 pkt 8	Dyr. 79/373, Art. 2 lit Dz
pkt 18	Dyr. 79/373, Art. 2 lit. h
Art. 2 pkt 20	Dyr. 95/53, Art. 2 lit. g
Art. 2 pkt 21	Dyr. 97/78, Art. 2 ust. 1 lit. f
Art. 2 pkt 22	Dyr. 97/78, Art. 2 ust. 1 lit. e
Art. 2a	Dyr. 95/53, Art. 1 ust. 2
Art. 3	Dyr. 79/373, Art. 3
Art. 5	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. a i d
Art. 6 ust. 1 pkt 5a	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. a
Art. 6 ust. 2a	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit f
Art. 6 ust. 2a pkt 1	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. f
Art. 6 ust. 2a pkt 2	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. f
Art. 6 ust. 4 pkt 1	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 a, b, c, i, ii, iii, d i g
Art. 6 ust. 4 pkt 2	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. g Dyr. 90/167, Art. 5 Dyr. 90/167, Art. 8 Dyr. 90/167, załącznik

Art. 6 ust. 4 pkt 3	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. f
Art. 6 ust. 4 pkt 4	Dyr. 90/167, Art. 6 Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. g
Art. 6 ust. 4 pkt 5	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit e
Art. 6 ust. 5	Przepis o charakterze krajowym
Art. 7 pkt 3	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. b
Art. 8a	Dyr. 2001/82, Art. 50
Art. 12 ust. 3	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. a
Art. 12 ust. 4	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. a
Art. 13	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. a, d i g
Art. 14	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. a
Art. 15 ust. 1	Przepis o charakterze krajowym
Art. 16 a	Przepis o charakterze krajowym
Art. 18	Przepis o charakterze krajowym
Art. 19 ust. 8	Przepis o charakterze krajowym
Art.34 ust. 1	Przepis o charakterze krajowym
Art.34 ust. 4.	Dyr. 95/69, Art. 5 ust. 1
Art. 34a	Dyr. 95/69, Art. 5 ust. 1
Art. 34a ust. 2	Dyr. 95/69, Załącznik, rozdział I, pkt. 6.2
Art. 34a ust. 3	Przepis o charakterze krajowym
Art. 36 ust. 1	Dyr. 95/69, Art. 5 ust. 1 Dyr. 95/69, Art. 10 ust. 1
Art. 38a ust. 1	Dyr. 90/167. Art. 8 ust. 1
Art. 38a ust. 2	Dyr. 90/167, Art. 9 ust. 1
Art. 38a ust. 3	Dyr. 90/167, Art. 3
Art. 38a ust. 4	Dyr. 90/167, Art. 3
Art. 38a ust. 4 pkt 1	Dyr. 90/167, Art. 3

Art. 38a ust. 4. pkt 2.	Dyr. 90/167, Art. 3
Art. 38a ust. 5	Dyr. 90/167, Art. 3
Art. 38a ust. 6	Dyr. 90/167, Art. 3
Art. 38a ust. 7	Dyr. 90/167, Art. 3
Art. 38a ust. 8	Dyr. 90/167, Art. 6
Art. 38b ust. 1	Dyr. 96/25, Art. 6 ust. 2
Art. 38b ust. 1 pkt 1	Dyr. 96/25, Art. 6 ust. 2
Art. 38b ust. 1 pkt 2	Dyr. 96/25, Art. 6 ust. 2
Art. 38b ust. 1 pkt 3	Dyr. 96/25, Art. 6 ust. 2 lit a
Art. 38b ust. 1 pkt 4	Dyr. 96/25, Art. 6 ust. 2 lit. b
Art. 38b ust. 1 pkt 5	Dyr. 96/25, Art. 6 ust. 2 lit c
Art. 38b ust. 2	Przepis o charakterze krajowym
Art. 38b ust. 3	Dyr. 96/25, Art. 6 ust. 2 lit. d
Art. 44 ust. 1	Dyr. 95/53, Art. 2 ust. 1 lit.a.
Art. 44 ust 2	Dyr. 95/53, Art. 2 ust. 1 lit. a
Art. 44 ust. 3	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. e
Art. 44 ust 4	Dyr. 95/53, Art. 2 ust. 1 lit. a
Art. 44 ust. 5	Dyr. 95/53, Art. 2 ust. 1 lit. a
Art. 44 ust. 5 pkt 1	Dyr. 95/53, Art. 2 ust. 1 lit. a, tiret pierwsze
Art. 44 ust. 5 pkt 2	Dyr. 95/53, Art. 2 ust. 1 lit. a, tiret drugie
Art. 44 ust. 5 pkt 3	Dyr. 95/53, Art. 4 ust. 4
Art. 44 ust. 5 pkt 4	Dyr. 95/53, Art. 2 ust. 1 lit. a, tiret trzecie
Art. 44 ust. 5 pkt 5	Dyr. 95/53, Art. 2 ust. 1 lit. a, tiret szóste
Art. 44 ust. 5 pkt 6	Dyr. 95/53, Art. 2 ust. 1 lit. a, tiret szóste
Art. 44 ust. 5 pkt 7	Dyr. 95/53, Art. 4 ust. 4
Art. 44 ust. 6	Dyr. 95/53, Art. 4 ust. 1
Art. 44 ust. 6 pkt 1	Dyr. 95/53, Art. 4 ust. 1 lit. b

Art. 44 ust. 6 pkt 2	Dyr. 95/53, Art. 4 ust. 1 lit. a
Art. 44 ust. 7	Dyr. 95/53, Art. 22 ust. 1
Art. 44 ust. 8	Dyr. 95/53, Art. 4 ust. 2
Art. 44 ust. 9	Dyr. 95/69, Art. 3
Art. 44a ust. 3	Dyr. 90/167, Art. 4 ust. 1 lit. e
Art. 44b	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44c. ust. 1	Dyr. 95/53, Art. 12 ust. 1
Art. 44c ust. 2	Dyr. 95/53, Art. 12 ust. 1
Art. 44 c ust. 3	Dyr. 95/53, Art. 12 ust. 2
Art. 44d ust. 1	Dyr. 95/53, Art. 8
Art. 44 d ust. 1 pkt 1	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 1
Art. 44 d ust. 1 pkt 2	Dyr.95/53, Art. 8 ust. 2, tiret pierwsze
Art. 44 d ust. 1 pkt 3	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 2, tiret trzecie
Art. 44 d ust. 1 pkt 4	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 1
Art. 44 d ust. 1 pkt 5	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 2 , tiret piąte
Art. 44 d ust. 2	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 1
Art. 44d ust. 2 pkt 1	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 1
Art. 44d ust. 2 pkt 2	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 2 , tiret pierwsze
Art. 44d ust. 2 pkt 3	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 2 , tiret czwarte
Art. 44d ust. 2 pkt 4	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 2, tiret piąte
Art. 44d ust. 3	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44d ust. 4	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 2
Art. 44d ust. 5	Dyr. 95/53, art. 8 ust. 3
Art. 44d ust. 6	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 1
Art. 44e. ust. 1	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44e ust 2	Dyr. 95/53, Art. 14 ust. 1
Art. 44e ust 3	Dyr. 95/53, Art. 14

Art. 44e ust. 4	Dyr. 95/53, Art. 14
Art. 44e ust. 5	Dyr. 95/53, Art. 14
Art. 44f. ust 1	Dyr. 95/53, Art. 5
Art. 44f ust. 2	Dyr. 95/53, Art. 5
Art. 44f ust. 2 pkt 1 lit. a	Dyr. 95/53, Art. 5, tiret pierwsze
Art. 44f ust. 2 pkt 1 lit b	Dyr.95/53, Art. 5, tiret drugie
Art. 44f ust. 2 pkt 1 lit c	Dyr. 95/53, Art. 5, tiret trzecie
Art. 44f ust. 2 pkt 2	Dyr. 95/53, Art. 7
Art. 44f ust. 3	Dyr. 95/53, Art. 6
Art. 44f ust. 4	Dyr. 95/53, Art. 8
Art. 44f ust. 5	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44f ust. 6	Dyr. 95/53, Art. 8 ust. 3
Art. 44f ust. 7	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44f ust. 8	Dyr. 95/53, Art. 9a
Art. 44g ust. 1	Dyr. 95/53, Art. 9
Art. 44g. ust. 1 pkt 1	Dyr. 95/53, Art. 9
Art. 44g ust. 1 pkt 2	Dyr. 95/53 Art. 14
Art. 44g ust. 2	Dyr. 98/68, Art 2 Dyr. 98/68, Art. 2 ust. 2
Art. 44 g ust. 3	Dyr. 98/68, Art. 2 ust. 1
Art. 44g ust. 4	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44h	Dyr. 98/68, Art. 1 Dyr. 98/68, Art. 2
Art. 44i	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44i pkt.1	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44i pkt 2	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44i pkt 3	Przepis o charakterze krajowym

Art. 44j. ust. 1	Dyr.95/53, Art. 4a
Art. 44j. ust 2	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44j. ust 3	Dyr. 95/53, Art. 4a
Art. 44j. ust. 3 pkt. 1	Dyr. 95/53, Art. 4a
Art. 44j. ust. 3 pkt. 2	Dyr. 95/53, Art. 4a
Art. 44j. ust. 3 pkt. 3	Dyr. 95/53, Art. 4a
Art. 44j. ust. 3 pkt. 4	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44j. ust.4	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44j. ust. 5	Dyr. 95/53, Art. 4a ust. 2
Art. 44j. ust. 6	Dyr. 95/53, Art. 4 a
Art. 44k. ust. 1	Dyr. 95/53, Art. 16a
Art. 44k. ust. 2	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44k. ust. 2 pkt 1	Dyr. 95/53, Art. 16a
Art. 44k. ust. 2 pkt 2	Dyr. 95/53, Art. 16a
Art. 44k. ust. 2 pkt 3	Dyr. 95/53, Art. 16a
Art. 44k. ust. 2 pkt 4	Dyr. 95/53, Art. 16a
Art. 44k. ust. 3	Dyr. 95/53, Art. 16a
Art. 44k. ust. 4	Dyr. 95/53, Art. 16b
Art. 44k. ust. 4 pkt 1	Dyr. 95/53, Art. 16b
Art. 44k. ust. 4 pkt 2	Dyr. 95/53, Art. 16b
Art. 44k. ust. 5	Dyr. 95/53, Art. 16b
Art. 44k. ust. 6	Dyr. 95/53, Art. 16b
Art. 44k. ust. 6 pkt 1	Dyr.95/53, Art. 8 ust. 1
Art. 44k. ust. 6 pkt 2	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44k. ust. 6 pkt 3	Dyr. 95/53, Art. 16 b
Art. 44l. ust. 1	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44l. ust. 2	Dyr.95/53, Art. 16b ust. 2

Art. 44l. ust. 3	Dyr. 95/53, Art. 16c ust. 2
Art. 44l. ust 4	Dyr. 95/53, Art. 16c
Art. 44l. ust. 5	Dyr. 95/53, Art. 16c ust. 2
Art. 44m. ust. 1	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44m. ust. 1 pkt 1	Dyr. 95/53, Art. 9a ust. 1 tiret pierwsze
Art. 44m. ust. 1 pkt 2	Dyr. 95/53, Art. 9a ust. tiret drugie
Art. 44m. ust. 2	Dyr. 95/53, Art. 9a ust. 3
Art. 44m. ust. 3	Dyr. 95/53, Art. 9a ust. 3
Art. 44n. ust. 1	Przepis o charakterze krajowym
Art. 44n. ust. 2	Dyr. 95/53, Art. 22 ust. 2
Art. 44n. ust. 2 pkt 1	Dyr. 95/53, Art. 22 ust. 2 tiret drugie
Art. 44n. ust. 2 pkt 2	Dyr. 95/53, Art. 22 ust. 2 tiret trzecie
Art. 44n. ust. 2 pkt 3	Dyr.95/53, Art. 22 ust. 2 tiret czwarte
Art. 44n. ust. 3 pkt 1 lit. a	Dyr. 95/53, Art. 21 tiret pierwsze
Art. 44n. ust. 3 pkt 1 lit. b	Dyr. 95/53, Art. 21 tiret drugie
Art. 44n. ust. 3 pkt 2	Dyr. 95/53, Art. 22 ust. 2
Art. 46 ust. 1 pkt 18	Dyr. 95/53, Art. 19
Art. 46 ust. 1 pkt 19	Dyr. 95/53, Art. 19
Art. 2.	Przepis o charakterze krajowym
Art. 3.	Przepis o charakterze krajowym
Art. 4.	Przepis o charakterze krajowym

DYREKTYWA RADY

z dnia 2 kwietnia 1979 r.

w sprawie obrotu mieszankami paszowymi

(79/373/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

produkcja zwierzęca zajmuje bardzo ważne miejsce w rolnictwie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej; zadowalający wynik zależy w dużym stopniu od stosowania pasz dobrej jakości;

istnienie reguł dotyczących pasz jest konieczne do zwiększenia wydajności produkcji rolnej oraz biorąc pod uwagę ważną rolę, jaką w tym kontekście odgrywają mieszanki paszowe;

ustanawiając przepisy dotyczące wprowadzenia do obrotu mieszankami paszowymi należy zadbać o zapewnienie pozytywnego wpływu tych pasz na produkcję zwierzęcą; w związku z tym pasze zawsze muszą być zdrowe, bez żadnych domieszek i muszą spełniać handlowe normy jakości; pasze nie mogą stanowić zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub ludzi oraz nie mogą być sprzedawane w sposób mogący wprowadzić w błąd;

konieczne jest zapewnienie użytkownikom ścisłych i fachowych informacji na temat składu mieszanek paszowych; w związku z tym należy oznaczyć przynajmniej skład analityczny mieszanek mający bezpośredni wpływ na jakość pasz;

do czasu przyjęcia dalszych przepisów, niezbędne jest, uwzględniając praktykę stosowaną w niektórych Państwach Członkowskich, dostarczenie krajowym organom administracji państwowej tymczasowych przepisów, na podstawie których będą one mogły wymagać pełniejszych informacji na temat składu mieszanek paszowych, zarówno ich składu analitycznego jak i składników; informacje te mogą być wymagane jedynie w formie przewidzianej niniejszą dyrektywą;

¹ Dz.U. nr C 34 z 14.04.1971, str. 8.

² Dz.U. nr C 10 z 5.02.1972, str. 35.

³ Dz.U. nr C 4 z 20.01.1972, str. 3.

co więcej, wszyscy producenci pasz powinni mieć możliwość wskazania na etykietach niektórych informacji użytecznych dla nabywców; Państwa Członkowskie zachowują również prawo zezwalające producentom na wskazanie dodatkowych informacji;

do czasu przyjęcia przepisów prawa wspólnotowego, Państwa Członkowskie mogą, jeżeli przepisy Państw Członkowskich zawierają takie ograniczenia w momencie przyjęcia niniejszej dyrektywy, w dalszym ciągu wymagać, aby mieszanki paszowe znajdujące się w obrocie na ich terytorium były wytworzone przy użyciu pewnych składników, lub aby nie zawierały określonych składników;

dopóki Wspólnota nie ustanowi swoich procedur, Państwa Członkowskie nie będą w stanie wymagać lub zezwalać na określanie wartości energetycznych, jeżeli ich przepisy obowiązujące w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy nie wymagają tego lub nie przewidują takiej możliwości;

w celu zapewnienia właściwej ochrony nabywcom, mieszanki paszowe powinny być zasadniczo sprzedawane w zabezpieczonych opakowaniach lub zbiornikach; jednakże konieczne okazuje się dopuszczenie wyjątków od tej zasady w pewnych szczególnych sytuacjach, które zostaną określone przez Wspólnotę;

Państwa Członkowskie muszą zapewnić, aby mieszanki paszowe spełniające wymogi określone w niniejszej dyrektywie, nie podlegały żadnym ograniczeniom handlowym dotyczącym oznakowania i pakowania;

Państwa Członkowskie muszą ustanowić odpowiednie mechanizmy kontrolne w celu zapewnienia, aby wprowadzenie do obrotu mieszanek paszowych odbywało się zgodnie z ustanowionymi przepisami;

w celu ułatwienia stosowania przewidzianych środków, w szczególności wprowadzenia w miarę potrzeb poprawek i uzupełnień, należy określić procedurę ustanawiającą ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. pasz powołanego decyzją 70/372/EWG⁴;

niniejsza dyrektywa zawiera liczne odstępstwa krajowe; w związku z tym konieczne jest ustanowienie przepisów nakazujących dokonanie przeglądu niektórych z nich w określonym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ;

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa dotyczy mieszanek paszowych znajdujących się w obrocie w obrębie Wspólnoty.
2. Przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się bez uszczerbku dla przepisów w sprawie:
 - a) pasza jednego rodzaju;

⁴ Dz.U. nr L 170 z 3.08.1970, str. 1.

- b) dodatków paszowych;
- c) maksymalnego dozwolonego poziomu zawartości substancji i produktów niepożądanych w paszach;
- d) maksymalnego dozwolonego poziomu pozostałości pestycydów na lub w produktach przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta;
- e) organizacji rynków rolnych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) pasze: substancje organiczne lub nieorganiczne, proste lub w mieszankach, zawierające lub niezawierające dodatki paszowe, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt;
- b) mieszanki paszowe: mieszanki substancji organicznych lub nieorganicznych, zawierające lub niezawierające dodatki paszowe, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt jako mieszanki paszowe pełnoporcjowe lub mieszanki paszowe uzupełniające;
- c) dawka dzienna: średnia całkowita ilość pasz, przeliczona na zawartość wilgoci 12%, niezbędna do zaspokojenia dziennych potrzeb żywieniowych zwierzęcia danego gatunku, w określonym wieku i użytkowanego w określony sposób;
- d) mieszanki paszowe pełnoporcjowe: mieszanki paszowe, które dzięki swojemu składowi są wystarczające do zaspokojenia dziennych potrzeb żywieniowych;
- e) mieszanki paszowe uzupełniające: mieszanki paszowe o wysokiej zawartości niektórych substancji, które poprzez swój skład są wystarczające do zaspokojenia dziennych potrzeb żywieniowych, przeznaczone do stosowania wraz z innymi paszami;
- f) mieszanki mineralne: mieszanki paszowe uzupełniające składające się głównie z minerałów i zawierające co najmniej 40% popiołu surowego;
- g) pasze melasowane: mieszanki paszowe uzupełniające wyprodukowane z melasy o całkowitej zawartości cukru określonego poprzez zawartość sacharozy, wynoszącej co najmniej 14%;
- h) zwierzęta gospodarskie: zwierzęta należące do gatunków normalnie utrzymywanych i hodowanych lub spożywanych przez ludzi;
- i) zwierzęta domowe: zwierzęta należące do gatunków normalnie utrzymywanych i hodowanych, lecz nie spożywanych przez ludzi, z wyjątkiem zwierząt futerkowych.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie stanowią, że mieszanki paszowe mogą znajdować się w obrocie tylko, jeżeli są zdrowe, bez domieszek i spełniają handlowe normy jakościowe. Nakazują również, aby mieszanki paszowe nie stanowiły zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub ludzi i nie mogły być przedstawiane i sprzedawane w sposób mogący wprowadzać w błąd.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie stanowią, że mieszanki paszowe mogą być sprzedawane jedynie w zapieczętowanych opakowaniach lub zbiornikach. Opakowania lub zbiorniki te mają być zapieczętowane w taki sposób, aby otwarcie opakowania powodowało uszkodzenie zabezpieczeń, których nie można by użyć powtórnie.

2. Wyjątki od zasady ustanowionej w ust. 1 muszą być zatwierdzone na poziomie wspólnotowym zgodnie z procedurą określoną w art. 13, pod warunkiem, że zapewni się tożsamość i jakość odnośnych mieszanek paszowych.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie stanowią, że mieszanki paszowe mogą znajdować się w obrocie, jeżeli wymienione poniżej informacje są umieszczone na opakowaniach, zbiornikach, lub dołączonych do nich etykietach, w sposób wyraźnie widoczny, czytelny i nieusuwalny. Odpowiedzialność za podanie powyższych informacji spoczywa na producentach, konfektionerach, importerach, sprzedawcach lub dystrybutorach działających we Wspólnocie:

- a) określenie „mieszanka paszowa”;
- b) gatunek i rodzaj zwierząt, dla których przeznaczona jest dana mieszanka paszowa;
- c) cel, w którym dana pasza jest stosowana;
- d) informacje dotyczące podawania, o ile nie wynika to z informacji określonych w lit. b) i c);
- e) informacje określone w pkt 5 Załącznika;
- f) nazwa lub nazwa handlowa oraz adres lub statutowa siedziba podmiotu odpowiedzialnego za informację określone w niniejszym ustępie;
- g) waga netto; w przypadku produktów płynnych, objętość netto lub waga netto.

W przypadku mieszanek paszowych złożonych z nie więcej niż trzech składników, nie jest konieczne podawanie informacji określonych w lit. b) oraz, w uzasadnionych przypadkach, w lit. c) i d), jeżeli składniki mieszanki zostały wyraźnie wymienione w opisie paszy.

2. Państwa Członkowskie stanowią, że do mieszanek paszowych sprzedawanych w cysternach lub podobnych pojazdach lub zgodnie z przepisami określonymi w art. 4 ust. 2 załączone będą dokumenty zawierające informacje określone w ust. 1. W przypadku niewielkich ilości pasz sprzedawanych użytkownikom końcowym, informacje te mogą być dostarczone nabywcy poprzez odpowiednie ogłoszenie.

3. Państwa Członkowskie mogą stanowić, że informacje określone w ust. 1 lit. b) - e) oraz g) mogą być dostarczane tylko w załączonym dokumencie.

4. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby wszystkie, lub tylko niektóre z następujących informacji były podane:

- a) rodzaj mieszanki paszowej zamiast określenia „mieszanka paszowa”, gdy jest to właściwe;
- b) składniki;
- c) informacje określone w pkt 3, 4 oraz 6 Załącznika;
- d) data wytworzenia;
- e) waga netto w opakowaniu (oryginalnym) zamiast wagi netto przewidzianej powyżej w ust. 1 lit. g);
- f) zawartość mleka w proszku w paszach przeznaczonych dla zwierząt ssących oraz zawartość zbóż w mieszankach paszowych; w tym przypadku nie jest konieczne podawanie informacji dotyczących innych składników niż wymagane w art. 5 ust. 7.

5. Państwa Członkowskie stanowią, że, wraz z informacjami wymienionymi w ust. 1, jedynie następujące informacje mogą być umieszczone na opakowaniach, zbiornikach, etykietach, lub dokumentach dołączonych do mieszanek paszowych:

- a) znak identyfikacyjny lub znak towarowy podmiotu odpowiedzialnego za informacje przewidziane w niniejszym paragrafie;
- b) numer serii;
- c) okres trwałości;
- d) kraj wytworzenia;
- e) cena produktu;
- f) sposób stosowania, o ile nie jest to wymagane na mocy ust. 1;
- g) informacje określone w pkt 7 Załącznika.

6. Państwa Członkowskie mogą stanowić, że jedynie następujące informacje mogą być umieszczone na opakowaniach, zbiornikach, etykietach mieszanek paszowych, lub na dokumentach załączonych do mieszanek, wraz z informacjami przewidzianymi w ust. 1:

- a) nazwa lub nazwa handlowa oraz adres lub statutowa siedziba producenta, jeżeli nie jest on odpowiedzialny za umieszczenie na etykiecie szczegółowych danych o produkcie;
- b) nazwa handlowa produktu;

- c) składniki;
- d) w niektórych przypadkach, informacje przewidziane w art. 14 lit. a);
- e) data wytworzenia;
- f) informacje określone w pkt 8 Załącznika.

7. Jeżeli podaje się szczegółowe informacje dotyczące składników, należy wymienić wszystkie użyte składniki albo przez podanie ilości każdego z nich lub przez wymienienie składników w porządku od największego do najmniejszego, według ich zawartości w danej mieszance paszowej. Państwa Członkowskie mogą nakazać wykorzystywanie tylko jednej z tych dwóch metod przedstawiania składników, lecz nie obu. Jeżeli nie zostały podjęte środki wynikające z art. 10 lit. b) Państwa Członkowskie mogą podzielić składniki na grupy, lub utrzymać istniejący podział na grupy oraz pozwolić, aby szczegółowe dane dotyczące składników były zastępowane informacjami o danej grupie składników.

8. Wszelkie inne informacje podawane na opakowaniach, zbiornikach, etykietach lub załączonych dokumentach powinny być umieszczane oddzielnie od informacji przewidzianych w ust. 1 - 7.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie stanowią, że przepisy określone w pkt 1, 2, 9.1 oraz 9.2 Załącznika stosuje się w obrocie mieszankami paszowymi.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie mogą nakazać, aby procedury określone w pkt 3, 4 oraz 9.3 Załącznika były stosowane w obrocie mieszankami paszowymi. Państwa Członkowskie mogą również wyznaczyć odpowiednie granice odchyień dla przypadków określonych w pkt 9.3 Załącznika, jak również dla innych składników analitycznych niż opisane w powyższym punkcie.

Artykuł 8

Gdy prawo obowiązujące w Państwach Członkowskich w momencie przyjęcia niniejszej dyrektywy tak stanowi, Państwa mogą ograniczyć obrót mieszankami paszowymi do:

- mieszanek uzyskiwanych z niektórych składników, lub
- mieszanek pozbawionych niektórych składników.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie zapewniają, aby z przyczyn dotyczących przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie, obrót mieszankami paszowymi nie podlegał żadnym innym ograniczeniom niż te przewidziane niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

Zgodnie z procedurą określoną w art. 13 oraz biorąc pod uwagę osiągnięcia postępu naukowo-technicznego:

- a) wprowadza się konieczne zmiany do Załącznika;
- b) mogą zostać ustanowione kryteria podziału składników na grupy dla potrzeb informacji określonych w art. 5 ust. 4 oraz ust. 6;
- c) mogą zostać ustanowione metody obliczenia wartości energetycznej mieszanek paszowych.

Artykuł 11

Do celów handlu między Państwami Członkowskimi, informacje określone w art. 5 ust. 1 do 7 mają być podawane przynajmniej w jednym z narodowych lub urzędowych języków kraju przeznaczenia.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu przeprowadzania urzędowej kontroli, przynajmniej przez pobieranie próbek, w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 13

1. W przypadkach, gdy ma być stosowana procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawia dane zagadnienie Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela danego Państwa Członkowskiego.
2. Podczas głosowań na forum Komitetu, głosy Państw Członkowskich wazone są zgodnie z zasadami określonymi w art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.
3. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekt dokumentu, który ma być przyjęty. Komitet zajmuje stanowisko w sprawie proponowanych środków przed upływem terminu określonego przez przewodniczącego w zależności od stopnia pilności przedłożonej sprawy. Przyjęcie opinii wymaga co najmniej 41 głosów popierających.
4. Jeżeli środki są zgodne ze stanowiskiem Komitetu, Komisja niezwłocznie przyjmuje je i wprowadza w życie. Jeżeli są one niezgodne ze stanowiskiem Komitetu lub gdy Komitet nie przedstawi swojego stanowiska na dany temat, Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie projekt, który ma być przyjęty. Rada uchwała te środki kwalifikowaną większością głosów.
5. Jeżeli Rada nie przyjmie żadnych środków przed upływem trzech miesięcy od czasu przedstawienia wniosku, Komisja niezwłocznie przyjmuje dany środek i wprowadza go w życie, chyba że wniosek został odrzucony przez Radę zwykłą większością głosów.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa nie narusza praw Państw Członkowskich do:

- a) stosowania zaleceń dotyczących rodzajów mieszanek paszowych spełniających określone kryteria pod względem składu analitycznego;
- b) zaniechania stosowania przepisów niniejszej dyrektywy w przypadku mieszanek paszowych, jeżeli udowodnione jest przynajmniej przy pomocy odpowiedniego oznakowania, że dane mieszanki są przeznaczone do wywozu do państw trzecich;
- c) zaniechania stosowania przepisów niniejszej dyrektywy w przypadku mieszanek paszowych, jeżeli jest udowodnione poprzez specjalne oznakowanie na etykiecie, że dane mieszanki przeznaczone są dla zwierząt utrzymywanych do celów naukowych lub eksperymentalnych.

Artykuł 15

Nie później niż po upływie trzech lat od przyjęcia niniejszej dyrektywy, na podstawie nabytego doświadczenia, Komisja przedstawi Radzie propozycje zmian w dyrektywie w celu zlikwidowania niektórych niezgodności dotyczących w szczególności stosowania składników oraz etykietowania. W oparciu o te propozycje Rada podejmie działania nie później niż po upływie pięciu lat od przyjęcia niniejszej dyrektywy.

Artykuł 16

Z dniem 1 stycznia 1981 r. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 2 kwietnia 1979 r.

W imieniu Rady

J. FRANCOIS - PONCET

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Podane poziomy zawartości substancji, lub poziom, który ma zostać określony dla danej paszy odnoszony jest do wagi produktu jako takiego, o ile przepis nie stanowi inaczej.
2. W produktach przeznaczonych dla zwierząt ssących oraz w mieszankach paszowych z zawartością mleka powyżej 40% poziom wilgotności nie może przekraczać 7%.
3. Poziom wilgotności nie powinien przekraczać:
 - w mieszankach mineralnych niezawierających substancji organicznych: 5,0%,
 - w mieszankach mineralnych zawierających substancje organiczne: 10,0%;
 - we wszystkich innych mieszankach paszowych z wyjątkiem:
 - pełnego ziarna,
 - pasz melasowanych,
 - pół - suchych, wilgotnych i płynnych mieszanek paszowych biorąc pod uwagę, że ten poziom wilgotności może być przekroczony, jeżeli zostały użyte konserwanty oraz pod warunkiem, że określony jest poziom wilgotności i okres trwałości danej paszy: 14,0%.

4. Bez uszczerbku dla art. 3, Państwa Członkowskie mogą nakazać, aby dopuszczalna zawartość popiołu nierozpuszczalnego w kwasie solnym nie przekraczała 3,3% suchej masy w przypadku mieszanek paszowych złożonych głównie z produktów ubocznych otrzymywanych z ryżu oraz 2,2% suchej masy w innych przypadkach.

Jednakże poziom ten może być przekroczony w przypadku:

- mieszanek paszowych zawierających dozwolone mineralne środki wiążące;
- mineralnych mieszanek paszowych;
- mieszanek paszowych zawierających ponad 50% krajanki lub wysłodków buraka cukrowego,

pod warunkiem, że poziom zawartości jest podany jako wartość procentowa w stosunku do paszy jako takiej jeżeli jest on wyższy niż 3,3% suchej masy.

5. Informacje przewidziane zgodnie z art. 5 ust. 1:
 - 5.1. Skład analityczny mieszanek paszowych z wyjątkiem mieszanek pełnego ziarna, mieszanek paszowych wymienionych w pkt 5.2 i 5.3 oraz mieszanek paszowych przeznaczonych dla zwierząt domowych oprócz psów i kotów:
 - białko surowe,

- tłuszcze i oleje surowe,
- włókno surowe,
- popiół surowy.

5.2. Skład analityczny mieszanek mineralnych:

- popiół surowy,
- wapń,
- fosfor,
- sód.

5.3. Skład analityczny pasz melasowanych:

- włókno surowe,
- całkowita zawartość cukru wyrażonego jako sacharoza.

6. Oznakowanie przewidziane zgodnie z art. 5 ust. 4:

6.1. Skład analityczny i kryteria stosowane dla mieszanek paszowych z wyjątkiem mieszanek pełnego ziarna wymienionych w pkt 6.2, 6.3 i 6.4 oraz mieszanek paszowych dla zwierząt domowych oprócz tych wymienionych w pkt 6.4:

- białko rozpuszczalne,
- wilgotność,
- skrobia,
- całkowita zawartość cukru wyrażonego jako sacharoza,
- wapń
- magnez,
- sód,
- fosfor,
- cystyna,
- lizyna,
- metionina,

Tylko dla świń, drobiu i młodych i nieprzeżuujących (młodych) przeżuwaczy

- wartość energetyczna obliczona przy użyciu urzędowo uznawanej metody.

6.2. Skład analityczny mieszanek mineralnych:

- białko surowe,
- białko rozpuszczalne,
- tłuszcze i oleje surowe,
- włókno surowe,
- magnez,
- wilgotność,
- lizyna (tylko dla świń).

6.3. Skład analityczny pasz melasowanych:

- białko surowe,
- białko rozpuszczalne,
- tłuszcze i oleje surowe,
- popiół surowy,
- wilgotność.

6.4. Skład analityczny pasz dla psów i kotów:

- wilgotność.

7. Informacje przewidziane zgodnie z art. 5 ust. 5:

7.1. Skład analityczny mieszanek paszowych dla psów i kotów:

- wapń,
- sód,
- fosfor,
- wilgotność.

7.2. Skład analityczny mieszanek paszowych dla zwierząt domowych oprócz psów i kotów:

- wilgotność,
- białko surowe,
- tłuszcze i oleje surowe,
- włókno surowe,
- popiół surowy,
- wapń,
- sól,
- fosfor.

8. Informacje przewidziane zgodnie z art. 5 ust. 6:

8.1. Skład analityczny i kryteria dla mieszanek paszowych z wyjątkiem mieszanek paszowych dla zwierząt domowych oraz mieszanek paszowych wymienionych w pkt 8.2:

- wilgotność,
 - skrobia,
 - całkowita zawartość cukru wyrażona w sacharozie,
 - białko rozpuszczalne,
 - wapń,
 - magnez,
 - sól,
 - fosfor,
 - cystyna,
 - lizyna,
 - metionina,
- } Tylko dla świń, drobiu i nieprzeżuwających (młodych) przeżuwaczy
- wartość energetyczna obliczona przy użyciu urzędowo uznawanej metody.

8.2. Skład analityczny mieszanek mineralnych:

- białko surowe,
- białko rozpuszczalne,
- tłuszcze i oleje surowe,
- włókno surowe,
- magnez.

9. Jeżeli w wyniku urzędowej kontroli na podstawie art. 12 ustalono, że skład mieszanki paszowej odbiega od składu deklarowanego, dopuszcza się następujące minimalne odchylenia zgodnie z art. 3:

9.1. W przypadku, gdy faktyczna zawartość jest mniejsza niż zawartość deklarowana:

9.1.0. Białko surowe:

- 1,8 jednostek dla deklarowanej zawartości 30% lub więcej,
- 6% deklarowanej zawartości dla zawartości deklarowanych poniżej 30%, lecz nie mniej niż 15%,
- 0,9 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 15%.

9.1.1. Białko rozpuszczalne:

- 2,5 jednostek dla zawartości deklarowanych 25% lub więcej,
- 10% zawartości zadeklarowanej dla zawartości zadeklarowanych poniżej 25%, lecz nie mniej niż 15%,
- 1,5 jednostek dla zawartości zadeklarowanych poniżej 15%.

9.1.2. Cukier ogółem:

- 2 jednostki dla zawartości zadeklarowanych 20% lub więcej,
- 10% zawartości zadeklarowanej dla zawartości zadeklarowanych poniżej 20%, lecz nie mniej niż 10%,
- 1 jednostka dla zawartości zadeklarowanych poniżej 10%.

9.1.3. Skrobia:

- 2,5 jednostek dla zawartości zadeklarowanych 25% lub więcej,

- 10% zawartości zadeklarowanej dla zawartości zadeklarowanych poniżej 25%, lecz nie mniej niż 10%,
- 1 jednostka dla zawartości zadeklarowanych poniżej 10%.

9.1.4. Surowe oleje i tłuszcze:

- 1,5 jednostek dla zawartości zadeklarowanych 15% lub więcej,
- 10% zawartości zadeklarowanej dla zawartości zadeklarowanych poniżej 15%, lecz nie mniej niż 8%,
- 0,8 jednostki dla zawartości zadeklarowanych poniżej 8%.

9.1.5. Fosfor, wapno, magnez, sól ogółem:

- 1,5 jednostek dla zawartości zadeklarowanych 15% lub więcej,
- 10% zawartości zadeklarowanej dla zawartości zadeklarowanych poniżej 15%, lecz nie mniej niż 1%,
- 0,1 jednostki dla zawartości zadeklarowanych poniżej 1%.

9.1.6. Metionina, lizyna i cytyzyna:

- 15% zawartości zadeklarowanej.

9.2. W przypadku, gdy faktyczna zawartość jest mniejsza niż zawartość deklarowana:

9.2.1. Wilgotność:

- 1 jednostka dla zawartości deklarowanych 10% lub więcej,
- 10% zawartości zadeklarowanej dla zawartości deklarowanych poniżej 10%, lecz nie mniej niż 2%,
- 0,2 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 2%.

9.2.2. Popiół surowy:

- 1 jednostka dla zawartości deklarowanych 10% lub więcej,
- 10% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych poniżej 10%, lecz nie mniej niż 5%,
- 0,5 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 5%.

9.2.3. Włókna surowe:

- 1,2 jednostek dla zawartości deklarowanych 8% lub więcej,
- 15% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych poniżej 8%, lecz nie mniej niż 4%,
- 0,6 jednostek dla zawartości deklarowanych poniżej 4%.

9.2.4. Popiół nierozpuszczalny w kwasie chlorowodorowym:

- 10% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych 3% lub więcej,
- 0,3 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 3%.

9.3. W przypadku, gdy stwierdzone odchylenie zmienia się w kierunku przeciwnym od wymienionych odpowiednio w pkt 9.1 i 9.2:

- 9.3.1.
- surowe białko, surowe oleje i tłuszcze, cukier ogółem, skrobia: dopuszczalne odchylenie przekracza dwukrotnie wartość dla substancji wymienionych w pkt 9.1,
 - fosfor, wapno, magnez, sól, popiół surowy, włókna surowe: dopuszczalne odchylenie przekracza trzykrotnie wartość dla substancji wymienionych w pkt 9.1 i 9.2.

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 lipca 1986 r.

zmieniająca dyrektywę 74/63/EWG w sprawie ustalenia maksymalnej dopuszczalnej zawartości niepożądanych substancji i produktów w paszach, dyrektywę 77/101/EWG w sprawie obrotu materiałami paszowymi i dyrektywę 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi

(86/354/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,
uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100;

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

definicje materiałów paszowych i różnych typów mieszanek paszowych ujęte w dyrektywach 74/63/EWG⁴, 77/101/EWG⁵ i 79/373/EWG⁶, ostatnio zmienione dyrektywami 86/299/EWG⁷, 83/87/EWG⁸ i 82/957/EWG⁹ powinny zostać włączone do nowych definicji w dyrektywie Rady 84/587/EWG z dnia 29 listopada 1984 r. zmieniającej dyrektywę 70/524/EWG dotyczącą dodatków paszowych¹⁰; zdefiniowane powinny zostać także „pasze mlekozastępcze”;

powinno zostać jasno określone, że przepisy dyrektyw 74/63/EWG, 77/101/EWG i 79/373/EWG nie naruszają przepisów dyrektywy Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotyczącej niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt¹¹;

dyrektywa 74/63/EWG dotyczy niepożądanych substancji i produktów w paszach; maksymalna dopuszczalna zawartość ustanowiona w Załączniku do niniejszej dyrektywy nie ma zastosowania do materiałów paszowych użytych dla przygotowania mieszanki paszowej;

¹ Dz.U. nr C 258 z 26.09.1984, str. 7.

² Dz.U. nr C 175 z 15.07.1985, str. 21.

³ Dz.U. nr C 87 z 9.04.1985, str. 4.

⁴ Dz.U. nr L 38 z 11.02.1974, str. 31.

⁵ Dz.U. nr L 32 z 3.02.1977, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 86 z 6.04.1979, str. 30.

⁷ Dz.U. nr L 189 z 11.07.1986, str. 40.

⁸ Dz.U. nr L 56 z 3.03.1983, str. 31.

⁹ Dz.U. nr L 386 z 31.12.1982, str. 42.

¹⁰ Dz.U. nr L 319 z 29.11.1984, str. 13.

¹¹ Dz.U. nr L 213 z 21.07.1982, str. 8.

ustalenie maksymalnej dopuszczalnej zawartości lub ograniczeń obecności niektórych niepożądanych substancji i produktów w materiałach paszowych jest obecnie objęte różniącymi się przepisami w Państwach Członkowskich;

skutki obecności, powyżej pewnej dopuszczalnej zawartości tych substancji, mogą przynosić szkodę zdrowiu ludzi i konieczne jest zagwarantowanie, we właściwy i jednakowy sposób, bezpiecznego użycia produktów i substancji w całej Wspólnocie.

ponadto, różniące się przepisy w ustawodawstwie krajowym Państw Członkowskich prowadzą do powstania poważnych zmian w handlu wewnątrzspółnotowym oraz, gdy to pożądane, przyjęcia właściwych środków w ramach dyrektywy 74/63/EWG;

dodatkowo, dyrektywy 77/101/EWG i 79/373/EWG należy przyjąć dla lepszego ułatwienia obrotu mieszankami paszowymi;

pożądane jest określenie pojęcia materiałów paszowych w celu ustalenia wyraźnych limitów zakresu środków odnoszących się do tej klasy produktów, które są także określone pojęciem „składników” w innych dyrektywach o paszach zwierzęcych;

przepisy te mają zastosowanie wyłącznie do materiałów nieprzetworzonych przeznaczonych do żywienia zwierząt wprowadzonych do obrotu w formie materiałów paszowych lub jako nośniki premiksów dodatków paszowych lub, po wymieszaniu z innymi produktami, jako mieszanki paszowej;

dla zapewnienia, aby niektóre szczególnie niepożądane substancje nie były obecne w paszach, konieczne jest nie tylko ograniczenie ich obecności w materiałach paszowych do dopuszczalnej zawartości, lecz także ograniczenie użycia tych materiałów paszowych przez osoby, które mają wymaganą umiejętność, aparaturę i urządzenia dla rozcieńczenia, które zapewniają, że przestrzegana jest dopuszczalna zawartość ustalona w dyrektywie dla mieszanek paszowych;

warunki minimalne ustanowione w załączniku III do dyrektywy Rady 70/524/EWG dla osoby wprowadzonej na krajową listę wytwórców mieszanek paszowych muszą być zastosowane także do produktów i mieszanek paszowych stosujących materiały nieprzetworzone, które zawierają niepożądane substancje i produkty o zawartości wyższej niż dopuszczalna w materiałach paszowych; pożądane jest, by Państwa Członkowskie mogły ograniczać udostępnienie tak wysoce obciążonych materiałów paszowych wytwórcom pasz, którzy wytwarzają mieszanki paszowe na sprzedaż, a służby kontrolne nie są zdolne sprawdzić skutków na poziomie ferm lub tym wytwórcom mieszanek paszowych, którzy są jednocześnie posiadaczami zwierząt gospodarskich i którzy zużywają całość lub część tej produkcji dla swoich własnych potrzeb;

dla niektórych materiałów paszowych, w których dopuszczalna zawartość niepożądanych substancji i produktów nie jest ograniczona w załączniku II, część A, wprowadzone powinny zostać przepisy umożliwiające nakazanie odpowiedniego oznakowania, jeśli ilość niepożądanych substancji lub produktów w surowcu przekracza dopuszczalną zawartość ustanowioną dla odpowiednich materiałów paszowych; środek ten jest niezbędny dla zapewnienia, że takie materiały paszowe nie są dostarczane posiadaczom zwierząt gospodarskich i dla informowania wytwórców pasz o naturze i ilościach zawartych w niepożądanych substancjach lub produktach;

Państwa Członkowskie powinny być tymczasowo upoważnione do utrzymania przepisów prawa krajowego, które przyjęły, dotyczących materiałów paszowych skażonych aflatoksynami innymi niż określone w załączniku II, część A lub dotyczące niepożądanych substancji i produktów innych niż aflatoksyny i szkodzące jakości materiałów paszowych; decyzje Wspólnoty mają być podjęte przed dniem 3 grudnia 1990 r. by od tej daty były jednolite zasady wspólnotowe dotyczące obecności niepożądanych substancji i produktów w materiałach paszowych stosowanych przy przygotowywaniu pasz;

dla zagwarantowania bezpieczeństwa pasz, powinny zostać ustanowione zasady określające obecność niepożądanych substancji i produktów oraz procesy przewidziane dla odkażania materiałów paszowych; na podstawie uzyskanych wyników powinny być ustalone kryteria, dla których produkty objęte pewnymi procesami odkażania muszą być dostosowane;

procedura wprowadzająca ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi i Komisją w Stałym Komitecie ds. pasz powinna być stosowana dla ułatwienia wprowadzenia proponowanych środków oraz dokonania, między innymi, zmian i uzupełnień dotyczących ustalenia maksymalnej dopuszczalnej zawartości lub zasad oznakowania dla materiałów paszowych skażonych pewnymi niepożądanymi substancjami lub produktami i ustanowienia kryteriów przyjęcia odkażonych materiałów paszowych;

procedura informacyjna musi być ustanowiona dla powiadamiania Państw Członkowskich o przypadkach niezgodności z przepisami wspólnotowymi dla ułatwienia nadzoru stosowania dyrektywy 74/63/EWG;

pozyskane doświadczenie we wprowadzaniu dyrektywy 79/373/EWG wskazuje na potrzebę zwiększenia uzupełnienia oznakowania mieszanek paszowych w niektórych przypadkach;

szczególnie, że nazwisko lub nazwa firmy i adres wytwórcy muszą być wskazane, w przypadku, gdy nie jest odpowiedzialny za oznaczenie szczegółów; muszą być wzięte pod uwagę szczególne systemy kontroli w niektórych państwach Członkowskich, takie Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do zastąpienia tych danych urzędowym kodem danym każdemu wytwórcy dla pasz wytwarzanych i sprzedawanych na ich terytoriach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 74/63/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Tytuł dyrektywy otrzymuje brzmienie: „dyrektywa Rady o niepożądanych substancjach i środkach żywienia zwierząt”.
2. W art. 1:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. niniejsza dyrektywa dotyczy niepożądanych substancji i żywienia zwierząt”.
 - b) W ust. 2 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) niektóre środki żywienia zwierząt”.

3. W art. 2:

a) lit. a), b) i h) otrzymują brzmienie:

„a) pasze: produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w ich stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, produkty ich przemysłowego przetworzenia, substancje organiczne i nieorganiczne, proste lub w mieszankach, zawierające lub niezawierające dodatków paszowych, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt;

b) materiały paszowe: różne produkty roślinne lub zwierzęce w ich stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, produkty ich przemysłowego przetworzenia, substancje organiczne i nieorganiczne proste lub w mieszankach, zawierające lub niezawierające dodatków paszowych, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt;

h) mieszanki paszowe: mieszanki produktów pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w ich stanie naturalnym, świeże lub konserwowane oraz produkty ich przemysłowego przetworzenia lub substancje organiczne i nieorganiczne proste lub w mieszankach, zawierające lub niezawierające dodatków paszowych, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt jako mieszanki paszowe pełnoporcjowe lub uzupełniające;”

b) dodaje się literę w brzmieniu:

„i) materiały nieprzetworzone (składniki): różne produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w ich stanie naturalnym, świeże lub konserwowane i produkty ich przemysłowego przetworzenia, substancje organiczne lub nieorganiczne proste lub w mieszankach, zawierające lub niezawierające dodatków paszowych, przeznaczone do wprowadzenia do obrotu jako materiały paszowe lub dla sporządzenia mieszanek paszowych lub jako nośniki premiksów.

4. Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie stanowią, że substancje i produkty wymienione w załączniku I są dopuszczone do stosowania w paszach zgodnie z warunkami tam określonymi.

2. Państwa Członkowskie mogą dopuścić przekroczenie maksymalnej dopuszczalnej zawartości określonej w załączniku I w odniesieniu do pasz, które są wytwarzane i wykorzystywane w tym samym stanie w tych samych gospodarstwach rolnych, gdy jest to niezbędne ze szczególnych przyczyn lokalnych. Państwa Członkowskie, których to dotyczy, nakazują, aby pasze nie stanowiły zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub ludzi.

5. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3a

1. Państwa Członkowskie stanowią, że materiały paszowe wymienione w załączniku III, część A mogą być wprowadzone do obrotu tylko, jeśli ich zawartość niepożądanych substancji lub produktów wykazanych w kolumnie I niniejszego załącznika nie przekracza maksymalnej dopuszczalnej zawartości ustanowionej w kolumnie 3 niniejszego załącznika.

2. Jeśli zawartość niepożądanych substancji i produktów wymienionych w kolumnie 1 załącznika II, część A przekracza dopuszczalną zawartość określoną w kolumnie 3 załącznika I w odniesieniu do materiałów paszowych, materiały paszowe wymienione w kolumnie 2 załącznika II, część A mogą być wprowadzone do obrotu bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 tylko, jeśli:

a) są przeznaczone do stosowania przez wytwórców mieszanek paszowych ujętych w wykazie krajowym jak wynika z przepisu art. 13 ust. 3 dyrektywy Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącej dodatków paszowych¹²

oraz

b) towarzyszy im dokument stwierdzający:

- że materiał paszowy jest przeznaczony dla wytwórców mieszanek paszowych, które spełniają warunki ustanowione w lit. a)
- że materiał paszowy nie może być podawany zwierzętom bez przetworzenia
- zawartość niepożądanego substancji lub produktu w materiale paszowym.

3. Państwa Członkowskie stanowią, że ust. 2 lit. a) i b) ma zastosowanie także do materiałów paszowych i niepożądanych substancji i produktów wymienionych w załączniku II, część E, których maksymalna dopuszczalna zawartość nie jest ograniczona w załączniku II, część A, jeśli dopuszczalna zawartość tych niepożądanych substancji lub produktów w materiałach paszowych przekracza zawartość ustanowioną w kolumnie 3 załącznika I dla odpowiednich materiałów paszowych.

„Artykuł 3b

Państwa Członkowskie mogą ograniczyć stosowanie art. 3a ust. 2 lit. a) do tych wytwórców mieszanek paszowych, którzy stosują materiały, o których mowa, do wytwarzania i obrotu mieszankami paszowymi.

¹²Dz.U. nr L 260 z 14.12.1970, str. 1.”

6. W art. 4 wyrażenie „w niniejszej dyrektywie” zastępuje się wyrażeniem „w załączniku I”

7. W art. 5:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeśli Państwo Członkowskie, w wyniku uzyskania nowych informacji lub ponownej oceny istniejących informacji dokonanej po przyjęciu danych przepisów, ma szczególne podstawy do ustalenia, że maksymalna dopuszczalna zawartość, określona w załączniku I lub II lub substancje czy produkt niewymienione tam stanowi niebezpieczeństwo dla zdrowia zwierzęcia lub człowieka lub dla środowiska naturalnego, to Państwo Członkowskie może tymczasowo ograniczyć tę zawartość, określić maksymalną dopuszczalną zawartość lub zakazać obecności takiej substancji lub produktu w paszach lub materiałach paszowych. Informuje natychmiast inne Państwa Członkowskie i Komisję przedstawiając przyczynę podjęcia tej decyzji.

b) w ust. 2 wyraz „Załącznik” otrzymuje brzmienie:

„Załączniki”.

8. Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 6*

Zgodnie z procedurą określoną w art. 9 oraz biorąc pod uwagę osiągnięcia postępu naukowo-technicznego:

a) wprowadza się konieczne zmiany w Załącznikach;

b) okresowo opracowany zostaje jednolity tekst Załączników, wprowadzający kolejne stosownie do lit. a)

c) można określić kryteria dopuszczalności materiałów paszowych, poddanych pewnym procesom odkażania”.

9. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 6*

1. Do czasu podjęcia decyzji przez Wspólnotę, Państwa Członkowskie mogą utrzymać środki regulujące przywóz i wprowadzenie do obrotu w obrębie ich terytoriów:

a) materiały paszowe skażone aflatoksyną inne niż materiały paszowe określone w załączniku II, część A i

b) materiały paszowe skażone niepożądanymi substancjami lub produktami innymi niż aflatoksyna.

2. Nie później niż do dnia 31 stycznia 1992 r. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach prawa krajowego, które zamierzają utrzymać na mocy ust. 1.
3. Zmiany dokonane w załączniku II w celu usunięcia niezgodności wynikających ze stosowania ust. 1 zostają przyjęte najpóźniej do dnia 3 grudnia 1990 r.
10. W art. 7 wyraz „i surowce” dodaje się po wyrazie „pasze”.
11. W art. 8:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu przeprowadzenia urzędowej kontroli, przynajmniej przez pobieranie próbek, w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie.”
- b) dodaje się następujący ust. 3:
- „3. Jeśli spodziewane jest nadesłanie do Państwa Członkowskiego partii materiału paszowego, który nie jest zgodny z przepisami niniejszej dyrektywy z uwagi na nadmierną zawartość niepożądanych substancji lub produktów, co stwierdzono w innym Państwie Członkowskim, to Państwo Członkowskie przekazuje natychmiast innym Państwom Członkowskim i Komisji wszelkie użyteczne informacje dotyczące tego wysłanego materiału paszowego.”
12. W art. 11 wyrazy „i materiały paszowe” wprowadza się po wyrazach „pasze”.
13. Do Załącznika wprowadza się następujące zmiany:
- a) po wyrazie Załącznik dodaje się „I”
- b) trzy kolumny załącznika I są numerowane odpowiednio 1, 2, 3.
- c) w załączniku I, część B pozycja kolumny 3 otrzymuje brzmienie:
- „Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) paszy o zawartości wilgoci 12%”
14. Do załącznika II dodaje się, co następuje:

ZAŁĄCZNIK II

A

Substancje, produkty	Materiały paszowe	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) materiału paszowego o zawartości wilgoci 12%
(1)	(2)	(3)

1. Aflatoksyna B1	orzechy ziemne, kopra, nasiona palmowe, nasiona bawełny, babassu, kukurydza i produkty ich przetwarzania	0,2
-------------------	--	-----

B

Substancje, produkty (1)	Materiały paszowe (2)

15. „Alimenti per animali” w tekście dyrektywy w języku włoskim zastępuje się wyrazem „mangimi”.

Artykuł 2

Do dyrektywy 77/101/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 2:

a) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) niepożądane substancje i środki żywienia zwierząt;”

b) dodaje się literę w brzmieniu:

„d) niektóre środki żywienia zwierząt.”

2. Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy materiały paszowe oznaczają różne roślinne lub zwierzęce produkty w ich stanie naturalnym, świeże lub konserwowane i produkty ich przemysłowego przetworzenia, substancje organiczne i nieorganiczne, zawierające lub niezawierające dodatków paszowych, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt.

3. „Alimenti per animali” w tekście włoskim dyrektywy zastępuje się wyrazem „mangimi”.

Artykuł 3

Do dyrektywy 79/373/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 2:

- a) lit. c) otrzymuje brzmienie:
„c) niepożądane substancje i środki żywienia zwierząt;”

- b) dodaje się literę w brzmieniu:
„f) niektóre środki żywienia zwierząt.”

2. W art. 2:

- a) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
 - „a) Pasze: produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego w ich stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty ich przemysłowego przetworzenia, substancje organiczne lub nieorganiczne proste lub w mieszankach, zawierające lub niezawierające dodatków paszowych, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt.
 - b) Mieszanki paszowe: mieszanki produktów pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego w ich stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty ich przemysłowego przetworzenia, jak również substancje organiczne i nieorganiczne, zawierające lub niezawierające dodatków paszowych, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt w postaci mieszanek paszowych pełnoporcjowych lub uzupełniających.”
- b) dodaje się następujące litery:
 - „j) Pasze mlekozastępcze: mieszanki paszowe podawane w formie suchej lub po rozpuszczeniu w określonej ilości płynu dla karmienia młodych zwierząt jako dodatek lub w zastępstwie siary lub do karmienia cieląt przeznaczonych do uboju.
 - k) Składniki (materiały paszowe): różne produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego w ich stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty ich przemysłowego przetworzenia, substancje organiczne lub nieorganiczne, zawierające lub niezawierające dodatków paszowych, przeznaczone do wprowadzenia do obrotu jako materiały paszowe lub dla sporządzenia mieszanek paszowych lub jako nośniki premiksów.

3. W art. 5:

- a) w ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) określenie „mieszanki paszowe pełnoporcjowe”, „mieszanki paszowe uzupełniające”, „mieszanki mineralne”, „pasze melasowane”, „pasze pełne mlekozastępcze”, „uzupełniające pasze mlekozastępcze” jako właściwe;
- b) w ust. 4 dodaje się litery w brzmieniu:

- „g) nazwisko lub nazwa firmy i adres lub zarejestrowana siedziba przedsiębiorstwa wytwórcy, jeśli nie jest on odpowiedzialny za szczegółowe informacje umieszczane na etykiecie;
- c) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „4a Państwa Członkowskie zostają upoważnione, dla pasz wytwarzanych i sprzedawanych w ich kraju, do wprowadzenia oznaczeń urzędowego kodu odpowiadającego wytwórcom w ich kraju zamiast szczegółowych informacji odnoszących się do art. 5 ust. 4 lit. g).
- d) w ust. 5 dodaje się literę w brzmieniu:
- „h) oznaczenie stanu fizycznego paszy lub szczególnego przetworzenia, któremu została poddana.
- e) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „7a. ust. 7 nie ma zastosowania, jeśli składniki (materiały paszowe) muszą być wymienione na etykiecie mieszanki paszowej stosownie do dyrektywy 82/471/EWG
- f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „Takie informacje
- nie mogą wprowadzać w błąd nabywcy, a w szczególności przypisywać paszy skutków lub właściwości, których nie posiada lub sugerować, że posiada specjalne cechy, gdy w rzeczywistości wszystkie podobne pasze posiadają te cechy,
 - musi dotyczyć celów lub wymiernych czynników, które mogą być umotywowane.”

4. Dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 5a

W języku angielskim „mieszanki paszowe uzupełniające” i „mieszanki paszowe pełnoporcjowe” mogą być zastąpione, w przypadku pasz dla zwierząt domowych, odpowiednio przez „uzupełniająca karma dla zwierząt domowych” i „pełnoporcjowa karma dla zwierząt domowych”.

„Artykuł 5b

Bez uszczerbku dla przepisów art. 5, Państwa Członkowskie zastrzegają, że oznakowanie mieszanek paszowych dla zwierząt domowych może wskazywać na obecność lub niską zawartość jednego lub więcej składników, które są istotne dla charakterystyki paszy. W takim przypadku minimalna lub maksymalna dopuszczalna zawartość wyrażona procentowo w masie włączonego składnika lub składników, musi

być jasno wskazana albo wobec informacji wskazującej na obecność tego lub tych składników, albo poprzez wymienienie tego lub tych składników oraz jego/ich wyrażonego procentowo udziału w masie wobec odpowiadającej kategorii składników.

5. „Alimenti per animali” w dyrektywie w języku włoskim zastępuje się wyrazem „mangimi”.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 3 grudnia 1988 r. i niezwłocznie powiadamią o tym Komisję.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 lipca 1986 r.

W imieniu Rady

G. HOWE

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 22 stycznia 1990 r.

zmieniająca dyrektywę 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi

(90/44/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43;

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 79/373/EWG⁴, ostatnio zmieniona dyrektywą 87/235/EWG⁵, ustanawia reguły obrotu mieszankami paszowymi we Wspólnocie;

zgodnie z obecnym prawodawstwem wspólnotowym, Państwa Członkowskie mogą, w niektórych przypadkach, odstąpić od stosowania reguł wspólnotowych, w szczególności dotyczących etykietowania i wyboru składników;

w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego, wszelkie krajowe odstępstwa, które mogą utrudniać swobodny przepływ mieszanek paszowych lub stwarzać nierówne warunki konkurencji powinny zostać wyeliminowane;

najwłaściwszą metodą eliminowania wszystkich obecnych rozbieżności dotyczących zasad etykietowania jest ustalenie, na szczeblu wspólnotowym, wykazu deklaracji, który w każdym przypadku musi być przekazywany lub może być przekazywany dobrowolnie przez podmiot odpowiedzialny za etykietowanie;

w zakresie etykietowania, celem dyrektywy 79/373/EWG jest zapewnienie, że hodowcy są powiadamiani obiektywnie oraz możliwie jak najdokładniej o składzie i stosowaniu pasz; ważne jest zapewnienie, aby dokładność składanych deklaracji była oficjalnie weryfikowana zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszej dyrektywy, na każdym etapie obrotu tymi paszami;

¹ Dz.U. nr C 178 z 7.7.1998, str. 4 oraz

Dz.U. nr C 100 z 21.4.1989, str. 10.

² Dz.U. nr C 12 z 16.1.1989, str. 382.

³ Dz.U. nr C 23 z 20.1.1989, str. 10.

⁴ Dz.U. nr L 86 z 6.4.1979, str. 30.

⁵ Dz.U. nr L 102 z 14.4.1987, str. 54.

deklaracja składników pasz stanowi, w niektórych przypadkach, ważną pozycję informacji dla hodowców;

ilościowe określenie składników pasz dla zwierząt użytkowych powoduje obecnie trudności związane ze sprawdzeniem, głównie z powodu charakteru wykorzystanych produktów, złożoności wytworzonych mieszanek lub przyjętej metody wytwórczej;

odpowiednio, na tym etapie właściwe jest preferowanie, przynajmniej dla pasz przeznaczonych dla zwierząt użytkowych ustaleń elastycznej deklaracji ograniczonej do wskazania składników paszy bez podania ich ilości; musi być również pozostawiona możliwość stworzenia kategorii umożliwiających zgrupowanie pod jedną nazwą wielu składników; ponieważ kategorie składników zostały już ustalone dyrektywą Komisji 82/475/EWG⁶ dla mieszanek paszowych przeznaczonych dla zwierząt domowych, podobne przepisy powinny zostać przyjęte dla pozostałych pasz;

konieczne jest ustanowienie przepisów szczególnych dotyczących etykietowania pasz dla zwierząt domowych, w celu uwzględnienia specjalnego charakteru tego rodzaju pasz;

wytwórcy mieszanek paszowych muszą mieć swobodę dostarczenia hodowcom informacji innych niż ustalonych szczegółowo w dyrektywie 79/373/EWG, ale dostarczenie takich dodatkowych informacji powinno być dokonywane z zastrzeżeniem niektórych warunków lub ograniczeń, w celu zapewnienia uczciwej konkurencji między wytwórcami oraz w celu zapewnienia, że takie informacje są obiektywne;

dyrektywa 79/373/EWG umożliwia obecnie Państwom Członkowskim stworzenie wymogu, aby mieszanki paszowe były wytwarzane na bazie określonych składników lub aby były wolne od niektórych składników; przeszkody wynikające z takich ograniczeń muszą zostać wyeliminowane przez przyjęcie, na poziomie wspólnotowym, wykazu składników wykorzystanych do wytwarzania mieszanek paszowych oraz wykazu składników, których wykorzystanie musi być zabronione z przyczyn zdrowotnych;

wykaz składników, które mogą być wykorzystywane w paszach nie może być wyczerpujący z powodu ogromnej różnorodności produktów oraz produktów ubocznych, które mogą być wykorzystywane, stałego rozwoju technologii żywności i potrzeby aby nie ograniczać wyboru wytwórców; wystarczające jest sporządzenie spisu głównych składników normalnie stosowanych w produkcji mieszanek paszowych;

spis ten musi określać nazwy zwyczajowe, które mają być stosowane do oznaczania różnych składników oraz opisy, z którymi muszą być zgodne, w celu zakwalifikowania ich do takich nazw;

podany opis różnych składników może sam okazać się niewystarczający, w celu rozróżnienia produktów, które są bardzo do siebie zbliżone, lecz czasem mogą się różnić od siebie jakością; powinien zostać przewidziany przepis w odniesieniu do takich specjalnych przypadków, w celu stworzenia dodatkowej możliwości ustanowienia wymogów minimalnych dotyczących składu;

⁶ Dz.U. nr L 213 z 21.7.1982, str. 27.

wykaz składników, które mogą być wykorzystywane w wytwarzaniu mieszanek paszowych nie jest wyczerpujący; Państw Członkowskie są odpowiednio zobowiązane, aby zezwoliły na wprowadzanie do obrotu mieszanek paszowych we Wspólnocie, zawierających składniki inne niż składniki umieszczone w wyżej wymienionym wykazie, pod warunkiem że takie produkty są zdrowe, autentyczne i o jakości handlowej, oraz pod warunkiem że oznaczone są szczególnymi nazwami zapobiegającymi pomyleniu ze składnikami kwalifikującymi się do noszenia nazw ustalonych na poziomie wspólnotowym;

ustalenie wykazu głównych składników zwykle wykorzystywanych i wprowadzanych do obrotu w celu przygotowania mieszanek paszowych oraz ustalenie wykazu składników, których wykorzystanie musi zostać zabronione w przyszłości stanowią środki o charakterze naukowym; w celu ułatwienia przyjęcia takich środków powinna być stosowana procedura wprowadzająca ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Pasz;

w celu zapewnienia zgodności z wymaganiami dotyczącymi mieszanek paszowych, Państwa Członkowskie muszą zapewnić właściwe kontrole przez pobieranie próbek nie tylko w trakcie obrotu, lecz również w czasie wytwarzania pasz; ostatnia metoda kontroli może w szczególności obejmować pisemną dokumentację wytwórców.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 79/373/EWG niniejszym wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 2 dodaje się lit. g) w brzmieniu:

„g) zbliżanie ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących uzupełniania, pod względem masy lub objętości, niektórych produktów paczkowanych”

2. W art. 2 dodaje się ust. 1 w brzmieniu:

„1. minimalny dopuszczalny czas składowania mieszanki paszowej: tzn. termin, do którego we właściwych warunkach składowania taka pasza zachowuje swoje specyficzne właściwości”.

3. Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zarządzają, że mieszanki paszowe nie mogą być wprowadzane do obrotu, chyba że dane szczegółowe, wymienione poniżej, które są dobrze widoczne, czytelne i nieusuwalne oraz za umieszczenie których odpowiedzialny jest wytwórca, pakowacz, importer, sprzedawca lub dystrybutor posiadający siedzibę we Wspólnocie, są umieszczone, w miejscu przewidzianym do tego celu, na opakowaniu, pojemniku lub na etykiecie dołączonej do nich:

a) opis „mieszanka paszowa pełnoporcjowa”, „mieszanka paszowa uzupełniająca”, „mieszanka mineralna”, „pasza melasowana”, „pełnoporcjowa pasza zastępująca

- mleko” lub „uzupełniająca pasza zastępująca mleko” w odpowiednim przypadku;
- b) gatunek lub kategoria zwierząt dla których mieszanka paszowa jest przeznaczona;
 - c) wskazówki właściwego stosowania paszy wskazujące cel do jakiego pasza jest przeznaczona;
 - d) w odniesieniu do wszystkich mieszanek paszowych, z wyjątkiem tych przeznaczonych dla zwierząt domowych innych niż psy i koty: składniki, które mają zostać zadeklarowane zgodnie z art. 5c;
 - e) w odpowiednim przypadku, deklaracje składników chemicznych w przypadkach przewidzianych w części A Załącznika;
 - f) stosownie do przypadku, deklaracje przewidziane w części B Załącznika w kolumnach 1, 2 i 3;
 - g) nazwa lub nazwa handlowa oraz adres lub zarejestrowana siedziba przedsiębiorstwa odpowiedzialnego za dane szczegółowe, określone w niniejszym ustępie;
 - h) ilość netto wyrażona w jednostkach masy w przypadku produktów stałych, oraz w jednostkach masy lub objętości w przypadku produktów płynnych;
 - i) minimalny dopuszczalny czas składowania ma być wskazany zgodnie z art. 5d ust. 1;
 - j) numer partii, jeśli nie jest podana data wytworzenia.

2. Państwa Członkowskie nakazują, aby mieszankom paszowym, które są wprowadzane do obrotu w cysternach lub podobnych pojazdach lub zgodnie z art. 4 ust. 2, towarzyszył dokument zawierający dane szczegółowe określone w ust. 1 niniejszego artykułu. W odniesieniu do niewielkich ilości pasz przeznaczonych dla użytkownika końcowego, te dane szczegółowe mogą być podane do wiadomości nabywcy za pomocą odpowiedniego ogłoszenia w punkcie sprzedaży.

3. Państwa Członkowskie nakazują, aby w połączeniu z danymi szczegółowymi wymienionymi w ust. 1, tylko następujące dodatkowe dane szczegółowe mogły być umieszczane w miejscu, określonym w ust. 1:

- a) znak identyfikacyjny lub znak handlowy podmiotu odpowiedzialnego za dane szczegółowe dotyczące etykietowania;
- b) nazwa lub firmy oraz adres lub zarejestrowana siedziba, jeśli nie jest to podmiot odpowiedzialny za dane szczegółowe dotyczące etykietowania;
- c) w miarę potrzeb, numer partii;
- d) państwo produkcji lub wytworzenia;

- e) cena produktu;
- f) opis lub nazwa handlowa produktu;
- g) w odniesieniu do mieszanek paszowych przeznaczonych dla zwierząt domowych innych niż psy i koty: składniki które mają zostać zadeklarowane zgodnie z art. 5c;
- h) w odpowiednim przypadku, dane szczegółowe odnoszące się do przepisów art. 14 lit. a);
- i) wskazanie stanu fizycznego paszy lub wymienienie specyficznego procesu przetwarzania, któremu pasza była poddana;
- j) w miarę potrzeb, deklaracje składników chemicznych w przypadkach przewidzianych w części A Załącznika;
- k) deklaracje przewidziane w części B Załącznika w kolumnach 1, 2 i 4;
- l) data wytworzenia ma być wskazana zgodnie z art. 5d ust. 2.

4. Państwa Członkowskie mogą w odniesieniu do pasz produkowanych i wprowadzanych do obrotu na ich terytoriach:

- a) zezwolić, aby dane szczegółowe określone w ust. 1 lit. b)-f) oraz lit. h), były podawane tylko w dokumencie towarzyszącym;
- b) wyznaczyć numer urzędowego kodu umożliwiającego identyfikację wytwórcy w przypadku, gdy nie jest on odpowiedzialny za dane szczegółowe dotyczące etykietowania.

5. Państwa Członkowskie nakazują, aby:

- a) w przypadku mieszanek paszowych złożonych z nie więcej niż trzech składników, dane szczegółowe określone w ust. 1 lit. b) i c) nie były wymagane, w przypadku gdy wykorzystane składniki zostały wyraźnie wymienione w opisie;
- b) w przypadku mieszanek paszowych pełnego ziarna, deklaracje określone w ust. 1 lit. e) i f) nie były wymagane; mogą być jednakże dostarczone;
- c) opisy „mieszanka paszowa pełnoporcjowa” lub „mieszanka paszowa uzupełniająca” w odniesieniu do innych pasz przeznaczonych dla zwierząt domowych innych niż psy lub koty mogą być zastąpione opisem „mieszanka paszowa”. W tym przypadku wymagane lub dozwolone deklaracje na podstawie tego artykułu powinny być ustanawiane dla mieszanek paszowych pełnoporcjowych;
- d) minimalny dopuszczalny okres składowania, ilość netto oraz numer odniesienia partii mogą być oznaczone poza miejscem zarezerwowanym dla danych szczegółowych umieszczanych na etykiecie określonych w ust. 1; w tym

przypadku odpowiednim wyrażeniom towarzyszy wskazanie dotyczące tego, gdzie pojawia się informacja.

6. W odniesieniu do mieszanek paszowych dla zwierząt domowych, opisy:
 - a) w języku angielskim „mieszanka paszowa”, „mieszanka paszowa uzupełniająca” oraz „mieszanka paszowa pełnoporcjowa” mogą być zastąpione odpowiednio przez opisy „mieszanka karm dla zwierząt”, „uzupełniająca karma dla zwierząt domowych” oraz „pełnoporcjowa karma dla zwierząt domowych”;
 - b) w języku hiszpańskim „pienso” może być zastąpione opisem „alimento”;
 - c) w języku niderlandzkim „mengvoeder”, „aanvullend diervoeder” i „volledig diervoeder” mogą zostać zastąpione odpowiednio opisami: „samengesteld voeder”, „aanvullend samengesteld voeder” oraz „volledig samengesteld voeder”.
4. Skreśla się art. 5a i 5b.
5. Dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 5c

1. W przypadku dostarczenia deklaracji składników, muszą być w niej podane wszystkie składniki.
2. Wyszczególnienie składników podlega następującym zasadom:
 - a) mieszanki paszowe przeznaczone dla zwierząt innych niż zwierzęta domowe: wyszczególnienie składników w porządku malejącym ze względu na masę;
 - b) mieszanki paszowe przeznaczone dla zwierząt domowych: wyszczególnienie składników albo wskazujące ilości zawarte lub nazywające je w porządku malejącym.
3. Składniki opisywane są przez ich specyficzne nazwy; jednakże kategorie grupujące wiele składników będą utworzone zgodnie z art. 10 lit. a); w tym przypadku, wskazanie specyficznej nazwy składnika można zastąpić nazwą kategorii, do której składnik należy.

Użycie jednej z tych dwóch form deklaracji wyklucza użycie drugiej z wyjątkiem przypadków, gdy jeden z użytych składników nie należy do żadnej ze zdefiniowanych kategorii; w takim przypadku składnik, oznaczony przez swoją nazwę specyficzną, jest wymieniany w kolejności ważności według masy w odniesieniu do kategorii.

4. W przypadku gdy nie przyjęto żadnych środków na podstawie art. 10 lit. a) Państwa Członkowskie mogą zachować określone przez siebie kategorie składników i zezwolić na to, żeby wskazanie składników zostało zastąpione przez wskazanie kategorii.

5. Etykietowanie mieszanek paszowych dla zwierząt domowych może również zwracać szczególną uwagę na obecność lub niską zawartość jednego lub większej liczby składników, które stanowią zasadniczy aspekt charakterystyki paszy. W takim przypadku najniższa lub najwyższa zawartość wyrażona jako udział procentowy masy dodanych składnika(-ów) musi być wyraźnie wskazana albo naprzeciwko deklaracji wyszczególniając składnik(-i) albo w wykazie składników albo przez wymienienie składnika(-ów) i udziałów procentowych w danej masie naprzeciwko odpowiedniej kategorii składników.

Artykuł 5d

1. Minimalny dopuszczalny okres składowania jest podany przy pomocy następujących wskazań:

- „wykorzystać przed...”, a następnie data (dzień, miesiąc, rok) w przypadku pasz, które pod względem mikrobiologicznym należą do grupy łatwo psujących się;
- „najlepsze przed...”, a następnie data (dzień, miesiąc, rok) w przypadku pozostałych pasz.

W przypadku, gdy inne przepisy wspólnotowe dotyczące mieszanek wymagają wskazania minimalnego dopuszczalnego okresu składowania powinna być wskazana jedynie najwcześniejsza data.

2. Data wytworzenia określana jest w następujący sposób:

„wytworzono..... (dni, miesiące lub lata przed upływem minimalnego dopuszczalnego okresu składowania)”

W przypadkach gdy stosuje się art. 5 ust. 5 lit. d), po wyżej wymienionym wpisie występuje wskazanie gdzie wskazany jest dopuszczalny okres składowania.

Artykuł 5e

Podmiot odpowiedzialny za dane szczegółowe dotyczące etykietowania mieszanki paszowej może zamieścić dodatkowe informacje oprócz informacji wymaganych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Jednakże, takie informacje:

- nie mogą być przeznaczone do wskazania obecności lub zawartości składników chemicznych innych niż te podane w deklaracji przewidzianej w art. 5;
- nie mogą wprowadzać w błąd użytkownika, w szczególności przez przypisywanie paszy skutków lub właściwości, których nie posiada lub sugerować, że posiada specjalne właściwości, gdy w rzeczywistości wszystkie podobne pasze posiadają takie właściwości,
- nie mogą stwierdzać, że pasza będzie zapobiegać, poprawiać stan zdrowia zwierząt lub leczyć choroby,

- muszą odnosić się do obiektywnych lub obliczalnych czynników, które mogą być skonkretyzowane,
- muszą być wyraźnie oddzielone od wszystkich danych szczegółowych określonych w art. 5.”

6. Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Państwa Członkowskie nakazują, aby przepisy ogólne zawarte w części A Załącznika były stosowane do wprowadzania do obrotu mieszanek paszowych”.

7. Skreśla się art. 7 i 8.

8. Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 oraz w świetle postępu w dziedzinie wiedzy naukowo-technicznej:

- a) kategorie grupujące wiele składników są ustanawiane nie później niż dnia 22 stycznia 1991 r.;
- b) ustanawia się wymóg stworzenia niewyczerpującego wykazu głównych składników, zwykle wykorzystywanych oraz wprowadzanych do obrotu, do przygotowywania mieszanek paszowych przeznaczonych dla gatunków innych niż zwierzęta domowe; dla każdego z produktów wykaz powinien ustalać nazwę zwyczajową i opis; ponadto, w pewnych przypadkach, może również zostać ustanowiony minimalny zestaw wymagań, jeśli okaże się, że takie środki są niezbędne, aby lepiej określić tożsamość składników;
- c) ustalany jest wykaz składników, których stosowanie jest zabronione w mieszankach paszowych ze względów na zdrowie publiczne lub zdrowie zwierząt;
- d) mogą zostać ustanowione metody obliczania wartości energetycznej mieszanek paszowych;
- e) przyjmuje się zmiany do Załącznika i wykazów określonych w lit. b) i c).

Artykuł 10a

1. Państwa Członkowskie nakazują, aby składniki objęte wykazem określonym w art. 10 lit. b) mogły być deklarowane wyłącznie jako takie pod nazwami tam określonymi i pod warunkiem, że odpowiadają one opisom i są zgodne z wszelkimi możliwymi minimalnymi wymaganiami dotyczącymi składu w nim zawartych.

2. Bez uszczerbku dla środków, określonych w art. 10 lit. c), Państwa Członkowskie

zezwalają na wprowadzanie do obrotu składników innych niż składniki wymienione w wykazie, określonym w art. 10 lit. b) pod warunkiem, że są one zdrowe, autentyczne i o jakości handlowej oraz są zadeklarowane pod innymi nazwami, które nie mogą wprowadzić w błąd nabywcy”.

9. Art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Do celów obrotu między Państwami Członkowskimi, dane szczegółowe, określone w art. 5 podawane są w przynajmniej jednym z narodowych lub urzędowych języków kraju przeznaczenia.”

10. Art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu ustanowienia urzędowej kontroli w czasie wytwarzania lub wprowadzania do obrotu, przynajmniej przez pobieranie próbek, w celu zapewnienia zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy”.

11. Załącznik zastępuje się Załącznikiem dołączonym do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie, wprowadzą w życie do dnia 22 stycznia 1992 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 1990 r.

W imieniu Rady

M. O’KENNEDY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

CZEŚĆ A

Przepisy ogólne

1. Podane poziomy lub poziomy, które mają być zadeklarowane odnoszą się do masy mieszanki paszowej jako takiej, chyba że stwierdzono inaczej.
2. Zawartość wilgoci w paszy musi być podana jeśli przekracza:
 - 7% w przypadku karm zastępujących mleko i innych mieszanek paszowych z zawartością przetworów mlecznych przekraczającą 40%,
 - 5% w przypadku mineralnych pasz nie zawierających żadnych substancji organicznych,
 - 10% w przypadku mineralnych pasz zawierających substancje organiczne,
 - 14% w przypadku innych mieszanek paszowych.

W przypadku mieszanek paszowych z zawartością wilgoci nie przekraczającą ograniczeń podanych w akapitach powyżej, zawartość ta może być również zadeklarowana.

3. Poziom popiołu nierozpuszczalnego w kwasie solnym nie przekracza 3,3% suchej masy w przypadku mieszanek paszowych składających się głównie z produktów ubocznych ryżu oraz 2,2% masy suchej w pozostałych przypadkach.

Jednakże, poziom 2,2% może być przekroczony w przypadku:

- mieszanek paszowych zawierających dozwolone mineralne środki wiążące,
- mineralnych mieszanek paszowych,
- mieszanek paszowych zawierających ponad 50% krajanki buraczanej lub wysłodków buraczanych,
- mieszanki paszowej przeznaczonej dla ryb hodowlanych z zawartością mączki rybnej ponad 15%
- pod warunkiem, że poziom jest zadeklarowany jako udział procentowy paszy jako takiej.

W przypadku mieszanek paszowych z poziomem popiołu nierozpuszczalnego w kwasie solnym nieprzekraczającym ograniczeń podanych w akapitach powyżej, poziom ten może również być zadeklarowany.

4. Poziom żelaza w karmach zastępujących mleko, podawanych cielętom o wadze żywej mniejszej lub równej 70 kg musi wynosić przynajmniej 30 mg na kilogram mieszanki paszowej pełnoporcjowej, przy zawartości wilgoci wynoszącej 12%.
5. W przypadku urzędowej kontroli zgodnie z art. 12, skład mieszanki paszowej innej niż przeznaczonej dla zwierząt domowych odbiega od zadeklarowanego składu, dozwolone są następujące minimalne tolerancja, zgodnie z art. 3.
 - 5.1. W przypadku, gdy odnotowana zawartość jest niższa niż zawartość deklarowana:
 - 5.1.1. Surowe białko:
 - 2 jednostki dla deklarowanych zawartości w wysokości 20% lub więcej,
 - 10% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości poniżej 20%, lecz nie mniej niż 10%,
 - 1 jednostka dla deklarowanej zawartości poniżej 10%.
 - 5.1.2. Cukier ogółem:
 - 2 jednostki dla deklarowanych zawartości 20% lub więcej,
 - 10% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości poniżej 20%, lecz nie mniej niż 10%,
 - 1 jednostka dla deklarowanych zawartości mniejszej niż 10%.
 - 5.1.3. Skrobia i cukier ogółem plus skrobia
 - 2,5 jednostki dla deklarowanych zawartości 20% lub więcej,
 - 10% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 25%, lecz nie mniej niż 10%,
 - 1 jednostka dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 10%.
 - 5.1.4. Surowe oleje i tłuszcze:
 - 1,5 jednostki dla deklarowanych zawartości 15% lub więcej,
 - 10% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 15% lecz nie mniej niż 8%,
 - 0,8 jednostki dla deklarowanych zawartości poniżej 8%.
 - 5.1.5. Sód, potas i magnez:
 - 1,5 jednostki dla deklarowanych zawartości 15% lub więcej,

- 10% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości poniżej 15% lecz nie mniej niż 7,5%,
- 0,75 jednostki dla deklarowanej zawartości mniejszej niż 7,5%, lecz nie mniej niż 5%,
- 15% dla deklarowanych zawartości poniżej 5%, lecz nie mniej niż 0,7%,
- 0,1 jednostki dla deklarowanych zawartości poniżej 0,7%.

5.1.6. Fosfor ogółem i wapń:

- 1,2 jednostki dla deklarowanych zawartości 16% lub więcej,
- 7,5% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 16% lecz nie mniej niż 12%,
- 0,9 jednostki dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 12%, lecz nie mniej niż 6%,
- 15% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 6%, lecz nie mniej niż 1%,
- 0,15 jednostki dla deklarowanych zawartości poniżej 1%.

5.1.7 Metionina, lizyna i treonina:

- 15% deklarowanej zawartości.

5.1.8. Cystyna i tryptofan:

- 20% deklarowanej zawartości.

5.2. W przypadku, gdy zanotowana zawartość jest wyższa niż zawartość deklarowana:

5.2.1. Wilgotność:

- 1 jednostka dla deklarowanych zawartości w wysokości 10% lub więcej,
- 10% deklarowanej zawartości dla zawartości deklarowanych mniejszych niż 10% lecz nie mniej niż 5%,
- 0,5 jednostki dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 5%.

5.2.2. Popiół surowy:

- 1 jednostka dla deklarowanych zawartości w wysokości 10% lub więcej,
- 10% deklarowanej zawartości dla zawartości deklarowanych mniejszych niż 10% lecz nie mniej niż 5%,

- 0,5 jednostki dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 5%.

5.2.3. Włókno surowe:

- 1,8 jednostki dla deklarowanych zawartości w wysokości 12% lub więcej,
- 15% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 12% lecz nie mniej niż 6%,
- 0,9 jednostki dla deklarowanych zawartości mniejszej niż 6%.

5.2.4. Popiół nierozpuszczalny w kwasie solnym:

- 1 jednostka dla deklarowanych zawartości w wysokości 10% lub więcej,
- 10% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 10% lecz nie mniej niż 4%,
- 0,4% jednostki dla deklarowanych zawartości mniejszej niż 4%.

5.3. W przypadku, gdy zanotowane odchylenie zachodzi w kierunku przeciwnym do określonych odpowiednio w pkt 5.1 oraz 5.2

- 5.3.1.
- surowe białko, surowe oleje i tłuszcze, cukier ogółem, skrobia: tolerancja dwukrotna w porównaniu z dozwoloną dla tych substancji wymienionych w ppkt. 5.1
 - fosfor ogółem, wapń, potas, magnez, sód, nieprzerobiony popiół, surowe włókno: tolerancja trzykrotna w porównaniu z dozwoloną dozwoloną dla tych substancji w ppkt. 5.1 oraz 5.2

6. W przypadku urzędowej kontroli na podstawie art. 12, gdy skład mieszanki paszowej dla zwierząt domowych jest niezgodny z deklarowanym składem, dopuszcza się na następujące minimalne tolerancje dla tych substancji wymienionych w art. 3.

6.1. W przypadku, gdy zarejestrowana zawartość jest niższa niż zawartość deklarowana:

6.1.1. Surowe białko:

- 3,2 jednostki dla deklarowanych zawartości w wysokości 20% lub więcej,
- 16% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 20%, lecz nie mniej niż 12,5%,
- 2 jednostki dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 12,5.

6.1.2. Surowe oleje i tłuszcze:

- 2,5 jednostki deklarowanej zawartości.
- 6.2. W przypadku, gdy zarejestrowana zawartość jest niższa od zawartości deklarowanej:
- 6.2.1. Wilgotność
- 3 jednostki dla deklarowanych zawartości w wysokości 40% lub więcej,
 - 7,5% deklarowanej zawartości dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 40%, lecz nie mniej niż 20%,
 - 1,5 jednostki dla deklarowanych zawartości mniejszych niż 20%.
- 6.2.2. Popiół surowy:
- 1,5 jednostki deklarowanej zawartości.
- 6.2.3. Włókno surowe:
- 1 jednostka deklarowanej zawartości.
- 6.3. W przypadku, gdy odnotowane odchylenie zachodzi w kierunku przeciwnym do określonych odpowiednio w pkt. 6.1 oraz 6.2:
- 6.3.1. Białko surowe:
- Tolerancja dwukrotna w porównaniu dozwoloną dla tych substancji w ppkt. 6.1.1.
- 6.3.2. Surowe oleje i tłuszcze:
- tolerancja identyczna z dozwoloną dla tych substancji w ppkt. 6.1.2.
- 6.3.3. Popiół surowy, włókno surowe:
- tolerancja trzykrotna wyższe w porównaniu z dozwoloną dla tych substancji w ppkt. 6.2.2 oraz 6.2.3.

CZEŚĆ B

Deklaracja składników analitycznych

Pasze	Składniki analityczne i poziomy	Gatunki lub kategoria zwierzęcia	
		Obowiązkowe deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. f)	Fakultatywne deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. k)
(1)	(2)	(3)	(4)
Mieszanki paszowe pełnoporcjowe	- Surowe białko	Zwierzęta z wyjątkiem zwierząt domowych innych niż psy i koty	Zwierzęta domowe oprócz psów i kotów
	- Surowe oleje i tłuszcze		
	- Surowe włókno	Świnie Drób	Zwierzęta inne niż świnie Zwierzęta inne niż drób
	- Popiół surowy		
	- Lizyna		
	- Metionina		
	- Cystyna		
	- Treonina		
	- Tryptofan		
- Wartość energetyczna	Wszystkie zwierzęta	
		Drób (obliczony zgodnie z metodą EWG)
		Świnie i przeżuwacze (obliczone zgodnie z krajowymi metodami urzędowymi)
	- Skrobia	Wszystkie zwierzęta
	- Cukier ogółem (jako sacharoza)	

Pasze	Składniki analityczne i poziomy	Gatunki lub kategoria zwierzęcia	
		Obowiązkowe deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. f)	Fakultatywne deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. k)
(1)	(2)	(3)	(4)
}	- Cukier ogółem plus skrobia	
	- Wapń	
	- Sód	
	- Fosfor	
	- Magnez	
	- Potas	
}			

Pasze	Składniki analityczne i poziomy	Gatunki lub kategoria zwierzęcia	
		Obowiązkowe deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. f)	Fakultatywne deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. k)
(1)	(2)	(3)	(4)
Mieszanki paszowe uzupełniające - mineralne	- Białko surowe	Wszystkie zwierzęta
	- Włókno surowe	
	- Popiół surowy	
	- Surowe oleje i tłuszcze	
	- Lizyna	
	- Metionina	
	- Cystyna	
	- Treonina	
	- Tryptofan	
	- Wapń	
	- Fosfor	Wszystkie zwierzęta	
	- Sód		
	- Magnez	Przeżuwacze	Zwierzęta inne niż przeżuwacze
	- Potas	Wszystkie zwierzęta

Pasze	Składniki analityczne i poziomy	Gatunki lub kategoria zwierzęcia	
		Obowiązkowe deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. f)	Fakultatywne deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. k)
(1)	(2)	(3)	(4)
Mieszanki paszowe uzupełniające - melasowane	- Białko surowe	Wszystkie zwierzęta	Wszystkie zwierzęta
	- Włókno surowe		
	- Cukier ogółem (jako sacharoza)		
	- Popiół surowy		
	- Surowe oleje i tłuszcze		
	- Wapń		
	- Sód		
	- Fosfor		
	- Potas		
- Magnez $\geq 0,5\%$	Przeżuwacze	Zwierzęta inne niż przeżuwacze	
- Magnez $< 0,5\%$		Wszystkie zwierzęta	
Mieszanki paszowe uzupełniające - pozostałe	- Białko surowe	Psy i koty	Zwierzęta domowe inne niż psy i koty
	- Surowe oleje i tłuszcze		
	- Włókno surowe		
	- Popiół surowy		

Pasze	Składniki analityczne i poziomy	Gatunki lub kategoria zwierzęcia	
		Obowiązkowe deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. f)	Fakultatywne deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. k)
(1)	(2)	(3)	(4)
}	- Wapń ≥ 5%	Zwierzęta z wyjątkiem zwierząt domowych	Zwierzęta domowe
	< 5%	Wszystkie zwierzęta
	- Fosfor ≥ 2%	Zwierzęta z wyjątkiem zwierząt domowych	Zwierzęta domowe
	< 2%	Wszystkie zwierzęta
	- Magnez ≥ 0,5%	Przeżuwacze	Zwierzęta inne niż przeżuwacze
	< 0,5%	
	- Sód	Wszystkie zwierzęta
	- Potas	
	- Wartość energetyczna	Drób (deklaracja zgodnie z metodą EWG)
	Świnie i przeżuwacze (deklaracja zgodnie z krajowymi metodami urzędowymi)
- Lizyna		Świnie	Zwierzęta inne niż świnie
- Metionina		Drób	Zwierzęta inne niż drób
- Cysteina		
- Treonina		Wszystkie zwierzęta

Pasze	Składniki analityczne i poziomy	Gatunki lub kategoria zwierzęcia	
		Obowiązkowe deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. f)	Fakultatywne deklaracje zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. k)
(1)	(2)	(3)	(4)
}	- Tryptofan	
	- Skrobia	
	- Cukier ogółem (jako sacharoza)	
	- Cukier ogółem plus skrobia	

}

DYREKTYWA RADY

z dnia 26 marca 1990 r.

ustanawiająca warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie

(90/167/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

warunki jakie pasze z zawartością substancji leczniczych powinny spełniać, w szczególności w odniesieniu do przygotowania, dostawy, stosowania i zadawania zwierzętom, mają znaczący wpływ na racjonalny rozwój utrzymania i na hodowlę zwierząt oraz produkcję wyrobów pochodzenia zwierzęcego;

utrzymywanie i hodowla zwierząt stanowi jeden z głównych elementów wspólnej polityki rolnej;

w celu ochrony zdrowia publicznego przed zagrożeniami spowodowanymi stosowaniem pasz z zawartością substancji leczniczych dla zwierząt przeznaczonych do produkcji oraz w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji w utrzymaniu i hodowli zwierząt hodowlanych, należy ustanowić warunki dotyczące przygotowania, wprowadzania na rynek i stosowania pasz z zawartością substancji leczniczych oraz warunki dotyczące handlu wewnątrzwspólnotowego tymi produktami;

należy uwzględnić zasady wspólnotowe dotyczące weterynaryjnych produktów leczniczych, w szczególności dyrektywę Rady 81/851/EWG z dnia 28 września 1981 r. w sprawie zbliżenia przepisów Państw Członkowskich odnoszących się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁴ oraz dyrektywę Rady 81/852/EWG z dnia 28 września 1981 r. w sprawie zbliżenia przepisów Państw Członkowskich odnoszących się do norm analitycznych, farmakologiczno-toksykologicznych i klinicznych oraz protokółów związanych z badaniem weterynaryjnych produktów leczniczych⁵, zmienioną dyrektywą 87/20/EWG⁶;

¹ Dz.U. nr C 41 z 16.02.1982, str. 3 oraz Dz.U. nr C 182 z 8.07.1983, str. 7.

² Dz.U. nr C 128 z 16.05.1983, str. 7.

³ Dz.U. nr C 114 z 6.05.1982, str. 76.

⁴ Dz.U. nr L 317 z 6.11.1981, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 317 z 6.11.1981, str. 16.

w odniesieniu do składników leczniczych, pasze z zawartością substancji leczniczych muszą spełniać wymogi stawiane weterynaryjnym produktom leczniczym; jednakże, w produkcji pasz z zawartością substancji leczniczych podstawowym procesem jest mieszanie proste; dozwolone jest stosowanie jedynie wstępnych mieszanek z zawartością substancji leczniczych, zaś w odniesieniu do stosowania tych pasz z zawartością substancji leczniczych muszą być podane dokładne wskazówki; ponadto, osoba odpowiedzialna za produkcję musi mieć do swojej dyspozycji odpowiedni personel oraz pomieszczenia, tak aby możliwe było spełnienie wymogów niniejszej dyrektywy;

za przeprowadzanie kontroli jakości produktów wprowadzonych na rynek odpowiada producent; jednakże, jednostka produkcyjna powinna zostać poddana zadowalającej urzędowej kontroli;

do celów niniejszej dyrektywy należy stosować zasady dotyczące kontroli oraz środków ochronnych określone w dyrektywie 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego⁷;

pasze z zawartością substancji leczniczych można dostarczać hodowcom bydła wyłącznie na receptę lekarza weterynarii, który, wystawiając receptę, musi spełniać określone warunki,

aby kontrola była skuteczna, od osób zainteresowanych należy wymagać prowadzenia rejestru lub, w miarę potrzeby, przechowywania dokumentów przez określony czas;

do czasu całkowitego zharmonizowania zasad upoważniających do wprowadzania na rynek weterynaryjnych produktów leczniczych, należy utrzymać możliwość dokonywania krajowych odstępstw, w szczególności w odniesieniu do wytwarzania półproduktów lub niektórych wstępnych mieszanek z zawartością substancji leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia, z zastrzeżeniem wykazu ustanowionego w art. 2 ust. 3 dyrektywy 81/851/EWG, warunki inne niż dotyczące zdrowia zwierząt, regulujące przygotowanie, wprowadzanie na rynek i stosowanie pasz z zawartością substancji leczniczych we Wspólnocie.

Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na zasady wspólnotowe mające zastosowanie do dodatków do produktów spożywczych stosowanych w paszach, ani na przepisy krajowe przyjęte zgodnie z wymienionymi zasadami, w szczególności na te, które obowiązują w stosunku do dodatków do produktów spożywczych określonych w załączniku II do dyrektywy 70/524/EWG⁸, ostatnio zmienionej dyrektywą Komisji 89/583/EWG⁹.

Artykuł 2

⁶ Dz.U. nr L 15 z 17.01.1987, str. 34.

⁷ Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13.

⁸ Dz.U. nr L 270 z 14.12.1970, str. 1.

⁹ Dz.U. nr L 325 z 10.11.1989, str. 33.

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się w miarę potrzeb definicje zawarte w art. 1 ust. 2 dyrektywy 81/851/EWG i art. 2 dyrektywy Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszankami paszowymi¹⁰, ostatnio zmienionej dyrektywą 90/44/EWG¹¹.

Stosuje się również następujące definicje:

- a) „dopuszczona wstępna mieszanka z zawartością substancji leczniczych”: każda wstępna mieszanka do produkcji paszy z zawartością substancji leczniczych zgodnie z definicją w art. 1 ust. 2 dyrektywy 81/851/EWG, którą dopuszczono zgodnie z art. 4 niniejszej dyrektywy;
- b) „wprowadzanie na rynek”: posiadanie na terytorium Wspólnoty w celu sprzedaży lub zbycia w jakiegokolwiek formie na rzecz strony trzeciej, odpłatnie lub nie, a także rzeczywista sprzedaż lub zbycie.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zalecają, aby w odniesieniu do składników leczniczych pasze z zawartością substancji leczniczych mogły być produkowane wyłącznie z użyciem dopuszczonych wstępnych mieszanek z zawartością substancji leczniczych.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, z zastrzeżeniem spełniania przez nie wymogów art. 4 ust. 4 dyrektywy 81/851/EWG, Państwa Członkowskie mogą:

- z zastrzeżeniem wszelkich szczegółowych warunków ustanowionych przy dopuszczaniu, pozwalających na wprowadzenie na rynek dopuszczonych wstępnych mieszanek z zawartością substancji leczniczych, dopuścić półprodukty, które wytwarza się z tego rodzaju wstępnych mieszanek z zawartością substancji leczniczych dopuszczonych zgodnie z art. 4 dyrektywy 81/851/EWG oraz z jednej lub więcej pasz i które przeznaczone są następnie do produkcji gotowych do użycia pasz z zawartością substancji leczniczych.

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby półprodukty były wytwarzane wyłącznie przez przedsiębiorstwa zatwierdzone zgodnie z art. 4, i aby podlegały obowiązkowi zgłoszenia właściwemu organowi.

- upoważnić lekarza weterynarii do wytwarzania na mocy warunków ustanowionych w art. 4 ust. 3 dyrektywy 81/851/EWG, na jego odpowiedzialność i na receptę, pasz z zawartością substancji leczniczych z kilku dopuszczonych wstępnych mieszanek z zawartością substancji leczniczych, pod warunkiem, że nie występuje w nich żaden szczególny dopuszczony środek leczniczy w postaci mieszanki wstępnej przeznaczony do zwalczania chorób lub dla danego gatunku.

Do upływu terminu, do końca którego Państwa Członkowskie powinny spełnić nowe zasady ustanowione w art. 4 ust. 3 dyrektywy 81/851/EWG, stosuje się zasady krajowe dotyczące powyższych warunków, w poszanowaniu ogólnych przepisów Traktatu.

¹⁰ Dz.U. nr L 86 z 6.04.1979, str. 30.

¹¹ Dz.U. nr L 27 z 31.01.1990, str. 35.

2. Produkty dopuszczone na mocy ust. 1 podlegają zasadom ustanowionym w art. 24–50 dyrektywy 81/851/EWG.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że pasze z zawartością substancji leczniczych są wytwarzane wyłącznie zgodnie z warunkami określonymi poniżej:

- a) producent dysponuje pomieszczeniami, wcześniej zatwierdzonymi przez właściwy organ krajowy, wyposażeniem technicznym oraz posiada odpowiednie i wystarczające możliwości przechowywania i nadzoru.
- b) personel zakładu produkującego pasze z zawartością substancji leczniczych posiada odpowiednią wiedzę i kwalifikacje w dziedzinie technologii wytwarzania tych mieszanek;
- c) producent odpowiedzialny jest za zapewnienie, że:
 - stosuje się wyłącznie takie pasze lub ich mieszanki, które spełniają przepisy wspólnotowe dotyczące pasz,
 - stosowana pasza w połączeniu z dopuszczoną wstępną mieszanką z zawartością substancji leczniczych tworzy jednorodną i stałą mieszankę,
 - dopuszczona wstępna mieszanka z zawartością substancji leczniczych stosowana jest w procesie produkcji zgodnie z warunkami ustalonymi w czasie wydania zezwolenia na wprowadzenie na rynek, w szczególności, że:
 - (i) nie zaistniała możliwość niepożądanych interakcji między weterynaryjnymi produktami leczniczymi, dodatkami i paszami;
 - (ii) pasze z zawartością substancji leczniczych były przydatne do stosowania w przewidzianym terminie;
 - (iii) pasza stosowana do produkcji paszy z zawartością substancji leczniczych nie zawiera tego samego antybiotyku, bądź tego samego kokcydiostatyku, co pasze stosowane jako substancja aktywna w wstępnej mieszance z zawartością substancji leczniczych;
 - dzienna porcja produktu leczniczego zawarta jest w ilości paszy odpowiadającej co najmniej połowie dziennej porcji żywnościowej leczonych zwierząt lub, w przypadku zwierząt przeżuwających, odpowiadającej co najmniej połowie wymaganej dziennej porcji niemineralej paszy uzupełniającej;
- d) wykorzystywane w całym procesie produkcyjnym pomieszczenia oraz sprzęt, a także personel biorący udział w tym procesie muszą spełniać wymogi z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy określone przepisami zainteresowanego Państwa Członkowskiego; proces produkcyjny powinien być zgodny z zasadami dobrej praktyki wytwarzania;

- e) produkowane pasze z zawartością substancji leczniczych poddawane są regularnym kontrolom, w tym odpowiednim badaniom laboratoryjnym homogeniczności, przeprowadzanym przez zakłady produkcyjne, pod nadzorem i okresową kontrolą urzędowej jednostki w celu zagwarantowania, aby pasza z zawartością substancji leczniczych spełniała wymogi niniejszej dyrektywy, w szczególności pod względem homogeniczności, trwałości i zdolności do przechowywania;
- f) producenci zobowiązani są do prowadzenia dziennych rejestrów rodzajów i ilości wykorzystanych, dopuszczonych wstępnych mieszanek z zawartością substancji leczniczych oraz pasz z zawartością substancji leczniczych oraz rejestrów pasz z zawartością substancji leczniczych wyprodukowanych, znajdujących się magazynie lub zbytych, wraz z nazwiskami i adresami hodowców lub posiadaczy zwierząt, a w przypadku opisanym w art. 10 ust. 2, nazwiskiem i adresem upoważnionego dystrybutora oraz, w uzasadnionych przypadkach, nazwiskiem i adresem wystawiającego receptę lekarza weterynarii. Rejestry, które powinny spełniać wymogi określone w art. 5 dyrektywy 81/851/EWG, muszą być przechowywane przez okres przynajmniej trzech lat od daty ostatniego wpisu i w razie kontroli muszą być udostępniane w dowolnym czasie właściwym organom;
- g) mieszanki wstępne oraz pasze z zawartością substancji leczniczych należy przechowywać w odpowiednich, oddzielnych i zabezpieczonych pomieszczeniach lub hermetycznych pojemnikach, specjalnie zaprojektowanych do przechowywania tego rodzaju produktów.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 i z zastrzeżeniem wszelkich dodatkowych odpowiednich gwarancji Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wytwarzanie pasz z zawartością substancji leczniczych w gospodarstwach, pod warunkiem przestrzegania wymogów wspomnianego ustępu.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zalecają, aby wprowadzanie na rynek pasz z zawartością substancji leczniczych dokonywane było wyłącznie w opakowaniach lub pojemnikach zapieczętowanych w taki sposób, aby otwarcie opakowania powodowało uszkodzenie zamknięcia lub pieczęci w sposób uniemożliwiający ponowne użycie.

2. W przypadku stosowania przy wprowadzaniu na rynek cystern samochodowych lub podobnych zbiorników, muszą one być oczyszczone przed każdym ponownym ich użyciem, w celu zapobiegnięcia późniejszym interakcjom lub skażeniom.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby pasze z zawartością substancji leczniczych nie były wprowadzane do obrotu, o ile zostaną opatrzone etykietą zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi.

Ponadto, na opakowaniach i pojemnikach określonych w art. 5 ust. 1 umieszcza się wyraźny napis: „Pasz z zawartością substancji leczniczych”.

2. W przypadku zastosowania cystern samochodowych lub podobnych zbiorników przy wprowadzaniu pasz z zawartością substancji leczniczych na rynek, wystarczy, aby informacja, określona w ust. 1 znajdowała się w towarzyszących dokumentach.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby pasza z zawartością substancji leczniczych nie mogła być w posiadaniu, wprowadzana na rynek ani stosowana, chyba że została wyprodukowana zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Z zastrzeżeniem wymogów art. 4 ust. 2 dyrektywy 81/851/EWG, w odniesieniu do badań, którym mają być poddawane weterynaryjne produkty lecznicze, Państwa Członkowskie mogą jednakże, do celów naukowych, przewidzieć odstępstwa od niniejszej dyrektywy, pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej kontroli urzędowej.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że pasze z zawartością substancji leczniczych nie są dostarczane hodowcom bydła ani posiadaczom zwierząt bez okazania recepty wystawionej przez zarejestrowanego lekarza weterynarii z zachowaniem następujących warunków:

- a) recepta lekarza weterynarii wypisana jest na formularzu zawierającym nagłówki wskazane we wzorze w załączniku A; oryginał przeznaczony jest dla producenta lub, w uzasadnionych przypadkach, dystrybutora upoważnionego przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się miejsce przeznaczenia pasz z zawartością substancji leczniczych;
- b) właściwe organy krajowe określają liczbę kopii formularza recepty, osoby, które mają otrzymać kopię oraz czas przechowywania kopii i oryginału;
- c) pasze z zawartością substancji leczniczych nie mogą być stosowane dla więcej niż jednej kuracji na podstawie jednej recepty.

Recepta lekarza weterynarii ważna jest jedynie przez okres ustanowiony przez właściwy organ krajowy, okres ten nie może jednak przekroczyć trzech miesięcy;

- d) recepta wystawiona przez lekarza weterynarii może być stosowana wyłącznie dla zwierząt przez niego leczonych. Lekarz weterynarii powinien w pierwszej kolejności upewnić się, że:
 - (i) zastosowanie tego leku w stosunku do danego gatunku ma uzasadnienie weterynaryjne;
 - (ii) podawanie środka leczniczego nie jest sprzeczne z przebiegiem wcześniejszego leczenia lub stosowania leku oraz że nie ma żadnych przeciwwskazań ani możliwości interakcji w przypadku stosowania kilku mieszanek wstępnych;
- e) Lekarz weterynarii powinien:
 - (i) przepisywać pasze z zawartością substancji leczniczych tylko w ilościach, które są

niezbędne do celów prowadzenia leczenia, w dopuszczalnych granicach wyznaczonych przez organ krajowy przy wprowadzaniu wstępnych mieszanek z zawartością substancji leczniczych na rynek;

- (ii) upewnić się, że pasza z zawartością substancji leczniczych oraz pasza stosowana w danym momencie do karmienia leczonych zwierząt nie zawierają tego samego antybiotyku lub kokcydiostatyku, co substancje aktywne.

2. Jednakże, w przypadku produktów leczniczych przeciw robakom (środki czerwiopędne), Państwa Członkowskie mogą, do czasu przeprowadzenia analizy zagrożeń związanych ze stosowaniem tego rodzaju substancji zgodnie z dyrektywą 81/851/EWG, na okres pięciu lat od czasu przyjęcia niniejszej dyrektywy, odstąpić od obowiązku ustanowionego w ust. 1 niedostarczania pasz z zawartością substancji leczniczych uzyskanych z dopuszczonych wstępnych mieszanek z zawartością substancji leczniczych, jeżeli nie okazano recepty weterynaryjnej, pod warunkiem że:

- zastosowane wstępne mieszanki z zawartością substancji leczniczych nie zawierają substancji aktywnych należących do grup chemicznych używanych na ich terytorium, na podstawie recept lekarskich w lekach przeznaczonych dla ludzi.
- dopuszczone w ten sposób pasze z zawartością substancji leczniczych stosowane są w na ich terytorium tylko profilaktycznie i w dawkach niezbędnych dla osiągnięcia zakładanego celu.

Państwa Członkowskie ubiegające się o takie odstępstwo informują Komisję i inne Państwa Członkowskie w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, przed upływem terminu ustanowionego w art. 15 akapit pierwszy tiret pierwsze, określając w szczególności charakter produktów leczniczych oraz gatunek zwierząt, których to dotyczy.

Nie później niż sześć miesięcy przed upływem pięcioletniego okresu ustanowionego w akapicie pierwszym, Komisja przekazuje Radzie raport na temat ryzyka związanego ze stosowaniem tych grup substancji, a także może dołączyć wnioski, o których Rada decyduje kwalifikowaną większością głosów.

3. W przypadku zadawania pasz z zawartością substancji leczniczych zwierzętom, których mięso, podroby i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, hodowca lub posiadacz tych zwierząt musi zapewnić, że leczone zwierzęta nie są poddawane ubojowi w celu oferowania do spożycia przez ludzi przed upływem okresu karencji oraz że wyroby uzyskane z leczonego zwierzęcia nie są zbywane z przeznaczeniem oferowania do spożycia przez ludzi, przed upływem takiego okresu

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby pasze z zawartością substancji leczniczych były wydawane bezpośrednio hodowcy lub posiadaczowi zwierząt wyłącznie przez producenta lub dystrybutora specjalnie upoważnionego przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się miejsce przeznaczenia paszy.

Ponadto, nie wolno wydawać pasz z zawartością substancji leczniczych przeznaczonych do

leczenia zwierząt, których mięso, podroby lub produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, chyba że:

- ich ilość nie przekracza ilości zalecanej w leczeniu zgodnie z receptą lekarza weterynarii,
- nie zostaną wydane w ilościach przekraczających zapotrzebowanie miesięczne, z uwzględnieniem zastrzeżeń tiret pierwsze.

2. Jednakże, bez względu na ust. 1, Państwa Członkowskie mogą w szczególnych przypadkach upoważnić dystrybutorów zatwierdzonych specjalnie do tego celu, do wydawania, na podstawie recepty lekarza weterynarii, pasz z zawartością substancji leczniczych w małych ilościach, przyrządzonych, wstępnie opakowanych i gotowych do zastosowania, z zastrzeżeniem przepisów art. 8 ust. 2, zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że dystrybutorzy ci:

- spełniają te same warunki co producent w odniesieniu do prowadzenia rejestru oraz przechowywania, transportu i wydawania omawianych produktów,
- podlegają specjalnym kontrolom do celów nadzoru właściwego organu weterynaryjnego,
- mogą dostarczać wyłącznie pasze wstępnie opakowane lub paczkowane i gotowe do użycia przez posiadacza lub hodowcę zwierząt, na których opakowaniu lub pojemniku znajdują się wskazówki dotyczące użycia danej paszy z zawartością substancji leczniczych, w szczególności wskazanie okresu karencji.

3. Przepisy akapitu 2 nie mają wpływu na zasady krajowe dotyczące ochrony prawa własności pasz z zawartością substancji leczniczych.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących zdrowia zwierząt, nie istnieją żadne zakazy, ograniczenia ani przeszkody w handlu wewnątrzspółnotowym dotyczące:

- pasz z zawartością substancji leczniczych, które zostały wyprodukowane zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy, w szczególności jej art. 4, z użyciem dopuszczonych mieszanek wstępnych zawierających te same substancje aktywne co mieszanki wstępne dopuszczone przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia pasz, zgodnie z kryteriami dyrektywy 81/852/EWG oraz posiadają zbliżony do nich skład ilościowy i jakościowy,
- zwierząt, którym zadawano pasze z zawartością substancji leczniczych, z wyjątkiem tych wytworzonych stosownie do art. 3 ust. 1 akapit drugi, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dyrektywy Rady 86/469/EWG z dnia 16 września 1986 r. dotyczącej badania zwierząt i świeżego mięsa na obecność pozostałości¹² oraz dyrektywy Rady 88/299/EWG z dnia 17 maja 1988 r. w sprawie handlu zwierzętami leczonymi niektórymi substancjami o działaniu hormonalnym oraz ich mięsem, zgodnie z art. 7

¹² Dz.U. nr L 275 z 26.09.1986, str. 36.

dyrektywy 88/146/EWG¹³.

2. W przypadkach gdy stosowanie przepisów ust. 1 staje się przedmiotem sporu, w szczególności w odniesieniu do uznania zbliżonych właściwości mieszanki wstępnej, zainteresowane Państwo Członkowskie lub Komisja mogą przedłożyć spór do oceny eksperta z listy biegłych Wspólnoty, którą Komisja sporządza na wniosek Państwa Członkowskiego.

Jeżeli dwa Państwa Członkowskie wcześniej osiągną w tej kwestii stosowne Porozumienie, są one związane opinią eksperta, zgodnie z legislacją wspólnotową.

3. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia może wymagać, aby każda partia paszy z zawartością substancji leczniczych była zaopatrzona w świadectwo, zgodne ze wzorem z załącznika B, wydane przez właściwy organ.

Artykuł 11

1. Środki ochronne przewidziane w dyrektywie 89/662/EWG obowiązują w handlu dopuszczonymi mieszankami wstępnymi lub paszami z zawartością substancji leczniczych.

2. Zasady dotyczące kontroli weterynaryjnej oraz, w szczególności wymogów określonych w art. 5 ust. 2 i art. 20 dyrektywy 89/662/EWG obowiązują w handlu dopuszczonymi mieszankami wstępnymi lub paszami z zawartością substancji leczniczych w zakresie, w jakim podlegają one kontroli weterynaryjnej.

Artykuł 12

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów w sprawie wniosków Komisji, przyjmuje wszelkie zmiany i poprawki, do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 13

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby ich właściwe organy:

- (i) poprzez pobieranie próbek kontrolowały na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu produktów określonych w niniejszej dyrektywie, że przepisy niniejszej dyrektywy są przestrzegane;
- (ii) w szczególności, poprzez pobieranie próbek kontrolowały w gospodarstwach rolnych i ubojniach, czy pasze z zawartością substancji leczniczych są stosowane z zachowaniem warunków stosowania oraz czy zostały zachowane okresy karencji.

Artykuł 14

Do czasu wejścia w życie środków wspólnotowych dotyczących przywozu pasz z zawartością substancji leczniczych z państw trzecich, Państwa Członkowskie stosują środki przywozowe odpowiadające co najmniej przepisom niniejszej dyrektywy.

Artykuł 15

¹³ Dz.U. nr L 128 z 21.05.1998, str. 36.

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania:

- wymogów art. 11 ust. 2 w odniesieniu do terminu, w którym powinny one spełnić zasady wspólnotowe dotyczące ochrony pasz przed czynnikami patogennymi, w każdym przypadku najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 r.,
- pozostałych przepisów niniejszej dyrektywy przed dniem 1 października 1991 r.

Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 marca 1990 r.

W imieniu Rady

M. O'KENNEDY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

..... (Kopia dla producenta lub upoważnionego
dystrybutora)¹

..... (zachować do.....)²

Nazwisko, imię oraz adres lekarza
weterynarii wystawiającego receptę:

**RECEPTA NA PASZĘ Z ZAWARTOŚCIĄ
SUBSTANCJI LECZNICZYCH**

**Recepty tej nie można
realizować ponownie**

Nazwisko lub nazwa handlowa i adres producenta lub dostawcy paszy z zawartością
substancji leczniczych:

.....
.....

Imię i nazwisko oraz adres hodowcy lub posiadacza
zwierząt:.....

.....

Identyfikacja i liczba zwierząt:.....

Leczona choroba³.....

Oznaczenie dopuszczonych wstępnych mieszanek z zawartością substancji leczniczych:

.....
.....
.....
.....

Ilość paszy z zawartością substancji leczniczych:..... kg

Szczególne instrukcje dla hodowcy zwierząt:

Udział pasz z zawartością substancji leczniczych w porcji dziennej, częstotliwość zadawania
oraz czas leczenia:.....

.....
.....

Okres karencji przed ubojem lub okres oczekania przed wprowadzeniem na rynek
produktów z leczonych zwierząt:.....

¹ Wypełnić zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b).

² Określają właściwe organy krajowe.

³ Wpisać wyłącznie na kopii dla lekarza weterynarii.

.....
.....
Podpis urzędowego lekarza weterynarii

Wypełnia producent lub upoważniony dystrybutor:

Data dostawy:.....

Produkt należy zużyć przed:

.....
Podpis producenta lub dostawcy

ZAŁĄCZNIK B

**ŚWIADECTWO TOWARZYSZĄCE DOTYCZĄCE PASZ Z ZAWARTOŚCIĄ
SUBSTANCJI LECZNICZYCH DLA ZWIERZĄT PRZEZNACZONYCH DO
HANDLU**

Imię i nazwisko oraz adres producenta lub upoważnionego dystrybutora:

.....
.....
.....

Nazwa paszy z zawartością substancji leczniczych:.....

— rodzaj zwierzęcia, dla którego przeznaczona jest pasza z zawartością substancji
leczniczych:.....

— nazwa i skład dopuszczonej wstępnej mieszanki z zawartością substancji
leczniczych:.....

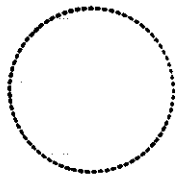
— dawkowanie wstępnej mieszanki z zawartością substancji leczniczych dopuszczonej w
paszy z zawartością substancji leczniczych:

Ilość paszy z zawartością substancji leczniczych:.....

Imię i nazwisko oraz adres odbiorcy:.....

.....
.....

Niniejszym zaświadcza się, że opisana powyżej pasza z zawartością substancji leczniczych
została wyprodukowana przez osobę upoważnioną zgodnie z dyrektywą 90/167/EWG.

Pieczęć organu
weterynaryjnego lub innego
właściwego organu

.....
Miejsce i data

.....
(podpis)
Nazwisko i stanowisko

DYREKTYWA RADY

z dnia 19 grudnia 1991 r.

zmieniająca dyrektywę 90/44/EWG, która zmieniła dyrektywę 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi

(91/681/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa 79/373/EWG⁴, ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG⁵, ustanawia zasady dotyczące wprowadzania do obrotu mieszanek paszowych we Wspólnocie;

dyrektywa 90/44/EWG⁶ wprowadza znaczną liczbę zasadniczych zmian do obowiązujących przepisów, w szczególności w odniesieniu do przepisów dotyczących etykietowania mieszanek paszowych, które mają być przestrzegane; na podstawie tej dyrektywy Państwa Członkowskie są zobowiązane do wprowadzenia w życie, dokładnie dnia 22 stycznia 1992 r., przepisów niezbędnych do zapewnienia zgodności z nowymi zasadami;

wyżej wymieniona dyrektywa nie przewiduje żadnego wyjątku dla mieszanek paszowych wytworzonych przed dniem 22 stycznia 1992 r., które nadal znajdują się w obrocie po tej dacie i które posiadają etykietowanie które jest niezgodne z nowymi zasadami; należy naprawić to zaniedbanie przez zezwolenie aby mieszanki paszowe posiadające takie etykietowanie wytworzone przed dniem 22 stycznia 1992 r. były nadal wprowadzane do obrotu do dnia 31 grudnia 1992 r., zgodnie z obowiązującymi wówczas zasadami,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr C 103 z 19.4.1991, str. 18.

² Dz.U. nr C 183 z 15.7.1991, str. 359.

³ Dz.U. nr C 191 z 22.7.1991, str. 27.

⁴ Dz.U. nr L 86 z 6.4.1979, str. 30.

⁵ Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 48.

⁶ Dz.U. nr L 27 z 31.1.1990, str. 35.

W art. 2 dyrektywy 90/44/EWG dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże, Państwa Członkowskie zezwalają, aby mieszanka paszowa wytworzona przed dniem 22 stycznia 1992 r. zgodnie z zasadami wówczas obowiązującymi w Państwie Członkowskich, a które nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, była wprowadzana do obrotu do dnia 31 grudnia 1992 r.”

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie dnia 22 stycznia 1992 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1991 r.

W imieniu Rady

P. DANKERT

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 93/74/EWG

z dnia 13 września 1993 r.

w sprawie pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

pasze specjalnego przeznaczenia żywieniowego odgrywają rosnącą rolę w żywieniu zwierząt domowych; produkty te są również wykorzystywane przy hodowli zwierząt użytkowych;

w niektórych Państwach Członkowskich pasze, objęte niniejszą dyrektywą zostały już wprowadzone do obrotu w taki sposób, aby zwrócić uwagę użytkowników na ich specjalny skład;

należy ustanowić wspólną definicję dla danych produktów; definicja taka musi stanowić, że produkty przedstawione jako mające na celu zaspokajanie niektórych szczególnych potrzeb żywieniowych muszą posiadać specjalny skład i/lub być wytwarzane przy wykorzystaniu specjalnych metod; niezbędne jest ustanowienie zasady, że pasze takie muszą wyraźnie się odróżniać pod względem właściwości i przeznaczenia zarówno od zwykłych pasz, jak i od pasz leczniczych;

skład i przygotowanie pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego muszą być specjalnie opracowane w celu zaspokajania szczególnych potrzeb żywieniowych kategorii zwierząt domowych lub zwierząt użytkowych, u których proces przyswajania, wchłaniania i metabolizmu może być zakłócony chwilowo, lub też jest zakłócony tymczasowo lub nieodwracalnie;

przy ustanawianiu zasad wprowadzania do obrotu pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego należy podjąć starania, aby zapewnić, że pasze te mają korzystny wpływ na przyjmujące je zwierzęta; dlatego też pasze zawsze muszą spełniać handlowe normy jakości; nie mogą one stanowić zagrożenia ani dla zdrowia zwierząt lub ludzi, ani dla środowiska, ani też nie wolno wprowadzać ich do obrotu w sposób mogący wprowadzić w błąd;

¹ Dz.U. nr C 231 z 9.9.1992, str. 6.

² Dz.U. nr C 21 z 25.1.1993, str. 73.

³ Dz.U. nr C 73 z 15.3.1993, str. 25.

niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych w sprawie pasz, w szczególności dotyczy to zasad mających zastosowanie do mieszanek paszowych;

użytkownikowi pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego należy dostarczyć dokładnych i zrozumiałych informacji;

w celu odróżnienia pasz spełniających kryteria ustanowione w niniejszej dyrektywie od innych pasz, pojedynczy termin określający paszę jako „dietetyczną” musi towarzyszyć opisowi danej paszy;

w przypadku pasz zwykłych należy oznaczyć przynajmniej poziom analitycznych składników mających bezpośredni wpływ na jakość paszy; należy przewidzieć oznaczenie niektórych dodatkowych, analitycznych składników określających dietetyczne właściwości paszy;

wszystkim producentom pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego należy umożliwić wskazanie na etykiecie niektórych szczególnych informacji przydatnych użytkownikowi;

nie jest konieczne, w przypadku dostarczenia pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego aby podlegały przedstawieniu recepty wystawionej przez lekarza weterynarii, ponieważ produkty te nie zawierają substancji leczniczych w rozumieniu dyrektywy Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych⁴, lecz aby zapewnić właściwe stosowanie pasz o bardzo szczególnej naturze, należy ostrzec użytkowników, że przed stosowaniem danej paszy pożądane jest zasięgnięcie opinii specjalisty;

jednakże, w przypadku pasz przeznaczonych do zaspokojenia wymogów żywieniowe zwierząt, u których procesy przyswajania, wchłaniania lub metabolizmu uległy nieodwracalnym zmianom, lub które, ze względu na swój stan patologiczny wymagają opieki medycznej, należy umożliwić wprowadzenie dodatkowych zasad dotyczących etykietowania, zgodnie z którymi zaleca się użytkownikom uprzednie zasięgnięcie opinii lekarza weterynarii przed zastosowaniem paszy, zamiast ogólnego zalecenia zasięgnięcia opinii specjalisty;

na szczeblu wspólnotowym należy również sporządzić wykaz pozytywny przewidzianych zastosowań pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wskazując dokładne zastosowanie pasz, zasadnicze właściwości odżywcze, obowiązkowe lub nieobowiązkowe oznakowania oraz specjalne wymogi dotyczące etykietowania; mając na uwadze znaczenie takiego wykazu dla wykonania niniejszej dyrektywy, wykaz ten powinien być przyjęty w odpowiednim czasie;

wprowadzanie do obrotu pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego, które spełniają wymogi niniejszej dyrektywy nie może podlegać żadnym innym ograniczeniom dotyczącym składu, metod wytwarzania, prezentacji oraz etykietowania;

w przypadku gdy produkt stanowi zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub ludzi, lub dla środowiska, należy postanowić, że w uzasadnionych przypadkach każde Państwo Członkowskie zwraca się do Komisji o podjęcie odpowiednich środków;

⁴ Dz.U. nr 22 z 9.2.1965, str. 369/65.

w przypadkach gdy Rada upoważni Komisję do zastosowania zasad dotyczących pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego, należy określić procedurę ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Pasz powołanego decyzją Rady 70/372/EWG⁵;

konieczne jest zapewnienie skutecznej kontroli pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego; w niektórych okolicznościach, zwykle środki będące w dyspozycji służb kontrolnych mogą być niewystarczające dla określenia, czy dana pasza rzeczywiście posiada przypisywane jej specjalne właściwości odżywcze; dlatego też należy postanowić, że, jeżeli jest to konieczne, osoba odpowiedzialna za wprowadzanie do obrotu produktu powinna pomagać służbom kontrolnym w wykonywaniu ich obowiązków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa dotyczy pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego.
2. Państwa Członkowskie przewidują, że pasze specjalnego przeznaczenia żywieniowego mogą być wprowadzane do obrotu tylko w przypadku gdy:
 - spełniają warunki określone w art. 3,
 - są etykietowane zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 5,
 - ich przewidziane zastosowanie ujęte jest w wykazie sporządzonym na podstawie art. 6 oraz spełniają inne ustanowione w tym wykazie wymogi.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „pasje” oznacza produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty pochodzące z ich przetworzenia przemysłowego, jak również substancje organiczne i nieorganiczne, proste lub w mieszankach, zawierające lub niezawierające dodatków paszowych, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt;
- b) „mieszanki paszowe” oznacza mieszaniny produktów pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego w ich stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty pochodzące z ich przetworzenia przemysłowego, jak również substancje organiczne i nieorganiczne, proste lub w mieszankach, zawierające lub niezawierające dodatków paszowych, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt w formie mieszanek paszowych pełnoporcjowych lub uzupełniających;
- c) „pasje specjalnego przeznaczenia żywieniowego” oznacza mieszanki paszowe które, dzięki ich specjalnemu składowi lub metodzie wytwarzania, w sposób wyraźny odróżniają się zarówno od zwykłych pasz, jak i od produktów określonych w

⁵ Dz.U. nr L 170 z 3.8.1970, str. 1.

dyrektywie Rady 90/167/EWG z dnia 26 marca 1990 r. ustanawiającej warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie⁶, a które przedstawiane są jako mające na celu zaspokajanie szczególnych wymogów żywieniowych;

- d) „specjalne przeznaczenie żywieniowe” oznacza zaspokajanie szczególnych potrzeb żywieniowych niektórych zwierząt domowych lub użytkowych, u których procesy wchłaniania, przyswajania lub metabolizmu mogą być tymczasowo zakłócone, lub uległy zmianom tymczasowym lub nieodwracalnym, w związku z czym zwierzęta te są w stanie wykorzystać przyjęcie paszy odpowiednio dla ich stanu.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie wymagają, aby charakter składu pasz określonych w art. 1 ust. 1 był taki, aby produkty były odpowiednie do specjalnego przeznaczenia żywieniowego.

Artykuł 4

Przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów ustanowionych w niej, bez uszczerbku dla przepisów prawa wspólnotowego w sprawie:

- a) mieszanek paszowych;
- b) dodatków paszowych;
- c) niepożądanych substancji i produktów w żywieniu zwierząt;
- d) niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt.

Artykuł 5

Oprócz przepisów dotyczących etykietowania, określonych w art. 5 dyrektywy 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszanekami paszowymi⁷, Państwa Członkowskie ustanawiają następujące wymogi:

1. na opakowaniu, zbiorniku lub na etykietach pasz określonych w art. 1 ust. 1, w miejscu przeznaczonym na opis przeznaczenia paszy należy podać następujące dodatkowe informacje:
 - a) termin określający paszę jako „dietetyczną” wraz z jej opisem;
 - b) dokładne stosowanie, tj. specjalne przeznaczenie żywieniowe;
 - c) wskazanie zasadniczych właściwości odżywczych paszy;
 - d) oznaczenia przewidziane w kolumnie 4 Załącznika dotyczące specjalnego przeznaczenia żywieniowego;

⁶ Dz.U. nr L 92 z 7.4.1990, str. 42.

⁷ Dz.U. nr L 86 z 6.4.1979, str. 30.

e) zalecany czas stosowania paszy.

Oznaczenia przewidziane w lit. a)-e) muszą odpowiadać pozycjom w wykazie przewidzianych zastosowań w Załączniku oraz przepisom ogólnym, które mają być ustanowione zgodnie z art. 6 lit. b);

2. oznaczenia inne niż określone w ust. 1 mogą być podane w miejscu przeznaczonym na opis przeznaczenia paszy, o ile są one objęte art. 6 lit. a);
3. bez uszczerbku dla art. 5e dyrektywy 79/373/EWG, informacje podane na etykietach pasz określonych w art. 1 ust. 1 mogą zawierać wskazania na temat szczególnego stanu patologicznego, o ile stan ten odpowiada przeznaczeniu żywieniowemu ustanowionemu w wykazie zastosowań sporządzonym zgodnie z art. 6 lit. a);
4. etykiety lub wskazówki dotyczące zastosowania pasz określonych w art. 1 ust. 1 muszą zawierać oznaczenie: „Przed zastosowaniem zaleca zasięgnąć opinii specjalisty”.

Możliwe jest jednak, że w przypadku specjalnych pasz dietetycznych, wykaz przewidzianych zastosowań określony w Załączniku może nakazać zastąpienie tego oznaczenia zaleceniem uprzedniego zasięgnięcia opinii lekarza weterynarii;

5. przepisy art. 5c ust. 5 dyrektywy 79/373/EWG stosuje się również do pasz określonych w art. 1 ust. 1 i przeznaczonych dla zwierząt innych niż zwierzęta domowe;
6. etykietowanie pasz określonych w art. 1 ust. 1 może również podkreślać obecność lub niski poziom jednego lub więcej analitycznych składników, które mają zasadnicze znaczenie dla charakterystyki danej paszy. W takich przypadkach minimalny lub maksymalny poziom tych składników wyrażony jako procent wagi paszy musi być wyraźnie oznaczony w wykazie analitycznych składników paszy;
7. termin „dietetyczne” jest zarezerwowany wyłącznie dla pasz określonych w art. 1 ust. 1.

Wyrażenia inne niż termin „dietetyczne” są zakazane przy etykietowaniu i prezentacji tych pasz;

8. Bez względu na przepisy art. 5c ust. 3 dyrektywy 79/373/EWG, oznaczenie składników pasz może być podane w formie kategorii obejmujących kilka składników, nawet jeżeli oznaczenie niektórych składników poprzez ich specjalne nazwy jest wymagane w celu uzasadnienia właściwości odżywczych paszy.

Artykuł 6

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9:

- a) najpóźniej do dnia 30 czerwca 1994 r., należy sporządzić zgodnie z Załącznikiem wykaz przewidzianych zastosowań. Wykaz ten powinien zawierać:
 - oznaczenia określone w art. 5 ust. 1 lit. b), c), d) i e), oraz
 - gdzie stosowne, oznaczenia określone w art. 5 ust. 2 i art. 5 ust. 4 akapit drugi;

- b) możliwe jest ustanowienie przepisów ogólnych dotyczących stosowania oznaczeń określonych w lit. a), w tym również stosowanych tolerancji;
- c) środki przyjęte zgodnie z lit. a) i b) mogą być modyfikowane w związku z rozwojem wiedzy naukowo - technicznej.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie zapewnią, że pasze określone w art. 1 ust. 1 nie podlegają, z przyczyn dotyczących przepisów niniejszej dyrektywy, ograniczeniom innym niż te przewidziane w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 8

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie ustali, że stosowanie paszy określonej w art. 1 ust. 1, lub jej wykorzystywanie w przewidzianych warunkach stanowi zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub ludzi, lub dla środowiska, niezwłocznie powiadomi Komisję podając przyczyny swojej decyzji.
2. Komisja najszybciej jak to możliwe stosuje procedurę przewidzianą w art. 9 w celu podjęcia właściwych środków.

Artykuł 9

1. W przypadkach gdy ma być stosowana procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący przedstawia sprawę Stałemu Komitetowi ds. Pasz, zwanemu dalej „Komitetem” z własnej inicjatywy albo na wniosek przedstawiciela Państw Członkowskich.
2. Przedstawiciel Komisji przedkłada projekt środków, które mają być podjęte. Komitet wydaje opinię na temat projektu przed upływem terminu określonego przez przewodniczącego w zależności od pilności sprawy. Opinia zostaje wydana większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana przyjmować na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie wazone są zgodnie z zasadami określonymi w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.
3. Komisja podejmuje proponowane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

Jeżeli proponowane środki nie są zgodne z opinią Komitetu, lub jeżeli opinia taka nie została wydana, Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie propozycję dotyczącą środków, które mają być podjęte. Rada podejmuje decyzję kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli Rada nie podejmie działań w ciągu trzech miesięcy od daty przedstawienia, proponowane środki zostają podjęte przez Komisję, chyba że Rada odrzuciła te środki zwykłą większością głosów.

Artykuł 10

W celu zapewnienia skuteczności urzędowej kontroli pasz określonych w art. 1 ust. 1 stosuje się następujące przepisy szczególne:

1. Państwa Członkowskie dokonają wszelkich niezbędnych ustaleń w celu przeprowadzania urzędowej kontroli podczas wytwarzania lub wprowadzania do obrotu, przynajmniej przez pobieranie próbek, w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie;
2. tam gdzie to stosowne, właściwy organ jest uprawniony do wymagania od osoby odpowiedzialnej za wprowadzanie produktu do obrotu, zamieszczenia danych i informacji potwierdzających zgodność pasz z niniejszą dyrektywą.

Jeżeli dane te zostały opublikowane w łatwo dostępnej formie, wystarczające jest podanie odniesienia do tej publikacji.

Artykuł 11

Do następujących dyrektyw wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 r. w sprawie ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów substancji i produktów niepożądanych w paszach⁸ dodaje się:

„f) pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego”;

2. w dyrektywie 79/373/EWG:

- a) w art. 1 ust. 2 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego”;

- b) w art. 5e akapit drugi tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- nie mogą stwierdzać obecności lub zawartości składników analitycznych innych niż podane w oznaczeniu przewidzianym w art. 5 niniejszej dyrektywy lub art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego^{*};

^{*}Dz.U. nr L 237 z 22.9.1993, str. 23.”;

3. w art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotyczącej niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt⁹ dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) dotyczących pasz specjalnego przeznaczenia żywieniowego;”.

Artykuł 12

⁸ Dz.U. nr L 38 z 11.2.1974, str. 31.

⁹ Dz.U. nr L 213 z 21.7.1982, str. 8.

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykułu 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 września 1993 r.

W imieniu Rady

Ph. MAYSTADT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Specjalne przeznaczenie żywieniowe	Zasadnicze właściwości odżywcze	Gatunki lub kategoria zwierząt	Oznaczenia na etykiecie	Zalecany czas stosowania	Pozostałe przepisy
1	2	3	4	5	6

DYREKTYWA RADY 95/53/WE

z dnia 25 października 1995 r.

ustalające zasady dotyczące organizacji urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

żywienie zwierząt stało się bardzo ważnym elementem rolnictwa wspólnotowego;

przyjęcie na szczeblu wspólnotowym zasad dotyczących organizacji urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt pomaga zabezpieczyć zdrowie zwierząt, zdrowie ludzi oraz środowisko naturalne, zapewnić uczciwość transakcji handlowych oraz chronić interesy konsumentów;

należy ustanowić zasady przeprowadzania urzędowych inspekcji pasz ze względu na bardzo szeroki asortyment używanych produktów, ogromną ilość partii towarów będących przedmiotem obrotu, zintegrowaną strukturę sektora oraz, w szczególności, potrzebę zapewnienia zarówno pożywności pasz spożywanych przez zwierzęta jak i jakości artykułów żywnościowych;

w celu osiągnięcia powyższego celu zasady ustanowione w niniejszej dyrektywie powinny obejmować wszystkie produkty i substancje stosowane w żywieniu zwierząt we Wspólnocie; w związku z powyższym powinny być przeprowadzane inspekcje obejmujące produkty przywożone do Wspólnoty lub dopuszczane do swobodnego obrotu we Wspólnocie;

definicja pojęcia „właściwy organ” nie powstrzymuje Państw Członkowskich od delegowania w całości lub w części odpowiedzialności organu w zakresie przeprowadzania urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt, pod warunkiem że inspekcje nadal przeprowadzane będą pod jego nadzorem;

¹ Dz.U. nr C 313 z 19.11.1993, str. 10.

² Dz.U. nr C 128 z 9.05.1994, str. 97.

³ Dz.U. nr C 127 z 7.05.1994, str. 10.

w celu zapewnienia skuteczności inspekcji powinno przeprowadzać się je regularnie; nie mogą ograniczać się do przedmiotu, etapu czy okresu w którym są przeprowadzane; inspekcje powinny przybierać odpowiednie formy zapewniające ich skuteczność;

w celu uniknięcia obchodzenia procedur inspekcyjnych konieczne jest zapewnienie, że zamiar wywozu produktu ze Wspólnoty nie będzie podstawą wyłączenia produktu spod właściwej inspekcji przez Państwa Członkowskie;

produkty z państw trzecich powinny podlegać wrywkowym kontrolom dokumentacyjnym i identyfikacyjnym przy wwozie do Wspólnoty;

należy ustanowić przepisy umożliwiające Państwom Członkowskim wyznaczenie punktów wjazdowych w celu zapewnienia skutecznego przeprowadzenia inspekcji produktów, nie uchylając innym przepisom legislacji wspólnotowej, w szczególności dyrektywom 90/675/EWG⁴ oraz 92/118/EWG⁵ dotyczących warunków kontroli weterynaryjnej i inspekcji zdrowia zwierząt;

należy ustanowić zasady regulujące organizację i kroki podejmowane po przeprowadzeniu kontroli bezpośrednich dokonywanych przez właściwe organy;

w odniesieniu do handlu wewnątrz Wspólnoty, należy położyć nacisk na kontrole przeprowadzane w miejscu pochodzenia; jednakże w razie domniemania nieprawidłowości, kontrolę można wyjątkowo przeprowadzić podczas tranzytu produktów lub na miejscu przeznaczenia;

niniejsze rozwiązanie wymaga większego zaufania do inspekcji przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie wysyłające; Państwa Członkowskie wysyłające powinny zapewnić, że kontrole przeprowadzane są we właściwy sposób;

należy ustanowić przepisy regulujące działania podejmowane w wypadku, gdy kontrola ujawni, że przesyłka jest nieprawidłowa;

do celów zagwarantowania skuteczności, Państwa Członkowskie wysyłające zapewniają, że produkty spełniają zasady wspólnotowe; w razie naruszeń Komisja powinna być zdolna do podjęcia działań, we współpracy z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, w szczególności kontroli na miejscu i podejmowania środków stosownych do sytuacji;

zgodnie z dyrektywą Rady 70/373/EWG⁶, wszystkie metody pobierania próbek oraz przeprowadzania analiz niezbędne do dokonywania urzędowych kontroli pasz powinny być przyjęte na szczeblu wspólnotowym;

choć przedsiębiorstwa nie powinny posiadać prawa przeciwstawiania się przeprowadzaniu inspekcji, tym niemniej ich słuszne prawa powinny być przestrzegane, w szczególności prawo do zachowania tajemnicy produkcji oraz prawo do odwołania;

⁴ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1601/92 (Dz.U. nr L 173 z 27.06.1992, str. 13).

⁵ Dz.U. nr L 62 z 15.03.1993, str. 49. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 94/723/WE (Dz.U. nr L 288 z 9.11.1994, str. 48).

⁶ Dz.U. nr L 170 z 3.08.1970, str. 2. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 3768/85 (Dz.U. nr L 362 z 31.12.1985, str. 8).

organy odpowiedzialne za przeprowadzanie inspekcji mogą różnić się w poszczególnych Państwach Członkowskich; w związku z powyższym konieczne jest opublikowanie listy organów właściwych z danej dziedziny w każdym Państwie Członkowskim, z określeniem ich właściwości terytorialnej oraz wskazaniem laboratoriów uprawnionych do przeprowadzania analiz w związku z takimi inspekcjami;

choć zasadniczo opracowanie programów inspekcji należy do Państw Członkowskich, z punktu widzenia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego niezbędnym jest przygotowanie wspólnych programów również na szczeblu wspólnotowym;

zadanie przyjmowania środków stosowania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustala zasady regulujące przeprowadzanie urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt.
2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez naruszenia bardziej szczegółowych zasad wspólnotowych, w szczególności wspólnotowych zasad celnych oraz wspólnotowych zasad weterynaryjnych.

Artykuł 2

1. Użyte w niniejszej dyrektywie określenia oznaczają:
 - a) „inspekcja urzędowa w zakresie żywienia zwierząt”, zwana dalej „inspekcją” – inspekcję przeprowadzaną przez właściwe organy w celu sprawdzenia zgodności z przepisami wspólnotowymi ustanowionymi w:
 - dyrektywie Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotycząca dodatków paszowych⁷,
 - dyrektywie Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 r. w sprawie ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów substancji i produktów niepożądanych w paszach⁸,
 - dyrektywie Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. w sprawie wprowadzania do obrotu materiałów paszowych⁹,

⁷ Dz.U. nr L 270 z 14.12.1970. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/77/WE (Dz.U. nr L 350 z 31.12.1994, str. 113).

⁸ Dz.U. nr L 38 z 11.02.1974, str. 31. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/16/WE (Dz.U. nr L 104 z 23.04.1994, str. 32).

- dyrektywie Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie wprowadzenia do obrotu mieszanek paszowych¹⁰,
 - dyrektywie Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotycząca niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt¹¹,
 - dyrektywie Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych¹², oraz
 - innych zasadach z zakresu żywienia zwierząt zawierających przepisy dotyczące urzędowych inspekcji przeprowadzanych zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy;
- b) „kontrola dokumentacji” – weryfikację dokumentów towarzyszących produktowi lub jakichkolwiek informacji podanych na produkcie;
- c) „kontrola identyfikacyjna” – weryfikację, jedynie poprzez kontrolę wizualną, zgodności między dokumentami, oznakowaniem a produktami,
- d) „kontrola bezpośrednia” – kontrolę samego produktu, włączając, w miarę potrzeby, pobieranie próbek i badanie laboratoryjne;
- e) „produkt” – pasze i wszystkie substancje wykorzystywane w żywieniu zwierząt;
- f) „właściwy organ” – organ Państwa Członkowskiego odpowiedzialny za przeprowadzanie urzędowych kontroli w zakresie żywienia zwierząt;
- g) „przedsiębiorstwo” – jakiegokolwiek przedsiębiorstwo produkujące lub wytwarzające produkt lub dysponujące produktem w fazie przejściowej przed wprowadzeniem go do obrotu lub wprowadzające produkt do obrotu;
- h) „wprowadzanie do obrotu” – posiadanie produktów z zamiarem ich sprzedaży lub rozporządzenia w inny sposób na rzecz osób trzecich, w formie darowizny lub odpłatnie, jak również sprzedaż i inne formy rozporządzenia produktami.

2. Stosuje się, w miarę potrzeby, definicje zawarte w legislacji wspólnotowej odnoszące się do dziedziny żywienia zwierząt.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki zapewniające przeprowadzanie inspekcji zgodnie z niniejszą dyrektywą.

⁹ Dz.U. nr L 32 z 3.02.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 48).

¹⁰ Dz.U. nr L 86 z 6.04.1979, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/74/EWG (Dz.U. nr L 237 z 22.09.1993, str. 23).

¹¹ Dz.U. nr L 213 z 21.07.1982, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/74/EWG (Dz.U. nr L 237 z 22.09.1993, str. 23).

¹² Dz.U. nr L 237 z 22.09.1993, str. 23.

2. Państwa Członkowskie nie wyłączają produktu spod właściwej inspekcji na podstawie zamiaru przeznaczenia go do wywozu.

Artykuł 4

1. Inspekcje przeprowadza się:
 - a) w regularnych odstępach czasu;
 - b) w przypadku podejrzenia braku zgodności;
 - c) z zastosowaniem środków proporcjonalnych do pożądanego celu, w szczególności w zależności od przewidywanego ryzyka oraz zdobytego doświadczenia.
2. Inspekcje obejmują wszystkie etapy produkcji i wytwarzania, fazy pośrednie przed wprowadzeniem do obrotu, łącznie z przywozem, oraz stosowanie produktów.

Właściwy organ wybiera etap lub etapy najbardziej odpowiednie dla zamierzonego celu inspekcji.

3. Ogólną zasadą jest, że inspekcje przeprowadza się bez wcześniejszego ostrzeżenia.
4. Inspekcje obejmują również zastosowania zabronione w żywieniu zwierząt.

ROZDZIAŁ II

PRZYWÓZ Z PAŃSTW TRZECICH

Artykuł 5

Z zastrzeżeniem przepisu art. 4 ust. 1 Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby w momencie wprowadzania produktów na obszar celny Wspólnoty właściwe organy poddały je kontroli dokumentacji w odniesieniu do każdej partii oraz wyrywkowym kontrolom identyfikacyjnym w celu zweryfikowania:

- ich rodzaju,
- ich pochodzenia,
- geograficznego miejsca przeznaczenia,

w celu określenia procedury celnej mającej do nich zastosowanie.

Artykuł 6

Do celów kontroli przewidzianych w art. 5 Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć określone punkty wjazdowe na swoje terytoria dla różnych rodzajów produktów.

W tym samym celu Państwa Członkowskie mogą żądać zawiadomienia ich z wyprzedzeniem o wysłaniu produktów do konkretnego punktu wjazdowego.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie zapewniają zgodność produktów przeprowadzając wyrywkowe kontrole bezpośrednio przed wprowadzeniem ich do obrotu.

Artykuł 8

1. W przypadku, gdy kontrole wykazują, że produkty nie spełniają wymogów ustanowionych zasad, Państwo Członkowskie zakazuje ich wjazdu lub wprowadzenia do obrotu i nakazuje odesłanie ich z obszaru wspólnotowego; Państwo Członkowskie informuje niezwłocznie Komisję oraz inne Państwa Członkowskie o odrzuceniu produktów ze wskazaniem stwierdzonych naruszeń.

2. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1 Państwa Członkowskie mogą upoważnić, na warunkach ustanowionych przez właściwy organ, do przeprowadzenia jednej z następujących czynności:

- doprowadzenia produktu do zgodności z istniejącymi wymogami w ustalonym ostatecznym terminie, lub
- odkażenia, w miarę potrzeby, lub
- przetworzenia w inny właściwy sposób, lub
- użycia do innych celów, lub
- zniszczenia produktów.

Państwa Członkowskie zapewniają, że czynności wymienione w akapicie pierwszym nie spowodują żadnych niekorzystnych skutków dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska naturalnego.

3. Koszty poniesione w związku z podjęciem środków zgodnie z ust. 1 i 2 pokrywane są przez upoważnionego posiadacza lub jego przedstawiciela.

Artykuł 9

1. W przypadku, gdy nie wprowadza się produktów do obrotu na terytorium Państwa Członkowskiego, które przeprowadza kontrole określone w art. 5 i, w miarę potrzeby, kontrole bezpośrednio, to Państwo Członkowskie wydaje zainteresowanej osobie dokument wskazujący rodzaj przeprowadzonej kontroli i jej wynik. Dokumenty handlowe zawierają informację o tym dokumencie.

Jednakże nie wpływa to na prawo Państwa Członkowskiego docelowego do przeprowadzania wyrywkowych kontroli produktów.

2. Dokument wzorcowy i, w miarę potrzeby, szczegółowe zasady stosowania ust. 1 przyjmuje się, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, przed dniem 30 kwietnia 1998 r.

ROZDZIAŁ III

WYMIANA HANDLOWA WE WSPÓLNOCIE

Artykuł 10

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że produkty przeznaczone do wysyłki do innego Państwa Członkowskiego badane są z taką samą starannością jak te przeznaczone do wprowadzenia do obrotu na ich własnym terytorium.

Sekcja 1

Kontrole w miejscu pochodzenia

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwy organ przeprowadza inspekcje przedsiębiorstw w celu stwierdzenia wypełniania przez nie ich zobowiązań wynikających z przepisów wspólnotowych oraz spełniania wymogów wspólnotowych przez produkty przeznaczone do obrotu.

2. Jeśli istnieją podstawy uzasadniające podejrzenie niespełniania wymogów, właściwy organ przeprowadza konieczne inspekcje, a jeżeli podejrzenie potwierdzi się, podejmuje odpowiednie środki.

Sekcja 2

Inspekcja w miejscu przeznaczenia

Artykuł 12

1. Właściwy organ Państwa Członkowskiego docelowego może, w miejscach docelowych, sprawdzić zgodność produktu z przepisami art. 2 ust. 1 lit. a) za pomocą niedyskryminacyjnych kontroli wyrywkowych.

2. Jednakże, jeśli właściwy organ Państwa Członkowskiego tranzytowego lub Państwa Członkowskiego docelowego posiada informacje, z której wynika podejrzenie naruszenia, można przeprowadzać kontrole również podczas transportu produktów przez terytorium tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 13

1. Jeżeli w czasie kontroli przeprowadzonej w miejscu docelowym przesyłki lub w czasie transportu, Państwo Członkowskie ustali niespełnianie przez produkty warunków ustanowionych w przepisach art. 2 ust. 1 lit. a), podejmie odpowiednie środki i formalnie zażąda od nadawcy, odbiorcy lub innej uprawnionej osoby dokonania, na warunkach ustanowionych przez właściwy organ, następujących czynności:

- doprowadzenia produktu do zgodności z istniejącymi wymaganiami w ustalonym ostatecznym terminie, lub
 - odkażenia, w miarę potrzeby, lub
 - przetworzenia w inny właściwy sposób, lub
 - użycia do innych celów, lub
 - odesłania do kraju pochodzenia, po poinformowaniu właściwego organu kraju pochodzenia przedsiębiorstwa, lub
 - zniszczenia produktów.
2. Koszty poniesione w związku z podjęciem środków zgodnie z ust. 1 pokrywa nadawca lub inna uprawniona osoba, włączając, w miarę potrzeby, odbiorcę.

Sekcja 3

Współpraca w przypadkach wystąpienia naruszeń

Artykuł 14

W razie zniszczenia, użycia do innych celów, odesłania do kraju pochodzenia lub odkażenia produktów zgodnie z art. 13 ust. 1, Państwo Członkowskie docelowe niezwłocznie kontaktuje się z Państwem Członkowskim nadającym. W innych przypadkach Państwo Członkowskie docelowe może skontaktować się z Państwem Członkowskim nadającym. Państwo Członkowskie nadające podejmie wszelkie niezbędne środki i poinformuje Państwo Członkowskie docelowe o rodzaju i wyniku przeprowadzonych kontroli, podjętych decyzjach i ich uzasadnieniu.

Jeśli Państwo Członkowskie docelowe obawia się, że podjęte środki są nieodpowiednie, obydwie Państwa Członkowskie poszukują rozwiązań i środków poprawy sytuacji; w miarę potrzeby, może to obejmować przeprowadzenie wspólnej inspekcji na miejscu.

W przypadku, gdy inspekcje przeprowadzane zgodnie z art. 12 wykazują powtarzające się nieprawidłowości, Państwo Członkowskie docelowe informuje Komisję i inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 15

1. Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego docelowego lub z własnej inicjatywy, biorąc pod uwagę rodzaj stwierdzonych naruszeń, może:
- wysłać przedstawicieli, we współpracy z zainteresowanym Państwem Członkowskim, do odnośnego przedsiębiorstwa,
 - zażądać od Państwa Członkowskiego nadającego zaostrożenia kontroli produktów pochodzących z odnośnego przedsiębiorstwa.

2. Komisja informuje zainteresowane Państwa Członkowskie o dokonanych ustaleniach.

Do czasu dokonania ustaleń przez Komisję, Państwo Członkowskie nadające musi, na prośbę Państwa Członkowskiego docelowego, zastrzyć kontrole produktów pochodzących z odnośnego przedsiębiorstwa.

Państwo Członkowskie docelowe może ze swojej strony zastrzyć kontrole produktów pochodzących z tego samego przedsiębiorstwa.

3. Komisja może dokonać przeglądu sytuacji w ramach Komitetu, określonego w art. 23. Może podjąć niezbędne decyzje, włączając w to decyzje odnoszące się do przepływu produktów wewnątrz Wspólnoty, zgodnie z procedurą ustanowioną w tym samym artykule.

Sekcja 4

Inspekcje w gospodarstwach rolnych

Artykuł 16

Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwy organ ma dostęp do miejsc, w których prowadzona jest produkcja rolna oraz do miejsc, w których produkty są wytwarzane lub stosowane, w celu przeprowadzenia wymaganych kontroli.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie zapewniają przeprowadzanie inspekcji w taki sposób, aby zminimalizować opóźnienia w dostawie produktów oraz aby inspekcje nie powodowały nieuzasadnionych przeszkód w ich wprowadzaniu do obrotu.

2. Państwa Członkowskie zastrzegają zachowanie tajemnicy zawodowej przez urzędnicy odpowiedzialnych za inspekcje.

Artykuł 18

1. W przypadku pobierania próbek produktów do analizy, Państwa Członkowskie przyjmują przepisy niezbędne do:

- zapewnienia, że podmioty poddane kontrolom uprawnione są do wydania w ich sprawie drugiej opinii,
- zapewnienia, że urzędowo zapieczętowane odnośne próbki są zabezpieczone.

2. Państwa Członkowskie sporządzają wykaz laboratoriów odpowiedzialnych za wykonywanie analiz; zapewniają, że laboratoria wyznaczone są na podstawie ich możliwości diagnostycznych.

3. Państwa Członkowskie zapewniają pobieranie próbek oraz ich analizę zgodnie z zasadami wspólnotowymi.

Jednakże w razie braku zasad i metod wspólnotowych, Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby inspekcje były przeprowadzane:

- zgodnie z normami uznanymi przez organy międzynarodowe,
- w razie braku takich norm, zgodnie z naukowo uznanymi zasadami krajowymi spełniającymi ogólne zasady Traktatu.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 19

Każde Państwo Członkowskie podejmie środki w celu zapewnienia, że wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy są w pełni stosowane. Należy ustanowić kary na wypadek niewykonywania powyższych środków. Kary powinny być skuteczne, współmierne do celu oraz o odpowiednim skutku odstraszającym.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawo odwoływania się, istniejące na mocy obowiązujących przepisów Państw Członkowskich, od decyzji właściwych organów.

W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów decyzje podjęte przez właściwy organ oraz uzasadnienia takich decyzji powinny być podane do wiadomości zainteresowanemu podmiotowi lub jego przedstawicielowi.

Na wniosek zainteresowanego podmiotu lub jego przedstawiciela wspomniane decyzje wraz z uzasadnieniem podawane są na piśmie z pouczeniem o prawie do odwołania się przysługującym na mocy obowiązujących przepisów Państwa Członkowskiego dokonującego inspekcji oraz z pouczeniem o procedurze i terminach mających zastosowanie.

Artykuł 21

Po roku od wejścia w życie niniejszej dyrektywy każde Państwo Członkowskie poinformuje Komisję o:

- właściwym organie lub organach, ich właściwości miejscowej i rzeczowej,
- laboratorium lub laboratoriach określonych w art. 18 ust. 2,
- w miarę potrzeby, wykazie punktów wjazdowych określonych w art. 6.

Powyższe informacje, z późniejszymi zmianami, publikuje się w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 22

1. Najpóźniej do dnia 1 października 1998 r. Państwa Członkowskie sporządzą programy określające krajowe środki podejmowane do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy.

Programy powinny uwzględniać szczególną sytuację każdego Państwa Członkowskiego oraz wymieniać rodzaj i częstotliwość inspekcji, które powinny być przeprowadzane regularnie.

2. Przed dniem 1 kwietnia każdego roku, a przed dniem 1 kwietnia 2000 r. po raz pierwszy, Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszystkie istotne informacje dotyczące wykonywania w roku poprzednim programów określonych w ust. 1, wyszczególniając:

- kryteria stosowane przy sporządzaniu programów,
- ilość i rodzaj przeprowadzonych inspekcji,
- wyniki inspekcji, w szczególności liczbę i rodzaj stwierdzonych naruszeń,
- działania podjęte w razie stwierdzenia naruszeń.

3. Przed dniem 1 października każdego roku, a przed dniem 1 października 2000 r. po raz pierwszy, Komisja przedkłada ogólne sprawozdanie podsumowujące dotyczące wyników inspekcji przeprowadzonych na szczeblu wspólnotowym, łącznie z wnioskiem zalecenia dotyczącego wspólnego programu inspekcji na rok następny, do przyjęcia zgodnie z procedurą określoną w art. 23. Zalecenie może zostać zmienione w terminie późniejszym zgodnie z wymogami wykonania wspólnego programu.

Wspólny program określać powinien w szczególności priorytety służące jego wykonaniu.

W informacjach przewidzianych w ust. 2 należy uwzględnić oddzielną sekcję poświęconą wykonaniu wspólnego programu.

Artykuł 23

1. Komisję wspiera Stały Komitet ds. pasz utworzony na mocy decyzji 70/372/EWG¹³, zwany dalej „Komitetem”.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które mają być podjęte. Komitet wydaje opinię w sprawie projektu w terminie wyznaczonym przez Przewodniczącego w zależności od stopnia pilności sprawy. Opinia jest przyjmowana większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada podejmuje na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w ramach Komitetu są wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja przyjmie projektowane środki jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.

¹³ Dz.U. nr L 170 z 3.08.1970, str. 1.

- b) Jeśli projektowane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub jeśli opinia nie została wydana, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący środków, które mają być podjęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy od dnia wystąpienia do Rady, Rada nie podejmie decyzji, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję chyba, że Rada postanowiła odrzucić omawiane środki zwykłą większością głosów.

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 30 kwietnia 1998 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 25

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 26

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 października 1995 r.

W imieniu Rady

L. ATIENZA

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 95/69/WE

z dnia 22 grudnia 1995 r.

ustanawiająca warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych i zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 79/373/EWG i 82/471/EWG

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotycząca dodatków paszowych⁴ ustanawia minimalne warunki, które muszą być spełnione przez producentów niektórych dodatków, premiksów i mieszanek paszowych zawierających takie dodatki;
- (2) zasady te ograniczają wytwarzanie lub stosowanie niektórych rodzajów dodatków, premiksów i mieszanek paszowych zawierających takie dodatki i premiksy, do tych producentów, którzy znajdują się w wykazie krajowym;
- (3) osoby posiadające towary objęte niniejszą dyrektywą wyłącznie w celu ich promocji handlowej lub ich transportu, nie są uważane za pośredników w znaczeniu niniejszej dyrektywy;
- (4) mając na uwadze funkcjonowanie rynku wewnętrznego, niektóre fakultatywne przepisy, które nadal pozwalają Państwom Członkowskim na odstępstwa od przepisów wspólnotowych dotyczących przedmiotowego sektora, powinny zostać zniesione oraz kryteria zatwierdzania lub rejestrowania producentów lub pośredników powinny zostać sprecyzowane, w celu uniknięcia zniekształceń w konkurencji powodowanych odmiennymi sposobami stosowania i interpretacji przez Państwa Członkowskie wcześniej istniejących warunków zatwierdzania oraz w celu uprzedzenia wszelkich potencjalnych niekorzystnych skutków dla zwierząt, ludzi lub środowiska naturalnego, biorąc pod uwagę zagrożenia związane z użyciem niektórych dodatków;

¹ Dz.U. nr C 348 z 28.12.1983, str. 18.

² Dz.U. nr C 91 z 28.3.1994, str. 296.

³ Dz.U. nr C 148 z 30.5.1994, str. 21.

⁴ Dz.U. nr L 270 z 14.12.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 95/37/WE (Dz.U. nr L 172 z 22.7.1995, str. 21).

- (5) aby zapobiec pojawianiu się w paszach niektórych szczególnie niepożądanych substancji, dyrektywa Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 r. w sprawie substancji i produktów niepożądanych w paszach⁵ ma na celu ograniczenie ich obecności w surowcach do możliwego do zaakceptowania poziomu; zasady te ograniczają także stosowanie tych surowców do tych osób, które posiadają niezbędne kwalifikacje, urządzenia i sprzęt służące do ich rozpuszczenia, co zapewnia zgodność z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do różnych rodzajów mieszanek paszowych;
- (6) zakłady produkujące niektóre substancje wymienione w dyrektywie Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotyczącej niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt⁶ powinny, podobnie jak pośrednicy, podlegać zatwierdzeniu;
- (7) w celu zapewnienia jakości danego produktu oraz aby zapobiec pojawianiu się pozostałości niektórych dodatków w produktach zwierzęcych lub wysokich poziomów niektórych niepożądanych substancji, co może być wynikiem wadliwego wytwarzania, wszyscy producenci dodatków, premiksów, mieszanek paszowych i niektórych produktów objętych dyrektywą 82/471/EWG oraz pośrednicy powinni być zatwierdzeni lub zarejestrowani na podstawie normy, szczególnych kryteriów;
- (8) poziom wymogów związanych z przeprowadzeniem działań ustanowionych w niniejszej dyrektywie musi być proporcjonalny do zagrożeń przy wytwarzaniu lub wykorzystywaniu przez zakłady dodatków i premiksów wymienionych w dyrektywie 70/524/EWG, produktów objętych dyrektywą 82/471/EWG, lub surowców zawierających niepożądane substancje lub produktów wymienionych w dyrektywie 74/63/EWG;
- (9) zakłady, które zamierzają wytwarzać lub wykorzystywać produkty uważane za wrażliwe na mocy niniejszej dyrektywy, muszą otrzymać uprzednią zgodę w oparciu o bardzo rygorystyczne warunki, które powinny chronić zwierzęta, ludzi i środowisko naturalne; jednakże w wyjątkowych przypadkach Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o niezatwierdzeniu szczególnej kategorii zakładu, pod warunkiem, że środki takie nie utrudniają swobodnego przepływu produktów rolnych na terytorium Państw Członkowskich; odwrotnie, dla zakładów stosujących mniej wrażliwe produkty, zwykła rejestracja oparta na zobowiązaniu się danego zakładu do przestrzegania pewnych warunków będzie wystarczająca; rozróżnienie to musi być także stosowane w odniesieniu do pośredników, którzy zajmują się pakowaniem jednostkowym, pakowaniem, składowaniem lub wprowadzaniem do obrotu dodatków, premiksów dodatków lub produktów objętych dyrektywą 82/471/EWG;
- (10) ze względu na równość traktowania, fundamentalne zasady tych nowych reguł muszą być stosowane bez żadnego rozróżnienia, zarówno w stosunku do zakładów wprowadzających produkty do obrotu, jak i do producentów / hodowców zwierząt, którzy wytwarzają pasze jedynie na użytek swoich własnych gospodarstw; niemniej jednak należy dopuścić pewne zwolnienie tych ostatnich ze względu na szczególne

⁵ Dz.U. nr L 38 z 11.2.1974, str. 31. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 94/16/WE (Dz.U. nr L 104 z 23.4.1994, str. 32).

⁶ Dz.U. nr L 213 z 21.7.1982, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 95/33/WE (Dz.U. nr L 167 z 18.7.1995, str. 17).

okoliczności w jakich prowadzą oni swoją działalność;

- (11) należy przewidzieć zmianę lub wycofanie zatwierdzenia w przypadku gdy dany zakład zmienia lub zaprzestaje działalności lub też przestaje spełniać jeden z podstawowych warunków dotyczących jego działalności; takie same zasady powinny być stosowane, *mutatis mutandis*, do rejestracji;
- (12) Państwa Członkowskie mogą być uprawnione do pobierania opłaty wyrównawczej przy przyznawaniu zatwierdzenia; w celu uniknięcia zakłóceń konkurencji wysokości takich opłat powinny zostać odpowiednio zharmonizowane; taka harmonizacja stanowić znajdzie się w ramach ogólnych przyszłych reguł wspólnotowych dotyczących opłat lub należności, które mają być nakładane w sektorze pasz dla zwierząt;
- (13) konieczne jest zlecenie Komisji zadania przyjęcia szczegółowych zasad stosowania niniejszej dyrektywy, łącznie z warunkami zatwierdzania i rejestracji zakładów w państwach trzecich;
- (14) Rada powinna przyznać Komisji odpowiedzialność za wprowadzenie w życie zasad ustanowionych dla warunków oraz uzgodnień dotyczących zatwierdzania i rejestracji przedmiotowych zakładów, należy przewidzieć ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Pasz ustanowionego decyzją 70/372/EWG⁷;
- (15) w celu zapewnienia większej przejrzystości, warunki i uzgodnienia dotyczące zatwierdzania i rejestracji zakładów działających w sektorze pasz dla zwierząt powinny być zawarte w jednym tekście; pociąga to za sobą dostosowanie obowiązującej legislacji;
- (16) wymóg zatwierdzenia i rejestracji stosowany wobec producentów umożliwi Państwom Członkowskim kontrolę tych producentów i, w razie konieczności, podjęcie interwencji w przypadkach nielegalnego stosowania substancji, w szczególności w przypadkach gdy stosowane są zakazane substancje takie jak hormony lub beta-blokery; Państwa Członkowskie mają obowiązek uprzedniego sprawdzenia, czy zakłady ubiegające się o zatwierdzenie rzeczywiście spełniają minimalne, jakie niniejsza dyrektywa ustanawia dla prowadzenia odpowiedniej działalności; krajowe organy nadzoru za pomocą właściwych kontroli muszą także następnie zapewnić, że zatwierdzone lub zarejestrowane zakłady i pośrednicy rzeczywiście spełniają nałożone na nich warunki; przepisy te muszą być stosowane bez uszczerbku dla reguł wspólnotowych regulujących organizację urzędowych kontroli pasz dla zwierząt;
- (17) przyjęcie takich środków na poziomie wspólnotowym jest konieczne w celu lepszego osiągnięcia celów zagwarantowania jakości i bezpieczeństwa pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

⁷ Dz.U. nr L 170 z 3.8.1970, str. 1.

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia warunki i uzgodnienia mające zastosowanie do niektórych kategorii zakładów i pośredników w sektorze pasz dla zwierząt w celu umożliwienia im wykonywania działalności opisanych odpowiednio w art. 2 i 7 oraz w art. 3 i 8.
2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych dotyczących organizacji urzędowych kontroli pasz dla zwierząt.
3. Do celów niniejszej dyrektywy:
 - a) „wprowadzenie do obrotu” oznacza posiadanie produktów do celów sprzedaży, łącznie z oferowaniem ich do sprzedaży, lub do celów każdej innej formy transferu, odpłatnie lub nieodpłatnie, stronom trzecim, a także samą sprzedaż i inne formy transferu;
 - b) „zakład” oznacza każdą jednostkę produkującą lub wytwarzającą dodatki, premiksy przygotowane na bazie dodatków, mieszanki paszowe lub produkty objęte dyrektywą 82/471/EWG oraz określone w rozdziale I.1 (a) Załącznika do niniejszej dyrektywy;
 - c) „pośrednik” oznacza każdą osobę inną niż producent lub osobę produkującą mieszanki paszowe wyłącznie na potrzeby swojego gospodarstwa, która posiada dodatki, premiksy przygotowane na bazie dodatków lub jeden z produktów objętych dyrektywą 82/471/EWG oraz określonych w rozdziale I.1 (a) Załącznika do niniejszej dyrektywy na etapie pośrednim między produkcją a stosowaniem.
4. Definicje ustanowione w prawodawstwie wspólnotowym dotyczącym pasz dla zwierząt stosuje się w miarę potrzeby.

ROZDZIAŁ II

ZATWIERDZANIE ZAKŁADÓW I POŚREDNIKÓW

Artykuł 2

Zatwierdzanie zakładów

1. Zakład pragnący wykonywać jeden lub więcej rodzajów działalności określonych w ust. 2 musi otrzymać zatwierdzenie dla każdego z rodzajów działalności. Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o niezatwierdzeniu zakładów określonych w ust. 2 lit. f).
2. W celu zatwierdzenia przez właściwe władze zakład:
 - a) wytwarzający dodatki lub produkty objęte dyrektywą 82/471/EWG oraz określone w rozdziale I.1 (a) Załącznika do niniejszej dyrektywy w związku z wprowadzaniem ich do obrotu, musi spełniać minimalne warunki ustanowione w rozdziale I.1 (b) wymienionego Załącznika;

- b) wytwarzający premiksy przygotowane na bazie dodatków określone w rozdziale I.2 (a) Załącznika w celu wprowadzenia ich do obrotu, musi spełniać minimalne warunki ustanowione w rozdziale I.2 (b) wymienionego Załącznika;
- c) wytwarzający mieszanki paszowe zawierające premiksy przygotowane na bazie dodatków określone w rozdziale I.3 (a) Załącznika w celu wprowadzenia ich do obrotu, musi spełniać minimalne warunki ustanowione w rozdziale I.3 (b) Załącznika;
- d) wytwarzający, w celu wprowadzenia do obrotu, mieszanki paszowe z surowców określonych w art. 3a ust. 2 dyrektywy 74/63/EWG, które zawierają wysokie poziomy substancji lub produktów niepożądanych, musi spełniać minimalne warunki ustanowione w rozdziale I.4 Załącznika do niniejszej dyrektywy;
- e) produkujący na wyłączne potrzeby swojego gospodarstwa, mieszanki paszowe zawierające premiksy, które zawierają dodatki określone w rozdziale I.3 (a) Załącznika, musi spełniać minimalne warunki ustanowione w rozdziale I.3 (b) Załącznika za wyjątkiem wymogów wymienionych w pkt. 7;
- f) produkujący na wyłączne potrzeby swojego gospodarstwa, mieszanki paszowe zawierające premiksy, które zawierają surowce określone w art. 3a ust. 2 dyrektywy 74/63/EWG zawierające wysokie poziomy niepożądanych substancji lub produktów, muszą spełniać minimalne warunki ustanowione w rozdziale I.4 Załącznika do niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem wymogów wymienionych w pkt. 7.

3. Zatwierdzenie jest:

- wycofywane jeśli zakład zaprzestaje prowadzenia działalności lub jeśli wykazano, że przestał spełniać podstawowe warunki mające zastosowanie do jego działalności i nie spełnia wymogów w rozsądnym czasie;
- zmieniane jeśli zakład wykazał swoją zdolność do prowadzenia działalności, które są dodatkowe w odniesieniu do tych, dla których został początkowo zatwierdzony lub które je zastępują.

Artykuł 3

Zatwierdzenie pośredników

1. W przypadku gdy dodatki, produkty objęte dyrektywą 82/471/EWG lub premiksy dodatków określone odpowiednio w rozdziałach I.1 (a) i I.2 (a) Załącznika wprowadzane są do obrotu, pośrednicy muszą zostać zatwierdzeni.

Przepisy ustanowione w pkt. 7 rozdziału I.1 8 (b) lub w rozdziale I.2 (b) Załącznika stosuje się, gdzie właściwe, do pośredników którzy zajmują się pakowaniem jednostkowym, pakowaniem składowaniem lub wprowadzaniem do obrotu dodatków, premiksów dodatków lub produktów objętych dyrektywą 82/471/EWG.

2. Zatwierdzenie jest:

- wycofywane jeśli pośrednik zaprzestaje prowadzenia działalności lub jeśli wykazano,

że przestał spełniać podstawowe warunki mające zastosowanie do jego działalności i nie spełnia wymogów w rozsądnym czasie;

- zmieniane jeśli pośrednik wykazał swoją zdolność do prowadzenia działalności, które są dodatkowe w odniesieniu do tych, dla których został początkowo zatwierdzony lub które je zastępują.

Artykuł 4

Procedura zatwierdzenia zakładów i pośredników

1. W celu uzyskania zatwierdzenia zakładów określonych w art. 2 i pośredników określonych w art. 3, którzy zamierzają prowadzić po raz pierwszy jeden lub więcej rodzajów działalności określonych w art. 2 i 3 powinni, począwszy od dnia 1 kwietnia 1998 r., złożyć wniosek do właściwego organu Państwa Członkowskiego, w którym znajdują się ich zakłady.

Państwa Członkowskie zapewniają, że zostanie podjęta decyzja w sprawie wniosków o zatwierdzenie wymienionych w akapicie pierwszym w terminie sześciu miesięcy od ich złożenia.

2. Zakłady i pośrednicy którzy, w dniu 1 kwietnia 1998 r. prowadzili jeden lub więcej rodzajów działalności określonych odpowiednio w art. 2 i 3, mogą kontynuować swoją działalność aż do podjęcia decyzji w sprawie ich wniosku o zatwierdzenie pod warunkiem, że złożą wniosek przed dniem 1 września 1998 r.

Państwa Członkowskie podejmują działania dotyczące wniosków o zatwierdzenie od zakładów i pośredników określonych w akapicie pierwszym przed dniem 1 kwietnia 2001 r.

Artykuł 5

Rejestr zatwierdzonych zakładów i pośredników

1. Dla każdego rodzaju działalności, zgodnie z art. 2 i 3 właściwy organ dokonuje wpisu zatwierdzonych zakładów i pośredników do rejestru pod indywidualnym numerem identyfikacyjnym z chwilą kiedy za pomocą weryfikacji przeprowadzonej na miejscu ustalono, że spełniają one warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.

W odniesieniu do pośredników, którzy działają wyłącznie jako pośrednicy bez posiadania w żadnym momencie produktu w swoich zakładach, Państwa Członkowskie nie muszą przeprowadzać na miejscu weryfikacji zgodności z warunkami określonymi w pkt. 7 rozdziału I.1 (b) lub I.2 (b) Załącznika pod warunkiem, że pośrednicy ci złożą do właściwego organu deklarację, że spełniają wymogi określone w ppkt. 6.2 Załącznika w odniesieniu do prowadzenia ich działalności.

2. Państwa Członkowskie uaktualniają wpisy w rejestrze dotyczące zakładów i pośredników zgodnie z decyzjami określonymi w art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 2 o wycofaniu lub zmianie zatwierdzenia.

Artykuł 6

Publikacja i podawanie do wiadomości wykazu zatwierdzonych zakładów i pośredników

1. Każde Państwo Członkowskie publikuje wykaz zakładów i pośredników zatwierdzonych zgodnie z art. 2 i 3 po raz pierwszy w listopadzie 2001 r., a następnie corocznie, najpóźniej do dnia 30 listopada wykaz zmian dokonanych w ciągu roku; co pięć lat publikuje wykaz ujednoczony.

2. Przed dniem 31 grudnia każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji wykaz określony w ust. 1.

Przed dniem 31 grudnia każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają pozostałym Państwom Członkowskim wykaz zakładów określonych w art. 2 ust. 2 lit. a) i b) oraz pośredników zatwierdzonych zgodnie z art. 3 ust. 1.

Na wniosek, Państwa Członkowskie przesyłają pozostałym Państwom Członkowskim całość lub część wykazu zakładów określonych w art. 2 ust. 2 lit. c)-f).

ROZDZIAŁ III

REJESTRACJA ZAKŁADÓW I POŚREDNIKÓW

Artykuł 7

Rejestracja zakładów

1. Zakład pragnący wykonywać jedną lub więcej rodzajów działalności określonych w ust. 2 musi zostać zarejestrowany przez Państwo Członkowskie dla każdego z rodzajów działalności zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. W celu rejestracji przez właściwy organ, zakład:

a) wytwarzający dodatki dla których ustalono wymagany najwyższy dopuszczalny poziom i które nie są ujęte w rozdziale I.1 (a) Załącznika w związku z wprowadzeniem ich do obrotu, musi spełniać minimalne warunki ustanowione w rozdziale II (c) Załącznika;

b) wytwarzający premiksy zawierające dodatki określone w rozdziale II (a) Załącznika w związku z wprowadzeniem ich do obrotu, musi spełniać minimalne warunki ustanowione w rozdziale II (c) Załącznika;

c) wytwarzający mieszanki paszowe zawierające premiksy dodatków określonych w rozdziale II (b) Załącznika lub dodatków określonych w rozdziale II (a) Załącznika w związku z wprowadzeniem ich do obrotu, musi spełniać minimalne warunki ustanowione w rozdziale II (c) Załącznika;

d) wytwarzający na wyłączne potrzeby swojego gospodarstwa, mieszanki paszowe zawierające premiksy dodatków określonych w rozdziale II (b) Załącznika lub zawierające dodatki określone w rozdziale II (a) Załącznika, musi spełniać minimalne warunki ustanowione w rozdziale II (c) Załącznika.

3. Zatwierdzone zakłady wykonujące odpowiednie działalności określone w art. 2 ust. 2

lit. a), b), c) i e) należy uważać za faktycznie spełniające warunki ustanowione w ust. 2 lit. a), b), c) i d).

4. Rejestracja jest:

- wycofywana jeśli zakład zaprzestaje prowadzenia działalności lub jeśli wykazano, że przestało spełniać podstawowe warunki mające zastosowanie jego działalności i nie spełnia wymogów w rozsądnym czasie;
- zmieniana jeśli zakład deklaruje, że jest zaangażowany w prowadzenie działalności, które są dodatkowe do tych, dla których został pierwotnie zarejestrowany lub które je zastępują.

Artykuł 8

Rejestracja pośredników

1. W przypadku gdy dodatki, dla których ustalono wymagany najwyższy dopuszczalny poziom inny niż określony w rozdziale I.1 (a) Załącznika lub premiksy dodatków określone w rozdziale II (a) Załącznika są wprowadzane do obrotu, pośrednicy muszą zostać zarejestrowani.

Przepisy ustanowione w pkt. 7 rozdziału II (c) Załącznika stosuje się, gdzie właściwe, do pośredników którzy zajmują się pakowaniem jednostkowym, pakowaniem, składowaniem lub wprowadzaniem do obrotu dodatków lub premiksów dodatków.

2. Uważa się, że pośrednicy którzy zostali zatwierdzeni zgodnie z art. 3 faktycznie spełniają warunki ustanowione w ust. 1.

3. Rejestracja jest:

- wycofywana jeśli pośrednik zaprzestaje prowadzenia działalności lub jeśli wykazano, że przestał spełniać podstawowe warunki mające zastosowanie jego działalności i nie spełnia wymogów w rozsądnym czasie;
- zmieniana jeśli pośrednik deklaruje że jest zaangażowany w prowadzenie działalności, które są dodatkowe do tych, dla których został pierwotnie zarejestrowany lub które je zastępują.

Artykuł 9

Procedura rejestracji zakładów i pośredników

1. W celu rejestracji, zakłady określone w art. 7 ust. 2 i pośrednicy określone w art. 8 ust. 1, począwszy od dnia 1 kwietnia 1998 r., składają deklarację do właściwego organu Państwa Członkowskiego, w którym mają zamiar wykonywać swoją działalność.

2. Zakłady i pośrednicy, którzy w dniu 1 kwietnia 1998 r. wykonywali jeden lub więcej rodzajów działalności określonych odpowiednio w art. 7 i 8, mogą kontynuować swoją działalność pod warunkiem, że złożą deklarację określoną w ust. 1 do dnia 1 września 1998 r.

Artykuł 10

Wykaz zarejestrowanych zakładów i pośredników

1. Dla każdego rodzaju działalności właściwy organ dokonuje wpisu zakładów i pośredników zarejestrowanych zgodnie z art. 7 i 8 do wykazu pod indywidualnym numerem rejestracji, który stanowi ich identyfikację.
2. Państwa Członkowskie uaktualniają wpisy zakładów i pośredników w wykazie zgodnie z decyzjami określonymi w art. 7 ust. 4 i art. 8 ust. 3 o wycofaniu lub zmianie rejestracji.

Artykuł 11

Podawanie do wiadomości wykazu zarejestrowanych zakładów i pośredników

1. Przed dniem 31 grudnia każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają Komisji wykaz zakładów i pośredników zarejestrowanych w ciągu roku zgodnie z art. 7 i 8 oraz, co pięć lat, przesyłają ujednolicony wykaz.
2. Na wniosek, Państwa Członkowskie przesyłają pozostałym Państwom Członkowskim całość lub część wykazów określonych w ust. 1.

ROZDZIAŁ IV

WSPÓLNE PRZEPISY

Artykuł 12

Procedura uproszczona

W przypadku gdy zakład wytwarzający dodatek posiada już zezwolenie na wytwarzanie tej samej substancji czynnej jako weterynaryjny produkt leczniczy w rozumieniu art. 24 dyrektywy 81/851/EWG⁸, Państwa Członkowskie nie są zobligowane do weryfikacji czy warunki ustanowione w art. 2 ust. 2 lit. a) i zawarte w rozdziale I.1 (b) Załącznika do niniejszej dyrektywy zostały spełnione, za wyjątkiem wymogów określonych w pkt. i ppkt. 4, 5, 6.2 i 7.

Artykuł 13

Kontrole

Państwa Członkowskie zapewniają za pomocą właściwych kontroli przeprowadzanych w zakładach oraz w pomieszczeniach pośredników, którzy zostali zatwierdzeni lub zarejestrowani, że spełnione są wymogi nałożone niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

⁸ Dz.U. nr L 317 z 6.11.1981, str. 16. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 93/40/EWG (Dz.U. nr L 214 z 24.8.1993, str. 31).

Oplaty

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przed dniem 1 kwietnia 1998 r. przyjmuje kwoty opłat, które mają być poniesione przy zatwierdzaniu zakładów i ich pośredników.

Artykuł 15

Szczegółowe regulacje, zmiana Załącznika oraz przywóz z państw trzecich

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16 powinny zostać przyjęte:

- a) przed dniem 1 kwietnia 1998 r., praktyczne uzgodnienia dotyczące zatwierdzenia na podstawie art. 2 i rejestracji na podstawie art. 7 zakładów zlokalizowanych w państwie trzecim i wprowadzających dodatki, premiksy oraz produkty objęte dyrektywą 82/471/EWG jak określono w rozdziale I.1 (a) Załącznika do niniejszej dyrektywy lub pasze do obrotu we Wspólnocie, w celu zapewnienia zabezpieczeń równoważnych z tymi, które dostarczane są przez zakłady zlokalizowane we Wspólnocie.

Uzgodnienia te obejmują:

- ustanowienie i uaktualnianie wykazu państw trzecich mogących zapewnić zabezpieczenia równoważne z tymi, które oferowane są przez Państwa Członkowskie w odniesieniu do swoich własnych zakładów i będących w stanie przeprowadzać kontrole określone w art. 13;
 - ustanowienie i uaktualnianie wykazu zakładów, które państwa trzecie zastały już w wykazie, określonym w tiret pierwszym w celu spełnienia warunków określonych w niniejszej dyrektywie;
 - możliwość wspólnego przeprowadzania przez ekspertów Komisji i Państw Członkowskich, w razie potrzeby, kontroli na miejscu. Kontrole takie przeprowadzane są w imieniu Wspólnoty, która będzie ponosić związane z tym wydatki;
- b) środki dla wykonania niniejszej dyrektywy, w szczególności formę rejestru i numerów identyfikacyjnych;
 - c) zmian które mają być wprowadzone do załączników.

Artykuł 16

Stały Komitet ds. Pasz

Komisja wspierana jest przez Stały Komitet ds. Pasz ustanowiony decyzją 70/372/EWG, zwany dalej „Komitetem”.

Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego streszczenia w czasie wyznaczonym przez

przewodniczącego, który będzie zależeć od pilności przedstawianej sprawy. Opinia wydawana jest większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada zobowiązana jest przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie ważone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie mają zostać podjęte. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli, po upływie okresu trzech miesięcy od daty odwołania do Rady, Rada nie podjęła działań, proponowane środki przyjmowane są przez Komisję, o ile Rada nie sprzeciwiła się przyjęciu tych środków zwykłą większością głosów.

ROZDZIAŁ V

DOSTOSOWANIE PRAWODAWSTWA

Artykuł 17

Zmiana dyrektywy 70/524/EWG

W art. 13 dyrektywy 70/524/EWG ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie wymagają aby dodatki objęte niniejszą dyrektywą, premiksy przygotowywane na bazie tych dodatków w celu z włączenia ich do mieszanek paszowych oraz mieszanki paszowe zawierające te premiksy mogłyby zostać wprowadzone do obrotu lub wykorzystane jedynie przez zakłady lub pośredników którzy spełniają, gdzie właściwe, warunki ustanowione w dyrektywie Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych*.

* Dz.U. nr L 332 z 30.12.1995, str. 15.”

Artykuł 18

Zmiana dyrektywy 74/63/EWG

W art. 3a ust. 2 dyrektywy 74/63/EWG lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przeznacza się do użytku przez zakłady, które spełniają warunki dyrektywy Rady 95/63/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych*.

* Dz.U. nr L 332 z 30.12.1995, str. 15.”

Artykuł 19

Zmiana dyrektywy 79/373/EWG

W art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszkankami paszowymi⁹, dodaje się lit. k) w brzmieniu:

- „k) numer identyfikacyjny przypisany do zakładu zgodnie z art. 5 dyrektywy Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych*.

* Dz.U. nr L 332 z 30.12.1995, str. 15.”

Artykuł 20

Zmiana dyrektywy 82/471/EWG

W dyrektywie 82/471/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Państwa Członkowskie wymagają, aby produkty określone w rozdziale I.1 (a) dyrektywy Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych* mogły zostać wprowadzone do obrotu jedynie przez zakłady oraz pośredników spełniających warunki ustanowione w art. 2 lub 3 tej dyrektywy, odpowiednio.

* Dz.U. nr L 332 z 30.12.1995, str. 15.”

- 2) W Załączniku, dla produktów określonych w rozdziale I.1 (a) niniejszej dyrektywy, w kolumnie 7 („przepisy szczególne”), wyrazy „numer identyfikacyjny” dodaje się do tiret ostatniego do szczegółów, które mają być podawane na opakowaniu zbiorczym produktu, na pojemniku lub na etykiecie do niego przytwierdzonej.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 21

1. Państwa Członkowskie nie później niż do dnia 1 kwietnia 1998 r. przyjmują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Przyjęte przepisy stosuje się od dnia 1 kwietnia 1998 r.

⁹ Dz.U. nr L 86 z 6.4.1979, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/74/EWG (Dz.U. nr L 237 z 22.9.1993, str. 23).

Przepisy przyjęte przez Państw Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 23

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1995 r.

W imieniu Rady

L. ATIENZA SERNA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ROZDZIAŁ I

Minimalne warunki, jakie muszą spełniać zakłady i pośrednicy określani w art. 2 i 3 (podlegający zatwierdzeniu)

ROZDZIAŁ I.1. (a)

Dodatki i produkty objęte dyrektywą 82/471/EWG („produkty”) i określone w art. 2 ust. 2 lit. a) i art. 3 ust. 1 niniejszej dyrektywy

Dodatki

- Antybiotyki: wszystkie dodatki z grupy
- Kokcydiostatyki i inne środki farmaceutyczne: wszystkie dodatki z grupy
- Stymulatory wzrostu: wszystkie dodatki z grupy
- Witaminy, prowitaminy i substancje chemicznie zdefiniowane, wywołujące podobny skutek: wszystkie dodatki z grupy
- Pierwiastki śladowe: wszystkie dodatki z grupy
- Enzymy: wszystkie dodatki z grupy
- Mikroorganizmy: wszystkie dodatki z grupy
- Karotenoidy i ksantofile: wszystkie dodatki z grupy
- Substancje o działaniu wyłącznie te o ustalonej zawartości przeciwutleniającym: maksymalnej

Produkty objęte dyrektywą 82/471/EWG

- Białka uzyskane z mikroorganizmów należących do grupy bakterii, drożdży, alg, grzybów niższych: wszystkie produkty z grupy (z wyjątkiem podgrupy 1.2.1)
- produkty uboczne pochodzące z wytwarzania aminokwasów w drodze fermentacji: wszystkie produkty z grupy
- Aminokwasy i ich sole: wszystkie produkty z grupy

- Hydroksyanalogi aminokwasów: wszystkie produkty z grupy

ROZDZIAŁ I.1. (b)

Minimalne warunki, jakie muszą spełniać zakłady określone w art. 2 ust. 2 lit. a) i pośrednicy określone w art. 3 ust. 1 („produkty” określone w rozdziale I.1 (a))

1. *Pomieszczenia i urządzenia*

Pomieszczenia i urządzenia produkcyjne muszą być usytuowane, zaprojektowane, skonstruowane i konserwowane w sposób odpowiedni dla wytwarzania danych „produktów”. Pomieszczenia i urządzenia muszą być rozmieszczone, zaprojektowane i muszą działać w sposób minimalizujący ryzyko wystąpienia błędu oraz umożliwiający skuteczne czyszczenie i konserwację, w celu uniknięcia skażenia, zanieczyszczenia krzyżowego i wszelkich skutków mających ogólnie ujemny wpływ na jakość produktów. Pomieszczenia i urządzenia stosowane do operacji wytwarzania, mające zasadnicze znaczenie w odniesieniu do jakości produktów, muszą być poddawane właściwym i regularnym kontrolom, zgodnie z procedurami wstępnie ustalonymi w formie pisemnej przez producenta, dotyczącymi wytwarzania produktów.

2. *Personel*

Producent zobowiązany jest posiadać wystarczający personel posiadający umiejętności i kwalifikacje, jakie są niezbędne do wytwarzania danych „produktów”. Schemat organizacyjny przedstawiający kwalifikacje (dyplomy, doświadczenie zawodowe) i zakres obowiązków personelu kierowniczego musi zostać sporządzony i udostępniony właściwym władzom odpowiedzialnym za inspekcje. Wszyscy pracownicy muszą otrzymać na piśmie wyraźnie określony zakres obowiązków, odpowiedzialności i uprawnień, szczególnie w przypadku dokonania zmiany, w sposób umożliwiający uzyskanie pożądanej jakości danych „produktów”.

3. *Produkcja*

Należy wyznaczyć wykwalifikowaną osobę odpowiedzialną za produkcję.

Producent zobowiązany jest zapewnić, że różne etapy produkcji są przeprowadzane zgodnie z procedurami, ustalonymi wstępnie w formie pisemnej, oraz wskazówkami mającymi na celu określenie, sprawdzenie i nadzór nad krytycznymi punktami procesu produkcyjnego.

Muszą zostać podjęte środki techniczne i organizacyjne w celu uniknięcia zanieczyszczenia krzyżowego i błędów. Muszą istnieć wystarczające i właściwe środki przeprowadzania kontroli w trakcie wytwarzania.

4. *Kontrola jakości*

Należy wyznaczyć wykwalifikowaną osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości.

Producent musi posiadać dostęp do laboratorium kontroli jakości, w którym zatrudnieni są odpowiedni pracownicy, oraz które jest wyposażone w urządzenia umożliwiające zapewnienie i sprawdzenie, czy dane „produkty”, przed uwolnieniem ich w celu wprowadzenia do obrotu, odpowiadają specyfikacjom określonym przez producenta, oraz czy są zgodne z przepisami ustanowionymi w dyrektywie 70/524/EWG lub dyrektywie 82/741/EWG. Dopuszcza się wykorzystanie laboratorium zewnętrznego.

Konieczne jest opracowanie na piśmie i wykonanie planu kontroli jakości, obejmującego, w szczególności, kontrole w punktach krytycznych procesu produkcyjnego, procedur i częstotliwości pobierania próbek, metod analiz i ich częstotliwości, zgodności ze specyfikacjami – a w przypadku braku zgodności, przeznaczenia surowców, substancji czynnych, substancji nośnikowych i „produktów”.

Próbki substancji czynnej z każdej partii „produktu” wprowadzanej do obrotu lub z każdej określonej partii produkcji, w przypadku produkcji ciągłej, muszą być pobrane w wystarczającej ilości, według procedury ustalonej wstępnie przez producenta, oraz zostać zachowane w celu zapewnienia możliwości śledzenia historii procesu produkcyjnego. Próbki muszą zostać opieczetowane i opatrzone etykietami umożliwiającymi ich łatwą identyfikację; należy je składować w warunkach uniemożliwiających anormalne zmiany w składzie próbki czy jej podrobienie. Próbki muszą być zachowane do dyspozycji właściwych władz przynajmniej do końca daty gwarancji na wyrób gotowy.

5. ***Składowanie***

Surowce, substancje czynne, substancje nośnikowe, „produkty” odpowiadające specyfikacjom – oraz te nieodpowiadające – muszą być przechowywane w odpowiednich pojemnikach, w miejscach zaprojektowanych, przystosowanych i utrzymanych w celu zapewnienia dobrych warunków składowania, z dostępem ograniczonym wyłącznie do osób upoważnionych przez producenta.

Muszą być składowane w sposób umożliwiający ich łatwą identyfikację i zapobiegający wystąpieniu pomyłki lub zanieczyszczenia krzyżowego między różnymi produktami wymienionymi powyżej oraz zanieczyszczenia środkami farmaceutycznymi. W szczególności dodatki muszą być pakowane i opatrzone etykietami zgodnie z przepisami ustanowionymi w dyrektywie 70/524/EWG. Produkty objęte dyrektywą 82/471/EWG muszą być etykietowane zgodnie z przepisami ustanowionymi w tej dyrektywie.

6. ***Dokumentacja***

6.1. Dokumentacja odnosząca się do procesu produkcyjnego i kontroli

Producent musi posiadać system dokumentacji, mający na celu określenie i zapewnienie nadzoru nad punktami krytycznymi procesu produkcyjnego oraz stworzenie i wykonanie planu kontroli jakości. Producent musi zachować wyniki odpowiednich kontroli. Ten zestaw dokumentów należy zachować w celu umożliwienia śledzenia historii procesu produkcyjnego każdej partii „produktu” wprowadzonej do obrotu, oraz w celu ustalenia odpowiedzialności w razie powstania reklamacji.

6.2. Rejestr

Producent musi prowadzić rejestr następujących informacji, w celu umożliwienia śledzenia historii procesu produkcyjnego:

a) *rejestr dodatków:*

- rodzaj i ilość wyprodukowanych dodatków, daty produkcji oraz, w miarę potrzeb, numer partii produktu lub określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej, a także nazwy (nazwiska) i adresy pośredników lub producentów, do których dostarczono dodatki,
- wskazanie rodzaju i ilości dostarczonych dodatków oraz, w miarę potrzeb, numeru partii „produktu” lub określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej;

b) *rejestr produktów objętych dyrektywą 82/471/EWG:*

- rodzaj i ilość wyprodukowanych produktów, daty produkcji oraz, w miarę potrzeb, numer partii „produktu” lub określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej,
- nazwy (nazwiska) i adresy pośredników lub użytkowników (producentów lub hodowców zwierząt), którym dostarczono produkty, wraz ze wskazaniem rodzaju i ilości dostarczonego produktu oraz, w miarę potrzeb, numeru partii produktu lub określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej.

7. **Pośrednicy określani w art. 3 ust. 1**

W przypadku gdy producent dostarcza dodatki osobie innej niż producent, lub produkty określone w dyrektywie 82/471/EWG osobie innej niż użytkownik (producent lub hodowca zwierząt), osoba ta i kolejny pośrednik, który zajmuje się pakowaniem jednostkowym, pakowaniem, składowaniem lub wprowadzaniem ich do obrotu, są jednakowo związani, gdzie właściwe, zobowiązaniami ustanowionymi w pkt. i ppkt. 4, 5, 6.2 i 8 oraz, w przypadku pakowania jednostkowego, zobowiązaniami określonymi w pkt. 3.

8. **Reklamacje i wycofanie produktu**

Producent lub pośrednik wprowadzający produkt do obrotu pod swoją własną nazwą, musi wprowadzić system rejestracji i rozpatrywania reklamacji.

Ponadto, musi być w stanie wprowadzić, w przypadku gdy okaże się to niezbędne, system natychmiastowego wycofania produktów z sieci dystrybucyjnej. Z zastosowaniem pisemnych procedur, producent musi określić przeznaczenie wszelkich wycofanych produktów, a przed ponownym wprowadzeniem takich produktów do obrotu, muszą one zostać poddane ponownej ocenie w zakresie kontroli jakości.

Dodatki określone w art. 2 ust. 2 lit. b) i art. 3 ust. 1

- Antybiotyki: wszystkie dodatki z grupy
- Kokcydiostatyki i inne środki farmaceutyczne: wszystkie dodatki z grupy
- Stymulatory wzrostu: wszystkie dodatki z grupy
- Witaminy, prowitaminy i substancje chemicznie zdefiniowane, wywołujące podobny skutek: A i D
- Pierwiastki śladowe: Cu i Se

ROZDZIAŁ I.2. (b)

Minimalne warunki, jakie muszą spełniać zakłady określone w art. 2 ust. 2 lit. b) i pośrednicy określone w art. 3 ust. 1 (premiksy dodatków określonych w rozdziale I.2 (a))

1. *Pomieszczenia i urządzenia*

Pomieszczenia i urządzenia produkcyjne muszą być usytuowane, zaprojektowane, skonstruowane i konserwowane w sposób odpowiedni dla wytwarzania danych premiksów. Pomieszczenia i urządzenia muszą być rozmieszczone, zaprojektowane i muszą działać w sposób minimalizujący ryzyko wystąpienia błędu oraz umożliwiając skuteczną czyszczenie i konserwację, w celu uniknięcia skażenia, zanieczyszczenia krzyżowego i wszelkich skutków mających ogólnie ujemny wpływ na jakość produktów. Pomieszczenia i urządzenia stosowane do operacji wytwarzania, mające zasadnicze znaczenie w odniesieniu do jakości produktów, muszą być poddawane właściwym i regularnym kontrolom, zgodnie z procedurami wstępnie ustalonymi w formie pisemnej przez producenta.

Środki zapobiegawcze muszą zostać podjęte w celu uniknięcia, w możliwie najszerszym zakresie, obecności organizmów szkodliwych, wraz z wprowadzeniem planu zwalczania, w razie konieczności.

2. *Personel*

Producent zobowiązany jest posiadać wystarczający personel posiadający umiejętności i kwalifikacje, jakie są niezbędne do wytwarzania danych premiksów. Schemat organizacyjny przedstawiający kwalifikacje (dyplomy, doświadczenie zawodowe) i zakres obowiązków personelu kierowniczego musi zostać sporządzony i udostępniony właściwym władzom odpowiedzialnym za inspekcje. Wszyscy pracownicy muszą otrzymać na piśmie wyraźnie określony zakres obowiązków, odpowiedzialności i uprawnień, szczególnie w przypadku dokonania zmiany, w sposób umożliwiając uzyskanie pożądanej jakości danych premiksów.

3. *Produkcja*

Należy wyznaczyć wykwalifikowaną osobę odpowiedzialną za produkcję.

Producent zobowiązany jest zapewnić, że różne etapy produkcji są przeprowadzane zgodnie z procedurami, ustalonymi wstępnie w formie pisemnej, oraz wskazówkami mającymi na celu określenie, sprawdzenie i nadzór nad krytycznymi punktami procesu produkcyjnego, takimi jak włączenie dodatku do premiksu, porządek chronologiczny produkcji, przyrządy pomiarowe i wagi, mieszarka i urządzenia powrotne, w sposób zapewniający uzyskanie pożądanego jakości premiksów zgodnie z przepisami dyrektywy 70/524/EWG.

Muszą zostać podjęte środki techniczne i organizacyjne w celu uniknięcia zanieczyszczenia krzyżowego i błędów.

4. **Kontrola jakości**

Należy wyznaczyć wykwalifikowaną osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości.

Producent musi posiadać dostęp do laboratorium kontroli jakości, w którym zatrudnieni są odpowiedni pracownicy, oraz które jest wyposażone w urządzenia umożliwiające zapewnienie i sprawdzenie, czy dane premiksy odpowiadają specyfikacjom określonym przez producenta, a także takie, które zagwarantują i skontrolują, w szczególności, rodzaj, zawartość, jednorodność i stabilność dodatków w premiksie oraz możliwie jak najniższy poziom zanieczyszczenia krzyżowego. Dopuszcza się wykorzystanie laboratorium zewnętrznego.

Konieczne jest opracowanie na piśmie i wykonanie planu kontroli jakości, obejmującego, w szczególności, kontrole w punktach krytycznych procesu produkcyjnego, procedur i częstotliwości pobierania próbek, metod analiz i ich częstotliwości, zgodności ze specyfikacjami – a w przypadku braku zgodności, przeznaczenia substancji nośnikowych, dodatków i premiksów („produktów”).

Próbki z każdej partii premiksu wprowadzanej do obrotu muszą być pobrane w wystarczającej ilości, według procedury ustalonej wstępnie przez producenta, oraz zostać zachowane w celu zapewnienia możliwości śledzenia historii procesu produkcyjnego. Próbki muszą zostać opieczetowane i opatrzone etykietami umożliwiającymi ich łatwą identyfikację; należy je składować w warunkach uniemożliwiających anormalne zmiany w składzie próbki czy jej podrobienie. Próbki muszą być zachowane do dyspozycji właściwych władz przynajmniej do końca daty gwarancji na premiksy.

5. **Składowanie**

„Produkty” odpowiadające specyfikacjom – oraz te nieodpowiadające – muszą być składowane w odpowiednich pojemnikach lub w miejscach zaprojektowanych, przystosowanych i utrzymanych w celu zapewnienia dobrych warunków składowania, z dostępem ograniczonym wyłącznie do osób upoważnionych przez producenta.

Środki zapobiegawcze muszą zostać podjęte w celu uniknięcia, w możliwie najszerszym zakresie, obecności organizmów szkodliwych, wraz z wprowadzeniem planu zwalczania, w razie konieczności.

„Produkty” muszą być składowane w sposób umożliwiający ich łatwą identyfikację i zapobiegający wystąpieniu pomyłek czy zanieczyszczenia krzyżowego między różnymi produktami oraz zanieczyszczenia środkami farmaceutycznymi. Premiksy muszą być pakowane jednostkowo i etykietowane zgodnie z przepisami dyrektywy 70/524/EWG.

6. ***Dokumentacja***

6.1. Dokumentacja odnosząca się do procesu produkcyjnego i kontroli

Producent musi posiadać system dokumentacji, mający na celu określenie i zapewnienie nadzoru nad punktami krytycznymi procesu produkcyjnego, oraz stworzenie i wykonanie planu kontroli jakości. Producent musi przechowywać wyniki odpowiednich kontroli. Ten zestaw dokumentów należy przechowywać w celu umożliwienia śledzenia historii procesu produkcyjnego każdej partii premiksów wprowadzonej do obrotu, oraz w celu ustalenia odpowiedzialności w razie powstania reklamacji.

6.2. Rejestr premiksów

Producent musi prowadzić rejestr następujących informacji, w celu umożliwienia śledzenia historii procesu produkcyjnego:

- nazwy (nazwiska) i adresy producentów dodatków lub pośredników, rodzaj i ilość zastosowanych dodatków oraz, w miarę potrzeb, numer partii lub określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej,
- data produkcji premiksów, gdzie stosowne numer partii,
- nazwy (nazwiska) i adresy pośredników lub producentów mieszanek paszowych, do których dostarczono premiks, data dostawy, rodzaj i ilość dostarczonych premiksów oraz, w stosownych przypadkach, numer partii.

7. ***Pośrednicy określani w art. 3 ust. 1***

W przypadku, gdy producent dostarcza premiksy osobie innej niż producent mieszanek paszowych, osoba taka i kolejny pośrednik, który zajmuje się pakowaniem jednostkowym, pakowaniem, składowaniem lub wprowadzaniem ich do obrotu, są jednakowo związani, gdzie właściwe, zobowiązaniami ustanowionymi w pkt. i ppkt. 4, 5, 6.2 i 8 oraz, w przypadku pakowania jednostkowego, zobowiązaniami określonymi w pkt. 3.

8. ***Reklamacje i wycofanie produktu***

Producent lub pośrednik wprowadzający produkt do obrotu pod swoją własną nazwą, musi wprowadzić system rejestracji i rozpatrywania reklamacji. Ponadto, musi być w stanie wprowadzić, w przypadku gdy okaże się to niezbędne, system natychmiastowego wycofania produktów z sieci dystrybucyjnej. Za pomocą pisemnych procedur, producent zobowiązany jest określić przeznaczenie wycofanych produktów, a przed ponownym wprowadzeniem takich produktów do obrotu, muszą one zostać poddane ponownej ocenie w zakresie kontroli jakości.

ROZDZIAŁ I.3. (a)

Dodatki określone w art. 2 ust. 2 lit. c) i e)

- Antybiotyki: wszystkie dodatki z grupy
- Kokcydiostatyki i inne środki farmaceutyczne: wszystkie dodatki z grupy
- Stymulatory wzrostu: wszystkie dodatki z grupy

ROZDZIAŁ I.3. (b)

Minimalne warunki, jakie muszą spełniać zakłady określone w art. 2 ust. 2 lit. c) i e) (mieszanki paszowe zawierające premiksy dodatków określonych w rozdziale I.3 (a))

1. *Pomieszczenia i urządzenia*

Pomieszczenia i urządzenia do wytwarzania muszą być usytuowane, zaprojektowane, skonstruowane i konserwowane w sposób odpowiedni dla wytwarzania mieszanek paszowych zawierających premiksy. Pomieszczenia i urządzenia muszą być rozmieszczone, zaprojektowane i muszą działać w sposób minimalizujący ryzyko wystąpienia błędu oraz umożliwiający skuteczne czyszczenie i konserwację, w celu uniknięcia w możliwie najszerszym zakresie, skażenia, zanieczyszczenia krzyżowego i wszelkich skutków mających ogólnie ujemny wpływ na jakość produktów.

Pomieszczenia i urządzenia stosowane do operacji wytwarzania, mające zasadnicze znaczenie w odniesieniu do jakości produktów, muszą być poddawane właściwym i regularnym kontrolom, zgodnie z procedurami wstępnie ustalonymi w formie pisemnej przez producenta, lub możliwie, w przypadku wytwarzania wyłącznie na własne potrzeby producenta, ustalonymi wstępnie przez wykwalifikowaną osobę pochodzącą z zewnątrz, działającą na zlecenie oraz na odpowiedzialność producenta. Konieczne jest podjęcie środków zapobiegawczych, w celu uniknięcia, w możliwie jak najszerszym zakresie, obecności organizmów szkodliwych, wraz z wprowadzeniem planu zwalczania, w razie konieczności.

2. *Personel*

Producent musi posiadać wystarczającą ilość personelu posiadającego umiejętności i kwalifikacje, jakie są niezbędne do wytwarzania mieszanek paszowych zawierających premiksy. Schemat organizacyjny przedstawiający kwalifikacje (dyplomy, doświadczenie zawodowe) i zakres obowiązków personelu kierowniczego musi zostać sporządzony i udostępniony właściwym władzom odpowiedzialnym za inspekcje. Wszyscy pracownicy muszą otrzymać na piśmie wyraźnie określony zakres obowiązków, odpowiedzialności i uprawnień, szczególnie w przypadku dokonania zmiany, w sposób umożliwiający uzyskanie pożądanej jakości danych mieszanek paszowych zawierających premiksy.

3. *Produkcja*

Należy wyznaczyć wykwalifikowaną osobę odpowiedzialną za produkcję, która w razie

konieczności może pochodzić z zewnątrz w przypadku wytwarzania wyłącznie na własne potrzeby producenta, lecz podejmuje czynności na zlecenie i na odpowiedzialność producenta.

Producent musi zapewnić, że różne etapy produkcji są przeprowadzane zgodnie z procedurami, ustalonymi wstępnie w formie pisemnej, oraz wskazówkami mającymi na celu określenie, sprawdzenie i nadzór nad krytycznymi punktami procesu produkcyjnego, takimi jak włączenie premiksów do pasz, porządek chronologiczny produkcji, przyrządy pomiarowe i wagi, mieszarka i urządzenia powrotne, w sposób zapewniający uzyskanie pożądanej jakości mieszanek paszowych, zgodnie z przepisami dyrektywy 79/373/EWG.

Środki techniczne lub organizacyjne podejmowane są celu uniknięcia, w możliwie najszerszym zakresie, występowania zanieczyszczenia krzyżowego i błędów.

4. ***Kontrola jakości***

Należy wyznaczyć wykwalifikowaną osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości, która w razie konieczności może pochodzić z zewnątrz, w przypadku wytwarzania wyłącznie na własne potrzeby producenta, lecz podejmuje czynności na zlecenie i na odpowiedzialność producenta.

Producent musi posiadać do dyspozycji laboratorium kontroli jakości, w którym zatrudnieni są odpowiedni pracownicy, oraz które jest wyposażone w urządzenia umożliwiające zapewnienie i sprawdzenie, czy mieszanki paszowe zawierające premiksy odpowiadają specyfikacjom określonym przez producenta, a także takie, które zagwarantują i skontrolują, w szczególności, rodzaj, zawartość i jednorodność danych dodatków w mieszankach paszowych oraz zapewnią możliwie jak najniższy poziom zanieczyszczenia krzyżowego, a także, w przypadku pasz, które mają zostać wprowadzone do obrotu, zawartość w zakresie składników analitycznych (dyrektywa 79/373/EWG). Dopuszcza się wykorzystanie laboratorium zewnętrznego.

Konieczne jest opracowanie na piśmie i wykonanie planu kontroli jakości, obejmującego, w szczególności, kontrole w punktach krytycznych procesu produkcyjnego, procedur i częstotliwości pobierania próbek, metod analiz i ich częstotliwości, zgodności ze specyfikacjami – a w przypadku braku zgodności, przeznaczenia surowców, premiksów i „produktów” mieszanek paszowych.

Próbki każdej partii mieszanek paszowych wprowadzanych do obrotu lub określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej, należy pobierać w wystarczającej ilości według procedury ustalonej wstępnie przez producenta, oraz zachować w celu zapewnienia możliwości śledzenia historii procesu produkcyjnego w przypadku wprowadzania do obrotu, lub na bieżąco w przypadku produkcji wyłącznie na potrzeby producenta. Próbki te muszą zostać opieczetowane i opatrzone etykietami umożliwiającymi ich łatwą identyfikację; należy je składować w warunkach uniemożliwiających anormalne zmiany w składzie próbki lub jej podrobienie. Próbki muszą być zachowane do dyspozycji właściwych władz przez właściwy okres czasu.

5. ***Skladowanie***

„Produkty” odpowiadające specyfikacjom – oraz te nieodpowiadające – muszą być składowane w odpowiednich pojemnikach, w miejscach zaprojektowanych, przystosowanych i utrzymanych w celu zapewnienia dobrych warunków składowania, z dostępem ograniczonym wyłącznie do osób upoważnionych przez producenta.

Środki zapobiegawcze muszą zostać podjęte w celu uniknięcia, w możliwie najszerszym zakresie, obecności organizmów szkodliwych, wraz z wprowadzeniem planu zwalczania, w razie konieczności.

„Produkty” muszą być składowane w sposób umożliwiający ich łatwą identyfikację i zapobiegający wystąpieniu pomyłki lub zanieczyszczenia krzyżowego między różnymi produktami oraz zanieczyszczenia środkami farmaceutycznymi lub paszami leczniczymi, albo surowcami zawierającymi wysokie poziomy niepożądanych substancji i produktów, lub dodatkami. Mieszanki paszowe przeznaczone do wprowadzenia do obrotu muszą być zgodne z przepisami dyrektywy 79/373/EWG.

6. Dokumentacja

6.1. Dokumentacja odnosząca się do procesu produkcyjnego i kontroli

Producent musi posiadać system dokumentacji, mający na celu określenie i zapewnienie nadzoru nad punktami krytycznymi procesu produkcyjnego, oraz stworzenie i wprowadzenie planu kontroli jakości. Producent musi zachować wyniki odpowiednich kontroli. Ten zestaw dokumentów należy przechowywać w celu umożliwienia śledzenia historii procesu produkcyjnego każdej wyprodukowanej partii oraz, w przypadku wprowadzenia jej do obrotu, w celu ustalenia odpowiedzialności w razie powstania reklamacji.

6.2. Rejestr mieszanek paszowych

Producent musi prowadzić rejestr następujących informacji, w celu umożliwienia śledzenia historii procesu produkcyjnego:

- nazwy (nazwiska) i adresy producentów premiksów lub pośredników, wraz z numerem partii, w stosownych przypadkach, rodzaj i ilość zastosowanych premiksów,
- rodzaj i ilość wytworzonych pasz, wraz z datą produkcji.

7. Reklamacje i wycofanie produktu

Producent musi wprowadzić system rejestracji i rozpatrywania reklamacji.

Ponadto, musi być w stanie wprowadzić, w razie konieczności, system natychmiastowego wycofania produktów z sieci dystrybucyjnej. Za pomocą pisemnych procedur, producent zobowiązany jest określić przeznaczenie wycofanych produktów, a przed ponownym wprowadzeniem produktów do obrotu, muszą one zostać poddane ponownej ocenie w zakresie kontroli jakości.

Minimalne warunki, jakie muszą spełniać zakłady określone w art. 2 ust. 2 lit. d) i e) (mieszanki paszowe z surowców o wysokim poziomie zawartości substancji i produktów niepożądanych („dane surowce”)).

1. **Pomieszczenia i urządzenia**

Pomieszczenia i urządzenia do wytwarzaniu muszą być usytuowane, zaprojektowane, skonstruowane i konserwowane w sposób odpowiedni dla wytwarzania mieszanek paszowych z „danych surowców”. Pomieszczenia i urządzenia muszą być rozmieszczone, zaprojektowane i muszą działać w sposób minimalizujący ryzyko wystąpienia błędu oraz umożliwiający skuteczne czyszczenie i konserwację, w celu uniknięcia w możliwie najszerszym zakresie, skażenia, zanieczyszczenia krzyżowego i wszelkich skutków mających ogólnie ujemny wpływ na jakość produktów. Pomieszczenia i urządzenia stosowane do operacji wytwarzania, mające zasadnicze znaczenie w odniesieniu do jakości produktów, muszą być poddawane właściwym i regularnym kontrolom, zgodnie z procedurami wstępnie ustalonymi w formie pisemnej przez producenta, lub możliwie, w przypadku wytwarzania wyłącznie na własne potrzeby producenta, ustalonymi wstępnie przez wykwalifikowaną osobę pochodzącą z zewnątrz, działającą na zlecenie oraz na odpowiedzialność producenta.

Środki zapobiegawcze muszą zostać podjęte w celu uniknięcia, w możliwie najszerszym zakresie, obecności organizmów szkodliwych, wraz z wprowadzeniem planu zwalczania, w razie konieczności.

2. **Personel**

Producent musi posiadać wystarczający personel posiadający umiejętności i kwalifikacje, jakie są niezbędne do wytwarzania mieszanek paszowych z „danych surowców”. Schemat organizacyjny przedstawiający kwalifikacje (dyplomy, doświadczenie zawodowe) i zakres obowiązków personelu kierowniczego musi zostać sporządzony i udostępniony właściwym władzom odpowiedzialnym za inspekcje. Wszyscy pracownicy muszą otrzymać na piśmie wyraźnie określony zakres obowiązków, odpowiedzialności i uprawnień, szczególnie w przypadku dokonania zmiany, w sposób umożliwiający uzyskanie pożądanej jakości mieszanek paszowych z „danych surowców”.

3. **Produkcja**

Należy wyznaczyć wykwalifikowaną osobę odpowiedzialną za produkcję, która w razie konieczności może pochodzić z zewnątrz w przypadku wytwarzania wyłącznie na własne potrzeby producenta, lecz podejmuje czynności na zlecenie i na odpowiedzialność producenta.

Producent musi zapewnić, że różne etapy produkcji są przeprowadzane zgodnie z procedurami ustalonymi wstępnie w formie pisemnej, oraz wskazówkami mającymi na celu określenie, sprawdzenie i nadzór nad krytycznymi punktami procesu produkcyjnego, takimi jak włączenie „danych surowców” do pasz, porządek chronologiczny produkcji, przyrządy pomiarowe i wagi, mieszarka i urządzenia powrotne, w sposób zapewniający uzyskanie pożądanej jakości mieszanek paszowych

zgodnie z przepisami dyrektywy 79/373/EWG.

Środki techniczne lub organizacyjne podejmowane są w celu uniknięcia zanieczyszczenia krzyżowego i błędów w możliwie najszerszym zakresie.

4. **Kontrola jakości**

Należy wyznaczyć wykwalifikowaną osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości, która o ile to konieczne może pochodzić z zewnątrz, w przypadku wytwarzania wyłącznie na własne potrzeby producenta, lecz podejmuje czynności na zlecenie i na odpowiedzialność producenta.

Producent musi posiadać do dyspozycji laboratorium kontroli jakości, w którym zatrudnieni są odpowiedni pracownicy, oraz które jest wyposażone w urządzenia, umożliwiające zapewnienie i sprawdzenie, czy dane mieszanki paszowe odpowiadają specyfikacjom określonym przez producenta, a także takie, które zapewnią i skontrolują, w szczególności, rodzaj, zawartość i jednorodność niepożądanych substancji i produktów w mieszankach paszowych oraz zapewnią możliwie jak najniższy poziom zanieczyszczenia krzyżowego, a także zgodność z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami niepożądanych substancji i produktów, ustanowionymi w dyrektywie 74/63/EWG oraz, w przypadku pasz, które mają zostać wprowadzone do obrotu, zawartość w zakresie składników analitycznych (dyrektywa 79/373/EWG). Dopuszcza się wykorzystanie laboratorium zewnętrznego.

Plan kontroli jakości opracowywany jest na piśmie i wprowadzany w celu uwzględnienia, w szczególności, kontroli na punktach krytycznych procesu produkcyjnego, procedur i częstotliwości pobierania próbek, metod analiz i ich częstotliwości, zgodności ze specyfikacjami – a w przypadku braku zgodności, przeznaczenia surowców, włącznie z surowcami o wysokim poziomie zawartości substancji i produktów niepożądanych, oraz mieszanek paszowych.

Próbki każdej partii mieszanek paszowych wprowadzanych do obrotu lub określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej, należy pobierać w wystarczającej ilości według procedury ustalonej wstępnie przez producenta, oraz zachować w celu zapewnienia możliwości śledzenia historii procesu produkcyjnego w przypadku wprowadzania do obrotu, lub na bieżąco w przypadku produkcji wyłącznie na potrzeby producenta. Próbki te muszą zostać opieczetowane i opatrzone etykietami umożliwiającymi ich łatwą identyfikację; należy je składować w warunkach uniemożliwiających anormalne zmiany w składzie próbki lub jej podrobienie. Próbki muszą być przechowywane do dyspozycji właściwych władz przez okres właściwy dla stosowania pasz.

5. **Składowanie**

Surowce, szczególnie te zawierające wysokie poziomy niepożądanych substancji i produktów oraz mieszanki paszowe odpowiadające specyfikacjom - oraz te nieodpowiadające – muszą być składowane w odpowiednich pojemnikach, w miejscach zaprojektowanych, przystosowanych i właściwie utrzymanych w celu zapewnienia dobrych warunków składowania.

Środki zapobiegawcze muszą zostać podjęte w celu uniknięcia, w możliwie najszerszym zakresie, obecności organizmów szkodliwych, wraz z wprowadzeniem planu zwalczania, w razie konieczności.

Produkty muszą być składowane w sposób umożliwiający ich łatwą identyfikację i zapobiegający wystąpieniu pomyłki lub zanieczyszczenia krzyżowego między różnymi produktami wymienionymi powyżej oraz zanieczyszczenia środkami farmaceutycznymi lub paszami leczniczymi, albo dodatkami lub premiksami dodatków. Mieszanki paszowe przeznaczone do wprowadzenia do obrotu muszą spełniać przepisy dyrektywy 79/373/EWG.

6. ***Dokumentacja***

6.1. Dokumentacja odnosząca się do procesu produkcyjnego i kontroli

Producent musi posiadać system dokumentacji, mający na celu określenie i zapewnienie nadzoru nad punktami krytycznymi procesu produkcyjnego oraz stworzenie i wprowadzenie planu kontroli jakości. Producent musi w szczególności zachować wyniki właściwych kontroli. Ten zestaw dokumentów należy przechowywać w sposób umożliwiający śledzenie historii procesu produkcyjnego każdej wyprodukowanej partii oraz, w przypadku wprowadzenia jej do obrotu, w celu ustalenia odpowiedzialności w razie powstania reklamacji.

6.2. Rejestr mieszanek paszowych

Producent musi prowadzić rejestr następujących informacji, w celu umożliwienia śledzenia historii procesu produkcyjnego:

- nazwy (nazwiska) i adresy dostawców surowców o wysokim poziomie zawartości niepożądanych substancji i produktów, oraz
- rodzaj i poziom niepożądanych substancji i produktów, data dostawy i rodzaj oraz ilość wytworzonych produktów, wraz z datą produkcji.

7. ***Reklamacje i wycofanie produktu***

Producent musi wprowadzić system rejestracji i rozpatrywania reklamacji.

Ponadto, musi być w stanie wprowadzić, w przypadku gdy okaże się to konieczne, system natychmiastowego wycofania produktów z sieci dystrybucyjnej. Producent musi określić, za pomocą pisemnych procedur, przeznaczenie wycofanych produktów, a przed ponownym wprowadzeniem takich produktów do obrotu, muszą one zostać poddane ponownej ocenie w zakresie kontroli jakości.

ROZDZIAŁ II

Minimalne warunki, jakie muszą spełniać zakłady i pośrednicy określani w art. 7 i 8 (podlegający rejestracji)

ROZDZIAŁ II (a)

Dodatki określone w art. 7 ust. 2 lit. b), c) i d) oraz w art. 8 ust. 1

- Witaminy, prowitaminy i substancje zdefiniowane chemicznie, o podobnym działaniu: wszystkie dodatki z grupy, z wyjątkiem witamin A i D
- Pierwiastki śladowe: wszystkie dodatki z grupy, z wyjątkiem Cu i Se
- Karotenoidy i ksantofile: wszystkie dodatki z grupy
- Enzymy: wszystkie dodatki z grupy
- Mikroorganizmy: wszystkie dodatki z grupy
- Substancje o działaniu przeciwutleniającym: wyłącznie te o ustalonym maksymalnym poziomie zawartości

ROZDZIAŁ II (b)

Dodatki określone w art. 7 ust. 2 lit. c) i d)

- Witaminy, prowitaminy i substancje zdefiniowane chemicznie, o podobnym działaniu: wszystkie dodatki z grupy
- Pierwiastki śladowe: wszystkie dodatki z grupy
- Karotenoidy i ksantofile: wszystkie dodatki z grupy
- Enzymy: wszystkie dodatki z grupy
- Mikroorganizmy: wszystkie dodatki z grupy
- Substancje o działaniu przeciwutleniającym: wyłącznie te o ustalonym maksymalnym poziomie zawartości

ROZDZIAŁ II (c)

Minimalne warunki, jakie muszą spełniać zakłady i pośrednicy określone w art. 7 ust. 2 lit. a) i b) i art. 8 ust. 1, (dodatki, dla których został ustalony wymagany najwyższy dopuszczalny poziom i które nie są określone w rozdziale I.1 (a), premiksy dodatków określonych w rozdziale II (a)), oraz zakłady określone w art. 7 ust. 2 lit. c) i d), (mieszanki paszowe zawierające premiksy dodatków określonych w rozdziale II (b) lub dodatków określonych w rozdziale II (a)).

1. *Pomieszczenia i urządzenia*

Pomieszczenia i urządzenia produkcyjne muszą być usytuowane, zaprojektowane, skonstruowane i konserwowane w sposób odpowiedni dla wytwarzania dodatków, premiksów dodatków i mieszanek paszowych zawierających dodatki albo premiksów określonych dodatków („dane produkty”).

2. **Personel**

Producent musi posiadać wystarczający personel posiadający umiejętności i kwalifikacje, jakie są niezbędne do wytwarzania „danych produktów”.

3. **Produkcja**

Należy wyznaczyć wykwalifikowaną osobę odpowiedzialną za produkcję, która w razie konieczności może pochodzić z zewnątrz, w przypadku wytwarzania wyłącznie na własne potrzeby producenta, lecz podejmuje czynności na zlecenie i na odpowiedzialność producenta.

Producent musi zapewnić, że różne etapy produkcji są przeprowadzane w sposób zapewniający uzyskanie pożądanej jakości „danych produktów” zgodnie z przepisami dyrektywy 70/524/EWG lub dyrektywy 79/373/EWG.

4. **Kontrola jakości**

Należy wyznaczyć wykwalifikowaną osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości, która w razie konieczności może pochodzić z zewnątrz, w przypadku wytwarzania wyłącznie na własne potrzeby producenta, lecz podejmuje czynności na zlecenie i na odpowiedzialność producenta.

Producent musi opracować i wprowadzić plan kontroli jakości, mający na celu zapewnienie oraz sprawdzenie, czy „dane produkty” odpowiadają specyfikacjom określonym przez producenta, oraz, w stosownych przypadkach, czy są zgodne z przepisami dyrektywy 70/524/EWG lub dyrektywy 79/373/EWG.

W celu umożliwienia śledzenia historii procesu produkcyjnego, w przypadku produkcji ciągłej lub stałej, muszą być pobierane i zachowane próbki, gdzie właściwe, z każdej partii produktu lub z każdej określonej partii produkcji. Muszą być one zachowane do dyspozycji właściwych władz przez okres właściwy dla stosowania pasz.

5. **Składowanie**

Surowce, substancje czynne, substancje nośnikowe, premiksy i mieszanki paszowe muszą być składowane w miejscach zaprojektowanych, przystosowanych i właściwie utrzymanych w celu zapewnienia dobrych warunków składowania.

Produkty muszą być składowane w sposób umożliwiający ich łatwą identyfikację i zapobiegający wystąpieniu pomyłki lub zanieczyszczenia krzyżowego między różnymi produktami wymienionymi powyżej oraz zanieczyszczenia środkami farmaceutycznymi czy paszami leczniczymi. Produkty, które mają zostać wprowadzone do obrotu muszą być pakowane jednostkowo, w razie potrzeby, oraz etykietowane zgodnie z odpowiednimi przepisami dyrektywy 70/524/EWG lub dyrektywy 79/373/EWG.

6. *Rejestr*

Producent musi prowadzić rejestr następujących informacji, w celu zapewnienia śledzenia historii procesu produkcyjnego:

a) *w odniesieniu do dodatków:*

- rodzaj i ilość produkowanych dodatków, daty produkcji oraz, w miarę potrzeb, numer partii lub określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej,
- nazwy (nazwiska) i adresy pośredników lub użytkowników (producentów lub hodowców zwierząt), którym dostarczono dodatki, wraz ze wskazaniem rodzaju i ilości dostarczonych dodatków oraz, w miarę potrzeb, numeru partii lub określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej;

b) *w odniesieniu do premiksów:*

- nazwy (nazwiska) i adresy producentów dodatków lub pośredników, rodzaj i ilość zastosowanych dodatków oraz, w miarę potrzeb, numer partii lub określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej,
- data produkcji premiksów, w stosownych przypadkach, numer partii,
- nazwy (nazwiska) i adresy pośredników lub producentów, którym dostarczono premiksy oraz, w stosownych przypadkach, rodzaj i ilość dostarczonych premiksów;

c) *w odniesieniu do mieszanek paszowych zawierających premiksy lub dodatki:*

- nazwy (nazwiska) i adresy producentów premiksów lub pośredników, wraz ze wskazaniem numeru partii, w stosownych przypadkach, rodzaj oraz ilość zastosowanych premiksów,
- nazwy (nazwiska) i adresy producentów dodatków lub pośredników, rodzaj i ilość zastosowanego dodatku oraz numer partii bądź określonej partii produkcji w przypadku produkcji ciągłej,
- rodzaj i ilość wytworzonej paszy, wraz z datą produkcji.

7. *Pośrednicy określani w art. 8 ust. 1*

W przypadku gdy producent dostarcza dodatki osobie innej niż producent lub hodowca zwierząt, lub premiksy osobie innej niż producent, osoba taka i kolejny pośrednik, który zajmuje się pakowaniem jednostkowym, pakowaniem, składowaniem lub wprowadzaniem do obrotu, są jednakowo związani, w stosownych przypadkach, zobowiązaniami ustanowionymi w pkt. i ppkt. 4, 5 i 6.2 oraz, w przypadku pakowania jednostkowego, zobowiązaniami ustanowionymi w pkt. 3.

DYREKTYWA RADY 96/24/EWG

z dnia 29 kwietnia 1996 r.

zmieniająca dyrektywę 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. w sprawie obrotu paszami jednego rodzaju⁴, została uchylona dyrektywą Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. o obrocie paszami, zmieniającą dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylającą dyrektywę 77/101/EWG⁵;

dyrektywa 96/25/WE ma na celu w szczególności usunięcie różnic pomiędzy ustawodawstwem krajowym dotyczącym pasz jednego rodzaju i paszami nieprzetworzonymi; do tego celu wprowadza ona wspólny termin „materiały paszowe” i definicję, że ten termin pokrywa pasze jednego rodzaju i pasze nieprzetworzone; konsekwentnie, terminy te i ich definicja w dyrektywie 79/373/EWG⁶ z ostatnią poprawką przez dyrektywę powinny być zamienione przez nowy wspólny termin i przez jego definicję podaną w dyrektywie 96/25/WE; te zmiany kolidują z definicją mieszanek paszowych;

wykaz zawarty w Załączniku do dyrektywy 96/25/WE część B powinien być stosowany w obrocie materiałami paszowymi zgodnie z ich zastosowaniem, oraz dla oznakowania materiałów paszowych używanych w mieszankach paszowych;

dyrektywa Komisji 92/87/EWG z dnia 26 października 1992 r. ustanawiająca niewyczerpującą listę głównych składników stosowanych i sprzedawanych do sporządzania mieszanek paszowych z przeznaczeniem dla zwierząt innych niż zwierzęta domowe⁷ sporządza do celów etykietowania listę składników mieszanek paszowych; powinny być

¹ Dz.U. nr C 238 z 26.08.1994, str. 6.

² Dz.U. nr C 305 z 31.10.1994, str. 146.

³ Dz.U. nr C 102 z 24.04.1995, str. 12.

⁴ Dz.U. nr L z 32 z 3.02.1977, str. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 48).

⁵ Dz.U. nr L 125 z 23.05.1996, str. 35.

⁶ Dz.U. nr L 86 z 6.04.1979, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/74/EWG (Dz.U. nr L 237 z 22.09.1993, str. 23).

⁷ Dz.U. nr L 319 z 4.11.1992, str. 19.

podjęte kroki dla zapewnienia, że dyrektywa 92/87/WE traci moc z wejściem w życie Załącznika do dyrektywy 96/25/WE część A i B.

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

W dyrektywie Rady 79/373/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 1 ust. 2 lit. a) termin „pasza jednego rodzaju” zastępuje się terminem „materiały paszowe”;
2. termin „składnik(i)” zastępuje się terminem „materiały paszowe”;
3. art. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) mieszanki paszowe: mieszanki materiałów paszowych zawierające lub nie zawierające dodatków paszowych, przeznaczone do bezpośredniego żywienia zwierząt jako mieszanki paszowe pełnoporcjowe i uzupełniające;”
4. art. 2 lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) materiały paszowe: produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty pozyskane z ich przetwórstwa przemysłowego; substancje organiczne i nieorganiczne stosowane samodzielnie lub w mieszankach zawierających dodatki paszowe lub nie, przeznaczone do doustnego żywienia zwierząt bezpośrednio lub po przetworzeniu, w preparatach mieszanek paszowych lub jako nośniki w premiksach;”
5. w art. 10 skreśla się lit. b);
6. w art. 10a ust. 1 wyrazy „o którym mowa w art. 10 lit. b)” zastępuje się wyrazami: „mieszanki paszowe wymienione w Załączniku do dyrektywy Rady 96/25/WE część B z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylająca dyrektywę 77/101/EWG*.”

* Dz.U. nr L 125 z 23.05.1996, str. 35”;

7. art. 10a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa Członkowskie zapewniają, że przepisy Załącznika, części A „Ogólny” do dyrektywy 96/25/WE pozycji (I), (II), (III), (IV) są przestrzegane.”;

8. art. 11 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 11*

Do celów handlu we Wspólnocie wskazówki umieszczone w dokumencie towarzyszącym dotyczące opakowania i etykiet są podawane przynajmniej w jednym z narodowych lub urzędowych języków kraju przeznaczenia.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie nie później niż dnia 30 czerwca 1998 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Przyjęte przepisy stosuje się od dnia 1 lipca 1998 r. Państwa Członkowskie stanowią jednakże, że mieszanki paszowe sprzedawane przed dniem 1 lipca 1998 r., nieodpowiadające niniejszej dyrektywie, mogą pozostać w obrocie do dnia 30 czerwca 1999 r.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 kwietnia 1996 r.

W imieniu Rady

W. LUCHETTI

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 96/25/WE

z dnia 29 kwietnia 1996 r.

w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylająca dyrektywę 77/101/EWG

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) w ramach produkcji, przetwarzania i spożycia produktów rolnych, pasze odgrywają ważną rolę w rolnictwie;
- 2) w świetle wzrastającego zainteresowania jakością, wydajnością i środowiskiem, rola materiałów paszowych w rolnictwie będzie coraz ważniejsza;
- 3) w tych okolicznościach, zasady rządzące obrotem materiałami paszowymi są szczególnie użyteczne w zapewnieniu wystarczającej przejrzystości łańcucha pokarmowego w poprawie jakości produkcji rolnej, w szczególności produkcji zwierzęcej;
- 4) dyrektywa Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. w sprawie obrotu paszami jednego rodzaju⁴, ustanawia zasady obrotu paszami jednego rodzaju; Państwa Członkowskie nadal mają różne tradycje dotyczące regulacji obrotu paszami nieprzetworzonymi; z tego powodu dyrektywa 77/101/EWG zezwala Państwom Członkowskim na odstępstwa w niektórych przypadkach;
- 5) wynikiem tych odstępstw jest to, że w niektórych Państwach Członkowskich dyrektywa 77/101/EWG stosowana jest do obrotu paszami jednego rodzaju i materiałami paszowymi nieprzetworzonymi, a w innych Państwach Członkowskich tylko do obrotu paszami jednego rodzaju, co pozwala na sprzedaż pasza jednego rodzaju jako materiały paszowe nieprzetworzone nie podlegające tym prawom;

¹ Dz.U. nr C 236 z 24.08.1994, str. 7.

² Dz.U. nr C 305 z 31.19.1994, str. 147.

³ Dz.U. nr C 102 z 24.04.1995, str. 10.

⁴ Dz.U. nr L 32 z 3.02.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 48).

- 6) mając na uwadze sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, rozbieżności mogące dotąd występować między Państwami Członkowskimi powinny być usunięte; zasięg zagadnień dotyczący rozważanego obszaru, dyrektywa 77/101/EWG powinna być zastąpiona nowymi przepisami;
- 7) pasze jednego rodzaju i pasze nieprzetworzone są tak podobne i zbliżone znaczeniowo, że aby zagwarantować zbliżenie zakresu zastosowania tej dyrektywy pasze te powinny być zaliczone do jednej kategorii, a mianowicie “materiały paszowe”;
- 8) nowa definicja dla “materiałów paszowych” zawiera przeznaczenie tych produktów, a mianowicie zastosowanie ich w bezpośrednim żywieniu zwierząt, jak przewidziano w obowiązującej definicji dla “pasze”, “mieszanki paszowe”; w ten sposób zostaje zagwarantowane, że termin “pasze” może być teraz używany jako termin ogólny dla wszystkich “materiałów paszowych” i “mieszanek paszowych”;
- 9) ta ogólna definicja dla “pasz” jest szczególnie ważna dla dyrektywy Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącej dodatków paszowych⁵ i dyrektywy Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 r. dotyczącej niepożądanych substancji i produktów w żywieniu zwierząt⁶; w niektórych przypadkach obydwie terminy “pasze” i “materiały paszowe” będą używane do specyfikowania przepisów, ponieważ w dyrektywie 74/63/EWG niektóre przepisy mają zastosowanie do materiałów paszowych, podczas gdy inne przepisy stosują się do wszystkich pasz, włącznie z materiałami paszowymi;
- 10) w celu osiągnięcia pożądanej przejrzystości całego cyklu produkcji paszy dyrektywa niniejsza obejmuje “obróć” materiałami paszowymi;
- 11) zadowalające wyniki w produkcji zwierzęcej zależą w dużej mierze od prawidłowego użycia właściwych, dobrej jakości materiałów paszowych; materiały paszowe muszą więc być zawsze w dobrym stanie, autentyczne i o określonej jakości handlowej; nie mogą one nigdy być niebezpieczne dla zdrowia zwierząt i ludzi, ani być sprzedawane w sposób narażający na wprowadzenie w błąd;
- 12) wiele produktów może być używanych do celów żywieniowych jak też nieżywniowych, przeznaczenie paszy na cele żywieniowe musi być wyszczególnione przez obowiązkowe, specjalne do tego celu, etykietowanie gdy takie produkty wprowadzane są do obrotu w tych celach;
- 13) obróć materiałami paszowymi w licznych przypadkach ma miejsce w znacznych ilościach, rozdzielonych lub nie na kilka partii; takim materiałom towarzyszą zazwyczaj dokumenty takie jak faktura lub list przewozowy; te papiery mogą służyć jako “dokumenty towarzyszące” w rozumieniu art. 5 niniejszej dyrektywy; jest to dozwolone jedynie gdy identyfikacja (partii) wysyłanego towaru i istnienie wspólnego świadectwa i dokumentów towarzyszących jest właściwie zagwarantowane we wszystkich fazach obrotu, na przykład przez zastosowanie numerów referencyjnych lub odpowiednie oznakowanie;
- 14) ponieważ materiały paszowe mogą różnić się pod względem ich zdrowotności i właściwości odżywczych, powinno się dokonać wyraźnego rozróżnienia między

⁵ Dz.U. nr L 270 z 14.12.1970, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 38 z 11.02.1974, str. 31.

różnymi materiałami paszowymi przez poddanie ich, gdy wprowadzane są one do obrotu, wymogom etykietowania, wskazującym ich specyficzne nazwy;

- 15) kupujący lub użytkownik materiałów paszowych powinien w powiązaniu z cyklem produkcji paszy otrzymać dokładną i obowiązującą dodatkową informację, taką jak ilość składników analitycznych mających bezpośredni wpływ na jakość materiału paszowego; zaniechanie przez sprzedawcę zadeklarowania ilości składników analitycznych powinno być unikane ze względu na ochronę drobnych kupców żądających tej informacji w celu uniknięcia niepotrzebnych kosztów mnożenia analiz tuż przed końcem cyklu produkcji; niektóre Państwa Członkowskie mają praktyczne trudności w przeprowadzaniu inspekcji na poziomie gospodarstw; w takich okolicznościach konieczne jest przyjęcie przepisów, wymagających podania ilości składników analitycznych, aby były one zadeklarowane na początku cyklu produkcji;
- 16) etykietowanie danych szczegółowych dotyczących składu analitycznego materiałów paszowych, nie jest wymagane gdy, przed transakcją, kupujący uzna, że nie potrzebuje takiej informacji; takie zwolnienie od etykietowania może być stosowane w szczególności do produktów magazynowanych do czasu, gdy one są przedmiotem ponownej transakcji;
- 17) obrót materiałami paszowymi między rolnikami w ogromnej większości przypadków dotyczy produktów pochodzenia roślinnego bądź zwierzęcego, w ich naturalnym stanie, świeżych lub zakonserwowanych, poddanych lub nie prostej obróbce fizycznej lub mieleniu bez zastosowania dodatków, z wyjątkiem konserwantów; z ogólnych powodów nie powinna być wymagana deklaracja odnosząca się do niniejszej dyrektywy, dotycząca dokumentów towarzyszących takich jak faktura; powinien on być jednak wymagany gdy dany produkt był poddany obróbce takimi dodatkami, które mogły zmienić skład chemiczny i wartość pokarmową produktu;
- 18) materiały paszowe pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego są sprzedawane w małych ilościach przez wielu detalistów, często dla żywienia zwierząt domowych; ze względu na ogólny poziom wiedzy o charakterystyce takich produktów i ze względów praktycznych nie jest wymagane oznakowanie takich produktów;
- 19) w niektórych państwach trzecich nie zawsze są dostępne urządzenia do przeprowadzenia analiz, które dostarczyłyby informacji wymaganych przez niniejszą dyrektywę, w zakresie składu analitycznego materiałów paszowych; powinno się zezwolić Państwom Członkowskim, na pewnych warunkach, na wprowadzenie do obrotu we Wspólnocie na podstawie tymczasowych danych składu;
- 20) w przypadku gdy wiarygodne ostateczne dane dotyczące składników analitycznych nie są dostępne, w szczególności materiałów paszowych z państw trzecich wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie po raz pierwszy, w celu uniknięcia zbędnych przeszkód w portach lub na szlakach drogowych czy kolejowych, powinna być dana możliwość dostarczenia końcowego potwierdzenia danych tymczasowo deklarowanych w ciągu dziesięciu dni roboczych;
- 21) kilka podstawowych rozporządzeń Wspólnoty podaje wykaz składników paszowych i pasz jednego rodzaju;

- 22) dla celów praktycznych i dla zapewnienia koniecznej prawnej spójności i skuteczności, powinien być ustanowiony wykaz głównych materiałów paszowych, podobny do wykazu już ustalonego w porównywalnych obszarach;
- 23) taki wykaz nie może być wyczerpujący ze względu na ogromną różnorodność produktów i produktów ubocznych, które mogą być sprzedawane i używane, stały rozwój technologii pasz i potrzeba nie ograniczonego wyboru wytwórcy i rolnika; możliwe jest zezwolenie na obrót materiałami paszowymi innymi niż te, które zawarte są we wspomnianych wyżej wykazach pod warunkiem, że są one oznakowane specyficznymi nazwami zapobiegającymi jakimkolwiek pomyłkom z nazwami materiałów nadanymi na poziomie Wspólnoty;
- 24) materiały paszowe nieprzetworzone o zawartościach niepożądanych substancji i produktów przekraczających wartości określone dla pasz jednego rodzaju w załączniku I do dyrektywy 74/63/EWG powinny być dostarczane do zatwierdzonych wytwórców mieszanek paszowych, zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiającej warunki i uzgodnienia oraz rejestrującej niektóre zakłady i pośredników działających w sektorze żywienia zwierząt; dane dotyczące zawartości niepożądanych substancji i produktów powinny być zamieszczone na etykiecie wskazującej zamierzone użycie produktu, powyższe substancje i produkty powinny zostać włączone do części B załącznika II do dyrektywy 74/63/EWG z wyjątkiem aflatoksyny, kadmu, arsenu i zawierających te substancje materiałów paszowych, które są już wymienione w części A załącznika II do dyrektywy 74/63/EWG;
- 25) zmiany w wykazie głównych materiałów paszowych ustanawiane są przez środki naukowe;
- 26) wykaz w części B Załącznika do niniejszej dyrektywy powinien być stosowany przy obrocie materiałami paszowymi, niezależnie od przeznaczenia oraz do oznaczenia materiałów paszowych stosowanych w mieszankach paszowych;
- 27) dyrektywa Komisji 92/87/EWG z dnia 26 października 1992 r. ustanawiająca niewyczerpującą listę głównych składników stosowanych i sprzedawanych do sporządzania mieszanek paszowych z przeznaczeniem dla zwierząt innych niż zwierzęta domowe⁷ sporządza do celów etykietowania listę składników mieszanek paszowych; wspomniana dyrektywa traci moc z zastosowaniem części A i B niniejszej dyrektywy;
- 28) w celu poprawienia niejednoznaczności i porównywalności na poziomie międzynarodowym systemów identyfikacji i wymiany danych o materiałach paszowych, Komisja powinna być zobowiązana do przyjęcia uzupełniających uzgodnień, w stosownych przypadkach, do wprowadzenia praktycznego systemu międzynarodowego kodu dla materiałów paszowych, opartego na glosariuszu różnych cech charakterystycznych pasz, takich jak pochodzenie, ich zadanie, poddanie procesom, dojrzałość/jakość;
- 29) w celu ułatwienia przyjęcia środków wykonawczych, należy zastosować procedurę wprowadzającą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. pasz;

⁷ Dz.U. nr L 319 z 4.11.1992, str. 19.

- 30) ważne jest zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą, dokładność składanych deklaracji może być urzędowo weryfikowana w jednakowy sposób w całej Wspólnocie, na wszystkich etapach obrotu materiałami paszowymi;
- 31) wprowadzenie tej dyrektywy pociąga za sobą usunięcie terminów “pasze jednego rodzaju”, “paszowe nieprzetworzone (składniki)”, “paszowe nieprzetworzone” i “składniki”; terminy te powinny być zastąpione w bieżącym ustawodawstwie wspólnoty, w szczególności w dyrektywach Rady 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG⁸ i 93/74/EWG⁹ przez termin “materiały paszowe” i gdzie to stosowne definicja “materiały paszowe” winna być zastąpiona definicją daną w tej dyrektywie; to także ma zastosowanie do definicji “mieszanek paszowe”; dyrektywy Komisji 80/511/EWG¹⁰ 82/475/EWG¹¹ i 91/357/EWG¹² i decyzja Komisji 91/516/EWG¹³ powinny być z tego samego powodu, zmienione aktem Komisji;
- 32) konieczne jest zapewnienie, aby przepisy załączników były stale dostosowywane do postępu w rozwoju naukowo-technicznym; takie poprawki będą musiałyby być wnoszone szybko, przy zastosowaniu procedur ustanowionych przez niniejszą dyrektywę w celu ustanowienia ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w Stałym Komitecie ds. pasz;
- 33) przyjmując za podstawę skuteczną ochronę zdrowia zwierząt i ludzi i dla zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, powinny być podjęte działania na poziomie wspólnotowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się do obrotu materiałami paszowymi we Wspólnocie.
2. Niniejsza dyrektywa stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego w zakresie żywienia zwierząt.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) “materiały paszowe”: różne produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty pozyskane z ich przetwórstwa przemysłowego; substancje organiczne i nieorganiczne stosowane samodzielnie lub w mieszkankach zawierających inne dodatki lub ich nie zawierających, przeznaczone do doustnego karmienia zwierząt bezpośrednio lub po przetworzeniu, w preparatach mieszanek paszowych lub jako nośniki w premiksach.

⁸ Dz.U. nr L 213 z 21.07.1982, str. 8.

⁹ Dz.U. nr L 237 z 22.09.1993, str. 23.

¹⁰ Dz.U. nr L 126 z 21.05.1980, str. 14.

¹¹ Dz.U. nr L 213 z 21.07.1982, str. 27.

¹² Dz.U. nr L 193 z 17.07.1982, str. 34.

¹³ Dz.U. nr L 281 z 9.10.1991, str. 23.

- b) “wprowadzenie do obrotu”: posiadanie wszelkiego rodzaju produktu przeznaczonego do żywienia zwierząt w celu sprzedaży, łącznie z oferowaniem do sprzedaży lub wszelkiej innej formy przekazania, nieodpłatnie lub odpłatnie stronom trzecim, a także sprzedaż i inne formy samego przekazania.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewnią, że materiały paszowe mogą być rozprowadzane we Wspólnocie jedynie gdy są one w dobrym stanie, autentyczne (AA-1) i o określonej jakości handlowej. Zapewnią one, że te materiały paszowe nie mogą powodować zagrożenia dla zdrowia zwierząt i ludzi, i nie mogą być wprowadzone do obrotu w sposób umożliwiający wprowadzenie w błąd.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie nakazują, aby przepisy ogólne zawarte w części A Załącznika były stosowane do obrotu mieszankami paszowymi.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zabraniają wprowadzania na rynek mieszanek paszowych, które nie mają podanych w specjalnym do tego miejscu, na opakowaniu, na pojemniku lub na dołączonej etykiecie wskazanych poniżej informacji szczegółowych, które winny być dobrze widoczne, czytelne i nieusuwalne i za które producent, konfeksjoner, importer, sprzedawca lub dystrybutor mający swoje przedstawicielstwo we Wspólnocie ponosi odpowiedzialność. Wymagane informacje szczegółowe to:

- a) wyrazy “materiał paszowy”;
 - b) nazwa materiału paszowego i, gdzie stosowne, inne dane szczegółowe określone w art. 7;
 - c) dla materiałów paszowych wymienionych w części B Załącznika, dane szczegółowe przewidziane w czwartej kolumnie części B Załącznika;
 - d) dla materiałów paszowych, nie wymienionych w części B Załącznika, dane szczegółowe przewidziane w drugiej kolumnie tabeli w części C Załącznika;
 - e) gdzie stosowne, dane szczegółowe przewidziane w części A Załącznika;
 - f) ilość netto wyrażona w jednostkach masy w przypadku produktów będących ciałami stałymi, oraz w jednostkach masy lub objętości w przypadku produktów w stanie ciekłym;
 - g) nazwa lub nazwa handlowa oraz adres lub statutowa siedziba podmiotu odpowiedzialnego za informacje określone w niniejszym ustępie;
2. Inne informacje mogą być podane na opakowaniu, zbiorniku, etykiecie i towarzyszących dokumentach pod warunkiem, że takie informacje odnoszą się do dopełniających lub określających ilościowo parametrów, które mogą być uzasadnione i nie

mogą wprowadzać w błąd nabywcy. Taka informacja musi być oddzielona od informacji określonej w ust. 1.

3. Dla ilości materiałów paszowych mniejszych lub równych 10 kg, przeznaczonych dla użytkownika końcowego, dane szczegółowe przewidziane w ust. 1 i 2 mogą zostać przekazane nabywcy w formie notatki, w punkcie sprzedaży.

4. Jeżeli partia jest dzielona w czasie obrotu to dane szczegółowe, określone w ust. 1, wraz z odniesieniem do wyjściowej partii, muszą być powtórzone na opakowaniu, zbiorniku lub dokumencie towarzyszącym każdej części partii.

5. W przypadku gdy skład materiału paszowego ulega zmianie w trakcie obrotu to dane szczegółowe określone w ust. 1 muszą być odpowiednio zmienione pod odpowiedzialnością osoby wprowadzającej nowe dane szczegółowe.

Artykuł 6

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5, dane szczegółowe, określone w art. 5 ust. 1 lit. c) i d) pkt 2 i 3 rozdziału V części A Załącznika, nie będą wymagane, gdy:

- a) przed każdą transakcją kupujący oświadczy na piśmie, że nie potrzebuje takiej informacji;
- b) bez uszczerbku dla dyrektywy 90/667/EWG¹⁴ materiały paszowe pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, świeże lub konserwowane, poddawane lub nie poddawane prostej fizycznej obróbce w ilościach mniejszych lub równych 10 kg, przeznaczone dla zwierząt domowych i dostarczane bezpośrednio do końcowego użytkownika przez sprzedawcę uznanego w tym Państwie Członkowskim, są wprowadzane do obrotu.

2. W przypadku gdy materiały paszowe z państwa trzeciego są w obrocie we Wspólnocie po raz pierwszy i dostarczenie gwarancji dotyczącej składu wymaganej w art. 5 ust. 1 lit. c) i d) i pkt 2 i 3 rozdziału V części A Załącznika nie było możliwe ze względu na brak urządzeń zapewniających niezbędne pomiary analityczne w państwie, którego to dotyczy, Państwo Członkowskie może zezwolić na dostarczenie przez osobę odpowiedzialną zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. g) tymczasowych danych dotyczących składu pod warunkiem, że:

- a) właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę zostaną poinformowane o tym przed dostarczeniem materiału paszowego;
- b) ostateczne dane szczegółowe dotyczące składu zostaną dostarczone kupującemu i właściwym władzom w ciągu dziesięciu dni od dnia ich dostarczenia do Wspólnoty;
- c) danym szczegółowym dotyczącym składu, zawartym w dokumentach, towarzyszy następujące oznakowanie pogrubioną czcionką:

“dane tymczasowe do potwierdzenia przez (nazwa i adres laboratorium przystosowanego do wykonania analiz) dotyczące (numer referencyjny analizowanej próby) przed(data)”;

¹⁴ Dz.U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51.

d) Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o okolicznościach, w których nastąpiło odstępstwo określone w tym ustępie.

3. Odstępując od przepisów ust. 5:

a) dane szczegółowe określone w art. 5 ust. 1 nie są wymagane, bez uszczerbku dla dyrektywy 90/667/EWG, w przypadku produktów pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego w ich stanie naturalnym, świeżych lub konserwowanych, poddanych lub nie poddanych prostej obróbce fizycznej i nie poddanych obróbce dodatkami z wyjątkiem substancji konserwujących, które są dostarczane przez rolnika-producenta dla rolnika-hodowcy, obaj z nich są w tym samym Państwie Członkowskim;

b) dane szczegółowe określone w art. 5 ust. 1 lit. c) - f) i części A Załącznika nie są wymagane, gdy produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego pochodzące z przetwórstwa rolno-przemysłowego o zawartości wilgotności większej niż 50% są wprowadzane do obrotu.

4. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 1 lit. a):

- w języku niemieckim oznakowanie "Futtermittel-Ausgangserzeugnis" otrzymuje brzmienie "Einzelfuttermittel";
- w języku włoskim oznakowanie "materie prime per alimenti degli animali" otrzymuje brzmienie "mangime semplice";
- w języku greckim oznakowanie "πρώτη ύλη ζωοτροφών" otrzymuje brzmienie "απλή ζωοτροφή".

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie stanowią, że materiały paszowe wymienione w części B Załącznika mogą być wprowadzone do obrotu jedynie pod nazwą tam wymienioną i pod warunkiem, że odpowiadają one opisanej tam jakości.

2. Państwa Członkowskie pozwolą na obrót materiałami paszowymi innymi niż wymienione w wykazie określonym w ust. 1, pod warunkiem, że takie materiały są w obrocie pod innymi nazwami i/lub pod nazwami innymi niż wymienione w Załączniku, które nie mogą wprowadzać w błąd nabywcy co do tożsamości oferowanego mu produktu.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie nakazują, aby:

a) materiały paszowe zawierające poziom niepożądanych substancji lub produktów w nadmiarze w stosunku do dozwolonego dla materiałów paszowych zgodnie z dyrektywą 74/63/EWG mogły być wprowadzone do obrotu jedynie, gdy przeznaczone są one i zatwierdzone do wyrobu mieszanek paszowych zamieszczonych w wykazie państwowym zgodnie z dyrektywą 95/69/EWG;

- b) na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 lit. a), materiały paszowe w rozumieniu lit. a) tego artykułu musiały być oznaczone “materiał paszowy przeznaczony do wyrobu zatwierdzonych mieszanek paszowych”. Stosuje się art. 6 ust.4.

Artykuł 9

Do celów obrotu we Wspólnocie oznakowanie drukowane na towarzyszącym dokumencie, opakowaniu, zbiorniku lub etykietce przymocowanej do nich jest napisane przynajmniej w jednym z języków, który kraj przeznaczenia wyznaczy z urzędowych języków Wspólnoty.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie zapewniają, aby materiały paszowe nie były, z powodu dotyczących przepisów niniejszej dyrektywy, przedmiotem ograniczeń obrotu innych niż te, które określono w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 11

Zgodnie z procedurą określoną w art. 14:

- a) może być przyjęty system kodu cyfrowego dla wymienionych w wykazie materiałów paszowych oparty na specjalistycznym słowniku, dotyczący pochodzenia, partii użytego produktu / produktu ubocznego, obróbki i dojrzałości / jakości materiału paszowego, pozwalający na identyfikację paszy na poziomie międzynarodowym - w szczególności poprzez nazwę i opis;
- b) Załącznik może być skorygowany ze względu na postęp naukowo-techniczny.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki konieczne, aby spełnianie wymagań niniejszej dyrektywy było urzędowo kontrolowane, przynajmniej przez pobieranie i analizę prób podczas obrotu produktami.

Artykuł 13

1. Komisja wspierana jest przez Stały Komitet ds. pasz, ustanowiony decyzją Rady 70/372/EWG⁽¹⁶⁾, zwany dalej “Komitetem”.
2. Gdy procedura określona w niniejszym artykule ma być stosowana, przewodniczący przekazuje sprawę Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela danego Państwa Członkowskiego.
3. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet dostarcza swoją opinię na temat projektu w terminie, który wyznaczy przewodniczący zgodnie z pilnością sprawy. Opinia przyjmowana jest większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada ma przyjmować na

⁽¹⁶⁾ Dz.U. nr L 170 z 3.08.1970, str. 101.

wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

4. a) Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.
- b) Gdy środki te nie są zgodne z opinią Komitetu lub brak jest jego opinii, Komisja przedstawia niezwłocznie Radzie wniosek dotyczący środków, jakie należy podjąć.

Jeżeli Rada nie podejmuje działań w ciągu trzech miesięcy od dnia, kiedy wniosek został jej przedstawiony, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem przypadków, kiedy Rada odrzuciła proponowane środki zwykłą większością głosów.

Artykuł 14

1. Do dyrektywy 70/524/EWG wprowadza się następujące zmiany:
 - a) we wszystkich przypadkach termin “pasze jednego rodzaju” zostaje zastąpiony przez termin “materiały paszowe”;
 - b) art. 2 lit. f) otrzymuje brzmienie:

“f) “materiały paszowe”: różne produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty pozyskane z ich przetwórstwa przemysłowego; substancje organiczne i nieorganiczne stosowane samodzielnie lub w mieszankach zawierających inne dodatki lub ich nie zawierających, przeznaczone do doustnego karmienia zwierząt, bezpośrednio lub po przetworzeniu, w preparatach mieszanek paszowych lub jako nośniki w premiksach;
 - c) Art. 2 lit.g) otrzymuje brzmienie:

“g) “mieszanki paszowe”: mieszanki materiałów paszowych z dodatkami lub bez, przeznaczone do doustnego karmienia zwierząt, w postaci pasz pełnoporcjowych lub uzupełniających;
2. Dyrektywa 74/63/EWG otrzymuje brzmienie:
 - a) We wszystkich przypadkach termin “pasze jednego rodzaju” zostaje zastąpiony przez termin “materiał(y) paszowy(e);
 - b) Art. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

“b) “materiały paszowe”: różne produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty pozyskane z ich przetwórstwa przemysłowego; substancje organiczne i nieorganiczne stosowane samodzielnie lub w mieszankach zawierających inne dodatki lub ich nie zawierających, przeznaczone do doustnego karmienia zwierząt, bezpośrednio lub po przetworzeniu, w preparatach mieszanek paszowych lub jako nośniki w premiksach;

c) art. 2 lit. h) otrzymuje brzmienie:

“h) “mieszanki paszowe”: mieszanki materiałów paszowych z dodatkami lub bez, przeznaczone do doustnego karmienia zwierząt, w postaci pasz pełnoporcjowych lub uzupełniających;

d) art. 2 lit. i) skreśla się;

e) we wszystkich przypadkach wyraz “surowce” zostaje zastąpiony przez wyrazy “materiały paszowe”.

3. Do art. 1 ust. 2 dyrektywy 82/471/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) słowa “mieszanki paszowe i” w pkt d) skreśla się;

b) dodaje się punkt w brzmieniu:

“g) obrót materiałami paszowymi”.

4. Dyrektywa 93/74/EWG otrzymuje brzmienie:

a) wyraz “składniki” w art. 5 ust. 8 zostaje zastąpiony przez wyrazy “materiały paszowe”:

b) art. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

“b) “mieszanki paszowe”: mieszanki materiałów paszowych z dodatkami lub bez, przeznaczone do doustnego karmienia zwierząt, w postaci pasz pełnoporcjowych lub uzupełniających;

Artykuł 15

Dyrektywa 77/101/EWG traci moc z dniem 1 lipca 1998 r.

Artykuł 16

Na podstawie informacji dostarczonych przez Państwa Członkowskie, Komisja przygotowuje sprawozdanie dla Rady przed dniem 1 lipca 2001 r. z doświadczeń nabytych, a dotyczących stosowania art. 6 ust. 1 lit. a), ust. 2 i 3 lit. a) wraz z, jeśli konieczne, odpowiednimi wnioskami.

Artykuł 17

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie z dniem 30 czerwca 1998 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 18

Przyjęte przepisy stosuje się od dnia 1 lipca 1998 r. Państwa Członkowskie stanowią jednakże, że materiały paszowe wprowadzone do obrotu przed 1 lipca 1998 r., a które nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy, mogą pozostać w obrocie do dnia 30 czerwca 1999 r.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 kwietnia 1996 r.

W imieniu Rady

W. LUCHETTI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

CZEŚĆ A

Ogólna

I. OBJAŚNIENIA

1. Materiały paszowe są wymienione i nazwane w części B według następujących kryteriów:
 - pochodzenie produktu/produktu ubocznego np. roślinny, zwierzęcy, mineralny,
 - część produktu/produktu ubocznego używanego np. cały, nasiona, bulwy, kości,
 - obróbka jakiej poddano produkt/produkt uboczny np. łuszczenie, ekstrakcja i/lub powstały produkt/produkt uboczny np. płatki, łuska, otręby, pulpa, tłuszcz,
 - dojrzałość produktu i/lub jakość produktu/produktu ubocznego np. “o niskiej zawartości glukozytanów”, “o wysokiej zawartości tłuszczu”, o niskiej zawartości cukru”.
2. Wykaz w części B został podzielony na dwanaście rozdziałów.
 1. Ziarna zbóż, ich produkty i produkty uboczne
 2. Nasiona oleiste, owoce oleiste, ich produkty i produkty uboczne
 3. Nasiona strączkowe, ich produkty i produkty uboczne
 4. Bulwy, korzenie, ich produkty i produkty uboczne
 5. Inne nasiona i owoce, ich produkty i produkty uboczne
 6. Pasze objętościowe roślinne, pasze wypełniające
 7. Inne rośliny, ich produkty i produkty uboczne
 8. Przetwory mleczne
 9. Produkty zwierzęce
 10. Ryby, inne zwierzęta morskie, ich produkty i produkty uboczne
 11. Mineralne
 12. Różne

II. NORMY DOTYCZĄCE CZYSTOŚCI BOTANICZNEJ

1. Czystość botaniczna produktów i produktów ubocznych wymienionych w części B i części C nie może być mniejsza niż 95%, jeśli inny stopień czystości nie był ustanowiony w części B i części C.
2. Jako botaniczne zanieczyszczenia uważane są:
 - a) naturalne ale nieszkodliwe (np. słoma, odpadki słomy, nasiona i inne uprawne gatunki lub chwasty);
 - b) nieszkodliwe pozostałości innych nasion oleistych lub owoców oleistych pochodzących z uprzedniego procesu obróbki, których poziom nie przewyższa 0,5%.
3. Wykazana zawartość odnosi się do ciężaru produktu i produktu ubocznego jako takich.

III. NORMY DOTYCZĄCE NAZEWNICTWA

Gdy nazwa materiału paszowego zawiera słowo lub słowa w nawiasach, wyraz(y) w nawiasie mogą być włączone lub ominięte według wyboru, np. olej ojowy może być podany jako olej sojowy lub olej sojowy.

IV. NORMY DOTYCZĄCE SŁOWNICTWA

Słownictwo podane niżej dotyczy głównych procesów używanych dla obróbki materiałów paszowych wymienionych w części B i C tego Załącznika. Gdy nazwy tych materiałów paszowych zawierają ogólną nazwę lub termin z tego słownika to proces przeprowadzany musi być zgodny z podaną definicją.

PROCES	DEFINICJA	OGÓLNA NAZWA/TERMIN
Zateżanie	Wzrost niektórych zawartości przez usunięcie wody lub innych składników	Koncentrat
Obłuszczenie	Usunięcie zewnętrznych warstw z ziarna, nasion, owoców, orzechów i innych	Obłuszczony
Suszenie	Odwodnienie jako proces sztuczny lub naturalny w celu konserwacji produktu	Suszony (na słońcu lub sztucznie)
Ekstrakcja	Usunięcie rozpuszczalnikiem organicznym tłuszczu lub oleju z jakichś materiałów lub wodą cukru i innych rozpuszczalnych w wodzie składników. W przypadku stosowania rozpuszczalników organicznych, otrzymany produkt musi być wolny od tego rozpuszczalnika.	Ekstrahowany z (w przypadku materiałów zawierających olej) melasy, pulpy (w przypadku produktu zawierającego cukier lub inne rozpuszczalne w wodzie składniki)

PROCES	DEFINICJA	OGÓLNA NAZWA/TERMIN
Ekstruzja	Wytłaczanie, przepychanie materiału przez otwory pod ciśnieniem. Patrz także żelatynizacja (żelowanie)	Ekstrudowany
Płatkowanie	Walcowanie mokrego ogrzanego materiału	Płatki
Mielenie	Fizyczna obróbka ziarna w celu rozdrobnienia i ułatwienia rozdzielania na frakcji składowych (głównie mąka, otręby, mąka średnia)	Mąka, otręby, średnia mąka
Ogrzewanie/ działanie temperaturą	Ogólny termin obejmujący obróbkę cieplną w specyficznych warunkach w celu wpłynięcia na wartość pokarmową lub strukturę materiału	Opiekany, gotowany, dmuchany, poddany obróbce termicznej
Hydrogenacja / Utwardzanie	Obróbka olejów i tłuszczów w celu podwyższenia punktu topnienia	Utwardzony
Hydroliza	Rozbicie na prostsze składniki chemiczne przez odpowiednią obróbkę wodą a także enzymami lub kwasami/zasadami	Hydrolizowany
Wyciskanie/ Prasowanie	Usuwanie przez mechaniczną ekstrakcję (ślimakową, śrubową lub innego typu prasę) możliwe ogrzewanie, tłuszczu/oleju z bogatych w olej materiałów lub lub soku z owoców i innych produktów roślinnych	Ekspeler, makuch (w przypadku oleju) Pulpa, wyłoki (w przypadku owoców itp.)
Granulowanie	Przeciskanie przez matrycę	Granulowany
Żelatynizacja / Skleikowanie	Modyfikacja skrobi dla poprawienia jej właściwości pęcznienia w zimnej wodzie	Żelatynizowany / Skleikowany
Rafinowanie	Usunięcie zanieczyszczeń z cukru, oleju i innych materiałów naturalnych przez obróbkę chemiczną lub fizyczną	Rafinowany
Fracjonowanie	Mechaniczne rozdzielanie składników nasion/ziarna po namoczeniu w wodzie, skrobia na mokro z dwutlenkiem siarki lub bez niego, dla ekstrakcji skrobi	Zarodek, kielki, gluten,

V. NORMY DOTYCZĄCE ZAWARTOŚCI ZALECANEJ LUB DEKLAROWANEJ JAK PODANO W CZĘŚCI A I C

1. Podane poziomy zawartości substancji, lub poziom, który ma zostać określony dla danej paszy odnoszony jest do wagi produktu jako takiego, o ile przepis nie stanowi inaczej.
2. Z zastrzeżeniem art. 3 i art. 6 ust. 3 lit. b) dyrektywy pod warunkiem, że nie ustanowiono inaczej w części B tego Załącznika, wilgotność materiału paszowego musi być podana jeżeli przekracza 14,5% ciężaru materiału paszowego. W przypadku gdy wilgotność materiału paszowego nie przekracza wskazanej powyżej granicy to wilgotność musi być podana na życzenie kupującego.
3. Z zastrzeżeniem art. 3 dyrektywy, po warunkiem, że inny nie jest ustanowiony w części B Załącznika, poziom nierozpuszczalnego w kwasie popiołu w materiałach paszowych musi być podany gdy przekracza 2,2% w suchej masie.

VI. NORMY DOTYCZĄCE CZYNNIKÓW DENATURUJĄCYCH I WIĄŻĄCYCH

Gdy produkty wymienione w kolumnie 2 części B lub kolumnie 1 części C tego Załącznika są poddane denaturowaniu lub wiązaniu materiału paszowego to musi być podana następująca informacja:

- czynnik denaturujący: rodzaj i ilość zastosowanego czynnika;
- czynniki wiążące: rodzaj użytego czynnika.

W przypadku czynników wiążących ilość użytego czynnika nie może przekraczać 3% ciężaru całkowitego.

VII. NORMY DOTYCZĄCE MINIMALNEGO POZIOMU ZALECONEGO LUB DEKLAROWANEGO JAK PODANO W CZĘŚCI B I C

W przypadku gdy podczas urzędowej inspekcji na podstawie art. 12 dyrektywy zostanie stwierdzone, że skład materiału paszowego odbiega od składu deklarowanego w taki sposób, że obniża jego wartość, dopuszcza się następujące minimalne odchylenia:

- a) dla białka surowego:
 - 2 jednostki dla zawartości deklarowanych 20% lub większej,
 - 10% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych poniżej 20%, lecz nie mniej niż 10%,
 - 1 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 10 %,
- b) dla cukrów ogólnych, cukrów redukujących, sacharozy, laktozy i glukozy (cukier gronowy):
 - 2 jednostki dla zawartości deklarowanych 20% lub więcej
 - 10% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych poniżej 20% lecz nie mniej niż 5%,
 - 0,5 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 5%;
- c) dla skrobi i inuliny:
 - 3 jednostki dla zawartości deklarowanych 30% lub więcej
 - 10% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych poniżej 30% lecz nie mniej niż 10%
 - 1 jednostka dla zawartości deklarowanych poniżej 10%
- d) dla surowych olejów i tłuszczów:

- 1,8 jednostki dla zawartości deklarowanych 15% lub więcej,
 - 10% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych poniżej 15% lecz nie mniej niż 5%,
 - 0,6 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 5%;
- e) dla włókna surowego:
- 2,1 jednostki dla zawartości deklarowanych 14% lub więcej,
 - 15% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych poniżej 14%, lecz nie mniej niż 6%,
 - 0,5 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 6%;
- f) dla wilgotności i popiołu surowego:
- 1 jednostka dla zawartości deklarowanych 10% lub więcej,
 - 10% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych 10%, lecz nie mniej niż 5%,
 - 0,5 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 5%;
- g) dla fosforu, sodu, węgla wapnia, wapnia, magnezy, wskaźnika kwasowości, substancji nierozpuszczalnych w eterze naftowym:
- 1,5 jednostki dla zawartości (wartości) deklarowanych 15% (15) lub więcej, odpowiednio,
 - 10% zawartości deklarowanej (wartości) dla zawartości (wartości) deklarowanych poniżej 15% (15) ale nie mniej niż 2% (2), odpowiednio,
 - 0,2 jednostki dla zawartości (wartości) deklarowanych poniżej 2% (2), odpowiednio;
- h) dla nierozpuszczalnego w kwasie solnym popiołu i chlorków wyrażonych jako NaCl:
- 10% zawartości deklarowanych dla zawartości deklarowanych 3% lub więcej
 - 0,3 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 3%;
- i) dla karotenu, witaminy A i ksantofilu:
- 30% zawartości deklarowanej;
- j) dla metioniny, lizyny i lotnych zasad azotowych:

- 20% zawartości deklarowanej.

CZĘŚĆ B

Niewyczerpująca lista materiałów paszowych

1. ZIARNA ZBÓŻ, ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
1.01	Owies zwyczajny	Ziarno <i>Avena sativa L.</i> i inne odmiany owsa zwyczajnego	
1.02	Płatki owsiane	Produkt otrzymany przez parowanie i walcowanie obłuszczonego owsa zwyczajnego. Może on zawierać małą ilość łuski.	Skrobia
1.03	Owsiane odpady mączne	Produkt uboczny otrzymany podczas obróbki przesianego, obłuszczonego owsa na kaszę i mąkę. Zawiera głównie łuskę owsianą i trochę bielma.	Włókno surowe
1.04	Łuska owsiana i otręby	Produkt uboczny otrzymany podczas obróbki przesianego owsa na kaszę owsianą. Zawiera głównie łuskę otręby owsiane.	Włókno surowe
1.05	Jęczmień	Ziarno <i>Hordeum vulgare L.</i>	
1.06	Jęczmienne odpady mączne	Produkt uboczny otrzymany podczas obróbki przesianego, obłuszczonego jęczmienia na kaszę perłową, grysik lub mąka	Włókno surowe
1.07	Ryż, łamany	Produkt uboczny powstały przy polerowaniu lub szkliwieniu ryżu <i>Oriza sativa L.</i> Zawiera głównie podwymiarowy i/lub połamane ziarna.	Skrobia
1.08	Otręby ryżowe (brunatne)	Produkt uboczny z pierwszego polerowania obłuszczonego ryżu. Zawiera głównie srebrzystą powłokę, część warstwy aleuronowej, bielmo i kielki.	Włókno surowe

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
1.09	Otręby ryżowe (białe)	Produkt uboczny z drugiego polerowania obłuszczonego ryżu. Zawiera głównie cząstki warstwy aleuronowej, bielmo i kielki.	Włókno surowe
1.10	Otręby ryżowe z węglanem wapnia	Produkt uboczny polerowania obłuskanego ryżu. Zawiera głównie srebrzystą powłokę, cząstki warstwy aleuronowej, bielmo i kielki oraz małe ilości węglanu wapnia wynikłe z procesu obróbki (maksymalna zawartość CaCO ₃ - 3%)	Włókno surowe
1.11	Mączka paszowa z podgotowanego ryżu	Produkt uboczny polerowania obłuszczonego podgotowanego ryżu. Zawiera głównie srebrzystą powłokę, cząstki warstwy aleuronowej, bielmo, kielki oraz ilość węglanu wapnia wynikłą z procesu obróbki (maksymalna zawartość CaCO ₃ -3%)	Włókno surowe
1.12	Ekspeler kielków ryżowych	Produkt uboczny produkcji oleju, otrzymywany przy prasowaniu zarodków ryżowych do których przylegają jeszcze cząstki bielma i łuski.	Białko surowe Tłuszcz surowy Włókno surowe
1.13	Kielki ryżowe, ekstrahowane	Produkt uboczny ekstrakcji zarodków ryżowych do których przylega jeszcze bielmo i łuski.	Białko surowe
1.14	Skrobia ryżowa	Technicznie czysta skrobia ryżowa.	Skrobia
1.15	Proso	Ziarno <i>Panicum miliaceum L.</i>	
1.16	Żyto	Ziarno <i>Secale cereale L.</i>	
1.17	Średni gatunek mąki żytniej	Produkt uboczny produkcji mąki otrzymany z odsiewania żyta. Zawiera głównie cząstki bielma z drobnymi fragmentami łuski zewnętrznej i odpadków ziarna	Włókno surowe

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
1.18	Żyto paszowe	Produkt uboczny produkcji mąki otrzymany z odsiewania żyta. Zawiera głównie fragmenty łuski zewnętrznej i cząstki ziarna z których mniej niż w otrębach bielma zostało usunięte.	Włókno surowe
1.19	Otręby żytnie	Produkt uboczny produkcji mąki otrzymany z odsiewania żyta. Zawiera głównie fragmenty zewnętrznej łuski i cząstki ziarna z których większość bielma zostało usunięte	Włókno surowe
1.20	Sorgo	Ziarno <i>Sorghum bicolor (L.) Moench s.l.</i>	
1.21	Pszenica	Ziarno <i>Triticum aestivum L., Triticum durum Desf.</i> i inne odmiany pszenicy	
1.22	Średni gatunek mąki żytniej	Produkt uboczny produkcji mąki otrzymany z odsiewania ziarna pszenicy lub obłuszczonego orkisz. Zawiera głównie cząstki bielma z drobnymi fragmentami zewnętrznej łuski i odpadków ziarna.	Włókno surowe
1.23	Pszenica paszowa	Produkt uboczny produkcji mąki otrzymany z odsiewania ziarna pszenicy lub obłuszczonego orkisz. Zawiera głównie fragmenty zewnętrznej łuski i cząsteczki ziarna z których mniej niż w otrębach bielma zostało usunięte.	Włókno surowe
1.24	Otręby pszenne ¹	Produkt uboczny produkcji mąki otrzymany z odsiewania ziarna pszenicy lub obłuszczonego orkisz. Zawiera głównie fragmenty łuski zewnętrznej i cząstek ziarna z których większa część bielma została usunięta.	Włókno surowe
1.25	Kiełki pszeniczne	Produkt uboczny produkcji mąki. Zawiera głównie kiełki pszeniczne, walcowane lub nie, do których mogą przylegać	Biało surowe Tłuszcz surowy

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
		jeszcze fragmenty bielma lub zewnętrznej łuski.	
1.26	Gluten pszeniczny	Suszony produkt uboczny produkcji skrobi pszenicznej. Zawiera głównie gluten otrzymany podczas oddzielania skrobi.	Białko surowe
1.27	Gluten pszeniczny paszowy	Produkt uboczny produkcji skrobi pszenicznej. Zawiera głównie otręby i gluten, do którego składniki cieczy z namoczenia i mała ilość kielków z których olej został usunięty może być dodana.	Białko surowe Skrobia
1.28	Skrobia pszeniczna	Technicznie czysta skrobia pszeniczna	Skrobia
1.29	Orkisz	Ziarno orkiszu <i>Triticum spelta L.</i> , <i>Triticum diocum Schrank</i> , <i>Triticum monococcum</i> .	
1.30	Pszenżyto	Ziarno <i>Triticum x Secale hybrid</i> .	
1.31	Kukurydza	Ziarno <i>Zea mays L.</i>	
1.32	Średni gatunek mąki kukurydzianej	Produkt uboczny produkcji mąki lub kaszki kukurydzianej. Zawiera głównie fragmenty zewnętrznej łuski i cząstek ziarna z których mniej niż z otrąb bielma zastało usunięte.	Włókno surowe
1.33	Otręby kukurydziane	Produkt uboczny produkcji mąki lub kaszki kukurydzianej. Zawiera głównie zewnętrzną łuskę i trochę fragmentów kielków kukurydzianych i nieco bielma.	Włókno surowe
1.34	Ekspeler kielków kukurydzianych	Produkt uboczny produkcji oleju , otrzymywanego przez prasowanie suchej lub obrabianych na mokro kielków kukurydzianych do których mogą jeszcze przylegać bielmo i łuska.	Białko surowe Włókno surowe

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
1.35	Kiełki kukurydziane ekstrahowane	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymywany przez ekstrakcję suchych obrabianych na mokro kiełków kukurydzianych do których mogą jeszcze przylegać bielmo i łuska	Białko surowe
1.36	Paszowy gluten kukurydziany ²	Produkt uboczny produkcji skrobi kukurydzanej. Złożony z otrąb i glutenu do których składniki cieczy z namoczenia i mała ilość kiełków z których usunięto olej może być dodana.	Białko surowe Skrobia
1.37	Gluten kukurydziany	Wysuszony produkt uboczny produkcji skrobi kukurydzianej. Zawiera głównie gluten otrzymany podczas oddzielania skrobi.	Białko surowe
1.38	Skrobia kukurydziana	Technicznie czysta skrobia kukurydziana	
1.39	Żelatynizowana skrobia kukurydziana ³	Skrobia kukurydziana poddana obróbce cieplnej mająca zdolność znacznego pęcznienia w zetknięciu z zimną wodą	Skrobia
1.40	Kiełki słodowe	Produkt uboczny słodowania. Zawiera głównie suszone korzonki kiełkujących zbóż	Białko surowe
1.41	Młóto suszone	Browarniany produkt uboczny otrzymany przez wysuszenie słodowanego bądź niesłodowanego zboża i innych produktów skrobiowych.	Białko surowe
1.42	Wywar gorzelniany zbóż suszony	Produkt uboczny otrzymany z przefermentowanego ziarna po oddestylowaniu alkoholu i wysuszony.	Białko surowe
1.43	Wywar gorzelniany zbóż ciemny ⁴	Produkt uboczny otrzymany z przefermentowanego ziarna po oddestylowaniu alkoholu i wysuszony z dodatkiem zagęszczonych produktów podstylacyjnych.	Białko surowe Tłuszcz surowy Włókno surowe

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4

¹ Gdy ten składnik jest poddany drobniejszemu mieleniu, słowo "miałki" może być dodane do nazwy lub nazwa może być zastąpiona przez odpowiednie określenie.

² Ta nazwa może być zastąpiona przez "kukurydziany gluten paszowy"

³ Ta nazwa może być zastąpiona przez "Ekstrudowana skrobia kukurydziana"

⁴ Ta nazwa może być zastąpiona przez "Suszony zbożowy wywar gorzelniany z dodatkiem zagęszczonych produktów podestylacyjnych"

2.NASIONA OLEISTE, OWOCE OLEISTE, ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

NUMER	NAZWA	WYSZCZEGÓLNIENIE	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
2.01	Orzeszki ziemne, częściowo wyłuszczone, ekspeler	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez prasowanie częściowo wyłuszczonych orzeszków ziemnych <i>Arachis hypogaea</i> L. i innych gatunków <i>Arachis</i> . (Maksymalna zawartość włókna 16% w suchej masie.)	Białko surowe Tłuszcz surowy Włókno surowe
2.02	Orzeszki ziemne, częściowo wyłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję częściowo wyłuszczonych orzeszków ziemnych. (maksymalna zawartość włókna 16% w suchej masie.)	Białko surowe Włókno surowe
2.03	Orzeszki ziemne, wyłuszczone, ekspeler makuch	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez prasowanie wyłuszczonych orzeszków ziemnych.	Białko surowe Tłuszcz surowy Włókno surowe
2.04	Orzeszki ziemne, wyłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję wyłuszczonych orzeszków ziemnych	Białko surowe Włókno surowe

NUMER	NAZWA	WYSZCZEGÓLNIENIE	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
2.05	Rzepak nasiona ¹	Nasiona rzepaku <i>Brassica napus L. ssp. oleifera (Metzg.) Sinsk.</i> , Sarson indyjski <i>Brassica napus L. Var. Glauca (Roxb.) O.E.Schulz</i> i rzepaku <i>Brassica campestris L. ssp. oleifera (Metzg.) Sinsk.</i> (Minimalna czystość botaniczna 94%)	
2.06	Rzepak nasiona, ekspeler, makuch ¹	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez prasowanie nasion rzepaku. (Minimalna czystość botaniczna 94%).	Białko surowe
2.07	Rzepak nasiona, ekstrahowane ¹	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję nasion. (Minimalna czystość botaniczna 94%).	Białko surowe
2.08	Łuski rzepakowe	Produkt uboczny otrzymany z obłuszczenia rzepaku.	Włókno surowe
2.09	Krokosz barwierski nasiona, częściowo obłuszczone, ekstrahowany	Produkt uboczny przy produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję częściowo obłuszczonych nasion krokoszu <i>Carthamus tinctorius L.</i>	Białko surowe Włókno surowe
2.10	Kopra, ekspeler	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez prasowanie suszonej endospermy i okrywy nasiennej orzecha palmy kokosowej <i>Cocos nucifera L.</i>	Białko surowe Tłuszcz surowy Włókno surowe
2.11	Kopra, ekstrahowana	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję suchej endospermy i okrywy nasiennej orzecha palmy kokosowej.	Białko surowe
2.12	Miąższ palmowy, ekspeler	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez prasowanie miąższu owoców palmowych (<i>Elaeis guineensis Jacq.</i> , <i>Corozo oleifera (HBK) L.K. Bailey (Elaeis melanococca auct.)</i>) z których usunięto możliwie najwięcej łupin.	Białko surowe Włókno surowe Tłuszcz surowy
2.13	Miąższ palmowy,	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję miąższu owoców palmowych, z których usunięto możliwie	Białko surowe

NUMER	NAZWA	WYSZCZEGÓLNIENIE	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
	ekstrahowany	najwięcej łupin.	Włókno surowe
2.14	Soja, prażona	Nasiona sojowe <i>Glycine max. L. Merr.</i> poddane obróbce cieplnej.	
2.15	Soja, ekstrahowana, prażona	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany po ekstrakcji i odpowiednim ogrzaniu. (Maksymalna zawartość włókna surowego 8% w suchej masie.)	Białko surowe
2.16	Soja, obłuszczona, ekstrahowana, prażona	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany z obłuszczonych nasion sojowych po ekstrakcji i odpowiednim ogrzaniu.	Białko surowe Włókno surowe
2.17	Soja koncentrat białkowy	Produkt otrzymany z obłuszczeniu i wyekstrahowaniu nasion sojowych.	Białko surowe
2.18	Olej sojowy	Olej otrzymany z nasion sojowych.	
2.19	Łuski nasion sojowych	Produkt otrzymany z obłuszczenia nasion sojowych	Włókno surowe
2.20	Nasiona bawełny	Nasiona bawełny <i>Gossypium ssp.</i> z których usunięto włókno	Białko surowe Włókno surowe Tłuszcz surowy
2.21	Nasiona bawełny, częściowo obłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję nasion bawełny z których usunięto włókno i część łuski.	Białko surowe Włókno surowe
2.22	Nasiona bawełny ekspeler	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez prasowanie nasion bawełny z których usunięto włókno.	Białko surowe Włókno surowe Tłuszcz surowy
2.23	Ekspeler olejarki	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez prasowanie	Białko surowe

NUMER	NAZWA	WYSZCZEGÓLNIENIE	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
	abisyńskiej	nasion olejarki abisyńskiej <i>Guizotia abyssynica (Lf) Cass.</i> (Maksymalna zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl 3,4%)	Tłuszcz surowy Włókno surowe
2.24	Ziarno słonecznika	Ziarno słonecznika <i>Helianthus annuus L.</i>	
2.25	Ziarno słonecznika, ekstrahowane	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję nasion słonecznika.	Białko surowe
2.26	Ziarno słonecznika, częściowo obłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję nasion słonecznika częściowo obłuszczonego. Maksymalna zawartość włókna surowego 27,5% w suchej masie.	Białko surowe Włókno surowe
2.27	Nasiona lnu	Nasiona lnu <i>Linum usitatissimum L.</i> Minimalna czystość botaniczna 93%).	
2.28	Eksperler nasion lnu Makuch lniany	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez prasowanie nasion lnu. (Minimalna czystość botaniczna 93%.)	Białko surowe Tłuszcz surowy Włókno surowe
2.29	Nasiona lnu, ekstrahowane	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję nasion lnianych. (Minimalna czystość botaniczna 93%.)	Białko surowe
2.30	Pulpa oliwkowa	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję oliwek <i>Olea europea L.</i> oddzielony na tyle ile możliwe od cząstek pestek.	Białko surowe Włókno surowe
2.31	Nasiona sezamowe, ekspeler	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez prasowanie nasion rośliny sezamowej <i>Sesamum indicum L.</i> (Popiół nierozpuszczalny w HCl: maksimum 5%)	Białko surowe Włókno surowe Tłuszcz surowy

NUMER	NAZWA	WYSZCZEGÓLNIENIE	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
2.32	Ziarno kakaowe, częściowo obłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny produkcji oleju otrzymany przez ekstrakcję suszonego i prażonego ziarna kakao <i>Theobroma cacao L.</i> z których część łuski została usunięta.	Białko surowe

¹ Gdy dotyczy to “nisko glukozylanowy” może być umieszczony w nazwie. “Nisko glukozylanowy” oznacza jak zdefiniowano w legislacji Wspólnoty.

3. NASIONA STRĄCZKOWE, ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

NUMER	NAZWA	WYSZCZEGÓLNIENIE	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
3.01	Groch włoski	Nasiona <i>Cicer arietinum L.</i>	
3.02	Mączka guarowa, ekstrahowana	Produkt otrzymany po ekstrakcji kleju z nasion <i>Cyamopsis tetragonoloba (L.) Taub.</i>	Białko surowe
3.03	Ervil	Nasiona <i>Ervil ervilia L.</i>	
3.04	Lędźwian siewny ¹	Nasiona <i>Lathyrus sativus L.</i> poddany odpowiedniej obróbce cieplnej	
3.05	Soczewica	Nasiona <i>Lens culinaris a.o. Medik.</i>	
3.06	Lubin słodki	Nasiona <i>Lupinus spp.</i> o małej zawartości substancji gorzkich	
3.07	Fasola, prażona	Nasiona <i>Phaseolus.</i> lub <i>Vigna spp.</i> poddany obróbce cieplnej w	

NUMER	NAZWA	WYSZCZEGÓLNIENIE	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
		celu zniszczenia lektyn.	
3.08	Groch	Nasiona <i>Pisum</i> spp.	
3.09	Odsiew grochowy	Produkt uboczny otrzymany podczas produkcji mączki grochowej. Zawiera głównie cząstki liścienia i w mniejszej ilości łuski	Białko surowe Włókno surowe
3.10	Otręby grochowe	Produkt uboczny otrzymany przy produkcji mączki grochowej. Zawiera głównie łuskę usuniętą przy odłuszczeniu i czyszczeniu grochu.	Włókno surowe
3.11	Bobik	Nasiona <i>Vicia faba</i> L. spp. <i>faba</i> var. <i>equina</i> Pers. i var <i>minuta</i> (Alef.) Mansf.	
3.12	Wyka jednokwiatowa	Nasiona <i>Vicia monanthos</i> Desf.	
3.13	Wyka siewna	Nasiona <i>Vicia sativa</i> L. var. <i>sativa</i> i inne odmiany	

¹ Do nazwy należy dołączyć sposób obróbki cieplnej.

4. BULWY, KORZENIE I ICH PRODUKTY ORAZ PRODUKTY UBOCZNE

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
4.01	Wysłodki z buraków	Produkt uboczny produkcji cukru. Zawiera wyekstrahowane,	Całkowita zawartość cukru

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
	cukrowych	suche strużyny buraka cukrowego <i>Beta vulgaris L. ssp. vulgaris</i> var. <i>altissima</i> Doell. (Maksymalna zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl: 3,5% suchej masy.)	wyrażonego jako sacharoza.
4.02	Melasa z buraków cukrowych	Produkt uboczny zawierający syropową pozostałość otrzymany przy rafinacji cukru z buraków cukrowych. (Maksymalna wilgotność: 25%)	Całkowita zawartość cukru wyrażonego jako sacharoza.
4.03	Wysłodki buraczane melasowane	Produkt uboczny produkcji cukru złożony z suchych wysłodków buraczanych do których dodano melasę.	Całkowita zawartość cukru wyrażonego jako sacharoza.
4.04	Wywar z melasy buraczanej	Produkt uboczny otrzymany po fermentacji melasy buraczanej przy produkcji alkoholu, drożdży, kwasu cytrynowego i innych substancji organicznych.	Białko surowe Azot niebiałkowy
4.05	Cukier ¹ (buraczany)	Cukier ekstrahowany z buraków cukrowych	Sacharoza
4.06	Słodki ziemniak	Bulwy <i>Ipomoea batatas (L.)</i> Poir, bez względu na postać.	Skrobia
4.07	Maniok	Korzenie <i>Manihot esculenta</i> Crantz, bez względu na postać.	Skrobia
4.08	Maniok, skrobia, pęczniejąca	Skrobia otrzymana z korzeni manioku, w dużym stopniu pęczniejąca po odpowiedniej obróbce cieplnej	Skrobia
4.09	Pulpa ziemniaczana	Produkt uboczny po oddzieleniu skrobi z ziemniaków <i>Solanum tuberosum L.</i>	
4.10	Skrobia ziemniaczana	Technicznie czysta skrobia ziemniaczana	Skrobia
4.11	Białko ziemniaczane	Suszony produkt uboczny otrzymywany przy produkcji skrobi	Białko surowe

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
		złożony głównie z białek otrzymany po oddzieleniu skrobi.	

¹ Może być zamienione na "sacharoza".

5. INNE NASIONA I OWOCE, ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
5.01	Strąki szarańczynu, chleba świętojańskiego	Produkt otrzymany przez zgniecenie strąków szarańczynu <i>Ceratonia seligua</i> L., z których usunięto nasiona	Włókno surowe
5.02	Pulpa cytrusowa	Produkt uboczny otrzymany po prasowaniu owoców cytrusowych <i>Citrus</i> spp. podczas produkcji soków cytrusowych	Włókno surowe
5.03	Wytłoczyny z jabłek	Produkt uboczny otrzymany przez prasowanie jabłek <i>Malus</i> spp. podczas produkcji soku jabłkowego.	Włókno surowe
5.04	Pulpa pomidorowa	Produkt uboczny otrzymany przez prasowanie pomidorów <i>Solanum lycopersicum</i> Karst. w produkcji soku pomidorowego.	Włókno surowe
5.05	Pulpa winogronowa	Produkt uboczny obróbki winogron <i>Vitis vinifera</i> otrzymany po wyciśnięciu soku	Włókno surowe
5.06	Pestki winogronowe, ekstrahowane	Produkt uboczny obróbki winogron złożony z ekstrahowanych pestek, uwolnione częściowo od innych składników.	Włókno surowe

6. PASZE ROŚLINNE, PASZE ROŚLINNE SUCHE

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
6.01	Mączka z lucerny ¹	Produkt otrzymany przez suszenie i zmielenie młodej lucerny <i>Medicago sativa</i> L. i <i>Medicago var. Martyn.</i> (Minimalna czystość botaniczna 80%; zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl: maks. 3,4%)	Białko surowe Włókno surowe
6.02	Wytłoczyny lucerny	Wysuszony produkt uboczny przy wyciskaniu soku z lucerny.	Białko surowe
6.03	Białkowy koncentrat z lucerny	Produkt otrzymany po wysuszeniu frakcji wytrąconego i odwirowanego z soku lucerny białka	Karoten Białko surowe
6.04	Mączka z koniczyny ¹	Produkt otrzymany przez suszenie i zmielenie młodej koniczyny <i>Trifolium</i> spp. (Minimalna czystość botaniczna 80%; zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl: maks. 3,4%)	Białko surowe Włókno surowe
6.05	Mączka z suszu z traw, zielonek ¹	Produkt otrzymany przez wysuszenie i zmielenie traw, zielonek. (Popiół nierozpuszczalny w HCl: maks. 3,4.)	Białko surowe Włókno surowe
6.06	Słoma pszeniczna	Słoma z pszenicy	
6.07	Słomy zbóż, poddane obróbce ²	Produkt otrzymany po odpowiedniej obróbce słomy zbożowej.	Białko surowe Azot niebiałkowy, jeżeli obrabiana amoniakiem Sód, jeżeli obrabiana NaOH

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4

¹ Termin “mączka” może być zastąpiony przez “granulat”. Metoda suszenia może być podana w nazwie.

² Nazwa musi być opisana przez podanie rodzaju przeprowadzonej obróbki.

7. INNE ROŚLINY, ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
7.01	Melasa z trzciny cukrowej	Produkt zawierający syropową pozostałość otrzymany przy rafinacji cukru z trzciny cukrowej <i>Saccharum officinarum</i> L. (Maksymalna wilgotność: 25%.)	Całkowita zawartość cukru wyrażonego jako sacharoza
7.02	Wywar z melasy z trzciny cukrowej	Produkt uboczny otrzymany przy fermentacji melasy przy produkcji alkoholu, drożdży, kwasu cytrynowego i innych substancji organicznych.	Białko surowe Azot niebiałkowy
7.03	Cukier trzcinowy ¹⁵	Cukier z trzciny cukrowej	Sacharoza
7.04	Mączka z wodorostów morskich	Produkt otrzymany przez suszenie i rozdrobnienie wodorostów morskich, głównie alg. Produkt ten może być płukany w celu zmniejszenia zawartości jodu.	Popiół surowy

¹⁵ Nazwa może być zastąpiona przez “sacharoza”.

8. PRZETWORY MLECZNE

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
8.01	Mleko chude w proszku	Produkt otrzymany przez wysuszenie mleka po usunięciu większości tłuszczu.	Białko surowe
8.02	Maślanka w proszku	Produkt otrzymany przez wysuszenie cieczy pozostałej po usunięciu masła.	Białko surowe Tłuszcz surowy Laktoza
8.03	Serwatka w proszku	Produkt otrzymany przez wysuszenie cieczy pozostałej po usunięciu twarogu i kazeiny lub innych podobnych procesach.	Białko surowe Laktoza
8.04	Serwatka w proszku, niskocukrowa	Produkt otrzymany z serwatki z której usunięto częściowo laktozę.	Białko surowe Laktoza
8.05	Białko serwatki w proszku ¹⁶	Produkt otrzymany przez wysuszenie składników białkowych otrzymanych z serwatki lub mleka przez chemiczną lub fizyczną obróbkę.	Białko surowe
8.06	Kazeina sproszkowana	Produkt otrzymany z chudego mleka lub maślanki po wysuszeniu strąconej kwasem lub reniną kazeiny.	Białko surowe
8.07	Laktoza w proszku	Cukier wydzielony z mleka lub serwatki po oczyszczeniu i wysuszeniu.	Laktoza

¹⁶ Nazwa może być zastąpiona przez "albumina mleczna w proszku".

9. PRODUKTY ZWIERZĘCE

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
9.01	Mączka mięsna ¹	Produkt otrzymany przez ogrzewanie, wysuszenie i rozdrobnienie całych lub części ciepłokrwistych zwierząt lądowych z których tłuszcz został częściowo wyekstrahowany lub usunięty fizycznie. Produkt musi być zupełnie pozbawiony kopyt, rogów, szczeciny, włosów i piór jak też i zawartości przewodu pokarmowego. (Minimalna zawartość białka surowego 50% w suchej masie; popiołu nierozpuszczalnego w HCl: 2,2%.)	Białko surowe Tłuszcz surowy Popiół surowy
9.02	Mączka mięsno-kostna ¹	Produkt otrzymany przez ogrzewanie, wysuszenie i rozdrobnienie całych lub części ciepłokrwistych lądowych zwierząt z których tłuszcz został w większości wyekstrahowany lub usunięty fizycznie. Produkt musi być zupełnie pozbawiony kopyt, rogów, szczeciny, włosów i piór jak też i zawartości przewodu pokarmowego.	Białko surowe Tłuszcz surowy Popiół surowy
9.03	Mączka kostna	Produkt otrzymany przez suszenie, ogrzewanie i drobne zmielenie kości ciepłokrwistych zwierząt lądowych z których tłuszcz został w większości wyekstrahowany lub usunięty fizycznie. Produkt musi być zupełnie pozbawiony kopyt, rogów, szczeciny, włosów i piór jak też i zawartości przewodu pokarmowego.	Białko surowe Popiół surowy
9.04	Skwarki	Produkt pozostały przy produkcji łoju lub innych ekstrahowanych lub oddzielanych fizycznie tłuszczów pochodzenia zwierzęcego	Białko surowe Tłuszcz surowy
9.05	Mączka z odpadów drobiowych ¹	Produkt powstały z wysuszenia i zmielenia rzeźnych odpadków drobiowych. Produkt musi być całkiem wolny od piór. (Popiół	Białko surowe Tłuszcz surowy

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
		nierozpuszczalny w HCl: maks. 3.3%)	Popiół surowy
9.06	Mączka z piór, hydrolizowana	Produkt otrzymany przez hydrolizę, wysuszenie i zmielenie piór z drobiu. (Popiół nierozpuszczalny w HCl: maks. 3,4%.)	Białko surowe
9.07	Mączka z krwi	Produkt otrzymany przez wysuszenie krwi rzeźnych zwierząt ciepłokrwistych. Produkt musi być całkiem wolny od substancji obcych.	Białko surowe
9.08	Tłuszcz zwierzęcy	Produkt złożony z tłuszczu zwierząt ciepłokrwistych	

¹ Produkt zawierający więcej niż 13% tłuszczu w suchej masie musi mieć w nazwie "bogaty w tłuszcz".

10. RYBY, INNE ZWIERZĘTA MORSKIE I PRODUKTY UBOCZNE

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
10.01	Mączka rybna ¹	Produkt otrzymany przy obróbce całych lub części ryb z których może być usunięty olej, a do którego mógł być dodany wysuszony odciek rybny. (Zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl: maks. 2,2%.)	Białko surowe Tłuszcz surowy Popiół surowy
10.02	Odciek rybny, zagęszczony	Stabilizowany produkt złożony z wycieku z wyciskania ryb otrzymywany w produkcji mączki rybnej z którego usunięto	Białko surowe

		większość tłuszczu i wody.	
10.03	Olej rybny	Olej otrzymany z ryb.	
10.04	Olej rybny, rafinowany, utwardzony	Olej otrzymany z ryb, rafinowany i poddany utwardzeniu.	Liczba jodowa

¹ Produkt zawierający więcej niż 75% białka surowego w suchej masie musi być nazwany “bogaty w białko”.

11. MINERALNE

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
11.01	Węglan wapnia ¹	Produkt otrzymany przez zmielenie surowców węglanu wapnia, takich jak wapień, muszle ostryg lub ślimaków, lub strącony z roztworów kwaśnych.	Wapń Popiół nierozpuszczalny w HCl
11.02	Węglan magnezowo wapniowy	Naturalna mieszanina węglanu wapnia i węglanu magnezu.	Wapń Magnez
11.03	Zwapniałe algi morskie	Produkt naturalny otrzymany ze zwapniałych alg, zmielony lub granulowany.	Wapń Popiół nierozpuszczalny w HCl
11.04	-	-	-
11.05	Kizeryt	Naturalny siarczan magnezu ($MgSO_4 \times 2H_2O$)	Wapń

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
11.06	Fosforan dwuwapniowy ²	Precypitat jednowodorowego fosforanu wapnia z kości lub surowców nieorganicznych ($\text{CaHPO}_4 \times \text{H}_2\text{O}$).	Wapń Fosfor ogólny
11.07	Fosforan jedno-dwuwapniowy	Produkt otrzymany chemicznie i złożony z jadenakowych części fosforanu dwuwapniowego i jednowapniowego	Fosfor ogólny Wapń
11.08	Odfluorowana mączka fosforytowa	Produkt otrzymany przez zmielenie oczyszczonego i odpowiednio odfluoryzowanego fosforytu	Fosfor ogólny Wapń
11.09	Odżelatynizowana mączka kostna	Sterylizowane zmielone kości z których usunięto żelatynę i tłuszcz.	Fosfor ogólny Wapń
11.10	Fosforan jedno wapniowy	Technicznie czysty dwuwodorowy fosforan wapnia ($\text{Ca}(\text{H}_2\text{PO}_4)_2 \times \text{H}_2\text{O}$).	Fosfor ogólny Wapń
11.11	Fosforan wapniowo magnezowy	Technicznie czysty fosforan wapniowo magnezowy.	Magnez Fosfor ogólny
11.12	Fosforan jedno amonowy	Technicznie czysty fosforan jedno amonowy ($\text{NH}_4\text{H}_2\text{PO}_4$).	Azot ogólny Fosfor ogólny
11.13	Chlorek sodu ³	Technicznie czysty chlorek sodu lub produkt otrzymany przez zmielenie rodzimego chlorku sodu jak soli kamiennej lub morskiej.	Sód
11.14	Propionian magnezu	Technicznie czysty propionian magnezu.	Magnez

¹ Rodzaj źródła może zastąpić lub dodatkowo opisywać nazwę.

² Proces obróbki musi być zawarty w nazwie.

³ Pochodzenie surowca może zastąpić nazwę.

12. RÓŻNE

NUMER	NAZWA	OZNACZENIE TOWARÓW	OBOWIĄZKOWA DEKLARACJA
1	2	3	4
12.01	Odpadki piekarniane i ciasta	Produkt uboczny przy wyrobie herbatników, ciastek chleba lub ciasta.	Całkowita zawartość cukru wyrażonego jako sacharoza.
12.02	Odpadki cukiernicze	Produkty uboczne otrzymane przy produkcji czekolady, słodyczy i innych wyrobów cukierniczych.	Całkowita zawartość cukru wyrażonego jako sacharoza.
12.03	Kwasy tłuszczowe	Produkty uboczne otrzymane podczas usuwania kwasów ługiem lub w procesie destylacji olejów i tłuszczów nieokreślonego pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego.	Tłuszcz surowy
12.04	Sole kwasów tłuszczowych ¹	Produkt otrzymany przez zmydlanie tłuszczów zasadą wapniową sodową lub potasową.	Tłuszcz surowy Ca (lub Na lub K, odpowiednio)

¹ Nazwa może być uzupełniona przez wskazanie otrzymanej soli.

CZĘŚĆ C

Normy dotyczące deklaracji niektórych składników nie zamieszczonych w wykazie materiałów

Dla materiałów paszowych wprowadzone do obrotu, które nie zostały wymienione w niniejszym Załączniku część B, a obowiązkowa deklaracja wskazanych w kolumnie poniższej tabeli musi być wykonana zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. d) dyrektywy.

Materiał paszowy należący do:	Obowiązkowa deklaracja:
1	2
Ziarna zbożowe	
Produkty i produkty uboczne ziarna zbóż	Skrobia, gdy > 20% Białko surowe, gdy > 10% Tłuszcz surowy, gdy > 5% Włókno surowe
Nasiona olejowe, owoce olejowe	
Produkty i produkty uboczne nasion i owoców olejowych	Białko surowe Tłuszcz surowy, gdy > 5% Włókno surowe
Nasiona strączkowych	
Produkty i produkty uboczne nasion strączkowych	Białko surowe Włókno surowe
Bulwy i korzenie	
Produkty i produkty uboczne bulw i korzeni	Skrobia Włókno surowe
Produkty i produkty uboczne przemysłowej	Włókno surowe obróbki buraków cukrowych Całkowita zawartość cukru wyrażonego jako sacharoza
Inne nasiona i owoce, ich produkty i produkty uboczne	Białko surowe Włókno surowe
Pasze objętościowe zielone, pasze objętościowe suche	Białko surowe Włókno surowe
Inne rośliny, ich produkty i produkty uboczne	Białko surowe Włókno surowe
Produkty i produkty uboczne obróbki trzciny cukrowej	Białko surowe Włókno surowe Całkowita zawartość cukru wyrażonego jako sacharoza
Przetwory mleczne	Białko surowe
Przetwory mleczne bogate w laktozę	Białko surowe Laktoza
Produkty otrzymane ze zwierząt lądowych	Białko surowe, gdy > 10% Tłuszcz surowy, gdy > 5%

Materiał paszowy należący do:	Obowiązkowa deklaracja:
1	2
Ryby, inne zwierzęta morskie, ich produkty	Białko surowe, gdy > 10% Tłuszcz surowy, gdy > 5%
Mineralne	Posiadające znaczenie
Różne	Białko surowe Włókno surowe Tłuszcz surowy, gdy > 10% Skrobia, gdy więcej > 30% Całkowita zawartość cukru wyrażonego jako sacharoza, gdy > 10%

DYREKTYWA KOMISJI 97/47/WE

z dnia 28 lipca 1997 r.

zmieniająca załączniki do dyrektyw 77/101/EWG, 79/373/EWG i 91/357/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. w sprawie obrotu paszami jednego rodzaju¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 90/654/EWG², w szczególności jej art. 10,

uwzględniając dyrektywę Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszankami paszowymi³, ostatnio zmienioną dyrektywą 96/24/WE⁴, w szczególności jej art. 10 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

w niektórych Państwach Członkowskich zostały zgłoszone przypadki gąbczastej encefalopatii bydła (BSE); w niektórych Państwach Członkowskich dowiedziano się również o istnieniu trzęsawki; czynniki BSE i trzęsawki mogą być przenoszone drogą doustną;

uważa się, że BSE u bydła pochodzi ze stosowania w paszach białka uzyskanego z przeżuwaczy, będącego nosicielem czynników gąbczastej encefalopatii i nie wystarczająco skutecznie przerabianego w celu dezaktywacji takich czynników;

w celu ochrony przeżuwaczy przed zagrożeniem zdrowia, wywołanego faktem, że metody przeróbki białka nie zawsze mogą zapewnić dezaktywację czynników, Komisja przyjęła decyzję 94/381/WE z dnia 27 czerwca 1994 r. dotyczącą pewnych środków ochronnych odnośnie gąbczastej encefalopatii bydła oraz żywienia białkiem pochodzącym ze ssaków⁵, ostatnio zmienioną decyzją 95/60/WE⁶; instrument ten zakazuje żywienia przeżuwaczy białkiem uzyskanym z tkanek ssaków, ustalając jednocześnie, że niektóre produkty mają być wyłączone z zakazu z uwagi na to, że nie powodują zagrożenia dla zdrowia;

ze względu na zagrożenie zdrowia związane z żywieniem przeżuwaczy paszami zawierającymi zakażone białko pochodzące z tkanek ssaków oraz biorąc pod uwagę fakt, że przeniesienie choroby na ludzi nie może być wykluczone, Rada na swym posiedzeniu w dniach od 1 do 3 kwietnia 1996 r. zadecydowała przyjąć dodatkowe środki w celu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt;

¹ Dz.U. nr L 32 z 3.02.1977, str. 1.

² Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 48.

³ Dz.U. nr L 86 z 6.04.1979, str. 30.

⁴ Dz.U. nr L 125 z 23.05.1996, str. 33.

⁵ Dz.U. nr L 172 z 7.07.1994, str. 23.

⁶ Dz.U. nr L 55 z 11.05.1995, str.43.

z powodów praktycznych oraz przez wzgląd na zgodność prawną, decyzja Komisji 95/274/WE z dnia 10 lipca 1995 r. zmieniająca decyzję 91/516/EWG ustanawiającą wykaz składników, których stosowanie w mieszankach paszowych jest zabronione⁷, zakazuje stosowania w mieszankach paszowych dla przeżuwaczy białka pochodzącego z tkanek ssaków;

dyrektywy 77/101/EWG oraz 79/373/EWG ustanawiają ogólne i szczególne zasady handlu i etykietowania materiałów paszowych i mieszanek paszowych; w celu ochrony użytkowników pasz zawierających białko pochodzące z pewnej tkanki ssaków, przed żywieniem tymi paszami przeżuwaczy na skutek niezajomości obecnych zasad paszowych i weterynaryjnych, właściwe etykietowanie takich pasz musi zwrócić uwagę na zakaz ich stosowania w dawkach dla przeżuwaczy; dyrektywa 77/101/EWG będzie uchylona poprzez dyrektywę Rady 96/25/WE⁸ w sprawie obrotu materiałami paszowymi, podobne środki będą więc ustalone w dyrektywie nr 96/25/WE;

ustanowione przepisy stosuje się bez szkody dla bardziej rygorystycznych przepisów, które mogły zostać przyjęte przez niektóre Państwa Członkowskie, na co zezwala art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiającej przepisy weterynaryjne w sprawie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzenia ich na rynek oraz w celu zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach pochodzących ze zwierząt i ryb oraz zmieniającej dyrektywę nr 90/425/EWG⁹;

Państwa Członkowskie stosujące bardziej rygorystyczne zakazy muszą dostosować przepisy dotyczące etykietowania do stosowanych przez nie zakazów;

kategorie składników wymienione w dyrektywie Komisji 91/357/EWG z dnia 23 czerwca 1991 r. ustalającej kategorie składników, które nie mogą być stosowane do celów etykietowania mieszanek paszowych dla zwierząt innych niż zwierzęta domowe¹⁰, umożliwiają pogrupowanie kilku składników pod jednym opisem; hodowcy zwierząt muszą mieć jednak dokładną i sensowną informację o mieszankach paszowych zawierających komponenty mające w swym składzie białko pochodzące z tkanek ssaków; typowa dla tej grupy komponentów kategoria „produkty pochodzenia zwierzęcego” powinna być zatem usunięta z etykiet mieszanek paszowych; wskutek tego producenci pasz muszą dawać dokładny opis składników objętych tą kategorią, gdyż składniki te nie są objęte żadną z kategorii ustalonych w Załączniku do dyrektywy 91/357/EWG;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przepisy niniejszej dyrektywy stosowane są bez uszczerbku dla decyzji 94/381/WE.

Artykuł 2

⁷ Dz.U. nr L 167 z 18.07.1995, str. 24.

⁸ Dz.U. nr L 125 z 23.05.1996, str. 35.

⁹ Dz.U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51.

¹⁰ Dz.U. nr L 193 z 17.07.1991, str. 34.

Zmiana dyrektywy 77/101/EWG

Do części A Załącznika do dyrektywy nr 77/101/EWG dodaje się następujący punkt w brzmieniu:

- „3. Etykietowanie materiałów paszowych zawierających białko pochodzące z tkanek ssaków.
- 3.1. Etykietowanie materiałów paszowych zawierających białko pochodzące z tkanek ssaków musi zawierać następujące stwierdzenie: „Te materiały paszowe zawierają białko pochodzące z tkanek ssaków. Żywienie przeżuwaczy tą paszą jest zabronione.”
- Nie dotyczy to:
- mleka i produktów mlecznych,
 - żelatyny,
 - aminokwasów uzyskanych ze skór i futer za pomocą procesu, który obejmuje poddanie materiału działaniu pH 1-2, dalej pH > 11, a następnie temperatury 140 °C przez 30 minut pod ciśnieniem 3 bar,
 - fosforanu dwuwapniowego otrzymanego z odłuszczonych kości,
 - suszonej plazmy i innych produktów krwiopochodnych.
- 3.2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zabrania stosowania białka otrzymanego z tkanek ssaków, zgodnie z pierwszym zdaniem 3.1, w paszach dla niektórych zwierząt innych niż przeżuwacze, na co zezwala art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 90/667/EWG*, stwierdzenie wymagane w 3.1 musi dodatkowo wymieniać inne gatunki lub kategorie zwierząt, na które rozszerza się zakaz stosowania danych produktów.

*Dz.U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51.”

Artykuł 3

Zmiana dyrektywy 79/373 /EWG

Do części A Załącznika do dyrektywy nr 79/373/EWG dodaje się następujący punkt w brzmieniu:

- „7. Etykietowanie mieszanek paszowych zawierających białko pochodzące z tkanek ssaków.
- 7.1. Etykietowanie mieszanek paszowych zawierających białko pochodzące z tkanek ssaków oraz przeznaczonych dla zwierząt innych niż zwierzęta domowe, musi zawierać następujące stwierdzenie: „Ta mieszanka paszowa zawiera białko pochodzące z tkanek ssaków. Żywienie przeżuwaczy tą paszą jest zabronione.”

Nie dotyczy to mieszanek paszowych, które zawierają następujące białko pochodzące z tkanek ssaków:

- mleko i produkty mleczne,
- żelatyna,
- aminokwasy uzyskane ze skór i futer za pomocą procesu, który obejmuje poddanie materiału działaniu pH 1-2, dalej pH > 11, a następnie temperatury 140 °C przez 30 minut pod ciśnieniem 3 bar,
- fosforan dwuwapniowy otrzymany z odtłuszczonych kości,
- suszona plazma i inne produkty krwiopochodne.

7.2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zabrania stosowania białka otrzymanego z tkanek ssaków, zgodnie z pierwszym zdaniem 7.1, w paszach dla niektórych zwierząt innych niż przeżuwacze, na co zezwala art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 90/667/EWG*, stwierdzenie wymagane w 3.1 musi dodatkowo wymieniać inne gatunki lub kategorie zwierząt, na które rozszerza się zakaz stosowania danych produktów.

*Dz.U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51.”

Artykuł 4

Zmiana dyrektywy 91/357 /EWG

W Załączniku do dyrektywy nr 91/357/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Skreśla się kategorię 12 „Produkty pochodzenia zwierzęcego“.
2. W kolumnie 1, numery „13“, „14“, „15“ i „16“ zastępuje się odpowiednio numerami „12“, „13“, „14“, i „15“.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 grudnia 1997 r., i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywa.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej ogłoszeniu w *Dzienniku*

Urzędowym Wspólnot Europejskich

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 1997 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

DYREKTYWA RADY 97/78/WE

z dnia 18 grudnia 1997 r.

ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) produkty zwierzęce lub produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty roślinne podlegające kontrolom mającym na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się zaraźliwych i zakaźnych chorób zwierzęcych zostały wymienione w załączniku II do Traktatu;
- 2) ustanowienie zasad na poziomie wspólnotowym dotyczących organizacji kontroli weterynaryjnych produktów pochodzących z państw trzecich pomaga w zabezpieczeniu dostaw i zapewnieniu stabilności rynku harmonizując przy tym środki niezbędne do zagwarantowania ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego;
- 3) ustanowienie rynku wewnętrznego podkreśliło potrzebę ustanowienia wspólnych zasad w zakresie kontroli weterynaryjnych tym bardziej, że zniesione zostały kontrole na granicach wewnętrznych;
- 4) od chwili przyjęcia dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r., ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁴ odnotowano postęp w jej zastosowaniu oraz zdobyto nowe doświadczenia; do celów lepszej przejrzystości dyrektywa ta powinna zostać zmieniona;
- 5) należy ustanowić ujednoczone warunki dla wszystkich produktów pochodzenia zwierzęcego przywożonych z państw trzecich do Wspólnoty; z tego powodu należy zastosować jeden program kontroli dla tych produktów a także dokonać koniecznych dostosowań;

¹ Dz.U. C 285 z 23.08.1997, str. 7.

² Dz.U. C 85 z 17.03.1997, str. 76.

³ Dz.U. C 66 z 3.03.1997, str. 43.

⁴ Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. nr L 162 z 1.07.1996, str. 1).

- 6) należy ustanowić przepisy, na podstawie których przesyłki wprowadzone do Wspólnoty bez zgłoszenia w granicznym posterunku kontroli, zostaną poddane kontroli weterynaryjnej w takim posterunku;
- 7) Państwa Członkowskie mogą, w pewnych przypadkach, narzucić dodatkowe wymagania dla przywożonych produktów. Państwo Członkowskie przeprowadzające kontrole musi uwzględnić w trakcie przeprowadzania tej kontroli wspomniane dodatkowe wymagania krajowe;
- 8) w odniesieniu do przeładunku w transporcie morskim lub powietrznym produktów o ostatecznym miejscu przeznaczenia we Wspólnocie należy ustanowić wyraźne przepisy w sprawie miejsca przeprowadzania kontroli;
- 9) ustawodawstwo wspólnotowe wymaga, aby pewne produkty były monitorowane od miejsca przybycia do Wspólnoty do miejsca przeznaczenia w celu zabezpieczenia zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt; z tego powodu należy ustanowić wyraźne przepisy;
- 10) powinny zostać ustanowione rygorystyczne przepisy w celu zapewnienia, że produkty przybywające na granicę Wspólnoty, dla których Wspólnota nie jest ostatecznym miejscem przeznaczenia, opuszczą Wspólnotę;
- 11) te produkty, które są dostosowane do wymagań wspólnotowych w zakresie przywozu powinny być oddzielone od tych, które ich nie spełniają; w celu uwzględnienia tych różnic powinny być ustanowione odrębne systemy kontroli;
- 12) zaopatrzenie w produkty pochodzenia zwierzęcego załogi i pasażerów w środkach transportu morskiego i powietrznego ma istotne znaczenie handlowe we Wspólnocie; produkty te często nie spełniają wymagań Wspólnoty; z tego powodu powinny zostać ustanowione rygorystyczne przepisy w celu zabezpieczenia zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt;
- 13) produkt wspólnotowy, który został odrzucony przez państwo trzecie i zwrócony do Wspólnoty powinien być uważany za produkt, który nie spełnia już wymagań wspólnotowych; z tego powodu powinny zostać ustanowione rygorystyczne przepisy w tym zakresie w celu zabezpieczenia zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt;
- 14) powinny zostać ustanowione dodatkowe środki bezpieczeństwa w celu zapobieżenia nadużyciom finansowym, należy również przewidzieć zharmonizowane środki w celu zwalczania oszukańczych działań i nieprawidłowości;
- 15) dyrektywa 90/675/EWG została zasadniczo i wielokrotnie zmieniona; obecnie konieczna stała się kolejna zmiana, dlatego też do celów przejrzystości i racjonalności dyrektywa ta powinna zostać uchylona i zastąpiona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Kontrole weterynaryjne produktów z państw trzecich wprowadzanych na jeden z terytoriów wymienionych w załączniku I przeprowadzane są przez Państwa Członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy definicje zawarte w art. 2 dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego⁵ i art. 2 dyrektywy Rady 90/425/EWG, dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego⁶ stosuje się tam, gdzie niezbędne.

2. Ponadto:

- a) „produkty” oznaczają produkty pochodzenia zwierzęcego określone w dyrektywach 89/662/EWG i 90/425/EWG, włącznie z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego niezawartymi w załączniku II do Traktatu, oraz produkty roślinne określone w art. 19;
- b) „kontrola dokumentów” oznacza sprawdzanie świadectw(a) zdrowia, dokumentów(u) weterynaryjnych lub innych(go) dokumentów(u) towarzyszących przesyłce;
- c) „kontrola tożsamości” oznacza kontrolę dokonaną przez sprawdzenie wzrokowe w celu zagwarantowania, że świadectw(a) zdrowia, dokument(y) weterynaryjne lub inne dokumenty określone w ustawodawstwie w dziedzinie weterynarii odnoszą się do danego produktu;
- d) „kontrola fizyczna” oznacza kontrolę samego produktu, która może obejmować kontrolę opakowania i temperatury a także pobieranie próbek i badania laboratoryjne;
- e) „osoba odpowiedzialna za przesyłkę” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁷ odpowiada za rozwój różnych zdarzeń objętych niniejszym rozporządzeniem, w których może się znaleźć przesyłka a także przedstawiciela określonego w art. 5 wspomnianego rozporządzenia, który przyjmuje taką odpowiedzialność w zakresie nadzoru kontroli ustanowionych w niniejszej dyrektywie;
- f) „przesyłka” oznacza ilości produktów tego samego rodzaju objętych tym samym świadectwem/tymi samymi świadectwami zdrowia lub innymi dokumentami określonymi ustawodawstwem w dziedzinie weterynarii, przewożonych tym samym środkiem transportu i pochodzących z tego samego państwa trzeciego lub jego części;

⁵Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.03.1993, str. 49).

⁶Dz.U. L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG.

⁷Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 17 z 21.01.1997, str. 1).

- g) „graniczny posterunek kontroli” oznacza każdy posterunek kontroli desygnowany i zatwierdzony zgodnie z art. 6 do przeprowadzania kontroli weterynaryjnych produktów przybywających z państw trzecich na granicę jednego z terytoriów wymienionych w załączniku I;
- h) „przywóz” oznacza swobodny obrót produktami i zamiar dopuszczenia produktów do swobodnego obrotu w rozumieniu art. 79 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- i) „przeznaczenie celne” oznacza przeznaczenie celne lub użytkowanie określone w art. 4 ust. 15 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- j) „warunki przywozowe” oznaczają wymagania weterynaryjne dla produktów do przywozu, ustanowione ustawodawstwem Wspólnoty;
- k) „właściwa władza” oznacza władzę centralną Państwa Członkowskiego uprawnioną do przeprowadzania kontroli weterynaryjnych lub każdą władzę, która uzyskała od niej takie uprawnienia.

ROZDZIAŁ I

ORGANIZACJA I WYNIKI KONTROLI

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że żadna przesyłka pochodząca z państwa trzeciego nie zostanie wprowadzana na jedno z terytoriów wymienionych w załączniku I bez poddania jej kontrolom weterynaryjnym wymagany w niniejszej dyrektywie.
 2. Państwa Członkowskie zapewnią, że przesyłki zostaną wprowadzone na jedno z terytoriów wymienionych w załączniku I przez graniczny posterunek kontroli.
 3. Państwa Członkowskie zapewnią, że osoby odpowiedzialne za przesyłkę zostaną zobowiązane do uprzedniego przekazania informacji przez należyte wypełnienie, tam gdzie właściwe, świadectwa określonego w art. 5 ust. 1 lub dostarczenie na piśmie lub w formie elektronicznej szczegółowego opisu przesyłki określonej w ust. 1 włącznie z produktami określonymi w art. 9 i art. 19 ust 1, do personelu weterynaryjnego w granicznym posterunku kontroli, do którego dostarczone mają być produkty.
- Państwa Członkowskie mogą przeprowadzić kontrolę manifestu pokładowego statków i samolotów i kontrolę w celu stwierdzenia czy zgadzają się one ze wspomnianymi wyżej deklaracjami i dokumentami.
4. Władze celne, którym geograficznie podlegają graniczne posterunki kontroli wydadzą zgodę na zamierzone przeznaczenie celne przesyłki wyłącznie zgodnie z warunkami określonymi w świadectwie, określonym w art. 5 ust. 1.
 5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności wykaz produktów, które należy poddać kontroli weterynaryjnej, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 4

1. Każda przesyłka zostanie poddana kontrolom weterynaryjnym w granicznym posterunku kontroli określonym w art. 3 ust. 2 przez właściwą władzę podlegającą urzędowemu lekarzowi weterynarii zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b).

2. W przypadku każdej przesyłki urzędowy lekarz weterynarii skonsultuje, na podstawie informacji określonej w art. 3 ust. 3 bazę danych, określonej w załączniku I do decyzji Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1993 r., w sprawie komputeryzacji przywozowych procedur weterynaryjnych (projekt SHIFT)⁸. Ponadto, w przypadku każdej przesyłki przeznaczonej do przywozu do jednego z terytoriów wymienionych w załączniku I, skonsultuje, jeśli konieczne, bazę danych określoną w załączniku II do decyzji 92/438/EWG.

Urzędowy lekarz weterynarii zapewni, że przeprowadzane są wszelkie działania wymagane w celu zachowania bazy danych określonej w decyzji 92/438/EWG.

3. Każda przesyłka zostanie poddana kontroli dokumentów niezależnie od przeznaczenia celnego w celu ustalenia:

- a) że informacje zawarte w świadectwach lub dokumentach określonych w art. 7 ust. 1 odpowiadają informacjom uprzednio przedłożonym zgodnie z art. 3 ust. 3;
- b) w przypadku przywozu, że dane zawarte w świadectwach lub dokumentach określonych w art. 1 lub innych dokumentach posiadają wymagane gwarancje.

4. Z wyjątkiem szczególnych przypadków wymienionych w art. 9-15, urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza następujące kontrole:

- a) kontrolę tożsamości każdej przesyłki w celu stwierdzenia, że produkty są zgodne z informacją zawartą w towarzyszących świadectwach lub dokumentach. Za wyjątkiem przesyłek masowych przewidzianych w dyrektywie Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG⁹, procedura ta obejmuje:
 - (i) w przypadku, gdy produkty pochodzenia zwierzęcego dostarczane są w kontenerach, sprawdzenie czy plomby założone przez urzędowego lekarza weterynarii (lub właściwą władzę), tam, gdzie jest to wymagane przez ustawodawstwo wspólnotowe, nie są naruszone i czy informacja, która się na nich znajduje odpowiada informacji podanej w towarzyszących dokumentach lub świadectwach;
 - (ii) w innych przypadkach
 - dla wszystkich rodzajów produktów, kontrolę umieszczenia pieczęci,

⁸Dz.U. L 243 z 25.08.1992, str. 27. Decyzja zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁹Dz.U. L 62 z 15.03.1993, str. 49. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/90/WE (Dz.U. L 13 z 16.01.1997, str. 24).

znaków urzędowych i znaków weterynaryjnych pozwalających na identyfikację kraju i przedsiębiorstwa, z którego pochodzą produkty oraz ich zgodności z danymi zawartymi w towarzyszących świadectwach lub dokumentach,

- ponadto, dla produktów opakowanych lub konfekcjonowanych, kontrolę specyficznych etykiet określonych w ustawodawstwie w dziedzinie weterynarii,

b) kontrolę fizyczną każdej przesyłki:

- (i) w celu stwierdzenia, czy produkty spełniają wymagania ustawodawstwa wspólnotowego i mogą być użyte zgodnie z przeznaczeniem określonym w towarzyszących świadectwach lub dokumentach.

Kontrole te muszą być przeprowadzane zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku III;

- (ii) przed przeprowadzeniem, w odstępach czasu, które mają być wyznaczone przed dniem 1 lipca 1999 r., przy zastosowaniu procedury ustanowionej w art. 29:

- wszelkich badań laboratoryjnych przeprowadzanych na miejscu,
- wszelkiego urzędowego pobierania próbek niezbędnego do jak najszybszego wykonania analiz.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 5

1. Po dopełnieniu wymaganych kontroli weterynaryjnych, urzędowy lekarz weterynarii wystawi świadectwo dla danej przesyłki produktów poświadczając wyniki kontroli zgodnie z wzorem przewidzianym w załączniku B do decyzji Komisji 93/13/EWG ustanawiająca procedurę kontroli weterynaryjnej we wspólnotowych punktach kontroli granicznej dotyczącą produktów pochodzących z państw trzecich¹⁰, dostosowane, gdzie właściwe zgodnie z ust. 4.

2. Świadectwo określone w ust. 1 towarzyszy przesyłce:

- tak długo jak przesyłka pozostaje pod dozorem celnym, wówczas wspomniane dokumenty odnoszą się do dokumentów celnych,
- w przypadku przywozu, do pierwszego przedsiębiorstwa określonego w dyrektywie 89/662/EWG lub do pierwszego centrum lub organizacji przeznaczenia określonych w dyrektywie 90/425/EWG.

3. W przypadku gdy przesyłka zostanie podzielona, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się w odniesieniu do każdej części.

¹⁰ Dz.U. L 9 z 15.01.1993, str. 33. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 96/32/WE (Dz.U. L 9 z 12.01.1996, str. 9).

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w tym stosowania załącznika B do decyzji 93/13/EWG, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 6

1. Graniczne posterunki kontroli muszą:

a) być usytuowane w najbliższym otoczeniu miejsca wprowadzenia na jedno z terytoriów wyszczególnionych w załączniku I, oraz na obszarze wyznaczonym przez władze celne zgodnie z art. 38 ust. 1 lit. a) i b) akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Jednakże, tam gdzie jest to wymuszone warunkami geograficznymi (takimi jak nabrzeże rozładunkowe lub przejście), dopuszczalne jest usytuowanie granicznego posterunku kontroli w pewnej odległości od miejsca wprowadzenia zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 2 a w przypadku transportu kolejowego, na pierwszej stacji wyznaczonej przez właściwą władzę;

b) podlegać zwierzchnictwu urzędowego lekarza weterynarii, który będzie faktycznie odpowiedzialny za kontrole. Urzędowego lekarza weterynarii może wspierać specjalnie przeszkolony personel pomocniczy.

Urzędowy lekarz weterynarii zapewni, że przeprowadzane są wszelkie aktualizacje baz danych określonych w art. 1 ust. 1 tiret trzecie decyzji 92/438/EWG.

2. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29 wykaz granicznych posterunków kontroli obowiązujących w dniu opublikowania niniejszej dyrektywy może być następnie zmieniany lub uzupełniany:

a) przez dodanie jakiegokolwiek nowego granicznego posterunku kontroli:

- zaproponowanego przez Państwo Członkowskie, po sprawdzeniu przez właściwą władzę czy odpowiada on wymaganiom załącznikiem II do niniejszej dyrektywy i decyzji Komisji 92/525/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. ustanawiającej wymagania dotyczące zatwierdzenia wspólnotowych granicznych posterunków kontroli odpowiedzialnych za kontrole weterynaryjne wprowadzanych produktów z państw trzecich¹¹,

- w którym Komisja przeprowadziła inspekcje we współpracy z właściwą władzą Państwa Członkowskiego;

b) przez zniesienie granicznego posterunku kontroli w przypadku, gdy wykryje, że nie stosuje się on do warunków ustanowionych w załączniku II w trakcie kontroli przeprowadzonej przez właściwą władzę lub gdy w następstwie inspekcji określonych w art. 23 Państwo Członkowskie nie uwzględni wniosków tej inspekcji we właściwym terminie, szczególnie w przypadku, gdy wynik inspekcji wskazuje na poważne zagrożenie zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.

¹¹ Dz.U. L 331 z 17.11.1992, str. 16.

3. Państwo Członkowskie musi, w poważnych przypadkach, szczególnie odnoszących się do zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, zawiesić zatwierdzenie granicznego posterunku kontroli usytuowanego na jego terytorium. O zawieszeniu oraz jego przyczynach Państwo Członkowskie powiadamia Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie. Graniczny posterunek kontroli może być przywrócony wyłącznie zgodnie z ust. 2 lit. a).
4. Komisja sporządzi i opublikuje wykaz zatwierdzonych granicznych posterunków kontroli, uwzględniając w nim posterunki, których działalność została tymczasowo zawieszona.
5. Do czasu przyjęcia decyzji na mocy ust. 2 lit a) obowiązuje wykaz utworzony na mocy dyrektywy zasadniczej 90/675/EWG i jest stosowany bez uszczerbku dla okoliczności określonych w ust. 3.
6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 7

1. Każdej przesyłce przeznaczonej do przywozu do jednego z terytoriów wymienionych w załączniku I będą towarzyszyć oryginały świadectw zdrowia, oryginały dokumentów weterynaryjnych lub inne oryginały dokumentów wymagane przez ustawodawstwo weterynaryjne. Oryginały świadectw lub dokumentów pozostaną w granicznym posterunku kontroli.
2. Bez uszczerbku dla art. 10 każda przesyłka produktów z państwa trzeciego przeznaczona na przywóz na jedno z terytoriów określonych w załączniku I zostanie poddana kontroli tożsamości i kontroli fizycznej zgodnie z art. 4 ust. 4.
3. Władze celne nie zezwolą na przywóz przesyłek produktów chyba że, bez uszczerbku dla przepisów celnych oraz szczególnych przepisów, które mają być przyjęte zgodnie z art. 10 ust. 2 i 3 i art. 18, dostarczono dowód potwierdzający, że odpowiednie kontrole weterynaryjne zostały przeprowadzone a ich wyniki są zadowalające, że odpowiednie świadectwo zostało wystawione zgodnie z art. 5 ust. 1 oraz, że właściwa władza gwarantuje, że opłaty za inspekcje określone w dyrektywie Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji weterynaryjnych i kontroli objętych dyrektywami 89/662/EWG, 90/425/EWG, 90/675/EWG i 91/496/EWG (zmienionymi i skonsolidowanymi)¹² zostały lub zostaną zapłacone, zgodnie z przepisami tej dyrektywy.
4. Jeżeli przesyłka odpowiada warunkom przywozowym, urzędowy lekarz weterynarii dostarczy zainteresowanej osobie uwierzytelnioną kopię oryginałów świadectw lub dokumentów oraz zgodnie z art. 5 ust. 1 wystawi świadectwo zaświadczające, że przesyłka jest zgodna z tymi warunkami, na podstawie kontroli weterynaryjnych przeprowadzonych w granicznym posterunku kontroli.
5. Handel produktami określonymi w dyrektywach 89/662/EWG i 90/425/EWG i dopuszczonymi na jedno z terytoriów wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy na mocy ust. 3 niniejszego artykułu prowadzony jest zgodnie z przepisami ustanowionymi we

¹² Dz.U. L 32 z 5.02.1985, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.07.1996, str. 1).

wspomnianych dyrektywach, w szczególności w ich rozdziale II.

6. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 8

1. W przypadku, gdy:

- produkty są przeznaczone dla Państw Członkowskich na obszar, w którym obowiązują szczególne wymagania w ramach ustawodawstwa wspólnotowego,
- próbki zostały pobrane, lecz wyniki nie są jeszcze znane w chwili, gdy transport opuszcza graniczny posterunek kontroli,
- chodzi o przywozy dopuszczone ze szczególnych przyczyn, w przypadkach określonych w ustawodawstwie wspólnotowym,

dodatkowe informacje muszą być podane do wiadomości właściwej władzy miejsca przeznaczenia za pomocą systemu wymiany informacji ANIMO określonej w dyrektywie 90/425/EWG.

2. Każda przesyłka produktów określonych w ust. 1 tiret pierwsze i trzecie i przeznaczonych dla innego Państwa Członkowskiego poddana zostanie kontroli dokumentów, tożsamości i kontroli fizycznej ustanowionych w art. 4 ust. 3 i 4 w granicznym posterunku kontroli usytuowanym na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego wprowadzane są produkty, w szczególności w celu sprawdzenia, czy produkty te odpowiadają przepisom Wspólnoty stosowanym w odniesieniu do Państw Członkowskich lub obszarów przeznaczenia. Jednakże, dziczyzna nieskórowana pokryta włosami poddana zostanie kontroli tożsamości, kontroli fizycznej, z wyjątkiem kontroli zdrowia i badania pozostałości określonych w dyrektywie Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości w żywych zwierzętach i produktach zwierzęcych¹³, które powinny być przeprowadzane zgodnie z dyrektywą Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny¹⁴ w przedsiębiorstwie będącym miejscem przeznaczenia, do którego mięso musi być dostarczone pod dozorem celnym zgodnie z ust. 4 tiret pierwsze niniejszego artykułu i włącznie ze świadectwem określonym w art. 5 ust. 1.

Wyniki kontroli powinny być przekazane właściwej władzy weterynaryjnej odpowiedzialnej za graniczny posterunek kontroli, przez który produkty zostały wprowadzone. W zależności od wyników tych kontroli działania ustanowione w art. 24 zostaną wprowadzone, jeśli będzie to niezbędne.

3. Państwa Członkowskie zapewnią, że w przypadku produktów określonych w ust. 1 tiret pierwsze i trzecie i wprowadzonych do Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie przeznaczenia, wszystkie działania zostaną podjęte, w celu zapewnienia, że

¹³ Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10.

¹⁴ Dz.U. L 268 z 14.09.1992, str. 35. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10).

dana przesyłka dotrze do Państwa Członkowskiego przeznaczenia.

4. Produkty, które mają być monitorowane zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym od granicznego posterunku kontroli do przedsiębiorstwa w miejscu przeznaczenia zostaną przekazane zgodnie z następującymi warunkami:

- wspomniane przesyłki zostaną wysłane z granicznego posterunku kontroli, do którego przybyły do przedsiębiorstwa w miejscu przeznaczenia pod nadzorem właściwej władzy, w szczelnych pojazdach lub kontenerach zaplombowanych przez właściwą władzę. Produkty określone w ust. 1 tiret trzecie pozostaną pod dozorem celnym do chwili dotarcia do miejsca przeznaczenia zgodnie z procedurą T5 ustanowioną w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny¹⁵, włącznie ze świadectwem określonym w art. 5 ust. 1 ustalającym miejsce przeznaczenia, jeśli właściwe, z podaniem zamierzonego rodzaju przetwarzania.
- urzędowy lekarz weterynarii w danym granicznym posterunku kontroli, powiadomi za pośrednictwem systemu wymiany informacji ANIMO władze weterynaryjne pełniące obowiązki w przedsiębiorstwie w miejscu przeznaczenia o miejscu pochodzenia przesyłki oraz miejscu przeznaczenia produktu,
- produkty zostaną poddane postępowaniu określonemu we właściwym ustawodawstwie wspólnotowym w przedsiębiorstwie w miejscu przeznaczenia,
- urzędowy lekarz weterynarii w miejscu przeznaczenia lub, w przypadkach określonych w rozdziale 10 załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG, urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za magazyn pośredni zostaną poinformowani przez zarząd przedsiębiorstwa w miejscu przeznaczenia lub magazynu pośredniego o przybyciu produktów do miejsca przeznaczenia, a także w terminie do 15 dni, powiadomią urzędowego lekarza weterynarii w granicznym posterunku kontroli, który powiadomił go o przesyłce. Przeprowadzą oni przepisowe kontrole w celu zapewnienia, że produkty dotarły do przedsiębiorstwa w miejscu przeznaczenia, w szczególności przez sprawdzenie zapisu wprowadzenia.

5. Jeżeli właściwa władza w granicznym posterunku kontroli przy wprowadzeniu produktów uzyska dowód, że bez uszczerbku dla przepisów art. 20, produkty deklarowane jako przeznaczone dla zatwierzonego przedsiębiorstwa nigdy nie dotarły do swojego miejsca przeznaczenia, wówczas władza podejmie właściwe środki wobec osoby odpowiedzialnej za przesyłkę.

6. Państwa Członkowskie przedłożą Komisji wykaz zatwierdzonych przedsiębiorstw określonych w ust. 4 dla wymienionych produktów zgodnie z właściwym ustawodawstwem wspólnotowym.

W przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie dostosuje się do wymogu powiadamiania, Państwo Członkowskie może wycofać jego zatwierdzenie i narzucić niezbędne kary zgodnie z charakterem poniesionego ryzyka.

¹⁵ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1427/97 (Dz.U. L 196 z 24.07.1997, str. 31).

Komisja opublikuje wykaz zatwierdzonych przedsiębiorstw oraz przygotowuje jego aktualizację i powiadomienie Państw Członkowskich.

7. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, sporządzone po konsultacji z władzami celnymi, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 9

1. Przesyłki przeznaczone na przywóz do jednego z terytoriów wymienionych w załączniku I, które docierają do jednego granicznego posterunku kontroli lecz są przeznaczone na przywóz do innego granicznego posterunku kontroli znajdującego się na tym samym terytorium, lub na terytorium innego Państwa Członkowskiego, zostaną poddane kontroli tożsamości i kontroli fizycznej w granicznym posterunku kontroli miejsca przeznaczenia pod warunkiem, że przewożone są drogą morską lub powietrzną. W granicznym posterunku kontroli, przez który przesyłki te są wprowadzane zostaną zastosowane następujące procedury:

- a) jeżeli przesyłka jest przeładowywana z pokładu jednego samolotu na drugi lub z jednego statku na inny na obszarze celnym tego samego portu lotniczego lub morskiego bezpośrednio lub po rozładowaniu na nabrzeżu lub na płycie lotniska przez okres krótszy niż okres minimalny określony w lit. b) właściwa władza zostanie powiadomiona przez osobę odpowiedzialną za towar. Może ona w drodze wyjątku, w przypadku zagrożenia zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, przeprowadzić kontrolę dokumentacji produktów na podstawie świadectwa lub dokumentu weterynaryjnego pochodzenia lub jakiegokolwiek innego oryginału towarzyszącego dokumentu danej przesyłce lub ich uwierzytelnionych kopii;
- b) jeżeli przesyłka zostanie rozładowana w inny sposób, musi ona być:
 - (i) składowana przez okres maksymalny i minimalny zgodnie z warunkami określonymi na podstawie procedury ustanowionej w ust. 2 pod nadzorem właściwej władzy na obszarze celnym portu morskiego lub lotniczego w oczekiwaniu na przekazanie do innego granicznego posterunku kontroli drogą morską lub powietrzną;
 - (ii) poddana kontroli dokumentacji produktów w związku z dokumentami określonymi w lit. a);
 - (iii) bez uszczerbku dla art. 20, poddana kontroli identyfikacji i kontroli fizycznej w drodze wyjątku, jeżeli zaistnieje jakakolwiek okoliczność zagrożenia zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

3. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, może rozszerzyć przepisy niniejszego artykułu o przeładunek w transporcie kolejowym.

Artykuł 10

1. Na wniosek Państwa Członkowskiego poparty wymaganymi informacjami lub działając z własnej inicjatywy, Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29 określić, że kontrole fizyczne mają być rzadsze zgodnie z niektórymi warunkami, w szczególności w świetle wyników poprzednich kontroli produktów, dla których warunki przywozowe zostały zharmonizowane, tzn. produktów, które spełniają następujące trzy warunki:

- a) pochodzą z państw trzecich lub regionów państw trzecich zapewniających zadawalające gwarancje zdrowotne w odniesieniu do kontroli w miejscu pochodzenia produktów przeznaczonych do przywozu do jednego z terytoriów wspólnotowych wymienionych w załączniku I;
- b) tak dalece jak to wymagane przez ustawodawstwo wspólnotowe, pochodzą z przedsiębiorstw znajdujących się na wykazie sporządzonym zgodnie z zasadami wspólnotowymi lub, w przypadku przedsiębiorstw zatwierdzonych zgodnie z decyzją Rady 95/408/WE z dnia 22 czerwca 1995 r. w sprawie warunków ustalania, na okres przejściowy, tymczasowych wykazów zakładów z państw trzecich, z których Państwom Członkowskim zezwala się na przywóz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów rybołówstwa lub żywych małży¹⁶, z przedsiębiorstwa, w którym przeprowadzono inspekcję wspólnotową lub inspekcję krajową;
- c) na dane produkty wydane zostały certyfikaty importowe.

2. Przed przedłożeniem wniosku o uznanie takich odstępstw w odniesieniu do produktów z danego państwa trzeciego, Komisja przedłoży sprawozdanie Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu dotyczące tego państwa trzeciego uwzględniając w nim, co następuje:

- a) gwarancje wydane przez to państwo trzecie w odniesieniu do całości lub części jego terytorium w zakresie zgodności z wymaganiami wspólnotowymi, w tym wymaganiami dotyczącymi kontroli pozostałości;
- b) sytuację zdrowia zwierząt w tym państwie trzecim;
- c) informacje o ogólnym stanie zdrowia w tym kraju;
- d) charakter środków zastosowanych przez to państwo trzecie w zakresie monitorowania i zwalczania chorób;
- e) struktury, umiejętności, niezależność i kwalifikacje służb weterynaryjnych lub innych właściwych służb;
- f) zgodność z minimalnymi normami ustanowionymi przez przepisy prawa wspólnotowego w odniesieniu do higieny produkcji;
- g) rodzaj produktu lub produktów oraz jego/ich potencjalne zagrożenie dla zdrowia;
- h) zasady dotyczące dopuszczenia niektórych substancji i zgodności z wymaganiami określonymi w dyrektywie Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu

¹⁶ Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 17. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 97/34/WE (Dz.U. L 13 z 16.01.1997, str. 33).

stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyrostatycznym i β -agonistycznym¹⁷ oraz w dyrektywie 96/23/WE;

- i) wyniki inspekcji wspólnotowych lub inspekcji krajowych;
- j) wyniki przeprowadzonych kontroli przywozowych;
- k) analiza ryzyka związanego z charakterem produktów, które mają być przywożone, z ich postacią lub rodzajem transportu.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1, zmniejszenie częstotliwości kontroli może być również negocjowane zgodnie z umową o wzajemnej równoważności weterynaryjnej zawartą między Wspólnotą a państwem trzecim.

Takie zmniejszenie częstotliwości musi być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 11

1. Państwo Członkowskie, w imieniu wszystkich Państw Członkowskich, przez które ma przechodzić tranzyt, zezwoli na tranzyt przesyłek z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego tylko jeżeli:

- a) przesyłki te pochodzą z państwa trzeciego, z którego nie zostało zakazane wprowadzanie produktów na terytoria wymienione w załączniku I i są przeznaczone dla innego państwa trzeciego. Właściwa władza może odstąpić od tego wymogu w przypadku przeładunku przesyłki prowadzonego zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) z pokładu jednego samolotu lub statku na inny w ramach obszaru celnego tego samego portu morskiego lub lotniczego w celu dalszego przesłania, bez dalszych przystanków na terytoriach wymienionych w załączniku I na podstawie ogólnych kryteriów, które mają być ustalone zgodnie ust. 4;
- b) urzędowy lekarz weterynarii w granicznym posterunku kontroli tego Państwa Członkowskiego spośród wymienionych w załączniku I, do którego przesyłka dociera najpierw, wydał uprzednio zezwolenie na taki tranzyt;
- c) osoba odpowiedzialna za przesyłkę uprzednio zobowiąże się do odebrania przesyłki, jeśli produkty te zostaną zwrócone i są przeznaczone do usunięcia ich zgodnie z art. 17.

2. Wydanie zezwolenia, określonego w ust. 1 będzie uzależnione od następujących warunków:

- a) przesyłkom zgłoszonym do tranzytu w granicznym posterunku kontroli towarzyszyć będą dokumenty określone w art. 7 ust. 1 razem z uwierzytelnionymi tłumaczeniami tych dokumentów, jeśli niezbędne;

¹⁷ Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 3.

- b) przesyłka produktów musi być zgłoszona we wspomnianym granicznym posterunku kontroli w celu przejścia kontroli dokumentów i kontroli tożsamości.

Zaniechanie kontroli dokumentów i kontroli tożsamości może być dopuszczone przez właściwą władzę weterynaryjną w odniesieniu do transportu morskiego lub powietrznego w przypadku, gdy przesyłka:

- nie jest rozładowana. W takim przypadku i bez uszczerbku dla art. 20, kontrola dokumentacji będzie ograniczona do sprawdzenia manifestu pokładowego,
- jest przeładowana, zgodnie z opisem w art. 9 ust. 1 lit. a) z pokładu jednego samolotu na drugi lub z jednego pokładu statku na drugi na obszarze celnym tego samego portu lotniczego lub morskiego.

W wyjątkowych przypadkach, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt lub, gdy zachodzi podejrzenie niezgodności, należy przeprowadzić dodatkową kontrolę fizyczną;

- c) w przypadku przewozu drogowego, kolejowego lub wodnego przez terytoria wymienione w załączniku I, przesyłka taka:

- jest wysyłana pod dozorem celnym, zgodnie z procedurą T1 ustanowioną w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92 do punktu opuszczenia terytorium Wspólnoty, włącznie z dokumentem wymaganym zgodnie z ust. 2 lit. a) oraz świadectwem określonym w art. 5 ust. 1 z podaniem granicznego posterunku kontroli, w którym przesyłka opuści Wspólnotę;
- jest przewożona, bez rozładowania lub podzielenia produktów po opuszczeniu granicznego posterunku kontroli przy wjeździe, w pojazdach lub kontenerach zaplombowanych przez władze. Nie dopuszcza się jakichkolwiek manipulacji z tym towarem w trakcie przewozu,
- opuszcza Wspólnotę przez graniczny posterunek kontroli nie później niż w 30 dni po opuszczeniu granicznego posterunku kontroli, przez który została wprowadzona, z wyjątkiem przypadków, w których dopuszczone są ogólne odstępstwa zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 4 w celu uwzględnienia właściwie uzasadnionych przypadków związanych z odległością geograficzną;

- d) urzędowy lekarz weterynarii, który udzielił zezwolenia na przewóz, powiadamia o tym urzędowego lekarza weterynarii w granicznym posterunku kontroli, w którym przesyłka opuszcza terytorium za pośrednictwem systemu wymiany informacji ANIMO;

- e) urzędowy lekarz weterynarii w granicznym posterunku kontroli, przez który przesyłka opuszcza terytorium, potwierdza w świadectwie określonym w art. 5 ust. 1 że przesyłki opuściły Wspólnotę i przesyła kopię dokumentu do granicznego posterunku kontroli, w którym przesyłka została wprowadzona, faksem lub za pomocą innych środków.

Jeżeli urzędowy lekarz weterynarii w granicznym posterunku kontroli, przez który przesyłka została wprowadzona nie zostanie powiadomiony o opuszczeniu Wspólnoty

przez te produkty w terminie określonym w ust. 2 lit. c) tiret trzecie, przekazuje sprawę właściwemu organowi celnemu, który przeprowadzi dochodzenie, jeśli niezbędne, w celu określenia rzeczywistego miejsca przeznaczenia produktów.

3. Wszystkie wydatki poniesione zgodnie z niniejszym artykułem obciążają osobę odpowiedzialną za przesyłkę lub jej przedstawiciela bez możliwości ich zwrotu przez Państwo Członkowskie, zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 1 dyrektywy 85/73/EWG.
4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności wymiany informacji między granicznymi posterunkami kontroli, przez które przesyłka jest wprowadzana i opuszcza terytorium przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 12

1. Przesyłki pochodzące z państwa trzeciego i przeznaczone do wolnego obszaru celnego, składu wolnoclowego lub składu celnego, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2913/92, mogą być dopuszczone przez właściwą władzę wyłącznie, jeśli osoba odpowiedzialna za przesyłkę zadeklarowała uprzednio, że dane produkty są ostatecznie przeznaczone do wolnego obrotu na jednym z terytoriów wymienionych w załączniku I lub jeśli inne końcowe przeznaczenie ma zostać ustalone, sprecyzowała czy produkty odpowiadają lub nie odpowiadają warunkom przywozowym.

W przypadku braku wyraźnego określenia końcowego przeznaczenia, produkty należy uważać za przeznaczone do wolnego obrotu na jednym z terytoriów wymienionych w załączniku I.

2. Takie przesyłki zostaną poddane, w granicznym posterunku kontroli, przez który są wprowadzane, kontrolom dokumentów, kontroli tożsamości i kontroli fizycznej w celu określenia czy produkty odpowiadają wspomnianym warunkom przywozowym czy też nie.

Jednakże kontrola fizyczna nie jest wymagana, z wyjątkiem podejrzenia, że istnieje zagrożenie zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jeśli kontrola dokumentów wykaze, że produkty nie spełniają wymagań wspólnotowych.

Takim przesyłkom towarzyszą dokumenty określone w art. 7 ust. 1. oraz, jeżeli niezbędne, uwierzytelnione tłumaczenia tych dokumentów.

3. Jeżeli kontrole określone w ust. 2 wykażą, że wymagania wspólnotowe zostały spełnione, urzędowy lekarz weterynarii w granicznym posterunku kontroli wystawi świadectwo określone w art. 5 ust. 1 wraz z dokumentami celnymi. Właściwe władze weterynaryjne i władze celne w granicznym posterunku kontroli zezwalają na wprowadzenie do składu w wolnym obszarze celnym, składu wolnoclowego lub składu celnego. Produkty takie deklaruje się z punktu widzenia weterynaryjnego jako odpowiadające warunkom dopuszczenia do wolnego obrotu.

4. Jeżeli kontrole określone w ust. 2 wykażą, że produkty nie spełniają wymagań wspólnotowych, urzędowy lekarz weterynarii w granicznym posterunku kontroli wystawia świadectwo określone w art. 5 ust. 1 włącznie z urzędowymi dokumentami celnymi. Władze celne i władze weterynaryjne w granicznym posterunku kontroli mogą w takich przypadkach

wydać wyłącznie pozwolenie na wprowadzenie do składu w wolnym obszarze celnym, do składu wolnocłowego lub do składu celnego, jeżeli spełniane są następujące wymagania, bez uszczerbku dla art. 16:

- a) produkty nie pochodzą z państwa trzeciego, z którego produkty są objęte zakazem ustanowionym w art. 11 ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze;
- b) składy w wolnych obszarach celnym i składy wolnocłowe lub składy celne muszą być zatwierdzone przez właściwą władzę do składowania produktów. W celu uzyskania zatwierdzenia, muszą one spełniać następujące wymagania:
 - znajdują się w zamkniętej przestrzeni z punktami wejścia i wyjścia poddany ciągłym kontrolom przeprowadzanym przez kierownictwo składu. Jeżeli skład znajduje się w wolnym obszarze celnym, cały obszar musi być zamknięty i znajdować się pod stałą kontrolą celną,
 - muszą spełniać warunki zatwierdzenia ustanowione w ustawodawstwie wspólnotowym w odniesieniu do składowania produktów w składach lub, w przypadku braku podstaw prawnych, ustanowione w ustawodawstwie krajowym,
 - muszą umożliwiać codzienne wpisywanie do rejestru wszystkich przesyłek wprowadzanych do magazynu lub opuszczających magazyn, z podaniem szczegółowych danych dotyczących rodzaju i ilości produktów w każdej przesyłce oraz nazwę i adres odbiorcy. Takie rejestry powinny być przechowywane przez co najmniej trzy lata,
 - muszą posiadać pomieszczenia do składowania i/lub pomieszczenia chłodnicze pozwalające na oddzielne składowanie produktów, które nie spełniają wymogów ustawodawstwa weterynaryjnego.

Jednakże właściwa władza może, w przypadku istniejących składów, zezwolić na oddzielne składowanie takich produktów w tym samym budynku, jeżeli produkty niespełniające norm wspólnotowych są przechowywane w wydzielonych i zamkniętych przestrzeniach tych pomieszczeń,

- muszą posiadać pomieszczenia przeznaczone dla personelu przeprowadzającego kontrole weterynaryjne.

Jeżeli kontrole określone w ust. 2 wykażą, że osoba odpowiedzialna za przesyłkę złożyła fałszywe oświadczenie w odniesieniu do ust. 1 zostanie ona zobowiązana do usunięcia towarów zgodnie z art. 17.

5. Właściwe władze podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu:

- zagwarantowania, że warunki dotyczące zatwierdzenia składów są zachowywane,
- nie dopuszczenia do składowania produktów, które nie spełniają weterynaryjnych wymagań wspólnotowych w tych samych pomieszczeniach lub zamkniętych przestrzeniach, w których znajdują się produkty spełniające te wymagania,

- zapewnienia skutecznych kontroli przy wprowadzeniu do magazynu i opuszczeniu magazynu oraz, w czasie godzin otwarcia, zapewnienia nadzoru władz weterynaryjnych. Muszą one w szczególności zapewnić, aby produkty niespełniające wymagań wspólnotowych nie mogły opuścić pomieszczeń lub składów, w których są przechowywane, bez zgody właściwej władzy,
- przeprowadzenia wszystkich niezbędnych kontroli w celu uniknięcia jakiegokolwiek zmiany, zastąpienia produktów przechowywanych w składzie lub jakiegokolwiek zmiany opakowania, przygotowania rynkowego lub obróbki.

6. Państwo Członkowskie może, ze względu na zdrowie zwierząt lub zdrowie publiczne, odmówić przyjęcia produktów do składu celnego, składu wolnoclowego lub wolnego obszaru celnego, jeżeli nie spełniają one warunków ustanowionych w ustawodawstwie wspólnotowym.

7. Przesyłki nie mogą zostać wprowadzone do wolnego obszaru celnego, składu wolnoclowego lub składu celnego, o ile nie są zabezpieczone pieczęciami celnymi.

8. Przesyłki określone w ust. 4 mogą opuścić wolny obszar celny, skład wolnoclowy lub skład celny wyłącznie w celu ich odesłania do państwa trzeciego lub składu określonego w art. 13 lub zniszczenia pod warunkiem, że:

- odesłanie do państwa trzeciego jest zgodne z wymaganiami art. 11 ust. 1 lit. c) i art. 11 ust. 2 lit. a), c), d) i e),
- przekazanie do składu określonego w art. 13 odbywa się przy użyciu formularza kontroli celnej T1, z podaniem nazwy i miejsca składu wymienionego w towarzyszącym świadectwie przewidzianym w tym artykule,
- przewóz do miejsca zniszczenia jest realizowany po denaturacji danych produktów.

Wspomniane przesyłki zostaną następnie przekazane na warunkach zapewniających dokonania przewozu, bez rozładowania towaru, pod nadzorem właściwej władzy, w wodoszczelnych pojazdach lub kontenerach zaplombowanych przez właściwe władze.

Przesyłki takie nie mogą być przekazywane między składami określonymi w niniejszym artykule.

9. Wszelkie wydatki poniesione zgodnie z niniejszym artykułem, w tym wymagane na podstawie niniejszego artykułu koszty inspekcji i kontroli, obciążają osobę odpowiedzialną za przesyłkę lub jej przedstawiciela, bez zwrotu kosztów przez Państwo Członkowskie, zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 1 dyrektywy 85/73/EWG.

10. Państwa Członkowskie przedłożą Komisji wykaz:

- a) wolnych obszarów celnych, składów wolnoclowych i składów celnych określonych w ust. 4;
- b) podmiotów gospodarczych określonych w art. 13.

Komisja zapewni opublikowanie wykazu z lit. a) w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i przekaże wykaz podmiotów gospodarczych z lit. b) pozostałym Państwom Członkowskim.

11. W przypadku niedostosowania się do warunków określonych w ust. 1-10 oraz tak długo, jak te warunki mają zastosowanie w przypadku składów, właściwa władza zawiesi lub wycofa zatwierdzenie określone w ust. 4 lit. b). O każdym takim zawieszeniu lub wycofaniu poinformuje ona Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie.

W przypadku, gdy wykryte zostaną niezgodności umyślne lub wynikające z poważnych zaniedbań, wobec osoby odpowiedzialnej za przewóz przesyłki zastosowane zostaną kary ustanowione przez prawo krajowe danego Państwa Członkowskiego po opuszczeniu składu przez przesyłkę.

12. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące procedur kontrolnych przeprowadzanych przy wprowadzeniu przesyłek na takie obszary i do składów oraz opuszczaniu przez przesyłki tych obszarów i składów, przewozu przesyłek między tymi obszarami lub składami, sposobu składowania produktów i ich dozwolonego manipulowania przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 13

1. Podmioty gospodarcze, które bezpośrednio zaopatrują środki transportu morskiego w komunikacji międzynarodowej w produkty określone w art. 12 ust. 4 w celu konsumpcji przez załogę i pasażerów muszą, oprócz spełnienia wymagań art. 1 ust. 1, 2, 4 lit. a) oraz ust. 4 lit. b) tiret drugie, trzecie i czwarte ust. 5, 6, 7 i 9:

- a) posiadać pozwolenie na prowadzenie działalności przez właściwą władzę;
- b) pozyskiwać dostawy produktów, które nie mogą być przetwarzane chyba, że są to surowce spełniające wymagania wspólnotowe;
- c) posiadać zamknięte pomieszczenia, których wejście i wyjście są pod ciągłym nadzorem wyznaczonej osoby. W przypadku, gdy skład znajduje się w wolnym obszarze celnym, stosuje się wymagania art. 12 ust. 4 lit. b) tiret pierwsze zdanie drugie;
- d) zobowiązać się do niewprowadzania produktów określonych w art. 12 ust. 4 do konsumpcji na jednym z terytoriów wyszczególnionych w załączniku I;
- e) jak najszybciej powiadomić właściwą władzę o przybyciu produktów do składu określonego w lit. c).

2. Podmioty gospodarcze określone w ust. 1 muszą:

- a) dostarczać produkty bezpośrednio na pokład środków transportu morskiego lub do specjalnie zatwierdzonego składu w porcie przeznaczenia pod warunkiem, że podjęte zostaną środki zapewniające, że dane produkty nie opuszczą, w żadnym wypadku, terenu portu z przeznaczeniem na inny teren. Przewóz produktów ze składu pochodzenia do portu przeznaczenia musi być przeprowadzony pod dozorem celnym zgodnie z procedurą T1 ustanowioną w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92, towarzyszyć mu musi

świadectwo weterynaryjne sporządzone zgodnie z procedurą w ust. 6;

- b) powiadomić z wyprzedzeniem właściwą władzę strefy portowej Państwa Członkowskiego, z którego dostarczane są produkty oraz właściwe władze strefy portowej Państwa Członkowskiego przeznaczenia o dacie wysłania produktów włącznie z podaniem szczegółowych danych dotyczących ich miejsca przeznaczenia;
- c) dostarczyć urzędowy dowód potwierdzający, że produkty dotarły do końcowego miejsca przeznaczenia;
- d) prowadzić rejestr wprowadzenia i wysłania przez okres przynajmniej trzech lat. Rejestr musi umożliwić przeprowadzenie kontroli części przesyłki pozostającej w składzie.

3. Podmioty gospodarcze powinny zapewnić, że nie dostarczają na statki produktów niespełniających wymagań wspólnotowych, z wyjątkiem dostaw dla pasażerów i załogi znajdujących się poza nabrzeżem terytoriów wymienionych w załączniku I, określonych przepisami krajowymi.

4. Właściwa władza strefy portowej Państwa Członkowskiego, z którego dostarczane są produkty powiadamia właściwą władzę strefy portowej Państwa Członkowskiego przeznaczenia, nie później niż w chwili wysyłania produktów i powiadomi ją przez system wymiany informacji ANIMO o miejscu przeznaczenia produktów.

5. W przypadku niespełnienia warunków niniejszego artykułu, właściwa władza musi wycofać pozwolenie określone w ust. 1 lit. a). O każdym takim wycofaniu powiadamia ona Komisje oraz pozostałe Państwa Członkowskie.

6. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące procedur kontrolnych przeprowadzanych przy wysyłce produktów a także w czasie transportu i dostawy produktów, które są dostarczane bezpośrednio na pokład morskich środków transportu, w tym dowodu, że te produkty dotarły do swojego miejsca przeznaczenia określonego przepisami, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 14

1. Produkty, których przeznaczenie celne w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 jest inne niż określone w art. 7 i 12 ust. 3 niniejszej dyrektywy poddane zostaną, jeśli nie zostały zniszczone lub zwrócone, kontroli tożsamości i kontroli fizycznej, w celu stwierdzenia, że spełniają one warunki przywozowe.

2. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania niniejszego artykułu przyjmuje się, jeśli niezbędne, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 15

1. Państwo Członkowskie wyda pozwolenie na ponowny przywóz przesyłki produktów pochodzących ze Wspólnoty, która została odrzucona przez państwo trzecie, jeżeli:

- a) produktom towarzyszą:

- (i) oryginał świadectwa lub kopia uwierzytelniona przez właściwą władzę, która wystawiła świadectwo towarzyszące produktom, włącznie ze szczegółami dotyczącymi przyczyn odmowy oraz gwarancją, że warunki dotyczące składowania i transportu produktów zostały spełnione i potwierdzeniem, że dane produkty nie podlegały żadnemu manipulowaniu;
 - (ii) w przypadku zaplombowanych kontenerów, świadectwo od przewoźnika potwierdzające, że zawartość kontenerów nie została rozładowana ani nie podlegała innemu manipulowaniu;
- b) wymienione produkty są poddane kontroli dokumentów i tożsamości oraz, w przypadkach określonych art. 20 kontroli fizycznej;
- c) przesyłka jest zwracana bezpośrednio, na warunkach określonych art. 8 ust. 4 do przedsiębiorstwa pochodzenia w Państwie Członkowskim, w którym wystawiono świadectwo oraz, w przypadku tranzytu przez jedno z Państw Członkowskich po uprzednim wydaniu pozwolenia przez urzędowego lekarza weterynarii w granicznym posterunku kontroli tego Państwa Członkowskiego spośród wymienionych w załączniku I, do którego przesyłka dociera najpierw, imieniu wszystkich Państw Członkowskich tranzytu dla tej przesyłki.

2. Państwo Członkowskie nie może sprzeciwić się ponownemu wprowadzeniu przesyłki produktów pochodzenia wspólnotowego i odrzuconej przez państwo trzecie, jeżeli właściwa władza, która wystawiła oryginał świadectwa wyraziła zgodę na ponowne przyjęcie przesyłki a warunki ustanowione w ust. 2 zostały spełnione.

3. W okolicznościach przewidzianych w ust. 1 i 2 produkty, o których mowa, zostaną przekazane na takich warunkach, które zapewnią transport do przedsiębiorstwa przeznaczenia zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 ust. 4 w wodoszczelnych środkach transportu, oznaczonych i zaplombowanych przez właściwą władzę tak, aby plomby zostały złamane w momencie otwarcia kontenera.

4. Urzędowy lekarz weterynarii, który wydaje pozwolenie na transport, powiadamia właściwą władzę o miejscu przeznaczenia za pomocą systemu wymiany informacji ANIMO.

5. Wszelkie wydatki poniesione w związku z niniejszym artykułem, w tym wynikające z niego koszty inspekcji i kontroli, obciążają osobę odpowiedzialną za przesyłkę lub jej przedstawiciela, bez możliwości zwrotu poniesionych kosztów przez Państwo Członkowskie, zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 1 dyrektywy 85/73/EWG.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 16

1. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania w odniesieniu do produktów, które:

- a) stanowią część bagażu podręcznego pasażerów i są przeznaczone do osobistej konsumpcji, do wielkości, która nie przekracza ilości określonej zgodnie z ust. 3 i pod warunkiem, że produkty pochodzą z Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego

lub części państwa trzeciego znajdującego się na wykazie przyjętym zgodnie z przepisami Wspólnoty i z którego przywóz nie jest zakazany;

- b) są wysyłane jako małe przesyłki adresowane do osób prywatnych pod warunkiem, że produkty te nie są przywożone w ilościach handlowych, tzn. wielkości przesyłanych produktów nie przekraczają ilości określonych zgodnie z ust. 3 i pod warunkiem, że produkty pochodzą z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego znajdującego się na wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami Wspólnoty, i z którego przywóz nie jest zakazany;
- c) znajdują się na pokładach środków transportu międzynarodowego i są przeznaczone do konsumpcji przez załogę i pasażerów pod warunkiem, że nie są one wprowadzane na jedno z terytoriów określonych w załączniku I.

W przypadku, gdy takie produkty lub ich odpadki kuchenne są wyładowywane, wówczas muszą one zostać zniszczone. Zniszczenie tych produktów nie jest, jednakże, konieczne, gdy są one bezpośrednio przenoszone z jednego środka transportu międzynarodowego do drugiego w tym samym porcie i pod dozorem celnym;

- d) w przypadku gdy ilości nie przekraczające wielkości ustalonych zgodnie z ust. 3 zostały poddane obróbce cieplnej w hermetycznie zaplombowanych kontenerach o wartości F_0 równej 3,00 lub większej oraz:
 - (i) stanowią część osobistego bagażu podróżnych i są przeznaczone do ich osobistej konsumpcji;
 - (ii) są wysyłane jako małe przesyłki do osób prywatnych, pod warunkiem, że produkty te nie są przywożone w ilościach handlowych;
- e) są wysyłane jako próbki handlowe lub są przeznaczone na wystawy pod warunkiem, że nie są przeznaczone na sprzedaż i zostały uprzednio dopuszczone do tego celu przez właściwą władzę;
- f) są przeznaczone do określonych badań lub analiz w takim zakresie w jakim da się określić na podstawie kontroli urzędowej, że te produkty nie są dostarczane do spożycia przez ludzi oraz że po zakończeniu wystawy lub gdy określone badania i analizy zostały przeprowadzone produkty te, z wyjątkiem ilości wykorzystanych do analiz, są niszczone lub odsyłane na warunkach ustanowionych przez właściwą władzę.

W przypadku określonym w lit. e) oraz w niniejszym przypadku Państwo Członkowskie przeznaczenia zapewni, że produkty nie mogą być wykorzystane do celów innych niż te, dla których zostały one przywiezione na jego terytorium.

2. Ust. 1 nie narusza przepisów stosowanych w przypadku świeżego mięsa i produktów mięsnych, zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przy przywozie z państw trzecich zwierząt z gatunku bydła, owiec, kóz i świń, świeżego mięsa i produktów mięsnych¹⁸.

¹⁸ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/91/WE (Dz.U. L 13 z 16.01.1997, str. 27).

3. Komisja określi przepisy wykonawcze, w szczególności, limity wagowe dla różnych produktów, które mają być objęte odstępstwami określonymi w ust. 1 zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 17

1. Przesyłki, które zostały wprowadzone na jedno z terytoriów Wspólnoty bez zgłoszenia do kontroli weterynaryjnej zgodnie z wymaganiami art. 3 i 4 zostaną zatrzymane a właściwa władza zdecyduje o ich zniszczeniu zgodnie z ust. 2 lit. b) lub odesłaniu zgodnie z ust. 2 lit. a).

2. W przypadku, gdy kontrole określone w niniejszej dyrektywie wykażą właściwej władzy, że produkt nie spełnia warunków przywożonych lub, gdy kontrole te wykażą niezgodności, właściwa władza, w porozumieniu z osobą odpowiedzialną za przesyłkę lub jej przedstawicielem, zadecyduje o:

a) odesłaniu produktu poza terytoria wymienione w załączniku I z tego samego granicznego posterunku kontroli do miejsca przeznaczenia uzgodnionego z osobą odpowiedzialną za przesyłkę, przy użyciu tego samego środka transportu, najpóźniej w terminie 60 dni w przypadku, gdy nie wyklucza tego wynik kontroli weterynaryjnej i wymagania zdrowotne. W tym przypadku, urzędowy lekarz weterynarii w granicznym posterunku kontroli musi:

- wszcząć procedurę informacyjną określoną w art. 1 ust. 1 tiret pierwsze decyzji 92/438/EWG,
- na mocy uzgodnień, które mają zostać określone przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w ust. 7 unieważnić świadectwa zdrowia lub dokumenty towarzyszące odrzuconym produktom tak aby uniemożliwić ponowne wprowadzenie odrzuconych produktów przez inny graniczny posterunek kontroli;

b) lub, jeżeli odesłanie przesyłki jest niemożliwe lub okres 60 dni określony w lit. a) upłynął, lub osoba odpowiedzialna za przesyłkę wydała natychmiastową zgodę, zniszczeniu produktów w urządzeniach przeznaczonych do tego celu, znajdujących się możliwie blisko granicznego posterunku kontroli, zgodnie z dyrektywą Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiającej przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich na rynek oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb¹⁹.

W trakcie odsyłania produktów określonych w niniejszym punkcie lub potwierdzenia przyczyn odrzucenia, właściwa władza składa je wymienione produkty pod nadzorem właściwej władzy, na koszt osoby odpowiedzialnej za przesyłkę.

3. Przepisy art. 23 i 24, mają zastosowanie w przypadku, gdy kontrole określone w ust. 1 i 2 wykażą popełnienie poważnych naruszeń lub powtarzających się naruszeń wspólnotowego ustawodawstwa weterynaryjnego.

¹⁹ Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

4. Ust. 2 nie ma zastosowania w przypadku, gdy właściwa władza wydała pozwolenie umożliwiające użycie produktów zgodnie z dyrektywą 90/667/EWG pod warunkiem, że nie istnieje zagrożenie zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.

5. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę lub jej przedstawiciel są obciążeni kosztami poniesionymi w procesie odsyłania lub niszczenia przesyłki lub przy użyciu produktu do innych celów.

Ponadto, w przypadku wykrycia nieprawidłowości wynikających z poważnego zaniedbania lub umyślnego naruszenia, Państwo Członkowskie musi obciążyć osobę odpowiedzialną za przesyłkę karami przewidzianymi w jego ustawodawstwie.

6. Stosuje się przepisy decyzji 92/438/EWG.

7. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania ust. 1-3, szczególnie normalizacji kryteriów oceny decydującej o odmowie, zatrzymaniu lub zniszczeniu, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 18

Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29 przyjmie, na podstawie planów określonych w ustępie drugim, przepisy stosowane w przywozie produktów do pewnych części terytoriów wymienionych w załączniku I w celu uwzględnienia barier naturalnych, specyficznych dla danego terytorium, w szczególności ich odległości od części kontynentalnej Wspólnoty.

W tym celu Republika Francuska i Republika Grecka przedłożą Komisji plan ustanawiający, w szczególności w przypadku francuskich departamentów zamorskich oraz pewnych wysp i grup wysp, charakter kontroli, które należy przeprowadzić w przypadku przywozu do tych regionów produktów pochodzących z państw trzecich, uwzględniając ograniczenia geograficzne specyficzne dla danych terytoriów.

Powyższe plany określają kontrole przeprowadzane w celu niedopuszczenia w żadnym przypadku do odesłania produktów wprowadzanych na te terytoria do innych części terytorium Wspólnoty, chyba że te terytoria są zgodne z wymaganiami wspólnotowego ustawodawstwa weterynaryjnego.

Artykuł 19

1. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29 sporządzi wykaz produktów roślinnych, które w szczególności ze względu na ich dalsze miejsce przeznaczenia, mogą spowodować zagrożenie rozprzestrzenienia się zwierzęcych chorób zakaźnych lub zaraźliwych i z tego względu zostaną poddane kontrolom weterynaryjnym ustanowionym niniejszą dyrektywą, w szczególności określonym w art. 4 w celu sprawdzenia pochodzenia i planowanego przeznaczenia tych produktów roślinnych.

Zgodnie z tą samą procedurą przyjmuje się:

- warunki zdrowotne zwierząt, które muszą stosować państwa trzecie oraz gwarancje, które muszą być przyznane, w szczególności rodzaj przetwarzania, jakie jest wymagane

w świetle sytuacji zdrowotnej zwierząt w tych krajach,

- wykaz państw trzecich, które, w świetle gwarancji, mogą być zatwierdzone do wywożenia do Wspólnoty produktów roślinnych określonych w ustępie pierwszym,
- wszelkie szczególne procedury kontrolne, w szczególności w odniesieniu do pobierania próbek, które mogą być stosowane w przypadku tych produktów, w szczególności w przypadku przywozu towarów masowych.

2. Świeże produkty rybołówstwa niezwłocznie po wyładowaniu ze statków rybackich pływających pod banderą państwa trzeciego poddane zostaną, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1093/94 z dnia 6 maja 1994 r. ustalającym warunki, na których statki rybackie państw trzecich mogą bezpośrednio wyładowywać i sprzedawać swoje połowy w portach wspólnotowych²⁰ oraz, zanim będą mogły być przywożone do jednego z terytoriów wymienionych w załączniku I, kontrolom weterynaryjnym ustanowionym w odniesieniu do ryb wyładowanych bezpośrednio przez statki rybackie pływające pod banderą Państwa Członkowskiego.

Jednakże, w drodze odstępstwa od art. 3 ust. 2 Państwo Członkowskie może, na mocy procedury określonej w art. 29 upoważnić do przeprowadzania kontroli ustanowionych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do tuńczyków mrożonych i głęboko mrożonych, które zostały wyładowane bezpośrednio bez pozbawiania głowy lub patroszenia ze statku należącego do wspólnych przedsiębiorstw zarejestrowanych zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi pod warunkiem, że:

- kontrole te są przeprowadzane przez właściwą władzę najbliższego granicznego posterunku kontroli w zakładzie przemysłowym przeznaczenia zatwierdzonym do przetwarzania tych produktów,
- zakład przetwarzania znajduje się nie dalej niż 75 km od granicznego posterunku kontroli,
- produkty przekazane są pod dozorem celnym, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 ust. 4 tiret pierwsze z punktu wyładunku do zakładu przeznaczenia.

3. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29 mogą zostać przyznane odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 1 lit. b) oraz, w odniesieniu do personelu odpowiedzialnego za przeprowadzanie kontroli i wystawianie świadectw, od przepisów art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 w zakresie granicznych posterunków kontroli, w których zgłaszane są ryby zgodnie z dyrektywą Rady 91/493/EWG, z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiającą warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa²¹.

Artykuł 20

1. Bez uszczerbku dla przepisów niniejszego rozdziału, urzędowy lekarz weterynarii lub właściwa władza w przypadku, gdy zaistnieje podejrzenie, że ustawodawstwo weterynaryjne nie jest stosowane lub istnieje wątpliwość co do:

²⁰ Dz.U. L 121 z 12.05.1994, str. 3.

²¹ Dz.U. L 268 z 24.09.1991, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10).

- a) tożsamości lub rzeczywistego przeznaczenia produktu;
- b) zgodności z gwarancjami ustanowionymi w ustawodawstwie dla tego rodzaju produktów;
- c) zgodności z gwarancjami zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt ustanowionymi w ustawodawstwie wspólnotowym;

przeprowadzi wszelkie kontrole weterynaryjne, które lekarz weterynarii lub władza uznają za stosowne, w celu potwierdzenia lub wykluczenia podejrzenia.

Produkty po kontroli muszą pozostać pod nadzorem właściwej władzy do momentu uzyskania wyników kontroli.

Jeżeli podejrzenie zostanie potwierdzone, należy nasilić kontrole produktów tego samego pochodzenia zgodnie z art. 17 ust. 3.

2. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 21

1. Republika Austrii otrzymuje okres trzech lat, od daty wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu, na wprowadzenie systemu kontroli przewidzianego w niniejszym rozdziale. W czasie tego okresu przejściowego Austria zastosuje środki, które zostaną określone przed dniem wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29. Powyższe środki zapewnią, że wszystkie niezbędne kontrole będą przeprowadzane jak najbliżej wspólnotowej granicy zewnętrznej.

2. Republika Finlandii otrzymuje okres dwóch lat, od daty wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu, na wprowadzenie systemu kontroli przewidzianego w niniejszym rozdziale. W czasie tego okresu przejściowego Finlandia zastosuje środki, które zostaną określone przed dniem wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29. Powyższe działania zapewnią, że wszystkie niezbędne kontrole będą przeprowadzane jak najbliżej wspólnotowej granicy zewnętrznej.

3. Na wniosek Państwa Członkowskiego, wymagania z tiret ósmego załącznika II, mogą być odroczone w odniesieniu do posterunków kontroli znajdujących się na granicach państw kandydujących na okres dwóch lat od dnia 1 lipca 1999 r., zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY DOTYCZĄCE ZABEZPIECZEŃ

Artykuł 22

1. Jeżeli, na terytorium państwa trzeciego, choroba określona w dyrektywie Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we

Wspólnocie²², choroba odzwierzęca lub inna choroba albo zjawisko lub okoliczności mogące stworzyć poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego pojawią się lub rozprzestrzeniają lub, jeżeli jest to uzasadnione jakkolwiek inną poważną przyczyną związaną ze zdrowiem zwierząt lub zdrowiem publicznym, w szczególności w świetle ustaleń biegłych lekarzy weterynarii lub wyników kontroli przeprowadzonych w granicznym posterunku kontroli, Komisja przyjmie niezwłocznie, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, jedno z następujących działań w zależności od powagi sytuacji:

- zawiesi przywóz z całego państwa trzeciego, którego to dotyczy lub jego części i gdzie to konieczne, z państwa trzeciego tranzytu,
- ustanowi szczególne warunki w związku z produktami pochodzącymi z całego lub części danego państwa trzeciego,
- sporządzi, na podstawie aktualnych danych, wymagania dotyczące odpowiednich kontroli, które mogą obejmować w szczególności szukanie zagrożeń ludzi lub zdrowia zwierząt oraz, w zależności od wyników tych kontroli, zwiększy częstotliwość kontroli fizycznych.

2. Jeżeli jakkolwiek kontrola przewidziana w niniejszej dyrektywie wykaże, że przesyłka produktów może stanowić zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego właściwa władza weterynaryjna podejmie niezwłocznie następujące środki:

- przejmie i zniszczy przesyłkę, o której mowa,
- natychmiast powiadomi pozostałe graniczne posterunki kontroli i Komisję o wynikach działań oraz pochodzeniu produktów, zgodnie z decyzją 92/438/EWG.

3. W przypadku określonym w ust. 1, Komisja może podjąć tymczasowe środki ochronne w odniesieniu do produktów określonych w art. 11-13.

4. Przedstawiciele Komisji mogą odbyć natychmiastową wizytę do danego państwa trzeciego.

5. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie oficjalnie powiadomi Komisję o potrzebie podjęcia środków ochronnych a Komisja nie zastosuje przepisów ust. 1-3 lub nie powiadomi Stałego Komitetu Weterynaryjnego zgodnie z ust. 6, wówczas Państwo Członkowskie może podjąć tymczasowe środki ochronne w związku z wymienionymi produktami.

Kiedy Państwo Członkowskie podejmie tymczasowe środki ochronne w odniesieniu do państwa trzeciego lub przedsiębiorstwa w państwie trzecim na mocy niniejszego ustępu, powiadomi ono o tym pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

W ciągu 10 dni roboczych sprawa zostanie przedstawiona Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, zgodnie z warunkami art. 28 w celu rozszerzenia, zmiany lub uchylecia środków przewidzianych w ust. 1 i 3. Procedura przewidziana w art. 28 może być także zastosowana w celu przyjęcia niezbędnych decyzji, również tych, które dotyczą przepływu

²² Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 58. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

wewnątrzspółnotowego produktów oraz tranzytu.

6. Decyzje dotyczące zmiany, uchylenia lub rozszerzenia środków przyjętych na mocy ust. 1, 2, 3 i 5 zostaną podjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 28.

7. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się, tam gdzie to niezbędne, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

ROZDZIAŁ III

INSPEKCJA I KONTROLE

Artykuł 23

1. Ilekroć jednolite zastosowanie wymagań niniejszej dyrektywy okaże się niezbędne, biegli lekarze weterynarii Komisji mogą, wspólnie z właściwymi władzami:

- a) sprawdzić, czy Państwa Członkowskie stosują się do wspomnianych wymagań;
- b) dokonać kontroli na miejscu w celu zapewnienia, że kontrole przeprowadzane są zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Państwo Członkowskie, na którego terytorium prowadzona jest inspekcja zapewni biegłym lekarzom weterynarii Komisji wszelką pomoc, której mogą potrzebować w trakcie wypełniania swoich zadań.

Wyniki przeprowadzonych kontroli muszą być przedyskutowane z właściwą władzą danego Państwa Członkowskiego przed sporządzeniem i rozesłaniem końcowego sprawozdania

3. W przypadku, gdy Komisja uzna, że wyniki kontroli uzasadniają takie środki, zrewiduje ona sytuację w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego. Może ona przyjąć niezbędne decyzje zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 28.

4. Komisja będzie monitorować rozwój sytuacji; w świetle tego rozwoju i zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29 może ona zmienić lub uchylić decyzje określone w ust. 5.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się, gdzie to niezbędne, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 24

1. W przypadku, gdy kontrole przewidziane w niniejszej dyrektywie dają podstawy do uznania, że wspólnotowe ustawodawstwo weterynaryjne jest poważnie i notorycznie naruszane, właściwa władza podejmie następujące środki w odniesieniu do produktów, których to dotyczy lub w odniesieniu do ich pochodzenia:

- powiadomi Komisję o rodzaju produktów i przesyłce, które naruszają przepisy; Komisja niezwłocznie powiadomi o nich wszystkie graniczne posterunki kontroli,
- Państwa Członkowskie przeprowadzą bardziej rygorystyczne kontrole wszystkich

przesyłek produktów tego samego pochodzenia. W szczególności, należy zatrzymać następnych 10 przesyłek tego samego pochodzenia, a zastaw na pokrycie kosztów inspekcji oraz kontroli fizycznych, w tym pobrania próbek i badań laboratoryjnych określonych w załączniku III, musi być wniesiony w granicznym posterunku kontroli.

W przypadku, gdy te dodatkowe kontrole potwierdzą niezgodność z ustawodawstwem wspólnotowym, przesyłkę naruszającą przepisy lub jej część należy usunąć zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. a) i b),

- Komisja zostanie powiadomiona o wynikach bardziej rygorystycznych kontroli i na podstawie tych informacji podejmie wszystkie niezbędne dochodzenia zmierzające do zidentyfikowania przyczyn oraz pochodzenia wykrytych naruszeń.

2. W przypadku, gdy kontrole wykażą, że dopuszczalne poziomy pozostałości zostały przekroczone, należy przeprowadzić kontrole określone w ust. 1 tiret drugie.

3. Jeżeli w przypadkach dotyczących państw trzecich, które zawarły umowę o równoważności ze Wspólnotą, lub państw trzecich, których przesyłki są kontrolowane rzadziej, Komisja, po zasięgnięciu informacji u właściwych władz danego państwa trzeciego, dojdzie do wniosku, że nie wypełniło ono zobowiązań i gwarancji przyznanych na podstawie planów określonych w art. 29 ust. 1 dyrektywy 96/23/WE, wówczas wstrzyma ona przeprowadzanie rzadszych kontroli wymienionych produktów przyznane temu krajowi, na mocy procedury ustanowionej w art. 29 niniejszej dyrektywy do chwili, gdy to państwo trzecie nie naprawi swoich uchybień. Ta sama procedura zostanie zastosowana w przypadku zniesienia wstrzymania.

Jeżeli niezbędne, w celu przywrócenia korzyści płynących z wymienionej umowy, delegacja ze Wspólnoty składająca się z biegłych z Państw Członkowskich, przybędzie z wizytą do danego kraju, na koszt tego kraju, w celu sprawdzenia, czy takie działania zostały podjęte.

Artykuł 25

1. W przypadku, gdy właściwa władza Państwa Członkowskiego uzna, że niniejsza dyrektywa nie jest stosowana przez graniczny posterunek kontroli lub skład celny, wolny obszar celny lub skład wolnocłowy innego Państwa Członkowskiego określony w art. 12 na podstawie kontroli przeprowadzonych w punkcie, w którym produkty są wprowadzane na rynek, wówczas skontaktuje się ona niezwłocznie z właściwym organem centralną tego Państwa Członkowskiego.

Ostatnie Państwo Członkowskie podejmie wszelkie niezbędne działania i powiadomi właściwą władzę pierwszego Państwa Członkowskiego o rodzaju przeprowadzonych kontroli, podjętych decyzjach i powodach takich decyzji.

Jeżeli właściwa władza pierwszego Państwa Członkowskiego uzna, że podjęte działania nie są wystarczające, zbada ona, wspólnie z właściwą władzą drugiego Państwa Członkowskiego możliwe sposoby i środki naprawy sytuacji, gdy to niezbędne, przez odbycie wizyty w tym Państwie Członkowskim.

W przypadku, gdy kontrole określone w akapicie pierwszym wykażą powtarzające się niedostosowanie do niniejszej dyrektywy, właściwa władza Państwa Członkowskiego

przeznaczenia powiadomi o tym Komisję i właściwe władze pozostałych Państw Członkowskich.

Komisja może, na wniosek właściwej władzy Państwa Członkowskiego przeznaczenia lub z własnej inicjatywy, uwzględniając rodzaj zgłoszonych naruszeń:

- wysłać inspekcję do Państwa Członkowskiego w porozumieniu z właściwą władzą krajową,
- zwrócić się do właściwej władzy o zwiększenie ilości kontroli przeprowadzanych w wymienionym granicznym posterunku kontroli, składzie celnym, wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.

W toku badań Komisji, Państwo Członkowskie będące stroną musi, na wniosek Państwa Członkowskiego przeznaczenia, nasilić kontrole w granicznym posterunku kontroli, składzie celnym, wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.

Państwo Członkowskie przeznaczenia może, ze swojej strony, nasilić kontrole produktów pochodzących z tych źródeł.

Na wniosek jednego z tych dwóch Państw Członkowskich, w przypadku gdy inspekcja potwierdzi niezgodności określone w akapicie piątym tiret pierwsze, Komisja musi, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 28 podjąć odpowiednie środki. Środki te muszą być jak najszybciej potwierdzone lub zrewidowane, zgodnie z tą samą procedurą.

2. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawo do odwołania się od decyzji właściwych władz przysługujące na mocy obowiązujących przepisów prawnych w Państwach Członkowskich.

Decyzje podjęte przez właściwą władzę oraz powody tych decyzji zostaną podane do wiadomości osoby odpowiedzialnej za przesyłkę, której te decyzje dotyczą lub jej przedstawicielowi.

Jeżeli ta osoba lub jej przedstawiciel przedstawi taki wniosek, wspomniane decyzje i ich powody zostaną jej przekazane na piśmie, włącznie z informacją o prawach do odwołania przysługujących jej na mocy obowiązujących przepisów prawnych w Państwie Członkowskim przeprowadzającym kontrole, a także stosowanej procedurze i terminach.

3. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 26

1. Każde Państwo Członkowskie opracuje program dotyczący wymiany urzędników upoważnionych do przeprowadzania kontroli produktów pochodzących z państw trzecich.

2. Komisja i Państwa Członkowskie skoordynują programy określone w ust. 1 w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

3. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie środki niezbędne do umożliwienia

wprowadzenia programów wynikających z koordynacji określonej w ust. 2.

4. Co roku, w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, wprowadzenie programów zostanie zrewidowane na podstawie sprawozdań sporządzonych przez Państwa Członkowskie.

5. Państwa Członkowskie uwzględnią zebrane doświadczenie w celu udoskonalenia i rozwinięcia programów wymiany.

6. Należy przyznać wkład finansowy Wspólnoty w celu promowania skutecznego rozwoju programów wymiany. Szczegółowe przepisy dotyczące wkładu finansowego Wspólnoty oraz szacunkowe kwoty obciążające budżet Wspólnoty są ustanowione w decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii²³.

7. Szczegółowe zasady stosowania ust. 1, 4 i 5 przyjmuje się, gdzie to niezbędne, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 27

Państwa Członkowskie zapewnią, że urzędowi lekarze weterynarii wyznaczeni do sprawowania funkcji w granicznych posterunkach kontroli wezmą udział w specjalnych programach szkoleniowych określonych w niniejszym artykule.

Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29, opracuje instrukcje dotyczące tych programów.

Komisja, przynajmniej raz w roku, zorganizuje seminaria dla tych osób, które prowadzą programy, w celu zapewnienia ich koordynacji.

Środki przewidziane w niniejszym artykule zostaną sfinansowane zgodnie z tytułem III decyzji 90/424/EWG.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 28

W przypadku odniesienia do procedury przewidzianej w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny utworzony na mocy decyzji Rady 68/361/EWG²⁴ podejmie decyzje zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 17 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 29

W przypadku odniesienia procedury przewidzianej w niniejszym artykule Stały Komitet Weterynaryjny podejmie decyzje zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 18 dyrektywy 89/662/EWG.

²³ Dz.U. L 224 z 18.08.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 94/370/WE (Dz.U. L 168 z 2.07.1994, str. 31).

²⁴ Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.

Artykuł 30

Załączniki II i III mogą zostać uzupełnione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Artykuł 31

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z przepisów prawa celnego.

Artykuł 32

Państwa Członkowskie mogą wykorzystać wspólnotową pomoc finansową, przewidzianą w art. 38 decyzji 90/424/EWG, w celu wykonania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 33

Dyrektywa 90/675/EWG traci moc z dniem 30 czerwca 1999 r.

Akty prawne przyjęte na podstawie dyrektywy 90/675/EWG muszą obowiązywać do chwili przyjęcia przepisów, które mają je zastąpić na podstawie niniejszej dyrektywy.

Każdy akt prawny, przyjęty na podstawie niniejszej dyrektywy musi, jeśli to stosowne, podawać datę, od której jego przepisy będą zastępować odpowiadające im przepisy w akcie przyjętym na podstawie dyrektywy 90/675/EWG.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej dyrektywy oraz skorelować zgodnie z tabelą zawartą w załączniku IV.

Artykuł 34

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 lipca 1999 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie zastosują wspomniane przepisy od dnia 1 lipca 1999 r.

Wspomniane przepisy powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 35

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 36

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 1997 r.

W imieniu Rady

F. BODEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

TERYTORIA WYMIENIONE W ART. 1

1. Terytorium Królestwa Belgii.
2. Terytorium Królestwa Danii za wyjątkiem wysp Faro i Grenlandii.
3. Terytorium Republiki Federalnej Niemiec.
4. Terytorium Królestwa Hiszpanii z wyjątkiem Ceuta i Melilla.
5. Terytorium Republiki Greckiej.
6. Terytorium Republiki Francuskiej.
7. Terytorium Irlandii.
8. Terytorium Republiki Włoskiej.
9. Terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga.
10. Terytorium Królestwa Niderlandów w Europie.
11. Terytorium Republiki Portugalskiej.
12. Terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.
13. Terytorium Republiki Austrii.
14. Terytorium Republiki Finlandii.
15. Terytorium Królestwa Szwecji.

ZAŁĄCZNIK II

ZATWIERDZONE WYMAGANIA DLA GRANICZNYCH POSTERUNKÓW KONTROLI

W celu uzyskania zatwierdzenia Wspólnoty, graniczne posterunki kontroli muszą posiadać:

- personel niezbędny do kontroli dokumentów (świadectwa zdrowia publicznego i świadectwa zdrowia zwierząt lub jakichkolwiek innych dokumentów ustanowionych ustawodawstwem wspólnotowym) towarzyszących produktom,
- odpowiednią liczbę personelu weterynaryjnego i personelu pomocniczego specjalnie wyszkolonego do systematycznego przeprowadzania kontroli fizycznych każdej przesyłki, związaną z ilością produktów, którymi zajmuje się graniczny posterunek kontroli,
- odpowiedni personel do pobierania i przetwarzania próbek z przesyłek produktów zgłoszonych w danym granicznym posterunku kontroli,
- odpowiednio duże pomieszczenia udostępnione personelowi odpowiedzialnemu za przeprowadzanie kontroli weterynaryjnych,
- odpowiednie, higieniczne pomieszczenia i urządzenia do przeprowadzania rutynowych analiz i pobierania próbek zgodnie z niniejszą dyrektywą,
- odpowiednie, higieniczne pomieszczenia i urządzenia do pobierania i przetwarzania próbek do rutynowych kontroli ustanowionych w zasadach wspólnotowych (normy mikrobiologiczne),
- usługi wyspecjalizowanego laboratorium posiadającego możliwość przeprowadzania szczególnych analiz próbek pobranych w tym granicznym posterunku kontroli,
- pomieszczenia i pomieszczenia chłodnicze do składowania częściowych przesyłek pobranych do analiz i produktów, których nie dopuszczono do wolnego obrotu przez urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za graniczny posterunek kontroli,
- odpowiednie urządzenia do szybkiej wymiany informacji, w szczególności z innymi granicznymi posterunkami kontroli (przez skomputeryzowany system przewidziany w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG lub projekt SHIFT),
- usługi przedsiębiorstwa wykwalifikowanego do przetwarzania przewidzianego w dyrektywie 90/667/EWG.

ZAŁĄCZNIK III

KONTROLA FIZYCZNA PRODUKTÓW

Celem kontroli fizycznej produktów zwierzęcych jest zapewnienie, że produkty stale odpowiadają przeznaczeniu wymienionym w świadectwach zdrowia lub dokumentach: gwarancje pochodzenia poświadczane przez państwo trzecie muszą być odpowiednio weryfikowane i muszą zapewniać, że produkt nie zmienił pierwotnie gwarantowanych cech w wyniku transportu, za pomocą:

- a) badania sensorycznego: zapachu, koloru, konsystencji, smaku;
- b) podstawowych prób fizycznych i chemicznych: cięcie, rozmrażanie, gotowanie;
- c) badań laboratoryjnych na obecność:
 - pozostałości,
 - czynników chorobotwórczych;
 - skażeń,
 - przejawów zmian.

Niezależnie od rodzaju produktu następujące działania muszą być przeprowadzone:

- a) kontrola warunków i środków transportu w celu zidentyfikowania, w szczególności, braków i przerw chłodzenia;
- b) faktyczna waga przesyłki oraz waga, jaka została odnotowana na świadectwie zdrowia lub dokumencie musi być porównana, a całość przesyłki zważona wtedy, gdy jest to konieczne;
- c) materiały do opakowania i wszystkie oznakowania (stemple, etykiety) znajdujące się na nich, muszą być sprawdzone w celu zapewnienia ich dostosowania do ustawodawstwa wspólnotowego;
- d) temperatura wymagana przez ustawodawstwo wspólnotowe musi być sprawdzona w celu dostosowania warunków w czasie transportu;
- e) cały zestaw paczek, lub próbek w przypadku produktów masowych musi być oceniony przed poddaniem go badaniu sensorycznemu lub próbom fizycznym, chemicznym i laboratoryjnym.

Przeprowadzone muszą być liczne próby różnych próbek pobranych z całej przesyłki, która może być częściowo rozładowana, jeśli będzie to niezbędne do zapewnienia, że pobrano próbki ze wszystkich części.

Badania muszą pokryć 1% sztuk lub paczek w przesyłce, od minimalnie dwóch sztuk/paczek do maksymalnie dziesięciu.

Jednakże, w zależności od produktów oraz okoliczności, władze weterynaryjne mogą zażądać przeprowadzenia bardziej szczegółowych kontroli.

W przypadku produktów masowych, przynajmniej pięć próbek musi być pobranych z różnych części przesyłki;

- f) jeśli prowadzone są w sposób losowy badania laboratoryjne nie dające natychmiastowych wyników, przesyłka może być zwolniona, jeśli nie ma bezpośredniego zagrożenia zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.

Jednakże, w przypadku, gdy testy laboratoryjne zostały przeprowadzone w związku z podejrzeniem o niezgodność lub wyniki z poprzednich testów są pozytywne, przesyłki mogą być zatrzymane do momentu uzyskania negatywnych wyników;

- g) środki transportu muszą być całkowicie rozładowane wyłącznie w następujących przypadkach:

- produkty zostały załadowane w taki sposób, że dostęp do całości przesyłki jest niemożliwy tylko przez częściowe rozładowanie produktów,
- kontrole próbek wykazały niezgodności,
- poprzednia przesyłka wykazała niezgodność,
- urzędowy lekarz weterynarii podejrzewa, że istnieją niezgodności;

- h) po zakończeniu kontroli fizycznej, właściwa władza musi zatwierdzić kontrolę przez zamknięcie i oficjalne pieczętowanie wszystkich otwartych paczek oraz przez ponowne zaplombowanie wszystkich kontenerów; należy wówczas umieścić numery plomb na dokumencie tranzytu przez granicę.

ZAŁĄCZNIK IV

ZESTAWIENIE PORÓWNAWCZE

Dyrektywa 90/675/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1	art. 1
art. 2 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 2 lit. a)	art. 2 ust. 2 lit. a)
art. 2 ust. 2 lit. b)	art. 2 ust. 2 lit. b)
art. 2 ust. 2 lit. c)	art. 2 ust. 2 lit. c)
art. 2 ust. 2 lit. d)	art. 2 ust. 2 lit. d)
art. 2 ust. 2 lit. e)	art. 2 ust. 2 lit. e)
art. 2 ust. 2 lit. f)	art. 2 ust. 2 lit. f)
art. 2 ust. 2 lit. g)	art. 2 ust. 2 lit. g)
art. 2 ust. 2 lit. h)	art. 2 ust. 2 lit. k)
art. 3	—
art. 4	—
art. 5	art. 12
art. 6	art. 13
art. 7	—
art. 8 ust. 1	—
art. 8 ust. 2	art. 4 ust. 4 lit. b)
art. 8 ust. 3	art. 10
art. 8 ust. 4	art. 9
art. 9	art. 6
art. 10	—
art. 11	—
art. 12	art. 11
art. 13	art. 14
art. 14	art. 16
art. 15	—
art. 16	art. 17
art. 17	art. 18
art. 18	art. 19

Dyrektywa 90/675/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 18a	art. 21
art. 19	art. 22
art. 20	art. 23
art. 21	art. 25
art. 22	art. 26
art. 23	art. 28
art. 24	art. 29
art. 25	art. 30
art. 26	art. 31
art. 27	—
art. 28	—
art. 29	—
art. 30	—
art. 31	art. 32
art. 32	art. 34
art. 33	art. 36
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
—	załącznik III

DYREKTYWA RADY 98/51/WE

z dnia 9 lipca 1998 r.

ustanawiająca niektóre środki w celu wykonania dyrektywy Rady 95/69/WE ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiającą warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych i zmieniającą dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 79/373/EWG i 82/471/EWG¹ zwaną dalej „Dyrektywą 95/69/WE”, w szczególności jej art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

niniejsza dyrektywa ustanawia reguły w odniesieniu do warunków zatwierdzania i rejestracji zakładów położonych we Wspólnocie; należy przyjąć równoważne przepisy dotyczące zatwierdzania i rejestracji zakładów znajdujących się w państwach trzecich;

wybór tych krajów musi opierać się na kryteriach ogólnego rodzaju, takich jak obowiązujące przepisy w dziedzinie produkcji pasz oraz organizacja i uprawnień właściwych władz odpowiedzialnych za kontrolę w tej dziedzinie;

należy zapewnić, że te zakłady położone w państwach trzecich spełniają co najmniej warunki równoważne z warunkami ustanowionymi dla zakładów położonych w Państwach Członkowskich, w celu zapewnienia, że produkty pochodzące z tych krajów nie stwarzają ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt i dla środowiska naturalnego;

należy przewidzieć możliwość, że biegli wywodzący się z Komisji oraz Państw Członkowskich sprawdzają w państwach trzecich przestrzeganie reguł ustanowionych w niniejszej dyrektywie;

wykaz państw trzecich oraz ich zakładów będzie sporządzony na podstawie dalszych decyzji wykonawczych;

w celu nie zakłócania handlu z państwami trzecimi niezbędne jest posiadanie przejściowych ustaleń w celu przejścia ze starego systemu przyznawania zezwoleń na przywóz na nowy w oczekiwaniu na w pełni sprawne funkcjonowanie nowego systemu;

¹ Dz.U. L 332 z 30.12.1995, str. 15.

oczekując na przyjęcie wykazów zakładów położonych w państwach trzecich, Państwa Członkowskie powinny przesłać Komisji i pozostałym Państwom Członkowskim informacje dotyczące zakładów położonych w państwach trzecich uprawnionych do wprowadzania produktów do obrotu we Wspólnocie, które posiadają przedstawicielstwo położone na swoim terytorium;

powinno się przyjąć jednolite ustalenia w celu określenia wzoru zarówno dla rejestru zatwierdzonych zakładów i pośredników jak i dla wykazu zarejestrowanych zakładów i pośredników;

powinno się przyjąć jednolite ustalenia w celu określenia struktury zarówno dla numeru zatwierdzenia jak i numeru rejestracyjnego zakładów i pośredników;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Definicje

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy „właściwe władze” oznaczają władze Państw Członkowskich lub władze państw trzecich, odpowiedzialne za przeprowadzanie urzędowych kontroli w zakresie żywienia zwierząt.

ROZDZIAŁ II

Wykaz państw trzecich

Artykuł 2

1. Komisja podejmując decyzje zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 dyrektywy 95/69/WE ustanawia wykaz określony w art. 15 lit. a) tiret pierwsze, wspomnianej dyrektywy. Wykaz może być zmieniony lub zintegrowany zgodnie z tą samą procedurą.

2. Decydując czy dany kraj może figurować w wykazie określonym w ust. 1 w szczególności bierze się pod uwagę:

- a) Przepisy prawne kraju w sektorze pasz, oraz w szczególności reguły związane z wytwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów i substancji przeznaczonych do żywienia zwierząt, oraz zasady kontroli;
- b) strukturę i organizację właściwych władz a także dostępne im uprawnienia i gwarancje jakie mogą zapewnić w odniesieniu do zastosowania reguł wspólnotowych;
- c) organizację i wykonywanie odpowiednich kontroli w sektorze pasz;
- d) gwarancje, jakich mogą udzielić państwa trzecie w sprawie zgodności z normami

przynajmniej równoważnymi normom ustanowionym w Załączniku do dyrektywy 95/69/WE.

3. Decyzje określone w ust. 1 zostają publikowane; co pięć opublikowana zostaje będzie skonsolidowany wykaz

ROZDZIAŁ III

Zatwierdzanie zakładów położonych w państwach trzecich

Artykuł 3

Wykaz zatwierdzonych zakładów

1. Komisja, podejmując decyzje zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 dyrektywy 95/69/WE oraz na podstawie komunikatów właściwych władz państw trzecich określonych w art. 2 ust. 1, ustanawia wykazy zakładów położonych w państwach trzecich, z których Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz produktów określonych w art. 2 lit. a), b), c) i d) wspomnianej dyrektywy. Wykaz może być zmieniany zgodnie według tej samej procedury:

- zgodnie z wynikami kontroli przewidzianych w art. 5, lub
- na podstawie niekorzystnych wyników kontroli przeprowadzonych na produktach przywożonych, lub
- w celu uwzględnienia nowych informacji otrzymanych od właściwych władz państwa trzeciego.

2. Zakład może figurować w wykazie wyłącznie:

- jeśli położony jest w jednym z krajów figurujących w wykazie określonym w art. 2 ust. 1,
- jeśli spełnia wymagania co najmniej równoważne wymaganiom ustanowionym w dyrektywie 95/69/WE.

3. Decyzje określone w ust. 1 zostają opublikowane; co pięć lat opublikowany zostaje skonsolidowany wykaz.

ROZDZIAŁ IV

Rejestracja zakładów położonych w państwach trzecich

Artykuł 4

Wykaz zarejestrowanych zakładów

1. Komisja, podejmując decyzje zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 dyrektywy 95/69/WE oraz na podstawie komunikatu właściwych władz państw trzecich określonych w

art. 2 ust. 1, ustanawia wykaz zakładów z państw trzecich, z których Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz produktów określonych w art. 7 ust. 2 lit. a), b) i c) wspomnianej dyrektywy. Wykaz może być zmieniany zgodnie z tą samą procedurą:

- zgodnie z wynikami kontroli przewidzianych w art. 5, lub
- na podstawie niekorzystnych wyników kontroli przeprowadzonych na produktach przywożonych z państw trzecich, lub
- w celu uwzględnienia nowych informacji otrzymanych od właściwych władz państwa trzeciego.

2. Zakład może figurować w wykazie wyłącznie:

- jeśli położony jest w jednym z krajów figurujących w wykazie określonym w art. 2 ust. 1,
- jeśli spełnia wymagania co najmniej równoważne wymaganiom ustanowionym w dyrektywie 95/69/WE.

3. Decyzje określone w ust. 1 zostają opublikowane; co pięć lat opublikowany zostaje skonsolidowany wykaz.

ROZDZIAŁ V

Przepisy ogólne

Artykuł 5

Kontrole na miejscu

1. Kontrole na miejscu mogą być przeprowadzane przez biegłych Komisji i Państw Członkowskich, w miarę potrzeb w celu sprawdzenia czy przepisy niniejszej dyrektywy w szczególności przepisy art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 2 tiret drugie, oraz w art. 4 ust. 2 tiret drugie są rzeczywiście stosowane.

Biegli z Państw Członkowskich są wyznaczani przez Komisję stanowiącą na wniosek Państw Członkowskich.

2. Komisja powiadomi Państwa Członkowskie o wynikach kontroli określonych w ust. 1.

ROZDZIAŁ VI

Regulacje przejściowe

Artykuł 6

1. Czekając na decyzje określone w art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1 i w art. 4 ust. 1 Państwa Członkowskie mogą zezwolić wyłącznie na przywóz z państw trzecich produktów określonych w art. 3 i 4 z zakładów, które posiadają przedstawicielstwa działające we

Wspólnocie.

Państwa Członkowskie wymagają, aby nazwa i adres przedstawicielstwa działającego we Wspólnocie pojawiało się obok nazwy i adresu zakładu, figurującego w rejestrze i wykazie, określonym w art. 8.

2. Przedstawicielstwa określone w ust. 1, które zamierzają po raz pierwszy wykonywać swoją działalność od dnia 1 stycznia 1999 r., przedkładają deklarację właściwym władzom Państwa Członkowskiego, w którym są położone, w których podejmują się:

- zapewnienia, że zakłady spełniają warunki ustanowione w art. 3 ust. 2 tiret drugie lub art. 4 ust. 2 tiret drugie,
- prowadzenia rejestru produktów, określonych w art. 3 i 4, jeżeli ma to zastosowanie, wskazującego że zakłady, których są przedstawicielami wprowadziły do obrotu we Wspólnocie zgodnie z odpowiednimi przepisami ustanowionymi w Załączniku do dyrektywy 95/69/WE.

3. Przedstawicielstwa określone w ust. 1, które dnia 31 grudnia 1998 r., prowadziły działalność mogą kontynuować działalność pod warunkiem, że składają deklarację określoną w ust. 2 przed dniem 1 maja 1999 r.

4. Państwa Członkowskie zakazują wprowadzania do swobodnego obrotu we Wspólnocie produktów pochodzących z zakładów:

- a) jeśli przedstawicielstwo we Wspólnocie nie spełnia warunków ust. 2 lub 3; lub
- b) jeśli, po pierwsze zakład lub jego przedstawicielstwo przestaje spełniać podstawowy warunek mający zastosowanie do ich działalności na podstawie wyników:
 - kontroli przeprowadzonych na produktach przywożonych, lub
 - kontroli na miejscu określonych w art. 5,oraz jeśli, po drugie, zakład lub jego przedstawicielstwo nie spełnia tego warunku w rozsądnym okresie czasu.

Artykuł 7

1. Czekając na decyzje określone w art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1, Państwa Członkowskie przesyłają Komisji i pozostałym Państwom Członkowskim po raz pierwszy przed dniem 30 czerwca 1999 r. kopię rejestru i wykazu określonego w art. 8, zakładów, określonych w art. 6 ust. 1.

2. Wszelkie zmiany dokonane w rejestrze oraz wykazie określonym w ust. 1 po dniu 30 czerwca 1999 r., przekazywane są osobno pozostałym Państwom Członkowskim oraz Komisji.

ROZDZIAŁ VII

Rejestr i wykaz zakładów i pośredników; zatwierdzenie i numer rejestracyjny

Artykuł 8

Rejestr określony w art. 5 ust. 1 oraz wykaz określony w art. 10 ust. 1 dyrektywy 95/69/WE należy sporządzić zgodnie ze wzorem określonym odpowiednio w rozdziale I.1. i I.2. Załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 9

Numer zatwierdzenia określony w art. 5 ust. 1 oraz numer rejestracyjny określony w art. 10 ust. 1 dyrektywy 95/69/WE podane są w formie ustanowionej w rozdziale II Załącznika do niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ VIII

Przepisy końcowe

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują najpóźniej do 31 grudnia 1998 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy oraz niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Stosują te przepisy z dniem 1 stycznia 1999 r.

Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Szczegóły dotyczące odniesienia ustalają Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzone w Brukseli, dnia 9 lipca 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

DYREKTYWA KOMISJI 98/67/WE

z dnia 7 września 1998 r.

zmieniająca dyrektywy 80/511/EWG, 82/475/EWG, 91/357/EWG i dyrektywę Rady 96/25/WE oraz uchylająca dyrektywę 92/87/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie wprowadzenia do obrotu mieszanek paszowych¹, ostatnio zmienioną dyrektywą Komisji 97/47/WE², w szczególności jej art. 4 ust. 2 i art. 10 lit. a),

uwzględniając dyrektywę Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniającą dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylającą dyrektywę 77/101/EWG³, w szczególności jej art. 11 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

wprowadzenie dyrektywy 96/25/WE pociąga za sobą skreślenie wyrazów „pasze jednego rodzaju” i „surowce”; wyrazy te zastępowane są w prawodawstwie wspólnotowym dotyczącym pasz, tzn. w dyrektywach Rady: 70/524/EWG⁴ ostatnio zmienionej dyrektywą Komisji 98/19/WE⁵, 74/63/EWG⁶ ostatnio zmienionej dyrektywą Komisji 98/60/WE⁷, 82/471/EWG⁸, ostatnio zmienionej dyrektywą 96/25/WE oraz 93/74/EWG⁹, ostatnio zmienionej dyrektywą 96/25/WE, wyrazami „materiały paszowe”; definicja „materiały paszowe” zostaje również zastąpiona w miarę potrzeb definicją w dyrektywie 96/25/WE; wpływa to również na definicję mieszanek paszowych; dyrektywy Komisji 80/511/EWG¹⁰, 82/475/EWG¹¹, ostatnio zmieniona dyrektywą 91/334/EWG¹² i 91/357/EWG¹³, ostatnio zmieniona dyrektywą 97/47/WE, powinny być zmienione z tego samego powodu;

dyrektywa Komisji 92/87/EWG z dnia 26 października 1992 r. ustanawiająca otwarty wykaz głównych składników stosowanych zazwyczaj i wprowadzanych do obrotu w celu

¹ Dz.U. L 86 z 6.4.1979, str. 30.

² Dz.U. L 211 z 5.8.1997, str. 45.

³ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 35.

⁴ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, str. 1.

⁵ Dz.U. L 96 z 28.3.1998, str. 39.

⁶ Dz.U. L 38 z 11.2.1974, str. 31.

⁷ Dz.U. L 209 z 25.7.1998, str. 50.

⁸ Dz.U. L 213 z 21.7.1982, str. 8.

⁹ Dz.U. L 237 z 22.9.1993, str. 23.

¹⁰ Dz.U. L 126 z 21.5.1980, str. 14.

¹¹ Dz.U. L 213 z 21.7.1982, str. 27.

¹² Dz.U. L 184 z 10.7.1991, str. 27.

¹³ Dz.U. L 193 z 17.7.1991, str. 34.

przygotowania mieszanek paszowych przeznaczonych dla zwierząt innych niż zwierzęta domowe¹⁴ określa, do celów związanych z etykietowaniem, wykaz składników mieszanek paszowych; jednakże dyrektywa 96/25/WE grupuje pasze jednego rodzaju i surowce w jedną kategorię materiałów paszowych i ustanawia otwarty wykaz głównych materiałów paszowych, które mogą być wprowadzane do obrotu jedynie wykorzystując wskazane tam warunki i z zastrzeżeniem, że są one zgodne z ustanowionymi tam opisami; w tej sytuacji dyrektywa 92/87/EWG staje się nieaktualna i z tego względu powinna być uchylona;

niezbędne jest zapewnienie, że załączniki do dyrektywy 96/25/WE są na bieżąco dostosowywane w celu uwzględnienia najnowszych postępów w dziedzinie wiedzy naukowo-technicznej; takie dostosowania będą musiały zostać wprowadzone bardzo szybko wykorzystując procedurę ustanowioną w niniejszej dyrektywie, w celu ustanowienia ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Pasz;

przepisy dotyczące oznaczenia i opisu materiałów paszowych, jak ustanowiono w niniejszej dyrektywie, muszą mieć zastosowanie bez uszczerbku dla zasad ustanowionych w ustawodawstwie weterynaryjnym, w szczególności w dyrektywie Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiającej przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich do obrotu oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb i zmieniającej dyrektywę 90/425/EWG¹⁵, ostatnio zmienionej Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji;

w celu ochrony przeżuwaczy przed ryzykiem dla zdrowia wynikającym z faktu, że metody obróbki białka nie zawsze mogą gwarantować całkowite unieszkodliwienie czynników powodujących gąbczastą encefalopatię bydła, Komisja przyjęła decyzję 94/381/WE z dnia 27 czerwca 1994 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) i żywienia białkami pochodzącymi od ssaków¹⁶, ostatnio zmienioną decyzją 95/60/WE¹⁷, która zakazuje żywienia przeżuwaczy białkiem pochodzącym z tkanek ssaków, z wyjątkiem niektórych produktów nie stwarzających ryzyka dla zdrowia;

ze względów praktycznych i w celu spójności prawnej, decyzja Komisji 97/582/WE z dnia 28 lipca 1997 r. zmieniająca decyzję 91/516/EWG ustanawiającą wykaz składników, których stosowanie w mieszankach paszowych¹⁸ jest zabronione, zakazuje stosowania białka pochodzącego z tkanek ssaków w mieszankach paszowych dla przeżuwaczy;

dyrektywa Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. w sprawie obrotu paszami jednego rodzaju¹⁹, zmieniona dyrektywą Komisji 97/47/WE, oraz dyrektywa 79/373/EWG ustanawiają, jakie informacje muszą zawierać etykiety stosowane odpowiednio w odniesieniu do pasz jednego rodzaju i mieszanek paszowych składających się z białka pochodzącego z tkanek ssaków lub zawierających takie białko, w celu zapobieżenia nieświadomemu żywieniu przeżuwaczy przez użytkowników w wyniku nieznanomości prawodawstwa weterynaryjnego i odnoszącego się do pasz; dyrektywa 96/25/WE powinna być uzupełniona właściwymi

¹⁴ Dz.U. L 319 z 4.11.1992, str. 19.

¹⁵ Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51.

¹⁶ Dz.U. L 172 z 7.7.1994, str. 23.

¹⁷ Dz.U. L 55 z 11.3.1995, str. 43.

¹⁸ Dz.U. L 237 z 28.8.1997, str. 39.

¹⁹ Dz.U. L 32 z 3.2.1977, str. 1.

środkami;

ustanowione przepisy dotyczące etykietowania dostosuje się bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów, które niektóre Państwa Członkowskie mogły przyjąć zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy 90/667/EWG dopuszczającym taką możliwość;

Państwa Członkowskie stosujące bardziej rygorystyczne zakazy muszą dostosować przepisy w sprawie etykietowania, zgodnie z zakazami mającymi zastosowanie w tych Państwach Członkowskich;

materiały paszowe są często poddawane obróbce z zastosowaniem chemikaliów i z tego względu mogą zawierać pewne zanieczyszczenia chemiczne wynikające ze stosowania w trakcie wytwarzania pomocniczych środków technicznych, takich jak określone w dyrektywie 70/524/EWG; w celu zagwarantowania, że materiały paszowe są wprowadzane do obrotu tylko wówczas, gdy są w dobrym stanie, autentyczne i posiadają dobrą jakość handlową, a także w celu zagwarantowania płynnego funkcjonowania jednolitego rynku, należy przyjąć ogólne zasady dotyczące chemicznej czystości materiałów paszowych, zgodnie z którymi zanieczyszczenia chemiczne wynikające z ich wytwarzania powinny być usuwane w zakresie, w jakim pozwala na to prawidłowo prowadzony proces wytwórczy;

powinno się przewidzieć okres przejściowy, w celu umożliwienia przemysłowi dostosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy; materiały paszowe wprowadzone do obrotu przed terminem stosowania niniejszej dyrektywy mogą pozostawać w obrocie do końca tego okresu przejściowego;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Pasz;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W art. 1 ust. 2 lit. b) dyrektywy 80/511/EWG wyraz „składniki” zastępuje się wyrazami „materiały paszowe”.

Artykuł 2

W tytule i art. 1 dyrektywy 82/475/EWG oraz jej Załączniku wyraz „składniki” zastępuje się wyrazami „materiały paszowe”.

Artykuł 3

W tytule i art. 1 dyrektywy 91/357/EWG oraz jej Załączniku wyraz „składniki” zastępuje się wyrazami „materiały paszowe”.

Artykuł 4

Załącznik do dyrektywy 96/25/WE zastępuje się Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Niniejszym dyrektywa 92/87/EWG traci moc.

Artykuł 6

Przepisy ustanowione w niniejszej dyrektywie stosuje się bez uszczerbku dla zasad prawodawstwa weterynaryjnego odnoszących się do żywienia zwierząt.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie stanowią, że materiały paszowe wprowadzone do obrotu przed dniem 1 stycznia 1999 r., które nie spełniają wymagań niniejszej dyrektywy mogą pozostać w obrocie do dnia 31 grudnia 1999 r.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1998 r.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 września 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZEŚĆ A

Ogólna

I. OBJAŚNIENIA

1. Materiały paszowe są wymienione i nazwane w części B według z następujących kryteriów:
 - pochodzenie produktu / produktu ubocznego, np.: zwierzęcy, roślinny, mineralny,
 - część używanego produktu / produktu ubocznego, np.: cały, nasiona, bulwy, kości;
 - obróbka, jakiej poddano produkt / produkt uboczny, np.: łuszczenie, ekstrakcja, ogrzewanie i/lub powstały produkt / produkt uboczny, np.: płatki, otręby, pulpa, tłuszcz;
 - dojrzałość produktu / produktu ubocznego i/lub jakość produktu / produktu ubocznego, np.: „o niskiej zawartości glukozyolanów”, „o wysokiej zawartości tłuszczu”, „o niskiej zawartości cukru”.
2. Wykaz wymieniony w części B podzielony jest na 12 rozdziałów:
 1. Ziarna zbóż, ich produkty i produkty uboczne
 2. Nasiona oleiste, owoce oleiste, ich produkty i produkty uboczne
 3. Nasiona roślin strączkowych, ich produkty i produkty uboczne
 4. Bulwy, korzenie, ich produkty i produkty uboczne
 5. Inne nasiona i owoce, ich produkty i produkty uboczne
 6. Pasze zielone i pasze objętościowe
 7. Inne rośliny, ich produkty i produkty uboczne
 8. Przetwory mleczne
 9. Produkty zwierzęce ze zwierząt lądowych
 10. Ryby, inne zwierzęta morskie, ich produkty i produkty uboczne
 11. Minerale
 12. Różne

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE CZYSTOŚCI BOTANICZNEJ I CHEMICZNEJ

1. Nie naruszając art. 3, materiały paszowe muszą w zakresie, w jakim pozwala na to dobra praktyka wytwórcza, być wolne od zanieczyszczeń chemicznych wynikających z ich procesu wytwórczego i pomocniczych środków technicznych, jak określono w dyrektywie 70/524/EWG, o ile w części B Załącznika nie została ustalona ich maksymalna zawartość dla szczególnego materiału paszowego.
2. Czystość botaniczna produktów i produktów ubocznych wymienionych w częściach B i C nie może być mniejsza niż 95%, jeśli inny stopień czystości nie był ustanowiony w części B i części C.

Za zanieczyszczenia botaniczne uznaje się::

- a) naturalne ale nieszkodliwe zanieczyszczenia (np. słoma i odpady słomy, nasiona inne gatunki uprawne lub chwasty);
 - b) nieszkodliwe pozostałości innych nasion oleistych lub owoców oleistych, pochodzących z uprzedniego procesu obróbki, którego poziom nie przekracza 0,5%.
3. Wskazana zawartość odnosi się do masy produktu i produktu ubocznego jako takich.

III. PRZEPISY DOTYCZĄCE OZNACZANIA

W przypadku, gdy nazwa materiału paszowego w części B zawiera wyraz lub wyrazy w nawiasach, wyrazy te mogą być włączone lub pominięte według uznania np. olej sojowy może być podany jako olej z ziaren soi lub olej sojowy.

IV. PRZEPISY DOTYCZĄCE SŁOWNICTWA

Słownictwo podane poniżej dotyczy głównych procesów stosowanych w celu przygotowania materiałów paszowych wymienionych w części B i C niniejszego Załącznika. W przypadku, gdy nazwy tych materiałów paszowych zawierają nazwę zwyczajową lub kwalifikator z tego słownika, to proces, który ma zostać przeprowadzony musi być zgodny z podaną definicją.

	Proces	Definicja	Nazwa zwyczajowa / kwalifikator
1	2	3	4
1	Zateżanie ¹	Zwiększenie zawartości niektórych składników przez usunięcie wody lub innych składników	Koncentrat
2	Obłuszczenie ²	Całkowite lub częściowe usunięcie zewnętrznych warstw z ziarna, nasion, owoców, orzechów i innych	Obłuszczony, częściowo obłuszczony
3	Suszenie	Odwodnienie przy wykorzystaniu procesów sztucznych lub naturalnych	Suszony (na słońcu lub sztucznie)

	Proces	Definicja	Nazwa zwyczajowa / kwalifikator
1	2	3	4
4	Ekstrakcja	Usunięcie rozpuszczalnikiem organicznym tłuszczu lub oleju z niektórych materiałów, lub wodą – cukru i innych rozpuszczalnych w wodzie składników. W przypadku stosowania rozpuszczalników organicznych, otrzymany produkt musi być wolny od tego rozpuszczalnika.	Ekstrahowany z (w przypadku materiałów zawierających olej) melasy, pulpy (w przypadku produktu zawierającego cukier lub inne składniki rozpuszczalne w wodzie)
5	Ekstruzja	Przeciskanie materiału przez otwory pod ciśnieniem. (również wstępne żelowanie)	Ekstrudowany
6	Płatkowanie	Walcowanie mokrego materiału poddanego obróbce cieplnej	Płatki
7	Mielenie	Fizyczna obróbka ziarna w celu zmniejszenia wielkości cząsteczek i ułatwienia rozdzielania na frakcje składowe (głównie mąka, otręby, śruta)	Mąka, otręby, śruta ⁴ , pasza
8	Ogrzewanie	Ogólny termin obejmujący szereg procesów obróbki cieplnej prowadzonej w określonych warunkach w celu wpłynięcia na wartość żywieniową lub strukturę materiału	Opiekany, gotowany, poddany obróbce cieplnej
9	Uwodornianie	Przekształcanie nienasyconych glicerydów w glicerydy nasycone (olejów i tłuszczu)	Utwardzony, częściowo utwardzony
10	Hydroliza	Rozbicie na prostsze składniki chemiczne przez odpowiednią obróbkę wodą a także enzymami lub kwasami / zasadami	Hydrolizowany
11	Wyciskanie ⁴	Usuwanie w drodze ekstrakcji mechanicznej (przy użyciu prasy śrubowej lub innej) z jednoczesnym niewielkim podgrzaniem lub bez, tłuszczu / oleju z bogatych w olej materiałów lub soku z owoców i innych produktów roślinnych.	Wytłok ⁵ (w przypadku materiałów zawierających olej) Pulpa, miazga (w przypadku owoców itp.) Wyciskana pulpa (w przypadku buraków cukrowych)
12	Granulowanie	Specjalne kształtowanie w wyniku przeciskania przez matrycę	Granulat, granulowany
13	Wstępne żelowanie	Modyfikacja skrobi dla poprawienia jej właściwości pęcznienia w zimnej wodzie	Żelowany ⁶ , spęczniony
14	Rafinowanie	Pełne lub częściowe usuwanie zanieczyszczeń z cukru, olejów i innych materiałów naturalnych przez obróbkę chemiczną lub fizyczną	Rafinowany, częściowo rafinowany
15	Mielenie na mokro	Mechaniczne rozdzielanie części składowych rdzenia / ziarna czasem po namoczeniu w wodzie, z dwutlenkiem siarki lub bez niego, w celu ekstrakcji	Kiełki, gluten, skrobia

	Proces	Definicja	Nazwa zwyczajowa / kwalifikator
1	2	3	4
		skrobi	
16	Rozdrabnianie	Mechaniczna obróbka ziarna lub innych materiałów paszowych w celu zmniejszenia ich wymiarów.	Rozdrobnione, rozdrabnianie
17	Odcukrzanie	Całkowite lub częściowe usuwanie monosacharydów i disacharydów z melasy i innego materiału zawierającego cukier metodami chemicznymi lub fizycznymi.	Odcukrzony, częściowo odcukrzony

¹ W języku niemieckim „Konzentrieren” może być zastąpione w miarę potrzeb wyrazem „Eindicken”, a w takim przypadku wspólnym kwalifikatorem powinno być „eingedickt”.

² „Obłuszczenie” może być zastąpione w stosownych przypadkach „łuszczeniem” lub „obłuskiwaniem”, a w takim przypadku kwalifikatorem powinien być „wyłuskany” lub „obłuszczone”.

³ W języku francuskim można użyć słowa „issues”.

⁴ W języku francuskim wyraz „pressage” może być zastąpiony wyrazem „Extraction mécanique”.

⁵ W stosownych przypadkach słowo „wytłok” może być zastąpione słowem „makuch”.

⁶ W języku niemieckim można stosować kwalifikator „aufgeschlossen” i nazwę „Quellwasser” (w odniesieniu do skrobi).

V. PRZEPISY DOTYCZĄCE POZIOMÓW PODANYCH LUB TYCH, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ ZADEKLAROWANE JAK OKREŚLONO W CZĘŚCI B LUB C

1. Podane poziomy zawartości substancji, lub te, które mają zostać zadeklarowane odnoszą się do wagi materiału paszowego, o ile przepis nie stanowi inaczej.
2. Z zastrzeżeniem art. 3 i art. 6 ust. 3 lit. b) dyrektywy i pod warunkiem, że nie ustanowiono żadnego innego poziomu w części B lub C niniejszego Załącznika, wilgotność materiału paszowego musi być podana, jeżeli przekracza 14% masy materiału paszowego. W przypadku materiału paszowego o wilgotności nie przekraczającej wskazanego powyżej poziomu, zawartość należy podać na życzenie kupującego.
3. Z zastrzeżeniem art. 3 dyrektywy i pod warunkiem, że żaden inny poziom nie jest ustanowiony w części B lub części C niniejszego Załącznika, poziom popiołu nierozpuszczalnego w kwasie solnym w materiałach paszowych musi być podany, jeżeli przekracza 2,2% w suchej masie.

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE CZYNNIKÓW DENATURUJĄCYCH I WIĄŻĄCYCH

W przypadku gdy produkty określone w części B kolumna 2 lub części C kolumna 1 niniejszego Załącznika są stosowane w celu denaturowania lub wiązania materiału paszowego, musi być podana następująca informacja:

- czynnik denaturujący: rodzaj i ilość zastosowanych produktów;
- czynniki wiążące: rodzaj zastosowanych produktów.

W przypadku czynników wiążących, ilość zastosowanych produktów nie może przekraczać 3% masy całkowitej.

VII. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZALECONEGO MINIMALNEGO POZIOMU LUB TEGO, O KTÓRY MA BYĆ ZADEKLAROWANY, JAK OKREŚLONO W CZĘŚCIACH B I C

W przypadku, gdy podczas urzędowej inspekcji na podstawie art. 12 dyrektywy, zostanie stwierdzone, że skład materiału paszowego odbiega od składu deklarowanego w taki sposób, że obniża jego wartość, dopuszcza się następujące minimalne odchylenia:

- a) dla białka surowego:
 - 2 jednostki dla zawartości deklarowanych 20% lub większych,
 - 10% deklarowanej zawartości dla zawartości deklarowanych poniżej 20%, lecz nie mniejszych niż 10%,
 - 1 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 10%.
- b) dla cukrów ogólnych, cukrów redukujących, sacharozy, laktozy i glukozy (dekstrozy):
 - 2 jednostki dla zawartości deklarowanych 20% lub większych,
 - 10% deklarowanej zawartości dla zawartości deklarowanych poniżej 20% lecz nie mniejszych niż 5%,
 - 0,5 jednostki dla zawartości zadeklarowanych poniżej 5%;
- c) dla skrobi i inuliny:
 - 3 jednostki dla zawartości deklarowanych 30% lub większych,
 - 10% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych poniżej 30% lecz nie mniejszych niż 10%,
 - 1 jednostka dla zawartości deklarowanych poniżej 10%;
- d) dla surowych olejów i tłuszczu:
 - 1,8 jednostki dla zawartości deklarowanych 15% lub większych,
 - 12% deklarowanych zawartości dla zawartości deklarowanych poniżej 15% lecz nie mniejszych niż 5%,
 - 0,6 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 5%;
- e) dla włókna surowego:
 - 2,1 jednostki dla zawartości deklarowanych 14% lub większych,

- 15% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych poniżej 14%, lecz nie mniejszych niż 6%,
 - 0,9 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 6%;
- f) dla wilgotności i popiołu surowego:
- 1 jednostka dla zawartości deklarowanych 10% lub większych,
 - 10% zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanych 10%, lecz nie mniejszych niż 5%,
 - 0,5 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 5%;
- g) dla całkowitej ilości fosforu, sodu, węglanu wapnia, wapnia, magnezy, wskaźnika kwasowości, substancji nierozpuszczalnych w eterze naftowym:
- 1,5 jednostki dla zawartości (wartości) deklarowanych 15% (15) lub więcej, odpowiednio,
 - 10% zawartości (wartości) deklarowanej dla zawartości (wartości) deklarowanych poniżej 15% (15), ale nie mniejszych niż 2% (2), odpowiednio,
 - 0,2 jednostki dla zawartości (wartości) deklarowanych poniżej 2% (2), odpowiednio;
- h) dla nierozpuszczalnego w kwasie solnym popiołu i chlorków wyrażonych jako NaCl:
- 10% zawartości deklarowanych dla zawartości deklarowanych 3% lub większych,
 - 0,3 jednostki dla zawartości deklarowanych poniżej 3%;
- i) dla karotenu, witaminy A i ksantofilu:
- 30% zawartości deklarowanej;
- j) dla metioniny, lizyny i niestabilnych zasad azotowych:
- 20% zawartości deklarowanej.

VIII. PRZEPISY DOTYCZĄCE ETYKIETOWANIA MATERIAŁÓW PASZOWYCH ZAWIERAJĄCYCH BIAŁKO POCHODZĄCE Z TKANEK SSAKÓW

1. Etykiety materiałów paszowych zawierających białko pochodzące z tkanek ssaków muszą zawierać następującą deklarację: „Ten materiał paszowy zawiera białko pochodzące z tkanek ssaków, którym żywienie

przeżuwaczy jest zabronione”.

Niniejszego nie stosuje się do:

- mleka i przetworów mlecznych,
 - żelatyny,
 - aminokwasów pozyskanych ze skór i skórek w drodze procesu, który obejmuje narażenie materiału na działanie pH o wartości 1 do 2, a następnie pH >11, a następnie obróbkę cieplną w temperaturze 140 °C przez 30 minut pod ciśnieniem 3 barów,
 - fosforanu diwapnia pozyskanego z odtłuszczonych kości,
 - wysuszonego osocza i innych produktów z krwi.
2. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie zabrania stosowania białka pochodzącego z tkanek ssaków jak określono w ust. 1 zdanie pierwsze w paszach dla niektórych zwierząt innych niż przeżuwacze, jak na to zezwala art. 1 ust. 2 dyrektywy 90/667/EWG, oświadczenie wymagane w ust. 1 musi dodatkowo zawierać inne gatunki zwierząt lub kategorie zwierząt, na które został rozszerzony zakaz stosowania danych produktów.

CZĘŚĆ B

Otwarty wykaz głównych materiałów paszowych

1. ZIARNA ZBÓŻ, ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
1.01	Owies zwyczajny	Ziarno <i>Avena sativa</i> L. i inne uprawne odmiany owsa zwyczajnego	
1.02	Płatki owsiane	Produkt otrzymany przez parowanie i walcowanie obłuszczonego owsa zwyczajnego. Może on zawierać małą ilość łuski.	Skrobia
1.03	Śruta owsiana	Produkt uboczny uzyskiwany w procesie obróbki przesianego, obłuszczonego owsa na kaszę i mąkę. Składa się głównie z otrębów owsianych i bielma.	Włókno surowe
1.04	otręby i łuski owsiane i	Produkt uboczny otrzymany podczas obróbki przesianego owsa na kaszę owsianą. Składa się głównie z łuski i otrębów owsianych.	Włókno surowe
1.05	Jęczmień	Ziarno <i>Hordeum vulgare</i> L.	
1.06	Śruta jęczmienna	Produkt uboczny uzyskiwany podczas obróbki przesianego, obłuszczonego jęczmienia na kaszę perłową, grysik lub mąkę	Włókno surowe
1.07	Białko jęczmienne	Suszony produkt uboczny uzyskiwany podczas produkcji skrobi z jęczmienia. Składa się głównie z białka uzyskanego z oddzielania skrobi	Włókno surowe Skrobia
1.08	Ryż łamany	Produkt uboczny uzyskiwany przy polerowaniu lub szkliwieniu ryżu <i>Oriza sativa</i> L. Zawiera głównie niewymiarowe i/lub połamane ziarna.	Skrobia
1.09	Otręby ryżowe (brązowe)	Produkt uboczny uzyskiwany z pierwszego polerowania obłuszczonego ryżu. Składa się głównie z srebrzystej powłoki, części warstwy aleuronowej, bielma i kielków.	Włókno surowe
1.10	Otręby ryżowe (białe)	Produkt uboczny uzyskiwany podczas drugiego polerowania obłuszczonego ryżu. Składa się głównie z cząstek warstwy aleuronowej, bielma i kielków.	Włókno surowe
1.11	Otręby ryżowe z węglanem wapnia	Produkt uboczny polerowania obłuszczonego ryżu. Składa się głównie ze srebrzystych łusek, cząstek warstwy aleuronowej, bielma i kielków; zawiera	Włókno surowe Węglan wapnia

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
		zróżnicowane ilości węgla wapnia wynikłe z procesu polerowania.	
1.12	Mączka paszowa z ryżu parzonego	Produkt uboczny polerowania obłuszczonego parzonego ryżu. Składa się głównie ze srebrzystej powłoki, cząstek warstwy aleuronowej, bielma, kielków zawiera zróżnicowaną ilość węgla wapnia wynikłą z procesu polerowania	Włókno surowe Węglan wapnia
1.13	Mielony ryż pastewny	Produkt uzyskany przez mielenie ryżu pastewnego, składającego się albo z zielonych, kredowych lub niedojrzałych ziaren, wydzielonych podczas mielenia ryżu łuskanego lub z normalnych obłuszczonych ziaren, które są żółte lub mają plamy.	Skrobia
1.14	Makuch z kielków ryżowych	Produkt uboczny wytwarzania oleju, uzyskiwany przy wyciskaniu kielków ryżowych do których przylegają jeszcze cząstki bielma i łuski.	Włókno surowe Białko surowe Tłuszcz surowy
1.15	Kielki ryżowe, ekstrahowane	Produkt uboczny wytwarzania oleju, uzyskiwany w wyniku ekstrakcji kielków ryżowych, do których przylegają jeszcze części bielma i łuski.	Białko surowe
1.16	Skrobia ryżowa	Technicznie czysta skrobia ryżowa	Skrobia
1.17	Proso	Ziarno <i>Panicum miliaceum</i> L.	
1.18	Żyto	Ziarno <i>Secale cereale</i> L.	
1.19	Śruta żytnia ¹	Produkt uboczny wytwarzania mąki uzyskiwany z przesiewanego żyta. Składa się głównie z cząstek bielma z drobnymi fragmentami łuski zewnętrznej i odpadów ziarna.	Skrobia
1.20	Żyto paszowe	Produkt uboczny wytwarzania mąki uzyskiwany z przesiewanego żyta. Zawiera głównie fragmenty łuski zewnętrznej i cząstki ziarna, z których usunięto mniej bielma niż w otrębach.	Skrobia
1.21	Otręby żytnie	Produkt uboczny wytwarzania mąki otrzymany z przesiewanego żyta. Składa się głównie z fragmentów zewnętrznej łuski i cząstek ziarna, z których większość bielma usunięto.	Włókno surowe
1.22	Sorgo	Ziarno <i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench s.l.	
1.23	Pszenica	Ziarno <i>Triticum aestivum</i> (L.), <i>Triticum durum</i> Desf. i inne uprawne pszenicy.	
1.24	Śruta pszenna	Produkt uboczny wytwarzania mąki uzyskiwany z przesiewanego ziarna	Skrobia

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
		pszenicy lub obłuszczonego orkisz. Składa się głównie z cząstek bielma z drobnymi fragmentami zewnętrznej łuski i odpadów ziarna.	
1.25	Pszenica paszowa	Produkt uboczny wytwarzania mąki uzyskiwany z przesiewanego ziarna pszenicy lub obłuszczonego orkisz. Składa się głównie z fragmentów zewnętrznej łuski i cząstek ziarna, z których usunięto mniej bielma niż w otrębach.	Włókno surowe
1.26	Otręby pszenne ³	Produkt uboczny wytwarzania mąki uzyskiwany z przesianego ziarna pszenicy lub obłuszczonego orkisz. Składa się głównie z fragmentów łuski zewnętrznej i cząstek ziarna, z których większa część bielma usunięto.	Włókno surowe
1.27	Kiełki pszenne	Produkt uboczny wytwarzania mąki. Składa się głównie z kiełków pszennych, walcowanych lub nie, do których mogą jeszcze przylegać fragmenty bielma lub zewnętrznej łuski.	Białko surowe Tłuszcz surowy
1.28	Gluten pszenny	Wysuszony produkt uboczny wytwarzania skrobi pszennej. Składa się głównie z glutenu uzyskiwanego podczas oddzielania skrobi.	Białko surowe
1.29	Gluten pszenny paszowy	Produkt uboczny wytwarzania skrobi pszennej i glutenu. Składa się głównie z otrębów, z których usunięto częściowo kiełki bądź ich nie usunięto, oraz glutenu, do których mogą być dodane bardzo małe ilości składników powstałych przy przesiewaniu ziarna jak też bardzo małe ilości substancji resztkowych z procesu hydrolizy skrobi.	Białko surowe Skrobia
1.30	Skrobia pszenna	Technicznie czysta skrobia uzyskana z pszenicy	Skrobia
1.31	Żelowana skrobia pszenna	Produkt składający się ze skrobi pszennej, w znacznym stopniu spęczniałej w wyniku obróbki cieplnej.	Skrobia
1.32	Orkisz	Ziarno orkisz <i>Triticum spelta</i> L., <i>Triticum diocccum</i> Schrank, <i>Triticum monococcum</i>	
1.33	Pszenżyto	Ziarno mieszańca <i>Triticum X Secale</i>	
1.34	Kukurydza	Ziarno <i>Zea mays</i> L.	
1.35	Śruta kukurydziana ⁴	Produkt uboczny wytwarzania mąki lub kaszy manny kukurydzianej. Składa się	Włókno surowe

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
		głównie z fragmentów zewnętrznej łuski i cząstek ziarna, z których usunięto mniej bielma niż z otrębów.	
1.36	Otręby kukurydziane	Produkt uboczny produkcji mąki lub kaszy manny kukurydzianej. Składa się głównie z zewnętrznej łuski i niewielkiej ilości fragmentów kielków kukurydzianych i niewielkiej ilości bielma.	Włókno surowe
1.37	Wytłok z kielków kukurydzianych	Produkt uboczny wytwarzania oleju, uzyskiwany przez wyciskanie suchych lub obrabianych na mokro kielków kukurydzianych, do których mogą jeszcze przylegać bielmo i łuska.	Białko surowe Tłuszcz surowy
1.38	Kiełki kukurydziane, ekstrahowane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję suchych lub obrabianych na mokro kielków kukurydzianych, do których mogą jeszcze przylegać bielmo i łuska.	Białko surowe
1.39	Gluten paszowy kukurydziany ⁵	Produkt uboczny wytwarzania skrobi kukurydzianej na mokro. Składa się z otrębów i glutenu, do których mogą być dodana połamana kukurydza uzyskana z przesiewania w ilości nieprzekraczającej 15% produktu i/lub pozostałości z przesączonego płynu wykorzystywanego do produkcji alkoholu lub inne produkty pochodne skrobi. Produkt może również zawierać pozostałości z ekstrakcji oleju z kielków kukurydzy uzyskanych również w procesie mokrym.	Białko surowe Skrobia Tłuszcz surowy, jeśli > 4,5%
1.40	Gluten kukurydziany	Suszony produkt uboczny wytwarzania skrobi kukurydzianej. Składa się głównie z glutenu uzyskanego podczas oddzielania skrobi.	Białko surowe
1.41	Skrobia kukurydziana	Technicznie czysta skrobia uzyskana z kukurydzy.	Skrobia
1.42	Żelowana skrobia kukurydziana ⁶	Produkt składający się ze skrobi kukurydzianej, w znacznym stopniu spęczniałej w wyniku obróbki cieplnej.	Skrobia
1.43	Słód kukurydziany	Produkt uboczny słodowania, składający się głównie z suszonych korzonków kielkujących zbóż	Białko surowe
1.44	Młóto browarniane suszone	Produkt uboczny browarniany uzyskiwany przez suszenie pozostałości słodowanego bądź niesłodowanego zboża i innych produktów skrobiowych.	Białko surowe

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
1.45	Wywar gorzelniczny zbożowy suszony ⁷	Produkt uboczny destylacji alkoholu uzyskiwany przez suszenie stałych pozostałości przefermentowanego ziarna.	Białko surowe
1.46	Wywar gorzelniczny zbożowy ciemny ⁸	Produkt uboczny destylacji alkoholu uzyskiwany przez wysuszenie stałych pozostałości przefermentowanego ziarna, do których został dodany syrop piwny lub odparowany wykorzystany zacier odfermentowany.	Białko surowe

¹ Produkty zawierające ponad 40% skrobi mogą być kwalifikowane jako „bogate w skrobię”. Mogą być określane w języku niemieckim jako „Roggennachmehl”

² Produkty zawierające ponad 40% skrobi mogą być kwalifikowane jako „bogate w skrobię”. Mogą być określane w języku niemieckim jako „Weizennachmehl”

³ Jeśli ten składnik był poddany drobniejszemu mieleniu, słowo „miałki” może być dodane do nazwy lub nazwa może być zastąpiona przez odpowiednie określenie.

⁴ Produkty zawierające ponad 40% skrobi mogą być nazywane jako „bogate w skrobię”. Mogą być określane w języku niemieckim jako „Maisnachmehl”

⁵ Niniejsza nazwa może być zastąpiona przez „kukurydziany gluten paszowy”

⁶ Ta nazwa może być zastąpiona przez „ekstrudowana skrobia kukurydziana”

⁷ Ta nazwa może być uzupełniona gatunkami ziarna.

⁸ Ta nazwa może być zastąpiona przez „Wywar gorzelniczny zbożowy ciemny rozpuszczalny z dodatkiem zagęszczonych produktów podestylacyjnych”. Nazwa może być uzupełniona gatunkami ziarna.

2. NASIONA OLEISTE, OWOCE OLEISTE, ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
2.01	Wytłok z orzechów ziemnych i częściowo łuszczonech	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskany przez wyciskanie częściowo obłuszczonych orzechów ziemnych <i>Arachis hypogaea</i> L. i innych gatunków <i>Arachis</i> . (Maksymalna zawartość włókna 16% w suchej masie).	Włókno surowe Białko surowe Tłuszcz surowy
2.02	Orzechy ziemne, częściowo obłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję częściowo obłuszczonych orzeszków ziemnych. (maksymalna zawartość włókna 16% w suchej masie).	Włókno surowe Białko surowe
2.03	Wytłok z orzechów ziemnych, obłuszczonych	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany z wyciskania obłuszczonych orzechów ziemnych.	Włókno surowe Białko surowe Tłuszcz surowy
2.04	Orzechy ziemne, obłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję obłuszczonych orzechów ziemnych.	Włókno surowe Białko surowe
2.05	Nasiona rzepaku ¹	Nasiona rzepaku <i>Brassica napus</i> L. ssp. <i>oleifera</i> (Metzg.) Sinsk., Sarson indyjski	

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
		<i>Brassica napus</i> L. Var. <i>Glauca</i> (Roxb.) O.E. Schulz oraz rzepaku <i>Brassica napa</i> ssp. <i>oleifera</i> (Metzg.) Sinsk. (Minimalna czystość botaniczna 94%).	
2.06	Nasiona rzepaku, wyciek ¹	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję nasion rzepaku. (Minimalna czystość botaniczna 94%).	Włókno surowe Białko surowe Tłuszcz surowy
2.07	Nasiona rzepaku, ekstrahowane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję nasion. (Minimalna czystość botaniczna 94%).	Białko surowe
2.08	Łuski nasion rzepaku	Produkt uboczny uzyskiwany podczas łuszczenia nasion rzepaku.	Włókno surowe
2.09	Nasiona krokoszu barwierskiego, częściowo obłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję częściowo obłuszczonych nasion krokoszu <i>Carthamus tinctorius</i> L.	Włókno surowe Białko surowe
2.10	Wyciek z kopry	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskany przez wyciskanie suchego rdzenia (bielmo nasion) i zewnętrznej łuski (integument) nasion palmy kokosowej <i>Cocos nucifera</i> L.	Włókno surowe Białko surowe Tłuszcz surowy
2.11	Kopra, ekstrahowana	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję wysuszonego rdzenia (bielmo nasion) i zewnętrznej łuski nasion palmy kokosowej.	Białko surowe
2.12	Wyciek z rdzenia palmy	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez wyciskanie rdzeni palmowych olejowca gwinejskiego (<i>Elaeis guineensis</i> Jacq., <i>Corozo oleifera</i> (HBK) L.K. Bailey (<i>Elaeis melanococca</i> auct;), z których usunięto możliwie jak najwięcej twardej łupiny zewnętrznej.	Włókno surowe Białko surowe Tłuszcz surowy
2.13	Rdzeń palmowy, ekstrahowany	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję wysuszonego rdzenia (bielmo nasion), z których usunięto możliwie najwięcej twardej łupiny zewnętrznej.	Włókno surowe Białko surowe
2.14	Nasiona soi, opiekane	Nasiona soi (<i>Glycine max.</i> L. Merr.) poddane odpowiedniej obróbce cieplnej. (aktywność ureazy maksymalnie 0,4 mg N/g x min.)	
2.15	Nasiona soi, ekstrahowane, opiekane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany po ekstrakcji i odpowiedniej obróbce cieplnej. (aktywność ureazy	Białko surowe Włókno surowe, jeśli >8%

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
		maksymalnie 0,4 mg N/g x min.)	
2.16	Nasiona soi, obłuszczone, ekstrahowane, opiekane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany z obłuszczonych nasion soi po ekstrakcji i odpowiedniej obróbce cieplnej (Maksymalna zawartość surowego włókna 8% suchej masy) (aktywność ureazy maksymalnie 0,4 mg N/g x min.)	Białko surowe
2.17	Koncentrat białka sojowego	Produkt uzyskiwany z obłuszczonych nasion soi po ekstrakcji tłuszczu, poddanych powtórnej ekstrakcji celem obniżenia zawartości wolnego azotu w ekstrakcie.	Białko surowe
2.18	Olej roślinny ²	Olej uzyskiwany z roślin	Wilgotność, jeśli >1%
2.19	Łuski z nasion soi	Produkt uboczny uzyskany podczas łuszczenia soi	Włókno surowe
2.20	Nasiona bawełny	Nasiona bawełny <i>Gossypium</i> ssp., z których usunięto włókno.	Włókno surowe Białko surowe Tłuszcz surowy
2.21	Nasiona bawełny, częściowo obłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję nasion bawełny z których usunięto włókno i część łuski. (Maksymalna zawartość włókna surowego w suchej masie 22,5%).	Włókno surowe Białko surowe
2.22	Wytłok z nasion bawełny	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez wyciskanie nasion bawełny, z których usunięto włókno.	Włókno surowe Białko surowe Tłuszcz surowy
2.23	Wytłok z nasion nigru	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez wyciskanie nasion nigru <i>Guizotia abyssynica (Lf) Cass.</i> (Maksymalna zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl 3,4%)	Włókno surowe Białko surowe Tłuszcz surowy
2.24	Nasiona słonecznika	Nasiona słonecznika <i>Helianthus annuus</i> L.	
2.25	Nasiona słonecznika, ekstrahowane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję nasion słonecznika.	Włókno surowe
2.26	Nasiona słonecznika, częściowo obłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny tłoczenia oleju uzyskiwany przez ekstrakcję nasion słonecznika częściowo obłuszczonych. Maksymalna zawartość włókna surowego 27,5% w suchej masie.	Włókno surowe Białko surowe
2.27	Nasiona lnu	Nasiona lnu <i>Linum usitatissimum</i> L. (Minimalna czystość botaniczna 93%).	
2.28	Wytłok lniany	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez wyciskanie nasion lnu.	Włókno surowe Białko surowe

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
		(Minimalna czystość botaniczna 93%).	Tłuszcz surowy
2.29	Nasiona lnu, ekstrahowane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję nasion lnu. (Minimalna czystość botaniczna 93%).	Białko surowe
2.30	Pulpa z oliwek	Produkt uboczny wytwarzania oleju otrzymany przez ekstrakcję wyciskanych oliwek <i>Olea europea L.</i> oddzielonych na tyle, na ile to możliwe od cząstek pestek.	Włókno surowe Białko surowe
2.31	Wytłok z nasion sezamu	Produkt uboczny wytwarzania oleju otrzymany przez wyciskanie nasion rośliny sezamowej <i>Sesamum indicum L.</i> (Popiół nierozpuszczalny w HCl: maksymalnie 5%).	Włókno surowe Białko surowe Tłuszcz surowy
2.32	Ziarno kakaowe, częściowo obłuszczone, ekstrahowane	Produkt uboczny wytwarzania oleju uzyskiwany przez ekstrakcję suszonych i prażonych ziaren kakao <i>Theobroma cacao L.</i> , z których część łuski została usunięta.	Włókno surowe Białko surowe
2.33	Łuski kakaowe	Łupiny suszonego i prażonego ziarna kakaowego	Włókno surowe

¹ Stosownie do przypadku można dodać określenie „nisko glukozylanowy”. „Nisko glukozylanowy” oznacza jak zdefiniowano w prawodawstwie wspólnotowym.

² Nazwę należy uzupełnić nazwą gatunku rośliny.

3. NASIONA ROŚLIN STRĄCZKOWYCH, ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
3.01	Groch włoski	Nasiona <i>Cicer arietinum L.</i>	
3.02	Mączka nasion guaru, ekstrahowana	Produkt uboczny otrzymany po ekstrakcji kleju z nasion <i>Cyamopsis tetragonoloba (L.) Taub.</i>	Białko surowe
3.03	Soczewica	Nasiona <i>Ervum ervilia L.</i>	
3.04	Lędźwian siewny ¹	Nasiona <i>Lathyrus sativus L.</i> poddane stosownej obróbce cieplnej	
3.05	Soczewica jadalna	Nasiona <i>Lens culinaris a.o. Medik</i>	
3.06	Łubin słodki	Nasiona <i>Lupinus ssp.</i> o małej zawartości gorzkich nasion	
3.07	Fasola, opiekana	Nasiona <i>Phaseolus</i> lub <i>Vigna ssp.</i> poddane odpowiedniej obróbce cieplnej w celu inaktywacji toksycznych lektyn.	
3.08	Groch	Nasiona <i>Pisum ssp.</i>	
3.09	Śruta grochowa	Produkt uboczny uzyskiwany przy produkcji mąki grochowej. Składa się głównie z liścienia i małej ilości łusek.	Białko surowe Włókno surowe

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
3.10	Otręby grochowe	Produkt uboczny produkcji mączki grochowej. Składa się głównie z łupin usuniętych podczas łuskania i czyszczenia grochu.	Włókno surowe
3.11	Bobik	Nasiona <i>Vicia faba</i> L. ssp. <i>faba</i> var. <i>equina</i> Pers. i odm. <i>minuta</i> (Alef.) Mansf.	
3.12	Wyka jednokwiatowa	Nasiona <i>Vicia monanthos</i> Desf.	
3.13	Wyka siewna	Nasiona <i>Vicia sativa</i> L. odm. <i>sativa</i> i inne odmiany	

¹ Tę nazwę należy uzupełnić wskazaniem metody obróbki cieplnej.

4. BULWY, KORZENIE I ICH PRODUKTY ORAZ PRODUKTY UBOCZNE

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
4.01	Pulpa buraczana	Produkt uboczny wytwarzania cukru. Składa się z ekstrahowanej i suszonej krajanki buraka cukrowego <i>Beta vulgaris</i> L. ssp. <i>vulgaris</i> var. <i>altissima</i> Doell. (Maksymalna zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl: 4,5% suchej masy.)	Zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl, jeśli > 3,5% suchej masy. Całkowity cukier w przeliczeniu na sacharozę, jeśli >10,5%
4.02	Melasa buraczana	Produkt uboczny składający się z pozostałości syropu z wytwarzania lub rafinacji cukru z buraków	Całkowity cukier w przeliczeniu na sacharozę. Wilgotność tylko, jeśli >28%
4.03	Pulpa buraczana melasowana	Produkt uboczny wytwarzania cukru zawierający suszoną pulpę buraczaną, do której dodano melasę. (Maksymalna zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl: 4,5% suchej masy.)	Zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl, jeśli > 3,5% suchej masy. Całkowity w przeliczeniu na sacharozę
4.04	Wywar melasowy z buraków cukrowych	Produkt uboczny fermentacji melasy buraczanej przy produkcji alkoholu, drożdży, kwasu cytrynowego i innych substancji organicznych.	Białko surowe, wilgotność, jeśli >35%
4.05	Cukier z buraków cukrowych ¹	Cukier ekstrahowany z buraków cukrowych	Sacharoza

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
4.06	Batat	Bulwy <i>Ipomoea Batatas</i> (L.) Poir, niezależnie od postaci.	Skrobia
4.07	Maniok jadalny ²	Korzenie <i>Manibot esculenta</i> Crantz, niezależnie od postaci. (Maksymalna zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl: 4,5% suchej masy)	Skrobia Zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl, jeśli > 3,5% suchej masy
4.08	Skrobia manioku ³ , spęczniona	Skrobia uzyskana z korzeni manioku, spęczniona w wyniku odpowiedniej obróbki cieplnej	Skrobia
4.09	Pulpa ziemniaczana	Produkt uboczny produkcji skrobi ziemniaczanej (<i>Solanum tuberosum</i> L.)	
4.10	Skrobia ziemniaczana	Technicznie czysta skrobia ziemniaczana	Skrobia
4.11	Białko ziemniaczane	Suszony produkt uboczny wytwarzania skrobi, składający się głównie z substancji białkowych, uzyskiwanych po oddzieleniu skrobi.	Białko surowe
4.12	Płatki ziemniaczane	Produkt otrzymywany przez suszenie bębnowe umytych, obranych lub nie obranych parowanych ziemniaków	Skrobia Włókno surowe
4.13	Skondensowany sok ziemniaczany	Produkt uboczny produkcji skrobi ziemniaczanej, z którego częściowo usunięto białka i wodę.	Białko surowe Surowy popiół
4.14	Wstępnie żelowana skrobia ziemniaczana	Produkt składający się ze skrobi ziemniaczanej w znacznej części rozłożonej w wyniku obróbki cieplnej.	Skrobia

¹ Ta nazwa może być zastąpiona nazwą „sukroza”.

² Ta nazwa może być zastąpiona nazwą „tapioka”

³ Ta nazwa może być zastąpiona nazwą „skrobia z tapioki”

5. INNE NASIONA I OWOCE, ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
5.01	Strąki szarańczynu	Produkt uzyskiwany przez rozdrabnianie suchych owoców (strąków) drzewa szarańczynu <i>Ceratonia siliqua</i> L., z których usunięto nasiona.	Włókno surowe
5.02	Pulpa cytrusowa	Produkt uboczny otrzymany uzyskiwany z wyciskania owoców cytrusowych <i>Citrus</i> spp.	Włókno surowe

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
		podczas produkcji soków cytrusowych.	
5.03	Pulpa owocowa ¹	Produkt uboczny uzyskiwany z wyciskania owoców miąższowych lub pestkowych podczas produkcji soku owocowego.	Włókno surowe
5.04	Pulpa pomidorowa	Produkt uboczny uzyskiwany z wyciskania pomidorów <i>Solanum lycopersicum</i> Karst. podczas produkcji soku pomidorowego.	Włókno surowe
5.05	Pestki winogronowe, ekstrahowane	Produkt uboczny ekstrakcji oleju z pestek winogronowych.	Włókno surowe, jeśli > 45%
5.06	Pulpa winogronowa	Pulpa winogronowa poddana szybkiemu suszeniu po ekstrakcji alkoholu, z której usunięto możliwie jak najwięcej szypulek i pestek.	Włókno surowe, jeśli > 25%
5.07	Pestki winogronowe	Pestki usunięte z pulpy winogronowej, z których nie usunięto oleju	Tłuszcz surowy Włókno surowe, jeśli > 45%

¹ Nazwę należy uzupełnić określeniem gatunku owoców.

6. PASZE ZIELONE I PASZE OBJĘTOŚCIOWE

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
6.01	Mączka lucerny ¹	z Produkt uzyskany przez suszenie i mielenie młodej lucerny <i>Medicago sativa</i> L. i <i>Medicago</i> odm. <i>Martyn</i> . Może zawierać do 20% młodych roślin koniczyny lub innych roślin uprawianych na zielonkę wysuszonych i zmielonych jednocześnie z lucerną.	Zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl, jeśli > 3,5% suchej masy
6.02	Miazga lucerny	z Suszony produkt uboczny wyciskania soku z lucerny.	Białko surowe
6.03	Koncentrat białkowy lucerny	z Produkt uzyskiwany przez sztuczne wysuszenie frakcji soku z lucerny, który odwirowano i poddano obróbce cieplnej w celu oddzielenia białek.	Karoten Białko surowe
6.04	Mączka koniczyny ¹	z Produkt uzyskiwany przez suszenie i mielenie młodych roślin koniczyny <i>Trifolium</i> ssp. Może zawierać do 20% młodych roślin lucerny lub innych roślin paszowych, wysuszonych i zmielonych jednocześnie z koniczyną.	Zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl, jeśli > 3,5% suchej masy
6.05	Mączka traw ¹	z Produkt uzyskiwany przez wysuszenie i mielenie młodych traw paszowych.	Zawartość popiołu nierozpuszczalnego w HCl, jeśli > 3,5% suchej masy
6.06	Słoma	Słoma zbóż	

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
	zbożowa ³		
6.07	Słomy zbożowa, po obróbce ⁴	Produkt uzyskiwany w wyniku odpowiedniej obróbki słomy zbóż.	Sód, jeśli do obróbki użyto NaOH

¹ Wyraz „mączka” może być zastąpiony wyrazem „granulat”. Metoda suszenia może być dodana do nazwy.

² Do nazwy można dodać gatunek roślin uprawianych na zielonkę.

³ W nazwie należy wskazać gatunek zboża.

⁴ Nazwę należy uzupełnić wskazaniem rodzaju przeprowadzonej obróbki chemicznej,.

7. INNE ROŚLINY, ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
7.01	Melasa z trzciny cukrowej	Produkt uboczny składający się z resztek syropu zebranego podczas produkcji lub rafinacji cukru z trzciny cukrowej <i>Saccharum officinarum</i> L.	Całkowity cukier w przeliczeniu na sukrozę, Wilgotność, jeśli > 30%
7.02	Wywar melasowy z trzciny cukrowej	Produkt uboczny fermentacji melasy z trzciny cukrowej przy produkcji alkoholu, drożdży, kwasu cytrynowego lub innych substancji organicznych.	Białko surowe, wilgotność, jeśli >35%
7.03	Cukier z trzciny cukrowej ¹	Cukier ekstrahowany z trzciny cukrowej	Sukroza
7.04	Mączka z wodorostów morskich	Produkt uzyskiwany przez suszenie i rozdrabnianie morskich wodorostów, w szczególności morskoczynu. Produkt ten może być płukany w celu zmniejszenia zawartości jodu.	Popiół surowy

¹ Ta nazwa może być zastąpiona określeniem „sacharoza”

8. PRZETWORY MLECZNE

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
8.01	Odłuszczone mleko w proszku	Produkt uzyskiwany przez suszenie mleka po prawie całkowitym odłuszczeniu.	Białko surowe, Wilgotność, jeśli > 5%
8.02	Maślanka w proszku	Produkt uzyskiwany przez suszenie cieczy pozostałej po oddzieleniu masła.	Białko surowe Tłuszcz surowy Laktoza Wilgotność, jeśli >6%
8.03	Serwatka w	Produkt uzyskiwany przez suszenie cieczy	Białko surowe

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
	proszku	pozostałej po usunięciu twarogu, skrzepów mleka i kazeiny lub innych podobnych procesach.	Laktoza Wilgotność, jeśli >8% Popiół surowy
8.04	Serwatka w proszku, niskiej zawartości cukru	o Produkt uzyskiwany przez suszenie serwatki, z której częściowo usunięto laktozę.	Białko surowe Laktoza Wilgotność, jeśli >8% Popiół surowy
8.05	Białko serwatki w proszku ¹	związków białkowych ekstrahowanych z serwatki lub mleka przez chemiczną lub fizyczną obróbkę.	Białko surowe, Wilgotność, jeśli > 8%
8.06	Kazeina w proszku	Produkt uzyskiwany z odtłuszczonego mleka lub maślanki przez suszenie kazeiny wytrąconej przy użyciu kwasów lub podpuszczki.	Białko surowe, Wilgotność, jeśli >10%
8.07	Laktoza w proszku	Cukier oddzielony z mleka lub serwatki przez czyszczenie i suszenie.	Laktoza Wilgotność, jeśli >5%

¹ Tę nazwę można zastąpić nazwą „albumina mleka w proszku”

9. PRODUKTY ZWIERZĘCE ZE ZWIERZĄT ŁĄDOWYCH

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
9.01	Mączka mięsna ¹	Produkt uzyskiwany przez ogrzewanie, suszenie i mielenie całości lub części ciepłokrwistych zwierząt lądowych, z których tłuszcz został częściowo wyekstrahowany lub usunięty fizycznie. Produkt musi być zasadniczo wolny od kopyt, rogów, sierści, włosów i piór jak też i zawartości przewodu pokarmowego. (Minimalna zawartość białka surowego 50% w suchej masie). (Maksymalna ogólna zawartość fosforu: 8%).	Białko surowe Tłuszcz surowy Wilgotność, jeśli >8% Popiół surowy
9.02	Mączka mięsno-kostna ¹	Produkt uzyskiwany przez ogrzewanie, suszenie i mielenie całości lub części ciepłokrwistych lądowych zwierząt, z których tłuszcz mógł zostać w większości wyekstrahowany lub usunięty fizycznie. Produkt zasadniczo wolny od kopyt, rogów, sierści, włosów i piór, jak i treści przewodu pokarmowego.	Białko surowe Tłuszcz surowy Wilgotność, jeśli >8% Popiół surowy
9.03	Mączka kostna	Produkt uzyskiwany przez suszenie, ogrzewanie i drobne mielenie kości ciepłokrwistych zwierząt lądowych, z których tłuszcz został w większości wyekstrahowany lub usunięty fizycznie. Produkt musi być zasadniczo wolny od kopyt, rogów, sierści, włosów i piór jak też i treści przewodu pokarmowego.	Białko surowe Wilgotność, jeśli >8% Popiół surowy
9.04	Skwarki	Produkt uzyskiwany przy produkcji łoju wołowego, smalcu lub innych ekstrahowanych lub oddzielanych fizycznie tłuszczów pochodzenia zwierzęcego.	Białko surowe Wilgotność, jeśli >8% Tłuszcz surowy
9.05	Mączka drobiowa ¹	Produkt uzyskiwany przez ogrzewanie, suszenie i mielenie produktów ubocznych uboju drobiu. Produkt musi być zasadniczo wolny od piór.	Białko surowe Tłuszcz surowy Wilgotność, jeśli >8% Popiół surowy Popiół nierozpuszczalny w HCl >3,3%
9.06	Mączka z piór hydrolizowana	Produkt uzyskiwany przez poddanie hydrolizie piór drobiowych, ich suszenie i mielenie	Białko surowe Popiół nierozpuszczalny w HCl > 3,4% Wilgotność, jeśli >8%

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
9.07	Mączka z krwi	Produkt uzyskiwany przez suszenie krwi z uboju zwierząt ciepłokrwistych. Produkt musi być całkiem wolny od substancji obcych.	Białko surowe Wilgotność, jeśli >8%
9.08	Tłuszcz zwierzęcy ²	Produkt składający się z tłuszczu ciepłokrwistych zwierząt lądowych.	Wilgotność, jeśli >1%

¹ Produkty zawierające ponad 13% tłuszczu w suchej masie należy kwalifikować jako produkty „o wysokiej zawartości tłuszczu”.

² Nazwę należy uzupełnić szczegółowym opisem rodzaju tłuszczu zwierzęcego w zależności od jego pochodzenia oraz procesu produkcyjnego (łój, smalec, kości, tłuszcz itp.).

10. RYBY, INNE ZWIERZĘTA MORSKIE ICH PRODUKTY I PRODUKTY UBOCZNE

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
10.01	Mączka rybna ¹	Produkt uzyskiwany z przetwórstwa całych lub części ryb, z których mógł zostać usunięty częściowo olej, do którego mogły być ponownie dodane części rozpuszczalne.	Białko surowe Tłuszcz surowy Wilgotność, jeśli >8% Surowy popiół, jeśli >20%
10.02	Rozpuszczalne części ryb, skondensowane	Produkt uzyskiwany podczas produkcji mączki rybnej, który został oddzielony i stabilizowany przez zakwaszenie lub wysuszenie.	Białko surowe Tłuszcz surowy Wilgotność, jeśli >5%
10.03	Olej rybny	Olej uzyskany z ryb lub części ryb	Wilgotność, jeśli >1%
10.04	Rafinowany i utwardzony olej rybny,	Olej uzyskany z ryb lub ich części, rafinowany i poddany uwodornieniu	Liczba jodowa Wilgotność, jeśli >1%

¹ Produkty zawierające ponad 75% surowego białka w masie suchej należy kwalifikować jako produkty „bogate w białko”

11. MINERAŁY

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
11.01	Węglan wapnia ¹	Produkt uzyskiwany przez mielenie surowców węglanu wapnia, takich jak wapień, muszle ostryg lub małży, jak też przez wytrącanie z kwaśnego roztworu.	Wapń Popiół nierozpuszczalny w HCl, jeśli > 5%
11.02	Węglan wapniowo-magnezowy	Naturalna mieszanina węglanu wapnia i węglanu magnezu.	Wapń Magnez
11.03	Kwaśny węglan	Produkt naturalny uzyskiwany z wapiennych	Wapń

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
	wapnia z alg morskich	alg, mielonych lub granulowanych.	Popiół nierozpuszczalny w HCl, jeśli > 5%
11.04	Tlenek magnezu	Technicznie czysty tlenek magnezu (MgO)	Magnez
11.05	Siarczan magnezu	Technicznie czysty siarczan magnezu (MgSO ₄ ·7H ₂ O)	Magnez, siarka
11.06	Fosforan diwapniowy ²	Wodorofosforan wapnia wytrącony z kości lub źródeł nieorganicznych (CaHPO ₄ ·xH ₂ O)	Wapń Fosfor całkowity
11.07	Fosforan jedno-diwapniowy	Produkt uzyskany chemicznie składający się z równych części fosforanu diwapniowego i jednowapniowego (CaHPO ₄ - Ca(H ₂ PO ₄) ₂ ·H ₂ O)	Wapń Fosfor całkowity
11.08	Fosforan odfluorowany	Produkt uzyskiwany przez mielenie oczyszczonych i odpowiednio odfluoryzowanych fosforanów naturalnych	Fosfor całkowity Wapń
11.09	Odzielowana mączka kostna	Odzielowane, sterylizowane i zmielone kości, z których usunięto tłuszcz	Wapń Fosfor całkowity
11.10	Fosforan jednowapniowy	Technicznie czysty dwufosforan wapnia (Ca(H ₂ PO ₄) ₂ ·H ₂ O)	Wapń Fosfor całkowity
11.11	Fosforan wapniowo-magnezowy	Technicznie czysty fosforan wapniowo-magnezowy	Wapń Fosfor całkowity Magnez
11.12	Fosforan jednoamonowy	Technicznie czysty fosforan jednoamonowy (NH ₄ H ₂ PO ₄)	Azot całkowity, Fosfor całkowity
11.13	Chlorek sodu ¹	Technicznie czysty chlorek sodu lub produkt uzyskany przez mielenie chlorku sodu z naturalnych źródeł, takich jak sól kamienna lub morską.	Sód
11.14	Propionian magnezu	Technicznie czysty propionian magnezu	Magnez
11.15	Fosforan magnezu	Produkt składający się z technicznie czystego fosforanu magnezowego dwuzasadowego (MgHPO ₄ ·xH ₂ O)	Fosfor całkowity Magnez
11.16	Fosforan sodowo-wapniowo-magnezowy	Produkt składający się z fosforanu sodowo-wapniowo-magnezowego	Fosfor całkowity Magnez Wapń Sód
11.17	Fosforan jednosodowy	Technicznie czysty fosforan jednosodowy (NaH ₂ PO ₄ ·H ₂ O)	Fosfor całkowity Sód
11.18	Wodorowęglan sodu	Technicznie czysty wodorowęglan sodu (NaHCO ₃)	Sód

¹ Rodzaj źródła może być wskazany dodatkowo lub zamiast nazwy.

² W nazwie może być zawarte określenie procesu produkcji.

12. RÓŻNE

Numer	Nazwa	Opis	Obowiązkowa deklaracja
1	2	3	4
12.01	Produkty przemysłu piekarniczego i zakładów wytwarzających makarony oraz produkty uboczne ¹	Produkt lub produkt uboczny otrzymany przy wytwarzaniu chleba oraz wyrobów piekarniczych, herbatników lub makaronów.	Skrobia Całkowity cukier w przeliczeniu na sukrozę
12.02	Produkty przemysłu cukierniczego i produkty uboczne	Produkt lub produkt uboczny uzyskiwany podczas wytwarzania słodczy, w tym czekolady.	Całkowity cukier w przeliczeniu na sukrozę.
12.03	Wyroby i produkty uboczne wytwarzania ciast i lodów ²	Produkt lub produkt uboczny uzyskiwany podczas wytwarzania ciast cukierniczych, ciastek lub lodów.	Skrobia Całkowity cukier w przeliczeniu na sukrozę Tłuszcz surowy
12.04	Kwasy tłuszczowe	Produkty uboczne uzyskiwane podczas usuwania kwasów ługiem lub w procesie destylacji olejów i tłuszczów nieokreślonego pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego.	Tłuszcz surowy Wilgotność, jeśli >1%
12.05	Sole kwasów tłuszczowych ²	Produkt uzyskiwany przez zmydlanie kwasów tłuszczowych wodorotlenkiem wapnia, sodu lub potasu.	Tłuszcz surowy Ca (lub Na lub K gdzie stosowne)

¹ Nazwę można zmienić lub uzupełnić w celu określenia procesu spożywczego, w wyniku, którego uzyskano produkt paszowy.

² Nazwę można uzupełnić wskazaniem, jaka sól została uzyskana.

CZEŚĆ C

Przepisy dotyczące nazw i deklarowania niektórych składników nie wymienionych w wykazie materiałów paszowych

Dla materiałów paszowych wprowadzonych do obrotu, które nie zostały wymienione w części B niniejszego załącznika, należy sporządzić obowiązkową deklarację składników wskazaną w kolumnie 2 poniższej tabeli, zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. d) dyrektywy.

Materiały paszowe, które nie są wymienione w części B muszą być nazywane zgodnie z kryteriami wymienionymi w części A I.1 niniejszego Załącznika.

Materiały paszowe sporządzone z:		Obowiązkowa deklaracja:
1		2
1.	Ziaren zbóż	
2.	Produktów i produktów ubocznych z ziarna zbóż	Skrobia, jeśli >20% Białko surowe, jeśli >10% Tłuszcz surowy, jeśli >5% Włókno surowe
3.	Nasion oleistych, owoców oleistych	
4.	Produktów i produktów ubocznych z nasion oleistych, owoców oleistych	Białko surowe, jeśli >10% Tłuszcz surowy, jeśli >5% Włókno surowe
5.	Nasion roślin strączkowych	
6.	Produktów i produktów ubocznych z nasion roślin strączkowych	Białko surowe, jeśli >10% Włókno surowe
7.	Bulw i korzeni	
8.	Produktów i produktów ubocznych z bulw i korzeni	Skrobia Włókno surowe Popiół nierozpuszczalny w HCl, jeśli >3,5%
9.	Innych produktów i produktów ubocznych z przetwórstwa buraków cukrowych	Włókno surowe, jeśli > 15% Całkowity cukier w przeliczeniu na sacharozę Popiół nierozpuszczalny w, HCl, jeśli >3,5%
10.	Innych nasion i owoców, ich produktów i produktów ubocznych	Białko surowe Tłuszcz surowy, jeśli >10% Włókno surowe
11.	Pasz zielonych i pasz objętościowych	Białko surowe, jeśli >10% Włókno surowe
12.	Innych roślin, ich produktów i produktów ubocznych	Białko surowe, jeśli >10% Włókno surowe
13.	Produktów i produktów ubocznych z przetwórstwa trzciny cukrowej	Włókno surowe, jeśli > 15% Całkowity cukier w przeliczeniu na sacharozę
14.	Przetworów mlecznych i mlecznych produktów ubocznych	Białko surowe Wilgotność, jeśli >5% Laktoza, jeśli >8%

Materiały paszowe sporządzone z:		Obowiązkowa deklaracja:
1		2
15.	Produktów zwierzęcych ze zwierząt lądowych	Białko surowe, jeśli >10% Tłuszcz surowy, jeśli >5% Wilgotność, jeśli >8%
16.	Ryb, innych zwierząt morskich, ich produktów i produktów ubocznych	Białko surowe, jeśli >10% Tłuszcz surowy, jeśli >5% Wilgotność, jeśli >8%
17.	Minerałów	Odpowiednie minerały
18.	Różne	Skrobia, jeśli >30% Białko surowe, jeśli >10% Tłuszcz surowy, jeśli >10% Włókno surowe Całkowity cukier w przeliczeniu na sacharozę, jeśli >10%

DYREKTYWA KOMISJI 98/68/WE

z dnia 10 września 1998 r.

ustanawiająca dokument wzorcowy określony w art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 95/53/WE i niektóre reguły kontroli przy wprowadzaniu do Wspólnoty pasz z państw trzecich

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 95/53/WE z dnia 25 października 1995 r. ustalającą zasady dotyczące organizacji urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt¹, w szczególności jej art. 9 ust. 2;

a także mając na uwadze, co następuje:

gdy produkty są wprowadzane na obszar celny Wspólnoty i nie są dopuszczone do swobodnego obrotu na terytorium Państwa Członkowskiego, które przeprowadza kontrole, właściwy organ dostarcza zainteresowanej osobie dokument wskazujący rodzaj przeprowadzonej kontroli oraz jej wynik;

powinno się przyjąć zasady tworzenia i dostarczania dokumentu;

określając układ dokumentu powinno się uwzględnić przyszłą możliwość ewentualnego elektronicznego przesyłania informacji w nim zawarty;

niniejsze jednolite podejście pozwala, aby dokument został sporządzony tylko w jednym z języków urzędowych Wspólnoty;

należy ustanowić bliską współpracę między organem celnym a właściwym organem w dziedzinie żywienia zwierząt, celem zapewnienia, że procedury kontroli nie są omijane;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Dokument określony w art. 9 ust. 1 dyrektywy 95/53/WE musi zostać sporządzony zgodnie ze wzorem ustanowionym w załączniku A. Dokument musi się składać wyłącznie z jednego arkusza.

2. W celu stworzenia dokumentu opartego na wzorze ustanowionym w załączniku A

¹ Dz.U. L 265 z 8.11.1995, str. 17.

zastosowanie mają zasady ustanowione w załączniku B.

3. Dokument oparty na wzorze ustanowionym w załączniku A musi zostać wystawiony w jednym z języków urzędowych Wspólnoty, który jest możliwy do zaakceptowania przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, gdzie wprowadzane są produkty pochodzące z państw trzecich na obszar celny Wspólnoty.

W razie potrzeby właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może wymagać od zainteresowanej osoby określonej w art. 2 ust. 1 tłumaczenia dokumentu opartego na wzorze ustanowionym w załączniku A, wypełnionego według załącznika B, na jeden z języków urzędowych tego Państwa Członkowskiego. Tłumaczenie zastępuje odpowiadające mu dane w tym dokumencie.

4. Wszelkie zmiany lub usunięcia w dokumencie opartym na wzorze ustanowionym w załączniku A przez osobę nieupoważnioną powodują jego unieważnienie.

Artykuł 2

1. Dokument oparty na wzorze ustanowionym w załączniku A właściwy organ punktu wjazdowego dostarcza zainteresowanej osobie w przypadkach określonych w art. 9 ust. 1 dyrektywy 95/53/WE, a dokładnie:

- a) gdy produkty pochodzą bezpośrednio z państwa trzeciego i są przeznaczone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Państwie Członkowskim innym niż to, które przeprowadziło kontrole określone w art. 5 oraz, gdzie stosowne w art. 7 dyrektywy 95/53/WE;
- b) gdy produkty nie pochodzące ze Wspólnoty opuszczają strefę wolnocłową, wolny magazyn lub skład celny i są przeznaczone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym mieści się strefa wolnocłowa, wolny magazyn lub skład celny.

2. Jeśli partia jest podzielona na różne części, to dokument opierający się na wzorze ustanowionym w załączniku A musi zostać dostarczony dla każdej z jego części.

3. Dokument opierający się na wzorze ustanowionym w załączniku A, wypełniony według załącznika B, musi towarzyszyć partii, do której się odnosi, aż do momentu dopuszczenia jej do swobodnego obrotu we Wspólnocie i musi zostać przedstawiony właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, gdzie produkty są dopuszczone do swobodnego obrotu, razem z kopia wyników analiz laboratoryjnych, gdy są dostępne.

4. Państwa Członkowskie stanowią, że organy celne nie zezwalają na wprowadzanie produktów do swobodnego obrotu na obszarze celnym Wspólnoty, o ile nie dostarczono informacji, że zarówno na podstawie dokumentu opierającego się na wzorze ustanowionym w załączniku A, wypełnionego według załącznika B, jak i możliwie najdalszych kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy, kontrole danych produktów zostały przeprowadzone zgodnie z art. 5 i 7 dyrektywy 95/53/WE ku zadowoleniu właściwego organu Państwa Członkowskiego, w którym produkty są dopuszczane do swobodnego obrotu.

5. Właściwy organ Państwa Członkowskiego w przypadku, gdy produkty dopuszczone są

do swobodnego obrotu na obszarze celnym Wspólnoty, przechowuje dokument opierający się na wzorze ustanowionym w załączniku A, jak również kopię wyników analizy laboratoryjnej, gdy są dostępne, przynajmniej przez okres 18 miesięcy.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują, nie później niż dnia 31 marca 1999 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne potrzebne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 kwietnia 1999 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania odniesienia ustalane są przez Państwo Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach regulowanych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 września 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK A

**DOKUMENT WSKAZUJĄCY KONTROLE PRODUKTÓW STOSOWANYCH W
ŻYWIENIU ZWIERZĄT WPROWADZANYCH DO WE Z PAŃSTW TRZECICH**

Informacje dotyczące partii	A	1 Nadawca / eksporter ☐	Dokument wskazujący kontrole produktów stosowanych w żywieniu zwierząt wprowadzanych do WE z państw trzecich	
			2 Nr seryjny	
		3 Odbiorca	4 Nr dokumentu celnego	
			5 Dokument towarzyszący 5.1 Badania laboratoryjne zgodnie z art. 6 dyrektywy 96/25/WE przeprowadzane 1. ☐ Tak 2. ☐ Nie	
		6 Składający deklarację / przedstawiciel	7. Pochodzenie 7.1 (w miarę potrzeby) Nr zatwierdzenia / rejestracji:	
Przeprowadzone kontrole	B	13 Kontrole określone w art. 5 dyrektywy 95/53/WE		
		13.1 ☐ Kontrola dokumentacji	13.2 Kontrola identyfikacyjna 1. ☐ Tak 2 ☐ Nie	
		14 Kontrole określone w art. 7 dyrektywy 95/53/WE		
		14.1 Kontrola fizyczna 1. ☐ Tak 2. ☐ Nie	14.2 Przeprowadzono badania laboratoryjne 1. ☐ Tak 2. ☐ Nie Rodzaj analizy: Jeśli tak, patrz kopia załączonych wyników	
			14.3 Badania laboratoryjne pod kontrolą 1. ☐ Tak 2. ☐ Nie Rodzaj analizy:	
Dodatkowe uwagi	C	15 Pełna identyfikacja właściwego organu punktu wjazdowego i urzędowa pieczęć	16 Upoważniony urzędnik Miejsce i data Podpis Nazwisko wielkimi literami	
	D	17 (Fakultatywnie) Zarezerwowano dla właściwego organu Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia		

Dodatkowe uwagi	D	17 (Fakultatywnie) Zarezerwowano dla właściwego organu Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia

ZAŁĄCZNIK B

SZCZEGÓŁOWE ZASADY TWORZENIA DOKUMENTU OKREŚLONEGO W ZAŁĄCZNIKU A

A. Informacje dotyczące przedstawionej partii

1. Nadawca / eksporter

Wpisać pełną nazwę/nazwisko i adres zainteresowanej osoby lub przedsiębiorstwa.

2. Numer seryjny

Wpisać kolejny numer nadany dokumentowi przez właściwy organ.

3. Odbiorca

Wpisać pełną nazwę i adres osoby lub przedsiębiorstwa, do którego towary mają być dostarczone.

4. Dokument celny

Wpisać numer dokumentu celnego.

5. Dokument towarzyszący

Umieścić odniesienie do dokumentu towarzyszącego partii.

5.1 Wpisać krzyżyk we właściwej rubryce. Wpisać krzyżyk w „1. [...] Tak”, jeśli próbki na badania laboratoryjne zostały pobrane jak określono w art. 6 dyrektywy nr 96/25/WE.

6. Składający deklarację / przedstawiciel

Wpisać pełną nazwę i adres osoby lub spółki. Jeśli składający deklarację i eksporter / nadawca są tą samą osobą, wpisać „nadawca” lub „eksporter”.

7. Pochodzenie

Wpisać nazwę i adres przedsiębiorstwa lub miejsca pochodzenia.

7.1 Wpisać numer zatwierdzenia lub rejestracji zakładu, jeśli ma to zastosowanie.

8. Opis towarów

Wpisać krzyżyk we właściwej rubryce:

„[] 8.1” - dla dodatków / premiksów

- „[] 8.2” - dla materiałów paszowych
- „[] 8.3” - dla mieszanek paszowych
- „[] 8.4” - dla produktów określonych w dyrektywie 82/471/EWG
- „[] 8.5” - dla pasz odżywczych specjalnego żywienia
- „[] 8.6” - dla innych produktów i określić:

9. Kod CN

Wpisać kod CN

10. Brak paczek

Wpisać ilość paczek lub, w przypadku towarów nieopakowanych, wyraz „luzem” w zależności od sytuacji.

11. Masa brutto (kg)

Wpisać masę brutto wyrażoną w kilogramach.

12. Masa netto (kg)

Wpisać masę netto wyrażoną w kilogramach.

B. Przeprowadzone kontrole

13. Kontrole określone w art. 5 dyrektywy 95/53/WE

13.1 Wpisać krzyżyk

13.2 Wpisać krzyżyk w odpowiedniej rubryce.

14. Kontrole określone w art. 7 dyrektywy 95/53/WE

14.1 Wpisać krzyżyk w odpowiedniej rubryce.

14.2 Wpisać krzyżyk w odpowiedniej rubryce. Wpisać krzyżyk w „1. [...] Tak”, jeśli badania laboratoryjne zostały przeprowadzone i wyniki są dostępne. W tym przypadku dołączyć potwierdzoną kopię wyników badań laboratoryjnych i określić rodzaj wymaganej analizy z odniesieniem do odpowiedniej dyrektywy ustanawiającej wspólnotowe metody urzędowej kontroli pasz lub określającej rodzaj analizy.

14.3 Wpisać krzyżyk w odpowiedniej rubryce. Wpisać krzyżyk w „1. [...] Tak”, jeśli próbki do badań laboratoryjnych zostały pobrane a wyniki nie są jeszcze dostępne. W tym przypadku określić rodzaj wymaganej analizy z

odniesieniem do odpowiedniej dyrektywy ustanawiającej wspólnotowe metody analizy dla urzędowej kontroli pasz lub określającej rodzaj analizy.

C. Zatwierdzenie

15. Pełna identyfikacja właściwego organu punktu wjazdowego i urzędowa pieczęć.

Wpisać nazwę urzędu właściwego organu punktu wjazdowego, a urzędowa pieczęć ma być przystawiona w innym kolorze niż ten, który stosowano w dokumencie.

16. Upoważniony urzędnik

Wpisać datę, podpis upoważnionego urzędnika właściwego organu oraz pełne nazwisko wielkimi literami.

D. Dodatkowe uwagi*

17. Zarezerwowano dla właściwego organu Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia

Ta część dokumentu jest dostępna właściwym organom Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia na ewentualne uwagi.

* Według uznania.

DYREKTYWA RADY 98/87/WE

z 13 listopada 1998 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszankami paszowymi, ostatnio zmienioną dyrektywą Komisji 97/47/WE, w szczególności jego art. 10 lit. e)

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z punktem VII.E.4 załącznika XV Aktu Przystąpienia, Królestwo Szwecji może zachować ustawodawstwo krajowe nakazujące podawanie zawartości fosforu na etykietach informujących o składzie mieszanek paszowych przeznaczonych dla ryb do dnia 31 grudnia 1997 r.;

zgodnie z załącznikiem XV wspomnianego wyżej Aktu, Szwecja ma obowiązek dołączania do wniosków dotyczących dostosowania przepisów wspólnotowych w odniesieniu do wspomnianego minerału szczegółowe uzasadnienie naukowe;

Szwecja przekazała uzasadnienie 5 czerwca 1997 r.;

dyrektywa 79/373/EWG przewiduje regularne aktualizowanie załączonego do niej Załącznika na podstawie wiedzy naukowej i technicznej;

wzbogacanie w fosfor wpływa destabilizująco na ekologiczną równowagę jezior i mórz; zważywszy, efektem eurtofizacji w jeziorach śródlądowych są rozkwit sinic, niedobór tlenu, duża śmiertelność ryb i obniżone zróżnicowanie biologiczne;

w związku z tym niezbędne jest ograniczenie emisji fosforu do minimum; zważywszy, że obowiązkowe podawanie zawartości fosforu na etykietach mieszanek paszowych dla ryb przyczyniłoby się w znacznym stopniu do łatwiejszego stosowania właściwych zasad karmienia;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do Załącznika do dyrektywy 79/373/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 31 marca 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od 1 lipca 1999 r.

Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Mieszanki pełnoporcjowe	paszowe	- surowe białko	Zwierzęta inne niż psy i koty domowe	Zwierzęta domowe inne niż psy i koty domowe	
		- surowe tłuszcze i oleje			
		- surowe włókno			
		- surowy popiół			
		- lizyna		Świnie	Inne zwierzęta
		- metionina		Drób	Inne zwierzęta
		- cystyna		Wszystkie zwierzęta
		- treonina		
		- tryptofan		
		- wartość energetyczna		Drób (wg metody WE)
		Świnie i przeżuwacze (wg urzędowych metod krajowych)		
		Wszystkie zwierzęta		
- skrobia				
- cukier (w postaci sacharozy)				
- cukier całkowity + skrobia				
- wapń				
- sód	Inne zwierzęta, z wyjątkiem ryb ozdobnych.”			
- magnez				
- potas				
- fosfor	Ryby z wyjątkiem ozdobnych				

DYREKTYWA RADY 98/92/WE

z dnia 14 grudnia 1998 r.

zmieniająca dyrektywę 70/524/WE dotyczącą dodatków paszowych oraz dyrektywę 95/69/WE ustanawiającą warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 14 dyrektywy Rady 70/524/EWG⁴ stwierdza, że Rada ma uchwalić wysokości opłat, jakie należy nakładać z tytułu zatwierdzania zakładów i ich pośredników;

art. 6 dyrektywy Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącej dodatków paszowych⁵ stwierdza, że opłata może być nałożona przez Państwo Członkowskie pełniące funkcję sprawozdawcy z tytułu badania dokumentacji dotyczącej dopuszczania przez Wspólnotę dodatków paszowych; Rada ma ustalić wysokość takiej opłaty;

badanie finansowania niniejszych usług w poszczególnych Państwach Członkowskich ujawniły, że ustalanie opłat na poziomie wspólnotowym stanowiłoby nieproporcjonalnie daleko posuniętą interwencję w istniejący system pobierania opłat prowadzony przez Państwa Członkowskie; koszty poniesione przez Państwa Członkowskie w związku z świadczeniem takich usług są bardzo zróżnicowane, zwłaszcza ze względu na duże różnice kosztów pracy;

w celu uniknięcia zakłóceń konkurencji należy sprawić, aby Rada przyjęła decyzję w sprawie zharmonizowanych zasad obliczania poziomu opłat;

stosowne przepisy zawarte w dyrektywach 70/524/EWG i 95/69/WE wymagają w związku z tym zmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

¹ Dz.U. C 155 z 20.05.1998, str. 29.

² Dz.U. C 292 z 21.09.1998.

³ Dz.U. C 284 z 14.09.1998, str. 91.

⁴ Dz.U. L 332 z 30.12.1995, str. 15.

⁵ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/19/WE (Dz.U. L 96 z 28.03.1998, str. 39).

Artykuł 1

W dyrektywie 70/524/EWG wprowadza się następujące zmiany:

w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przed dniem 1 kwietnia 1999 r. Rada stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji przyjmuje zasady obliczania poziomu opłat określonych w ust. 1.”

Artykuł 2

W dyrektywie 95/69/EWG wprowadza się następujące zmiany:

art. 14 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 14*

Rada stanowiąc większością kwalifikowaną głosów na wniosek Komisji, do dnia 1 kwietnia 1999 r. przyjmuje kwoty opłat, które mają być pobierane za zatwierdzanie zakładów i ich pośredników.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 marca 1999 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 1998 r.

W imieniu Rady

W. MOLTERER

Przewodniczący